

MIC. # 9083

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

KIMHI, DAVID,

קמחי, דוד,

SEFER HA-SHORASHIM.

ספר השורשים.

JERUSALEM, PALESTINE: [18--]

KARAITE SCRIPT

פי חטא הנע ועוה גותם טונם וכן תרגם יונתן חלא טלפוטין ואגליטון והענותי בבע הדין
 במדבר ותניעני על ברתי וכתות ידי ואשר הוא עומד מהכבוד המה יכפון לאכול והנפעל אש יתקן
 ונעל על פי אכל כאשר ינע בכברה כולם ענין התנועה וידוע ומן הענין הזה והשרש בהכפול
 הפא והלגד ובמענגנים ובצלצלים ובפתחה הענין נהרתיב והוא מכלי הנעון שיניע גודס גופו וירחי
 בהם " **נרף** נמתי משכבי ענין ההתכה והנלוק בשמים והטס נפתתו ופנה שפתותיך
 ונפת עופים ונפת מתה אל חכך בפנים בשיתמן כוש וכשיבוא בלא קמיסת
 עופים או בשמים הוא על דרך חסרון אטל שהוא מובן משון אחר על חברו וכן הפעל הכבד
 מכתו גטס נדבות הנק מלקים כלום תייל ותטיה ועל הנק מהדן הנפתה ויניפה הנפתה פי היל
 שהיה מולך ומביא נהיו לשון הנפתה הנפתה מילך ומילך אבל תדומה היתה הגבהה למעשה
 שהיה מעשה ומוריז והו אשר הונק ואשר הורם התנפתה מולך ומביא התדומה מעלה ומורה
 וכן והנק ידו אל המהוס ואסף המצודע כדרך המלחשים על המכה שמעפין ידם עליה הנק והנה
 וכן אם יתגדל המטור על מניעו כי המטור הכרת בו מניעו מילך ומילך ושלט נוסד פועל ממנו
 אשר הונק והמקור מהפעל להנפה גוים בעת שאי או הוא שם והטס נפק ובכמין בעת שוא
 ובדברי הלל אמר לכברה שמרקה דין בה הקמה ואם נפה שמוציאה את הקמה ונקרא כן לבי שמניע
 מילך ומילך שמרקה דין איתה וכבר מילך יתקף ידו כלום אחריו האש הנענה כי הל הבונה
 לדבר מניע ומניע ידו וראשו עליו וכן הקורא לאחד מנח לו בידו שיבוא גליו יטה ת הענין אמר
 מסע תנפת יד וי עבאות אשר הוא מנח עליו כלום שמניע ידו לגחמים בו ומביאם עליו וכן הביאו
 יד ויבאו סתחי נדיבים וכן ובמלחמות הנפתה נלחם בהם יפה טון משונש כל הארץ קי מחלשנו
 פלך וכן בלא כן אבינרם כל נפת **נרף** וכן אמר הרגם בפלגי דוד וכן שפעת הנפת
 תלתן פלבין ופירש מגולל יפה טון כן אמר דע כי יחנה הטס ית עלמנו שבעה חזיים והטס נדיבים
 אקלימים ובלשון הקדש נטות וכל טון וטון האויר שלו משונה וזמנה ומי שיא מנה תולדות
 ויכנס בנח אחר יחלה על הרוב להשתנות האויר ממנו תולדתו מבני ירושלים היג יפי הנפתה וכל מי
 שיבוא אליה משגד הנפתה היה בריג שלם והוא שאם משונש כל הארץ **נרף** הנפתה
 וינאן השקד והאקה בן מקום יודי ורמז בו על השיבה לעי שהיא לבנה **נרף** הנפתה
 והטס בהנע עין הפעל ברגש הטי עליה נעה במפיק היא והנפת נח וברוספת הא ובוסי גמל
 יהיה נעה וישלך פזית נעתו ועם היוד הנוספת הנענס נדמו בארץ ענין פס ענין פרה ועל ופועל
 לעצמן בעלם נחח מן טוח ופי בן הנפקה בלגא בלעו והואר מנה הענין ועצמם עצמן נחשת הע
 בעלם לנצנים מן עץ וה יהודה כהב טענים משדש נצן והוא יחיד בעצמו ובגדשו והנבון אלף לשון
 משדשניץ עם ופועל לעצמן כמו שכתב ד יהודה בשרט טח שהוא משדש טח ויש מפרשים "נרף
 השקד פעמן נאץ ואעפ שהמלה בו נחה " **נרף** למען היות פד ליד עבדי נרף הוטס
 בחירק נר לנגי רבדך בצרי ונכתב ביוד **נרף** כי מלה נדיי וי ומה שאם ניר על המלך

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
 www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים תש"ע

... ואלים נשמת אדם וכן הכל שדולקת בו הפתילה נקרא נר יחיד
... ובהנהגות את הנרות בהטיבן את הנרות נרות המעורר ואת נרותיה יש מהם הפתילה
... ויש מהם הכל שדולקת בו והכל שמשימין עליו נקרא על סמך מטרה וזה מעשה
המטרה ואת מטרת המאור כלם שהיה המאור עבה תמיד ועל נרן לכס נר רב אכל נר
נר רשעים חטאת כלם חס עינים ורחב לב וסוף נר רשעים שקוא חטאת ואם נר על דרך מעלה
על מחשבות הלב כמון נרן לכס נר עגש עין חריטה ותרצן שארונ חריטון ועמל נרית ובליל
החסיף ל יונה זה העדש גע שמצא חרפה טברה
לב ואנטה והנכון הוא מה **נש** שכתבת בו בשהמשל
יעקב נרית וישלח אל סיד הנרית אל הלחם ואל הנרית פי טר תבטייל ויזה
וכא במלת ויזה הנרית הנרית כי היה ירון ויזה ויזה עין העל **נזד** ויזה
זה מדימה על העד מטרית ענה וידמה מהלך הקוד והכבד והנה אל הבית
גייס רבים וזה שבגן העמים פנה עבדס כל חטאת ויטה מיהנר ויז ממנן ופי ומנה מן הנרית אמ
הזל כי חנה טהור אמא על הנשא הוא מומו שהוא נפלא ומפא חמורה לשמא בגדים שעליו מה
שאין ק בעני שהנשא אינו עשן כבגם בגדים ומה שהנשא הבתו בגאון כנה למר שאינו טמא ו
על שהיא בהם כשעור האר ונהה הפ יתיה מאה עם כמו מטרה לפי הפסוק מי שגשמי הזאת מי
נדה יבגם בגריו עין הזאה ידוע כענין הטענות ופי כיתה גייס רבים ידבר והוא פעל קצא קרא
עדין בעני **נזד** הדיוס נזק משלך אר מים ודיוס הדיוס נזקם דתוליס כל יט
ישתיון ומצא **נזד** תוליס מסלע על מים מדליו ישב רוחו יזל מים ושחוקים
נזקו יזק מלה הם פעלים עומדים והוא אים ועפעפי יזל מים ושחוקים על זכר אשר זלשחוקים
זה כבד אים מצד הזל למן וכלם עין הקגרה ומה הענין והעדש מפניך הדיוס נזקו ובא כן מעט
הפסוק לגדת פעול והדגש לשמאר המלה כדגש חדש פירון בישרא הדלניור יתההשתב כדגש זלזמהד
הזה לשמש וכרח ולמולקת ולע שהם נגלים במדועתם עקרון כי התורה משרות כעתו פי בן כמו מזלות או
שם כמ טוב **נזם** נש והב באך חירי בן עקרון ואת הנזמים אשר באנקהם נמיהאן ידוע
כנח המלך בן עקרון זה הנשון ביהול ושמשם ביהוליס כענין וסעשה כבד
נזכר **נזק** פועל ומהם הנשע כמ שאם במנה הניחן שמין נחם בערית והכב ושהזק רוב הפניק ושל
פועל והשתקן אחר חייב ונזקו רבים **נזק** אשר נזקו מעליו בגלגלים כלם נאדו אחר פבר כנען כדגש
ואפשר שהחנה הדרש פועל קטני
עשית זה שהם שנים פי אם אגד מסאם וממלה ומתעמקם ויתעס כל נר והתאר נר חירי כי נר זהים
מעדי והשם ענה ואת עשית וירד העבדים שפית מהם ולא העלמה והשעל הכב והזרק את בני
מדין ושם יתיר פי וירי עשיתם הוא פועל ונזקו פי חירי חירי חירי ופי ואת עבד נירד המצבים
שפירשית מהם ופי התעקת בהם בעבדיה ועל שהניד **נז** יג

... ואלים נשמת אדם וכן הכל שדולקת בו הפתילה נקרא נר יחיד
... ובהנהגות את הנרות בהטיבן את הנרות נרות המעורר ואת נרותיה יש מהם הפתילה
... ויש מהם הכל שדולקת בו והכל שמשימין עליו נקרא על סמך מטרה וזה מעשה
המטרה ואת מטרת המאור כלם שהיה המאור עבה תמיד ועל נרן לכס נר רב אכל נר
נר רשעים חטאת כלם חס עינים ורחב לב וסוף נר רשעים שקוא חטאת ואם נר על דרך מעלה
על מחשבות הלב כמון נרן לכס נר עגש עין חריטה ותרצן שארונ חריטון ועמל נרית ובליל
החסיף ל יונה זה העדש גע שמצא חרפה טברה
לב ואנטה והנכון הוא מה **נש** שכתבת בו בשהמשל
יעקב נרית וישלח אל סיד הנרית אל הלחם ואל הנרית פי טר תבטייל ויזה
וכא במלת ויזה הנרית הנרית כי היה ירון ויזה ויזה עין העל **נזד** ויזה
זה מדימה על העד מטרית ענה וידמה מהלך הקוד והכבד והנה אל הבית
גייס רבים וזה שבגן העמים פנה עבדס כל חטאת ויטה מיהנר ויז ממנן ופי ומנה מן הנרית אמ
הזל כי חנה טהור אמא על הנשא הוא מומו שהוא נפלא ומפא חמורה לשמא בגדים שעליו מה
שאין ק בעני שהנשא אינו עשן כבגם בגדים ומה שהנשא הבתו בגאון כנה למר שאינו טמא ו
על שהיא בהם כשעור האר ונהה הפ יתיה מאה עם כמו מטרה לפי הפסוק מי שגשמי הזאת מי
נדה יבגם בגריו עין הזאה ידוע כענין הטענות ופי כיתה גייס רבים ידבר והוא פעל קצא קרא
עדין בעני **נזד** הדיוס נזק משלך אר מים ודיוס הדיוס נזקם דתוליס כל יט
ישתיון ומצא **נזד** תוליס מסלע על מים מדליו ישב רוחו יזל מים ושחוקים
נזקו יזק מלה הם פעלים עומדים והוא אים ועפעפי יזל מים ושחוקים על זכר אשר זלשחוקים
זה כבד אים מצד הזל למן וכלם עין הקגרה ומה הענין והעדש מפניך הדיוס נזקו ובא כן מעט
הפסוק לגדת פעול והדגש לשמאר המלה כדגש חדש פירון בישרא הדלניור יתההשתב כדגש זלזמהד
הזה לשמש וכרח ולמולקת ולע שהם נגלים במדועתם עקרון כי התורה משרות כעתו פי בן כמו מזלות או
שם כמ טוב **נזם** נש והב באך חירי בן עקרון ואת הנזמים אשר באנקהם נמיהאן ידוע
כנח המלך בן עקרון זה הנשון ביהול ושמשם ביהוליס כענין וסעשה כבד
נזכר **נזק** פועל ומהם הנשע כמ שאם במנה הניחן שמין נחם בערית והכב ושהזק רוב הפניק ושל
פועל והשתקן אחר חייב ונזקו רבים **נזק** אשר נזקו מעליו בגלגלים כלם נאדו אחר פבר כנען כדגש
ואפשר שהחנה הדרש פועל קטני
עשית זה שהם שנים פי אם אגד מסאם וממלה ומתעמקם ויתעס כל נר והתאר נר חירי כי נר זהים
מעדי והשם ענה ואת עשית וירד העבדים שפית מהם ולא העלמה והשעל הכב והזרק את בני
מדין ושם יתיר פי וירי עשיתם הוא פועל ונזקו פי חירי חירי חירי ופי ואת עבד נירד המצבים
שפירשית מהם ופי התעקת בהם בעבדיה ועל שהניד **נז** יג

נז
נזד
נזח

בבשר נפש... ויש משה... מהשם השם... והבאתם הבית...
ובמדת הדין...
והשם נשמה...
במדת הדין...
והשם נשמה...
במדת הדין...
והשם נשמה...
במדת הדין...
והשם נשמה...
במדת הדין...
והשם נשמה...
במדת הדין...
והשם נשמה...
במדת הדין...
והשם נשמה...
במדת הדין...

נפשות

נפשה והיא מלה זרה כי משפחה נפוצה בפלג גדולה וכו' נפוצת בפלג קטרה נחשת אבל נשמה
בן הקמץ בדרך היחיד כמו בגדה אחתה ואמול כתב ועבד הם יפצו יריקו ומתגס ותעדר כדה
ונשמה קולתה כמו טאמ/ וכלו יריקו והוא כפל דבר...
נפש שבעה הנפש היא ופעמים בא בלגון זכר
נפש מחמט המאות נפש שנים כל נפש ארבעה עשר והקבוצ וכל כל הנפשות אשר היו שם
להמית נפשות וברקוב הזכרים מצודות את...
בענין הקוף ואם על דרך מטעם שבע כל נפש יתן לא נשא לזוא נפש ונעשו אותה ויעש ושל
ושלחתה לנפשי כלומר שתיה לעצמה ולא תהיה ברשות אחר ופה המלה נפש כי המיתה
בהפרד הנפש מהקוף ואם על כל נפשות מת לא יבוא כל הנפש במת נפש וכן כאשר חטא על
הנפש על שיער עצמו מן היין הנה חטא על הנפש המתאוה טמעה האורה מן היין ככל וכל יע
כי תמטע מעל ונפש כי החטא לפי שהיא בעלת הרצון והתאוה תלה החטא והמעל בה וכן אמר אל
תנג נפש צרי כלום ברישנס ובתאוה לאסוד שרין בנפשו כלומר שלא ברישנס שלא ברשות
המלק ויאמר על הנפש על העצמה העלוסה ועל החבל היוצא מהפה נשמה חלס תלהט וכמוהו
פי' ל אברהם אבן עריא ז"ל לכן הרחיבה שאול נפש והנפגע שבתו נפש בן אמתק והג
כלומר שתתן נפשו...
אשר פרוך בלגני ופי' אותה בעל העורך מעטור...
נציב מלח פי' תל מלח וכן נקראת האבן שמעמידין אותה
ומצבה וכן נקרא נציב העם והממונה בהם נציב פלגותם וירק
נציבים בארץ יהודה שנים עשר נציבים ממנום ונציבים על העם לבד מאשרי הנציבים פי' מטרים
הנציבים ומוס הרבים חסרה והדומים לו בחק הדקדוק או פי' אשרי הנציבים שהיו שם עדים ער
הנציבים והנציבים היו על שאר העם ומלך גין בארס נציב מלך פי' בימי יסושפט לא היה מלך
בארס אבל הנציב היו לרס מלך פי' הנציבים שהיו מעמידין להם מלכי זרע תחת ידם היו כסמ דוד
כמו שסמו ויטע בארס נציבים ויהיו כל ארס עבדים לרוד והטעם שזכיר ענין זה בספוק זה ויש
למ' לפי שהלך יהושפט בדרך קו' ויהי הקדש אשר נשאר מימי אסא בער מן הארץ לפיכך
לא ששע ארס מתחת ידו ונגד בימיו גין מלך גוך הנציב שהקים הוא היה לרס מלך אבל בימי יהורם
בנ ששע הרע בענין קו' מיד מרד בו ארס שמו שכה במין פטע ארס מתחת יד וסודיה וימלכו על
עליוס מלך והנציב לא יכלל פי' היה העובדות החלום במחומה שלא תוכל לזוז ויבוא גם הנציב
החלום הוא יד הסכן שהוא מעמד הסכן להיות לו יד לחתוך בו ולהציב הדרך להעמד הדרך כי
כלום כי בנציב הפיס היה חסך בגל הכלס האלה והיה מעמד בו הדרך שהיה מחדו ומלטש בו
ויתן רוב אלה שכתבו מה משרש יעב כמו שכתבנו שמה דומיהם אלמ' שאין הכדע... נציב
כזו גם עני' כי נציב תנן ובהא האלה תמורת הא ויהי רגוע להיות תצה בפלג השיה ובא

נציב

נציב

כלם ופי סתקדל עשרים ער מברר מגדל שמיט לטוב אלא שמעמידן הצופה שם ופי דראונ
ל נצרים הצופים והטומרים וקראון וטענה כיון ועד ובצורים ילני ונצודי ישראל להשיב בעני
נצודי עננם ענן חרבה ופי מגול מזה ונצודת לב לל חרבת דער וכתב כי כן בדברי הפלסוף
יש עולם בחרבן שכלם ואם כן על האשה הזנה חרבת שכל ועד נצודי יתרה נצוד
מטע נצוד נענב בה תקודות עננם יונק או עקף ופי נצוד נענב כמן שמעלך אדם חננד עה
נצוד שמיט נצוד ומוציא אדם אותן ומהחפירה שלו ומטליב כן אותה הטענת מקביר ..

נקב
נקב

בנדיק חסלע בנדיקי הסלעים עננם חורי הסלעים גו טני הסלעים ..
ומא נצוד ונקבה נצודת במטין במקשים ינדב אף אל צרוד נקוב ויקבחו
בדלת והשם אל מקבת בור נקרתם כלום אל בור נקובה אשר נקרתם
ממנה וכן שם חבני שפועליו בן האבנים ופועליו ונקבין אורם בן נקב מקבת והוא השמיט שבדראון
האחד חד לפועל ונקוב בן דבראטון האחר מבוס בן והולמים בו במלאת הברא והנחשת וזולתם והשם את
המקבת ביה ומקבת והגזין ונצודות יתחזו במסמרות ובמקבות יתחזו ומן הענן הזה נקב את
ונקבה ופי נקוב ראשית הגיס נבזה שטרך עלו ואתה אשר פי חן יקבחו ויקבחו האשה הישראלית
פי השם באותיותיו וקלל וגם ענן הקללה ונקב שם חן כלום מפד טומא כל יקבחו אודרי יום יקבחו ל
לאוס ויקבחו סמוס .. נקדות הכסף ענן חרוד ידע וכן נקראו הבהמות חלבו
שיש בהם כתמים כתמים שחורות או שחורות שיש בהם כתמים לבנים דומים לנקדות
נקוד וטלא נקדים וברדים ואת כל קעים הנדיות וטע שרוב הבהמות על זה הדרך נקרא חזנה א
אורם את כל המקום נקודים ומישע מלך מנאב היה נקוד אשר היה בנדיים ..

נקב

והשם נקב האיש מענן נקודת מטבועי אור ונקבה נקודת טעב פי תהיה נקיייה מאנטייה
ומאין חטב זה כי כל הגלגל הזה נקבה פי המגלה היתה טעבה פנים ואחור והיה מצד אחד כתוב א
אלת הגב ומצד אחד אלת הנצבע שחר ועל צדקה אס נקה שי כרת מן העולם ויהיה נדי מכל טוב
ופי כמנה כמנה פני המגלה האחד טענה האחרת טעבה זן בזו וכן כמנה שמואל והמקור מהקל ואתה
הנה נקדה ואת המנקיות ומנקיותיו מחלקותיו רגל יש אום/ ממנקיות לו הצנפית שהיו כמנו ית
הזהב ועומדין פורץ וגבהין מעל הארץ ומפני ענין פעולין לממך הקנים פמו הקטנות שלא ישברו
במ שא הלחם ויש אום/ ש לז קשותיו אל הצנפין ומנקיותו אלן הקנים וזיה הדעת נקראו כן פי
שמנקין הלחם שלא יתפזז .. נקום נקמה בצ ישראל ונקמה יזי ממך נקום
יזי לצדין עד יקום גי אויביו לא תקום ולא תגור והשם נקם ונקם ישיב לצדין נקמה
נקם ברית ומא נקמה והקבוץ אל נקמות יזי אל נקמות הופיע והשם נקמה מאויבי והשם ל
הטבר ונקמה דמי אל עבדי הנביאים ונקמה את נקמתם כי אם נקמה בבם כלום אעשה נקמה
בבם וכן נקמה הבית כי נקמה יזי תקמון בה והשם נקמה מאויב ומתנחם כלום שמראה עממי בה
בהדרתו להדע כאלו לוקח נקמה ומשנים גמולו ושלם נכר פועל מהנחם כי שבעתים יקום קין

קמיתו מהחורגים אונתו וק לא יקס כי כפשו...
יפתו ראשם וסדקום וערפתו והתקפיה הערופה דמק יפא

כקף זית וכא והחזת הגררה נקפה והכבד ונקף סבכי היער ואחר עורי נקפו זאת כי נקפו...
התלפנים זאת ואם זאת על העצם כלם ענן טבירה ודיקה וכן בדברי דוד המנקה בראש הזיתות

אם אין אדם נקף מנבצו מלמטה אלן מכידין עליו מלמעלה וכן אם דם מקף מרפה כדם...
כדם לולה ומעידו על הקוף כי חייפו מי המשיקה כבד כתבנהו בדרש יקף

לכס עין ימין יקדו פירי מל והכבד עצמי פק על העצם האנשים ההם...
ויקדו את עיניו ושלט נכד פועל ממנו מקבל כד נקדו והם ושמך בנקדת הצור והקדו

לבוא בנקדות הצורים והוא מקום המנקה כבד המורה וכיוצא בה וכן אם המתדג ואשוניך במער...
טינא וענן הקודר הוה נקש

כבדו ונשע כבדו הוא המקום...
והשעל סן תקול מהיהם פון תקול והכבד ויקדו מוכתי נשע כמו שמו מקום ויקול נשע לכל

אשר לו ישים מקדו וישים לכל אשר לו וההשעל מתקדש בנשע להמית כי הוא משכב...
להיות קודר ונקש בנשע ולשים מקדו בנשע להמית ונשע שמוהו פועל מרוב הצלות

המקדו והלבידה במחשבתו כמו שכתבנו במלת הקדוים כך כי מרוב התמדת הדבר וקדונו בנשע...
פועלים ואנש שהם פועלים וכן מהר פקום על הדלת

הטן נרדי טק ריחו כדירק הטן והקבץ כעדים עם...
כי הוא נשע כי הוא חידו ויסאום כי הוא חמוסך וי אביהם אכן שרא כי כי הוא בשם דומה

נשע כי נשע מלהים עננו שכח...
הארץ ולא סבל ונשע את

ישא

ב

ישא ברב מאת לך מטות כפי מנחת ערב ונשא עקב ועשה פרי כי עק נשא פרי וישא עיטו וירג...
וישא עקב רגליו ותענה עליו נהי בהעלם האלק בקדימה מן הכתובה וישא עשו את קולו ויבד

ישאו כתוף וכבד כי ישאו קולם כקול תוף וכבד או כמו שגזאיים קולם החוללים עם התוף והכנר...
ונשאת תפלה כי תשא התפלה לנש ית או תשא חול בתפלה או פנים וכן ישאו מדבר ועריו ישאו

קול ואלו הוא נשא את נפשו את מחמד עיניהם ואת משא נפשו כי לפעו בעהם ובתיהם...
מחמד עיניהם ואלהם הם נשאים את נפשו בנשאי ידי אל דביר קדשך הנסה דבר אלך הלאה

בולקו שין בסמך ואלף בהא וכבד כתבנו אותם בדרש נשא ובשמות הכרובים כנפיהם בנשא גליו...
איתן תשבחם כלום בהתרום גליו גתה תשייטם והאר לגדול ונשיא בעמך לא מאוד וכי יעשה

הנשיא נדיבה שנים עשר נשיאים לאמותם והענבים להתרום יקדו נשיאים מעלה נשיאים...
מקצה הארץ נשיאים ורוח וגשם גיון והשם בעל הטן אם יעלה לטמים שיגו כי גדולתו ורוח

ורוממותו ישא פרעה את ראשך מעגך אשר נשא ידו במלך כי ישא משא להם כי משא...
להם האויב וית ארי אם יתפון משכך מעגך להון וחיתה לא נשא על הרוב לא הטיל עליו שום

דבר חרפה נסה עליו אור פנך יוי בחלום שין בסמך ואלף בהא הלא שאת תבעת אתהם...
ומשאת לא אבהל אך משאת יעצ להדיח ובגוף האלק ונעלמה מהמכתב משתן יגדו אלם

מגדלת ורוממותו ופי כסה ית שאת וית עי כלום יתרון הגדולה והתקדש היה ראוי לך לנשע...
שעלית משכב אבך ואם תשאן מבגרותם לנשעם ולכס כלום אם תדון לא היול בנים כי אם

אם בנות וישאום בנ קיש אחיהם כלום ויקחם לעצם וישאו להם נשים מואבות והרוב ענן הנשע...
לענן הנשעו הלקיחה וכן ישא ברכה מאת לך בתולה נשאת ליום הרביעי וכן

נשאתו בגיליה שהיא הנשיאה בנשעו הלקיחה טול חפץ זה טול מרה יין נשך הנה נשאת פנך לא ר...
ולא פנ כל כבד אולי ישא פנ לולי הושיעט את נשעו ונשאים פנם בתורה כלום נשאים פנ הגדולים

ישא

נקבות סביבות שטן אימה ועל סביבותיו שב הרוח על ט סביבותיו פחים ובהבנתו מתי
הכל כן היתה סבה מאת יו ובוטסת טן כי היה שבה מעט האלהים או הוג נפעל ועומד
והוא הענין כמו שכתבנו בחלק הדקדוק והשם עוד בתוספת מלס מסב הענין וחדר עד החלק
במקבו ראו מסבי ופרבין בלשון עבודתו והוא מסבות ענין עלם וכל אשר הם מזה השרש
ענין סבב והקשר הדבר והחכם לו ונה חלה את השרש הזה על ענינים והשיב על החכם לו יהוד
שכתבם כולם ענין אחד ועל דעת כי דעת החכם לו יהודה ישרה ונבחה כי הם כולם ענין אחד
ועל דעת כי דעת החכם לו יהודה ישרה ונבחה כי הם כולם ענין אחד כי אשר נשאל בענין
לו יונה שהוציאם מענין הסובב וההקפה כמו וסבורי מן לראש אור לבי סובב סובב הולך הרוח
וארה הסבור את לבם והסב לבמלך אטור עליהם וכל אשר חצר עליהם עוד לא ימלט אחד מהם
מבלי הסובב וההקפה ומה שאמ' עד שהמלך במסבן ראש מסב שהוא ענין אחד מענין הסב
מזה שאמרן לול לא יוכל עד שיסוב גיטו כי הסבה בשלון לול הוא לשון סבב והקפה כי לפי ש
שהיתה ישיבתם ואכילתם ושתיתם במסבה שהיה זרעם לישבע המאכל ועל המטה סביב
ובער אכילתם ושתיתם היו נמכים על צד שמאלם דרך חשיבות רגלם גם לסמיכה הסבה והרעבי
לא יראו לשום סמיכה בעולם הסיבה כי גם בער גבולה ושריה שדרכס לשבת סביב סביב וכן
אמר התרגום וישבו לאכל לחם ואסתרו למיכל לחמא סבא ונסבא סבא וסבא
זולל וסובא אל תהי בסובאי יון זולל בטר למי וסבאס סבאס וסבאס וסבאס
מוכאים סבאס ממדבר כלומר שתיים ונקרא על שם זה היין סבאך מהול במים לעיך קראו
למוכר היין סובא כמו שאמ' בעל השיר אמרת כל האנוש נמצא בעולם לבד מסובאים הם הנבלים
אשר לקחו כעש כסף וצון בני זהב למלאות הנבלים

וכן אמ' לול למוכר היין ההיא מסוברא דיסרא מפתחה לגייה כוש וסבא רחוק וסבאים גנאי
מדה שם אומה מבני כוש ויש לפרש כן מובאים סבאים ממדבר סבא כי עד
סירים סבוכים והשם נאחז בסבך ונקח סבכי היער ומשקל אחר

בסבך עין קדומות הבית נקראת בקמץ חטף ומשרל אחר עליה אריה מסבבו הבית באוא
ושתח ויש ספרים באוא לבד והעדר ממנו ואנפ' שנתבב בשין תחת סוכך האלה ורגש הב' **סב**
למאדית ופעל שלא נסר פועלו ממנו על גל שר שיו יסבב הכל ענין ההסרבות והסרעות ועל
הלשון נקרא כן ענין וספק לפי שהענינים והענינים נאחזים ונשרים ומעורבבים זה בזה וכן
נקרא בלשון לול הדבר הנשר והנאחז והמעורבב מסוכך כמו שאמרן תחת צמר מסוכך וזולל
זה מה שזכרנו בזה הענין ומן הענין הזה שבבים מעשה שבתה ואנפ' שזה בשין וזה בסמך
אחד הוא כי דומה קו השבכה זה על זה לענין או לשעוף הנקשר והנאחז אחר אל חבירו

סב עונותיהם סבלנו ומסובבו סבלם והפעל מבטן הדגש אלופינו
מסובבים וההפעל ויסקבל החגב והשם לכל סבל בית יוסף בחמט

נקדות הסידות מסבל שכמו ומשרל אחר נטא סבל שם בפלס שבר ומסוקל אחר עם הא סבב
והרבוץ סבלות מצרים למשן ענה בסבבתם ומא' אה על סבלו הבית ברמץ חטף ענין הכל כן
המשא וטענתו על הכתף ופי' אלופינו מסובלים לל שורית חזקים ויכלים לסבל משאם
עבודתם או ענין מסובבים לרוב הצטר והשומן שהי' שמנס הרבה ובעלי באר כאיל הצמר
וקטומן למשא עליהם ופי' ויסקבל החגב לל שאפי' החגב שהיא עוף רשן יסקבל ענין יסובבו
שלא יוכל לסבל אונות יהיה עלי' למשא אפי' החגב **סב** אף יסגד ען ישרה
לכונשן אסגיד תרגום וישתח וסגיד **סב** והייהם לי סגלה וסגד
מלכיים ענין יחוד הכסף והזהב והאובנים באוצר

והסגלים טא ידען אנה הנכתב פחות סגנים ויבוא סגנים כמ חמר
פי' ויבוא על הסגנים כמו היוצר על החומר הם השרים הגדולים ובלשון
המטנה ערוא מטנה לכה גדול סגן **סג** הדלת סג גחרי סג גח פד עי
ד' סג רחמה סג עליהם המדבר הא שבר ככל חברי אינן בודד
ופי' לאלו המדבר סג עליהם הדרך שלא יוכלו לעבוד ויהי ידען נסגור וסגור דלתך בעדן
סגרו הדלת והפעל נסגר לב א' הלא הסגור שבער ימים והפעל מ סגרת ומסגרת ושטת
נזכה פועלו ממנו סוגר כל בית מבוא וסגור על מספר והשם לה צא ממסגר אסיר והוא
שם בית הסהר הרבוץ בלשון נכרה ויחג' ממסגרתיהם ושם ויהגון בסוגר והא שם הסב
וינק תרגם ברולרי ומשרל אחר בתוספת מלס ברולה ולי באחרונה עשית לו מסגרה שפה ש
שהיא סוגרת תוך השלש סבב בארנו אותה בשרש זרה הטוב ומשרל אחר ואררע סגור לבם
לל על הש מן הסוגר לבם שלא יביטו ושלא ישיכו כל שאמ' השם סב העש הזה והפעל הסב
והסגור הסהן שבעת ימים לל יעמידנו סגור שם ירגנו ידס גם סגור היה שלא היה צד
השם ענין אחר לא הסגור עבר מן אדני ולא הסגור ביד המקי' לא הסגור רע ביד אויב הי'
היסגורונו בעלי קעילה בא פעל סבב אחר סגג אלהים היום את א יבך בידיך אשר סגרנו
יוי בידיך יסגד יו בידי ענין כולם והדומה להם ערינה ומטירה אנטפ' לא ימלט מן העני
הראשון כי קדושים הם בענין וענין אחר לא יתן סגור תחריה הא הזהב הטהר והנלי וכן
אמר זהב סגור כלומר מטוהר ומזוקק אפטר שיהיה מן הענין הזה החרש והמסגור ד זה
למד האנשים הגדולים החשובים וכן יראו לחשוב מכל המלחמה סגור כמ שאמ' והרד
חנה וסגור לראת רודעי ויש לערש וסגור צוני מהענין הראשון כלומר סגור לקראתם ש
יעברו וירדפו אחרי ומהענין הראשון ענין שם כפול הלמד דלק ט רד בוס סגרי' לל
בוס המטר שיהי בצ' גידס נסגרים בבניהם יא' וסגור מחר רמ' **סד**

סד סדן עשית רמטו יסגור סדינים הוא כסות לט
קסמך לבשר שיהי שרים יס מהם עשויים להרע

בחס בנים .. פי כ סמקום

עלמות ולא סדרים פי י יונה שהם סדרי הכוכבים או יהיה
החשך הכל מבלבל ואין שם שום סדר ותרגום שיהם מערכת
תריין סדרין ומן הענין הזה ויבא השם הזה המסדרות ואמר בן התרגום לו כסדרה וכן י
הוא כי המסדרה מסדרת וערכה ספסלים וכפאות לשיבת האנשים ומן הענין הזה כתוב בשיין
ושדרות בארזים והפן אל השדרות זמתי אל מבית לשדרות לל ושדרות בארזים שעשה
מערכות ותקרה בארזים ..

סדר

ועל זה נקראו סדרות האנשים
לסדר והוא כתוב בשיין בית הסדר שם המאסר שהם עגול דמות הסדר .. סוג
כל סג יחדיו נאלחו מדרכיו ישיבע סג לב והנפגע נסוג אחר לבו נסוגים אחר
ואת הנסוגים מאחד יף יסג אחר ויסג ויבדל פאבות וסג כלמס אלנין וכן קשתי יתקן
לסג אחר גלפף שהוא בשיין ושלן נכר פועל והסג אחר מטפ והדגש תמורת הנן בהוקס
וחשב ענין הכל האחדות והתבדלות ועל סוגה בארזים פי עדרית וקבלת וכן במשון משנה
וענין סג לתורה גיד וגבול .. סוד יף לידמין כי אם גלה סודן וסוד אחר
אל תגל ענין ענה ודבר סוד

סדר

בצנחם שלמות בין יחד בעצמם לזחוק ולהבל העולם וכן על סוד בחורים וחדיו בסוד ישרים
ועדים ור יונה חקם לשע עננים והי שהכל ענין אחד ומן הטרש הזה הוסד לבנות
בית האלהים כמסד נקיען ועמד בסוד הבנין עס דוד גביו כמו של ויתן דוד לשלמה את הבג
האולם ותשס בסד רגלי ול מערטיס אותו כי הוא העין שמשימין בדגל האסורים כי פש בלע
ועד נעננו באות השיין .. ויהן על פני משה הוא הענין ..

סדר

סדר וסוד לא ססד ורחת נסכת ושמן לא הסוך פי ובשל
לא הסוך בסוך וגסקי בשמן והפעל הכבד וירחץ ויסך והביא
ר יונה בזה השרש סרוב ממנו הסוך אומ כי הסוך שם השמן הטוב שהיה מנהג המלכ
למנאח בן וריחון כי מלת ממנאח פתחה בעבור שהיא נסמכת אל הסוך ויפה פי ונכפל בו
הסוך סמ טבעה במלת ולמנאח בצדכס שהוא מק שוט ועל שם זה נקרא הלעין שמשימין בן
השמן אסוך אסוך טמן על שסכן ממנן והאיקה נוספת וענין אחר אך מסך הוא את רגליו לק
לסוך את רגליו כני מי רגלים ויונתן תרגם למעבד צרכיה לל להפנות לגדולים וכן במשנ
זה הסמך הוא בסמך את רגליו טעם טבילה וכל המטיל מים טעם קדוש ידים ורגלים ..

סוס

סוס ורובב כי בא סוס שרעה והתקנה סוסים למסותי ברובב שרעה
כי ירובב על מסוך ירבת בים סוסין רמו לעננים ושם עוף בזה
השם כחם עגור כן אספסוף סוס ועגור כמו שמע ירח ובמקום אחר אמרו ביד תחת הון ות
סוס ועגור והוא שם עוף אומ בן התרגום ושיפנא וכרניא וסכמתא ובדברי רזל קס השיען

סוף

בן לךיש עוח בבורניא ופי רבינו זל גרויה בלע ..
מדרעם יחדיו וסופו והפעל הכבד אסף כל אסף

זה פי אם מטרת אסף כאשר כתבת במקומן באות האלף אבל הוא מענין אחר וענינם ענין כליה
ומן הענין הזה סוף דבר הכל ששמע סוף כל האדם ומצאתם גותם בסוף הנחל אחרית הדבר יתע
ולא ימלט מענין זה וקבל על פני סופה במוץ גבתי סופה בסופה ובשריה דרכו וגלגלון בסופה
כסופות בגב כי גם הוא ענין כליה שהיא הסוערת והמעננה הדברים קל מהרה ומלכה אותם
וענין אחר כסופות בגב לחלוק כי גם הוא ענין כליה ותשם בסוף על שפת האוד קנה וסוף דמ
קמל הוא הגמא ויש ממנו גדל בדרחע הים כעקרי ההרים ועליו נאמר סוף חבוט לראשי וגם
הוא לו ימלט מהענין הראשון כי אפשר שתקראו כל ענין שהוא כליה במהרה ..

סוף

סוף מעל האהל ויש פשרת כמו זה כל סוף כלומר סוף מן הדרך הטובה
מן הדרך וסודי בארץ יכתבן לל סורים ממנו והוא האר כי יבאנו תארי נחי העין פעמים בצורך
ותבט עיני בצורי טוב מלחמה וכן סודי הגס נבדיה לל הנשיאת הסורים מן הגס כלומר נהפכ
ל כסודי הגס נבדיה גלה וסורה לל סורה ממקומה כי גם און להם בצורי מהם נבדב בשיין
והוא כמו בסמך והפעל הכבד והסיר יף ממך כל חלי והסר בגדי אלמנותה הסיר המצנפת והסר
השערה פי אם הסירך העורים והפסחים ההא בשיין וסגול מוסר מעיר ושלם נכר פועל ומע
הוסר התמיד אך וירא יף כי סר לראות אסודה נא ואראה סודה טבה פה גלמל פלג והדומים להם

ידמה כי הם ענין אחר הפך ענין הראשון אבל דקות הענין תבר שהוא מענין הראשון כי המס
מסתתרת עמהם ורל כי סר ממקומו לראות סוד ממקומך וטבה פה ומזה הענין וסד מרזח סרוח
כלומר קרוב לבא אל הסוחים וענין סר שבאם פי נבאש והתרגם ויבאש וסר כלומר מרוב שתייתם
נבאש בפניהם ויש פשרת מזה כגן סר ועל כי דבר סרה האר בפלם והנה רחל בתן באה לל דבר
דברה סרה העמיקן סרה תוסיפן סרה כ ועד תוספת דברה סרה גז עלילה סרה מה זה רווח
סרה סר זעף יסורו בי ובגין הפעל מזה ליעת חצת המפרטים חי אל הסיר משפטי ואל הסיר
משפטי ובגין מרובב דרכי סורר והתאר כי סרה סוררה ויהנ סתף סוררת וכתב הדב ר יצחק

בן גאות דרכי סורר מן סירים סבוכים וכתב החכם ר יונה כי סר ועקף משעג הכפל ודאיתו שהוא יסח
ואילן היה מפעל הכפל היה קמין העין כי התארם עלול העין קמונים ואנחנו מצאנוהו פתוחים וכן
נמצאו תארים מנחי העין קמונים מעשים בפתח כמו מקל לבנה כל עש לח מפיקים מן אלון ודע הדב
פרושים ממנו אם כן סר זעף וחבריו באו כמוהם אם כן יהיו מנחי העין או משעג הכפל נאמר עליהם
בעל המסורת ב פתחין והטליתיה בעעך סוד תרגם יונתן בתרע נשירה ובדברי רזל שהוא שער
מזרחי ושבעה שמות נקראו לו שער סוד שטס היו הטמאים פורטים הדג הוא דכתי סורן טמא רדאו
למו שער היסוד שטס הין מוסדין את ההלכה שער חדסית שהוא מכון כגד זריחת השמש כמה
דאת אמר האומר לחדס ולא ירח שער האיתון שהוא ממשש כניסה ויציאה שער התוך שהוא

מאונע ב... שער חדש... שער העלון... שיהיו למעלה
מעזרת ושר... וברם עבדים סוטה... כאלו כמותה

סות
סחב

וסחבנ אונת עד הנחל... חומת העיר שחוב עד הנחל
ואמר גוית על החמה... ואנעפ שהיא לצון עבה לפי שנה

סחה

וסחית עפרה ממנה... וסחית עפרה ממנה
אלא שזה הוא גרירה... מטר סוחף ואין לחם

סחף

והדיפה כי זרם המט... סחף על ארץ
ואינו מיושב מ

סחר

סחר על ארץ... סחר על ארץ
ואינו מיושב מ

מחצ הסוחר... וסחר סוחר... ויסב מעלהם
ואסתחר מלוחון... ומנה הענין נדרא

הסחר לפי שהוא סוחר... הארעות הולך ושב... עובד לעוהד
מנשים מזינים סחרים... אשר סוחריה

סחרים שכן וסחרה... רל סחרו בה... תרשיט סוחרה
רל מביאה הסחרות אלו... והשם גייס רבים

סחרות ידך... וסלן סחרה... ואתנה
טוב סחרה... ומלג מסחר כסף ונהי סחר גייס
וסחר כוש ובתוספת... מלס מסחר הרוכבים

וכן נקרא מנה הענין... המען שהיא ע... עגולה סביב סחרה
ענה וסוחרה... ומשרת אחד ונדד וסחרית
שהיא גבן יקרה... ואפטר שהיה ביד הסוחרים המידי
לעיקר נקראת סחרת על... שאמר רל על דר וסחרית
שהיא גבן אחר שנקראת דרוך... לכל בעל סוחרה

והשם גייס רבים... וסחר כוש ובתוספת... מלס מסחר הרוכבים
וכן נקרא מנה הענין... המען שהיא ע... עגולה סביב סחרה

ענה וסוחרה... ומשרת אחד ונדד וסחרית... שהיא גבן יקרה
ואפטר שהיה ביד הסוחרים המידי... לעיקר נקראת סחרת על

שלאמר רל על דר וסחרית... שהיא גבן אחר שנקראת דרוך... לכל בעל סוחרה
והשם גייס רבים... וסחר כוש ובתוספת... מלס מסחר הרוכבים

וכן נקרא מנה הענין... המען שהיא ע... עגולה סביב סחרה
ענה וסוחרה... ומשרת אחד ונדד וסחרית... שהיא גבן יקרה

ואפטר שהיה ביד הסוחרים המידי... לעיקר נקראת סחרת על... שלאמר רל על דר וסחרית
שהיא גבן אחר שנקראת דרוך... לכל בעל סוחרה

סית

כי יסיק גוהך... כי יסיק גוהך... כי יסיק גוהך

ון הסיק ב... ההא בחטף סגול... ואף הסיק מפי צד
ההא בחטף סגול... ואף הסיק מפי צד

סכר

וסכרת הנח אשר בהסחה... וכן בדגש פל הפעל
הסיק וכל לך... פן יסית אתכם חזקיהו

והדגש המור... הנח הטפל כלם אשר הם מזה
השדרש ענין הסחה והשלכה מדעת לדעת אחר... ופי ויסיתם אלהים ממנו

כענין ויסירים... כעומר העיר רוחם והסיר לבם
לעור ממנה כמו שאמר ויני עירן... סוכב

בבניהם... מאמאח הסוכך... כרוב הסוכך
וכן ושכתי כפי... ואנעפ ששבת

וסכתי על הארון... ארז הפרכת סכתי בענין לך
סכותה באף... ויסוכת הסוככים

וסכתי על הארון... ארז הפרכת סכתי בענין לך... סכותה באף
ויסוכת הסוככים... ויסוכת הסוככים

והפעל הכבד ויסך בלתיים... פאברתו יסך לך... ויסך בלתיים
בענין וישלח נכר פועל ממנו... אשיר לך

בהם ויבד אחר ובענין בלתיים... ובעצמות ויגידים הנזכר
והשם כי יעצב בסכו... ובעתב בלתיים ויחמס כן

לכו... והאף הנקבה וסכה תהיה ללע יומם מחורב... בעצמות תשבו
ומלג בתוספת מלס פרש ענין למסך... ארז מ

מסך הפתח מטפטו מסך... בעלם מכלל... והוכן הסוכך
הוא מכסה הקרשים ועוקות עליהם ובאים... המכסים אל העיר

ונבגשים תחתיו עד לחומה וחותרין תחתיו החומה... והוא מיגן עליהם מן האבנים
המשיכים מעל החומה ובלעג קורין לה פלפא... ומנה השדרש והענין

אות מוסך הטבר... בארז מעשה מורד... שדרשו דוד
ואנעפ שזה בשורה וזה בחולם משדרג אחד הם... ופי ר יונה מאסה המטמרה

לעומר... המקום אשר יחסו באנשי המטמרה... ויונתן ורגם טרום
וכתב רבינו שלמה זלגג... אהל עשו ללע עובר תחתו

בערה ביום השבת... הענין הזה רוב ענין סוכך למעלה... ויש שהא ענין מחייה ומגן
והבדל בין דבר לרוב כמו וסכת על הארון... אלו סמוך לן מבדיל בין

בין אהל מועד... וכן שכת המסך... ואת מסך הסתח... סכותה בענין לך
ויסך בלתיים... כי אעבוד בסך... קילו במען הההל ובעלגו

סבל

ענין מלס ואמרן ובענין... סך פ קירי פלשתר... סך הכל
וזה ממה ששיתמשו בזה הלצון הרבה והם... ענין מלס

ואמרן ובענין... סך פ קירי פלשתר... סך הכל... וזה ממה ששיתמשו בזה הלצון הרבה והם

ענין מלס ואמרן ובענין... סך פ קירי פלשתר... סך הכל... וזה ממה ששיתמשו בזה הלצון הרבה והם

ענין מלס ואמרן ובענין... סך פ קירי פלשתר... סך הכל... וזה ממה ששיתמשו בזה הלצון הרבה והם

ענין מלס ואמרן ובענין... סך פ קירי פלשתר... סך הכל... וזה ממה ששיתמשו בזה הלצון הרבה והם

ענין מלס ואמרן ובענין... סך פ קירי פלשתר... סך הכל... וזה ממה ששיתמשו בזה הלצון הרבה והם

ענין מלס ואמרן ובענין... סך פ קירי פלשתר... סך הכל... וזה ממה ששיתמשו בזה הלצון הרבה והם

סכן

הוכח בדבר לא יסכן... לא יסכן גבר... כי תאמר מה יסכון לך

הלאול יועיל ולא לאול ענינם ענין תועלת... וד אבר הם אבן עזרא
פי הלאול יועיל וכוונר מעשיו... פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו

פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו... פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו... פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו

פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו... פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו... פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו

פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו... פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו... פ הלאול יועיל וכוונר מעשיו

ומסכנות להחיותה ויחיה עניני מוצרות והישר בעני כפי סוכר מושלה כמו יסכן לך הלא
יסכן גבר וענינו שיהא מושלה לו מפני הצנה וזה שאמ' וסכנה בחיך וחס לאדני המלך לך שלג
ידעה ארך היתה לו מתחמת וסוכר עמו כי אסורה היתה לו מאוס לא ידעה לו עניני וסכר היה לו שמנה
עשרה וכן לפי דעה ובורע עניני יסכן גם כגוף יתחמם גם בעמל גם וכן דורין לו בעניני לבר
החס לשכן ויש מעשרים יסכן גם ענין סכנה וממה שגשמתו רזל הדבה ביה השאון סאמרס במשנה
המפירט והוצא בצירה והמסכן ועוד אמרו השוחט את המסוכנת וזולת גולה רביס המסכן הרומה
הכסו ר' יונה בענין ערי מסכות ועל דעה שהוא מענין טוב ילד מסכן וחסם ואדם לא זכר את האיל
המסכן שפי ענין וכן הגוס ענין מסכן וכן פי הפסוק אמר למעשה הפסל נסך חרש וצורף ציהב ידענו
ורחוקה סוף צורף וזה מעשה העשירים שישלח הסכילס מכסף ומזהב והעם המסכן שאינו יכול לל
לעשות מההב ומכסף הרומה לפסלו עץ לא ירהב וצור כלאמר גזר שלג זבל לעשות זה וכן וכן יב
ויסוד הענין המוכר שלא ידבר והשם מזה הענין ארץ אשר לא במסכות " סכר כי יסכ
פי זכרי שקה ויסכרו מענינות ההוס ענין סגרה ומזה הענין ארץ אשר לא במסכות בשון
כל עושי סכר אגמי נפש והוא בעש נקודות פי שסוגרין בעש המיס לרוב המיס ולעוד הדגיס
רישקלצא בענין ויהס לפרש לפי שאמ' והיו שחוריה מדולאים אום כי ענה יהיו אגמי נפש אויט
שהז ענינים השכר כגוף החומות וארץ אגמי במקום עין וענין אחד וסכרתי את מצרים כמו וס
וסגרת מענין יסכרן יין בידי כמו שפרשנו " סכת הסכת ושמע ישראל
כמו האין ושמע ישראל קולטא בענין " ור' יונה פי
לפי שמלת שמע מדאחרת והיה משמעו להקדים כי קודם ישמע אדם ואחר כך קבל ואין ראיה
מן עשיה ושמע כי פי עשיה ושמע עשיה מה ששמענו ושמענו עוד מה ידבר יין או פי עשיה
מצות עשיה ושמע מצות לא תעשה בשמעה וקבלה לבר והבא בזה הענין לבר את סכות מלכס
כלומר קבל עבודת מלכס ואפשר שיהיה סכות שם האלה שהיו עובדים " סל ובסל
הענין סל חרי עניני ידוע ויהס שבשרש סל סלל כי הוא נדגש בקבוצ ובבני
ובהסל הפא והלמר השב ידך כבצר על סלסלות ועוד נכתבנו בן ארבע אותיות יהלכך סלה בצעדך
בישמין סלה מענין וכן בדברי רזל רנא דבי מליח אלעך בן יעקב כל מקום של נצח סלה ועד אין לו
הסוד לעולם ולעולמי עולמים נצח דכתי' ולא נצח אקצח סלה דכתי' וכוונה עד עולם סלה ועד דכתי'
יין ימלך לעולם ועד ור' אברהם אבן עזרא פי המלה כמו אמת והכסן והישר בענין שזו המלה אין
לה ענין דבק בענין אשר האג עליו אך היא מלת ענין כך שהיו המגנין משלימין במקומות הענין כן
והלאיה כי לא תמצא זאת המלה במקרא כי אם בזמננו וענין כי רוב הזכרות המלה הזאת בתלים ופסלת
ע חבוקס שהיה בענין ערות יסוד עד שאר סלה וכן אמר לשון התפלה לעצב בנינותי ולפי דעה
כי שרש המלה לעולם סל מעל מלך יל קן וכאנפיה בן האין היה ראוי להדגש והוקנה עם תוספת הא'
דה נשו וענינה הרמה והגבהה מן סל לרוב רל כי באותו המקום היה הגבהת הקול בענין "

סל

סל סל המסלה דרך לא סלה סלה כמ' ערמיס ויסל על ארצה גידס
ויהס כי ויסל ענין אחד אבב ר' יהודה ור' יונה הביאוס בזה הענין והשם והירר
מסלה נמא מסלול ודרך פי ר' יונה בזה השרש ענינו וענין זה אחד והענין סל לרוב בעברי ערך
מסלול בעמי וענין מסלות לבית יין ועל דעה כי כלס ענין אחד הס ענין תזרמה והגבהה ופי סטס
המסלה הרימין האבס והמקצולות מן הדרך ולפי רוב הרגילות בהסרת האבס והדמר המטולות ממנו
ואדני אבי זל פי מסלה סלטה שמרימין הדרך באבס שמשימין בה וכן סרט מאבן כלום מאבס
חזקו בגן אורה וכן אמר ומסלות ידומין ובענין הזה סל סל המסלה שירימין המסלה וכן פנ דרך והרימין
מכאן המעבדות שהס בטיט גזול ופנ דרך שיסורו בע גידס מן הדרך וכן ופנה דרך ענין גם העץ כ
שמשימין על האבס ומסלכין אותס תוך העיר נראה סולה כמ' שאמ' כרתי עצה וספכר על חושבו
סולה הסוללות באו גל העיר ללבדה הנתינים גל הסולות ואל החרב גסא בענין א' הרברי בענין יונת
תרגס וצברן מילית ומילית הוא תל עפר בדברי רזל שרל מילית ושרא בענין אדערא דארעא וכן ר'
הרגס הסוללות באו העיר הא מילית צברו על רירא למכבשא וכן הנתינים גל הסולות ואל החרב י'
דמת עין להן וצברן מיליתא לרפא שורא מן קודס דקילא בחרבא כלום שאנשי העיר היו נותנים
הבתים ועושים מהאבס תליס תליס סמכיס לחומה מבפנים כחוקה על סולה תרגס מיליתא וכן הוא
פירושו ובענין זה נאמ' ויצבר עפר וילבדה ופי סל לרוב בערבות רוממו לו וגדל לו וכן מסלות בגל
בלבס ומלה מרובעת בכפל הפא סלסלה ותרוממך רוממה ותר ממך וכן מסלול בעמי מתרימס ומל
מתקומס ומתגאה בהס לבגל טחוס מסלה יש לפרש קחות ענין טחוס גבוהים רראס כן גו יקיה מסע
מעלות לפי שהס כמ' הדרך שידיס בהס בע האדס המיד רראס כן אבב לפי שאמ' בספר מלכים עב
זה הדבר מסעד לבית יין במקום שאמ' היה מסלול לבית יין ופי מסלול בענין מסעד ויקיה לרדה כמ'
שאמרנו כי גם הוא מסעד או יהיה בענין אחד כמ' עמודים נסעד ונחזק וענין אחד סלון ממאיר בחירר
כי סדיבס וסלעס בסתח וענין קוז והפעל החל ממנו ויסל ענין דרכל ויסל על אדחית גידס וכן
כתבו החכס ר' אברהם אבן עזרא וכן כתבו ר' יהודה ב' בענין וכן כתבו אדני אבי זל "

סלא

הנערכים בפני " סלל המסלה הזאת תמורה היא לא הסלה בבית אופיר או תהיה
האלף שדשיר טאלף קרא ויהיה סלא וסלה בענין אחד ופי המסלואיס בט'
ואסלדה בחילה פי אין מתחמס וכוה בחילה ובדברי
רזל כל עהיד סולות והפעל הכבד סלה כל אבירי דרך ורמס כל אבירי בהס " סלה
בבתס אופיר ענינו לא תעזך וכבר זכרנוהו בצדט סלא " סלה סלחתי כדברי לא יאבה
יון סלוח לו סלח נא לעון חננס הזה והפעל נסלח לו והתאר סלח טוב וסלח והשם כי עמך
הסלחה " סלם והנה סלם מוצב ארצה ידוע " סלן סלן ממאיר
ענינו כמו קוז מכאיב וכן כי סדיבס וסלעס רוציס סן הבאן ר' יונ

15

מסכת טבא... יסוק גבר ועבד...
ידיה אדך הינה ע מיתחמד ואוכב עמ כ גסורה היתה ע ממוס לא ייהל ע עשים וכבר היה ל טמנה
עשייה וכן עי דער ובורע עניס יסוק עס כגום יתחמס עס בעמל עס וכן דרין ל בעניב ליבר
החס לעסן ויש סעדיס יסוק עס ענין עסנה וממה עעעמטו רזל הדבה גיה הטאן טאמס בעמנה
המעמד והזעז בעייה והמסק ועוד אמר העוחט אר המסוכנת ונות אלה רביס המסקן הרומה
הבעז ר יונה בעני עדי מסכות ועל דער שהוא מעני טוב ילד מסקן וחסם ואדם לא זכר את האיש
המסקן שפי ענ וכן העגס ענ מסקן וכן פי העסוק אמר למעלה הפסל עך חרש ועורף בזהב ידעני
ורחוקת סקן עורף וזה מעשה העשידיס שיעשו העסילס מכסף ומזהב והעם המסקן שאינן יכול ענ
לעשות מזהב ומכסף לרומה לפסל ען לא ידקב יבחר כעמרמור שלט זול לעשות זהב וכסף יב
ויבחר הען המבחר שלט ידקב והעס מזה הענין ארץ אשר לא במסכות " סכר כי יסכ
פי דוברי סקר ויסכרו מעינות תחום ענין סגירה ומזה הענין מענף שכתב בשון
כל עושי סכך אגמי נפש והוא בעש נקודות פי שסוגרין בעש המיס לרובן המיס ולעוד הדגיס
דישקלעסן בענן ויתכן לערש עפי שאם והיו שהותיה מדולאים אום כי עלה היו אגמי נפש אוריס
שהיו עושים השכר כגום החומות ואלקה אגמי במקום עין וענין אחר וסכרתי את מצרים כמון נס
וסגרת מענין יסגרך וי בידי כמון שפרטנו " סכת הסכת ושמע ישראל
כמו האזן ושמע אשקולטא בענן " וד יונה פי לעון קבלה ואינג טבון
לפי שמלת שמע מהאחרת והיה משמעו להקדים כי קודם ישמע אדם ואחר כך יקבל ואין ראיה
מק עשייה ושמע כי פי עעשה ועשיה עעשה מה ששמעו ושמעו עוד מה ידבר וי או פי עעשה
מצות עשה ושמע מצות לא עעשה בשמענה והפנה לבד והביא בזה הענין לבד את סכות מלכס
כעמר קבל עבודת מלכסם ואפשר שיהיה סכות שם האלה שהיו עובדים " סל ובסל
הענין סל חדי ענינס ידוע ויתכן שבשרש סל סל כי הוא טרש בקבן ובבני
ובהסל הפן והלמר הטב ידך כבצר עכ סלילות ועוד נכתבן בן ארבע אותיות יהללך סלה בצעד
בישימן סלה מע עי וכן בדברי רזל הוא דבי אלה אלעך בן ישקב כל מקום לט גח סלה ועי אין ל
הסוד לעולם ולעולמי עולמיס כח דכתי ולא נבצח אוקצוק סלה דכתי יכולנה ער עולם סלה ועד דכתי
וין יהלך לעולם ועד ור אברהם אבן עזרא פי המלה כמו אמת והנבון והישר בעיני שמו המלה אין
לה ענין דבק בענין אשר האשילו אך היא מלתגון כך שהיו המענין משלימין במקומות הגון כן
והלאיה כי לא תשא את המלה במקרא כי אם במקומות וענין כי רוב הזכרות המלה הזאת בתלים ושפת
ע חבוק שיהיה בענין ערות יסוד ער צווד סלה וכן אמר לשון התעלה למצח בענינות ולפי דעת
כי שרש המלה לעולם סל מעל משך על קן וכענפלה בן הוא היה ראוי להדגש והוקלה עם תוספת הא
דה נסו ועענה הרמה והגבהה מן סל לרוב רל כ באותן המקום היה הגבהת הקול בענין "

סל סט המסלה דרך כה סלנה סלה כמ ערמיס ויסל עני ארצה גידס
ויתכן כי ויסל עני אחד אבב ר יהודה רד ויטר הביאס ביה העני והעס הייר
מסלה נמא מסלונ ודרך פי ר יונה ביה השרש ענינס וענין זה אחד והעני סל לרוב בעני ר עידך
מסלול בעני וענין מסלות לביר יוי ועל דער כי כלם ענין אחד הס ענין הרמה והגבהה ופי סטס
המסלה הרימן האבנס והמקצולות מן הדרך ולפי רוב הרגילות בהסרת האבנס והרמד המטאור ממנ
ואדני אבי זל פי מסלה סלנה שמרימין הדרך באבנס שמימין בה וכן סרט מאכן כגום מאבנס
הזקן בגן אורה וכן אמר ומסלות ידומין ובענין הזה סל סל המסלה שירימו המסלה וכן פנ דרך והרימו
מכאול המעבדות שהס בעיט גזול ופנ דרך שסורו בע גידס מן הדרך וכן פנה דרך עני גס הען כ
שמשימין על האבנס ומשלימין אותס תוך העיר נראה סולה כמ טאום כרתי עצה וסכוכ על חושכם
סולה הסוללות באו אל העיר לכבדה הנתניס אל הסוללות ואל החדב גסא בעני אי הלברי בעני ויטר
הרגס וצברן מיליתא ומיליתא הוא תל עמד ברברי רזן שרל מיליא וטרמא בענא אדערא דארעא וכן ר
הרגס הסוללות באו העיר הא מיליתא צברו על דירא למכבשא וכן הנתניס אל הסוללות ואל החדב ר
דמות עין להן וצברן מיליתא לרפאן טורא מן קודס דמיליא בחדבא כגום טאנשי העיר היו נותנים
הבתים ועושים מהאבנס תליס סמוכיס לחומה מבפנס לחוקה על סולה הרגס מיליתא וטבו הוא
פירושו ובענין זה טאום ויצבר עמד וילכדה ופי סל לרוב בענינות רוממו לו נגדל לט וכן מסלות בענ
בעבס ומלה מרובעת בכפל הפן סלנה ותרוממך רוממה ור ממך וכן מסלול בעני מתרומס ומר
מתרומס ומתגאה בהס לעבר טחום מסלה יש לערש הקדות כפי שהס גבהיס דראס כן אין יהיה מסע
מעלות לפי שהס כמו הדרך שידיקס בהס בע האדס המיד דראס כן אבל לפי טאום בספר מלכיס ענ
זה הדבר מסעד לבית יוי במקום טאום היה מסלה לבית יוי ופי מסלול בענין מסעד ויהיה הדרך כמ
שאמרנו כי גס הוא מסעד או יהיה בעני אחר כמ עמודיס נסעד ונחוק וענין אחר סלון ממאיר בחירי
כי סדיבס וסלונס בסתח וענין קוז והפעל הקל ממנו ויסל ענ דרלס ויסל על ארחת אידס וכן
כתבו החכם ר אברהם אבן עזרא וכן כתבו ר יהודה בן בענן וכן כתבו אדני אבי זל "

סלא

הענינים בפני " וסלנה בחילה פי אין מתחמס וטבו בחילה וצדבר
רזל כל שהיד סולות והפעל הכבד סלה כל אבירי דרך ורמס כל אבירי בהס " סלה
בבסי אופיד עניט לא תעחד וכבר זכרנוהו בשרש סלא " סלה
יון סלוח לן סלח נא לעון חנס הזה והפעל נסלח לו והתאר סלה
הסלחה " סלם והנה סלם מוצב ארצה ידוע " סלה
ענינו כמו קוז מכאיב וכן כי סדיבס וסלונס רוציס סלם

שרש בעצ עממי וכו' כהבג מותו בצדק סלל...
הסמך ודברת אל הסלע סלעיס מחסה לצפנים
המבצרים הגדולים על הסלע עפ' מדובס על הסלע כמו שאמ' ושיס בשלע קק' והתרגום ושוי בצדק

סלע

הקוף בית מדודך וכן והפע את הסלע במלחמה ויהא אור שמה יקראל וכבש יתרכא ועל דרך מעל
סלע ומצדקה על דרך מצדל עני שס קי' וסלע ממגור יעבור עי בו התרגום כמו מלכו ושלטונה
מן קדס דחילא יעדון ואיפשר לפרטו במשמעו ויהיה למי מסתרג דוזה למד ולפלטו ממגור יעבר
כלמרי שיטת אל סלע ואל מצדלו החזקים מרוב מעג' ואיז אבי זל עי' כי דרך העולם כאיברח אדם
מפג אויבו ויבא למבצר מעגו לא יפחד אך מפע הנפטר יד קי' אפי' סלע ומבצרו ממגור ומסחז
יעבור ויפחד עגד ולא אמין בחיין

סלף

אדם תסלף דרכו ואיתבס יסלף
בו נקודות עננים ענין ענות

סלת

שהוא טעון טחינה גסה וכן אמרו במשנה
והילטי את הסלת

סמ

נאף ושחלת וחלבנה
אין יהיה כלל השמים והוא זכר בתחלה קח לך סמים אבל רזל קבלו הלכה למשה מסיני כי אחר
עשר סמים נאמרו למשה מסיני ופרשו הפסוק קח לך סמים טעם נאף ושחלת וחלבנה
הרי חמשה הנה עשרה ונבנה זכה הנה אחד עשר ורזל נשתמשו הרבה בזה הלשון באמרוס סם
פלג יפה לו סם פלג רע לו ועוד אמרו לא תצית סמא והוקיפו בנטן ואם אין שורין סמין מבטנז
יום ואפטר ששרש סם סמם ואעפ' שאין האיה אחריה אלא דגש מס סמים

סמך

כי סמך מטה את ידיו עליו וסמך ידו על הקיר והלויס יסמכו את
ידיהם סמך קי' לבל הטפלים יצו סלע תצור שלום שלום סמוך

לבו לא יירג וחמתי היא סמכתני וצדקתו היא סמכתהו והנפעל עלך נמכתני מרחס אשר יסמ
איש עליו ויסמכו על דברי קהיהו ענין המלות האלה והדומה להם המשען ופי' יצו סמוך הצדק
רזל יצו בבל על ירושלים עב סמכה חמק והפעל הכבד סמכני באש שות ענין המלות האלה
הקדוב והחשוב ורזל נשתמשו בזה הלשון באמרוס ערב סמך לחשכה ואלתיה הרבה מאד
ובענין הראשון כמו כן חזי דע לך קא סמיכנא כלום משענה וסברי עגלך ודגן ותירוש סמכתנו
רזל שהיו סמוכין וקדושים לו לעולם וכן ורוח טיבה הסמכני שיתהיה סמוכה וקדובה לו תמיד
ועפ' והבשמו בשמיכה והוא כתיב בשין הוא הסמות העב שיצאן ממנו צדקות מן הצמר והוא
שקוראין לו רזל גלופרי וקורין לו בלעג קוט' וזממה לו בדברי רזל שקורין לבר העב סמיכתנא
כמו שאמרו סמיכתא וקל טהא וזממה הרבה והנע עתיד לבארן עוד באור שין בענה

סמל

סמל הקטא המקנה בזמנ נקודות תמונת כל סמל ענין הפסילים והמלל

ויתב

ויתב להיות עקר המלה צורה מן הצורות או כלל לצורות אחר שתאמר תמונת כל סמל

סמן

ושעורה נסמן פי' לסימן ולגבול החטה
מסחך בצדו כילת סמר והכבר תסמר

סמר

סמר
שערת

בשרי והוא פעל עבד כמשפטו כי פי' הרוח תסמר שערת בצדו ענין הענדה והרעדה טאד
שעמדו שעדותין אריסמני בלעני וענין אחר ויחזקוהו במסמריס לא ימוט בפתח המס' ברזן
לרוב למסמריס לרעותות השעריס בחירק המס' והבין הנדבות במסמרות ובמדבור הקדוס
ועבת בצין וכמסמרות טוענים בפתח המס' ומלא למסמרות בחירק עננים ידוע ועל דער
כי גם הם מענין הראשון כי בהסמר הבשר או שערת הראש ידומו ויעמדו במסמרות

סנה

מיוע לא יבער הסנה ורצון טוכב סנה יש מפרשים אותה על הטס
יתברך כלום רצון הא ששק בסנה תבאיה לראש יוסף או פי' רצון
האדם השוכן בסנה רל במדבר ובמרום היושב כי הסנה גדל בארץ ציה ומה רצונ המטר שטואל
תמיד תבאיה לראש יוסף ערוא הר סיני על שמ' בהרא הלמד במלכא

סעד

בחסד כסאן ולחס לבב אלע יסעד עובר לעני וסעדן טבבם עובר
כי פי' ופעל לבכס בלחם כי הלחס יסעד הלכ וכן סעד נכך פת לחם הוא רמוץ שלן כמשפט יבב
סעד לא לבק' שהוא רמוץ הוא חטוף כי הוא סמוך במקו' באה ארז הביתה וסעדה הון במאריך
והסלק בטיא יש ספריס שהסמך במקמ' חטוף מזה רוא רזל נמאטל סעדה מאשר הוא עובר
לשני עוד סעדי ונושעה וימיק' תשערי' להכין איה ולשעה מסעד לבית קי' פרשנהו בצרש

סעה

סלע ענין כלל הסעד והסמך
מרוח מתעוררת מן הסעד ויש
מרוח סעה מסעד יתפרט לפי צדקתו
מפרשים כמין טסעה בחסרון פא הקע

סעה

וכנה סעפיה בפעפיה פוריה ובהבנע חנז בדגש על שתי הסעפים והוא על ז
דרך ההשאלה רל שתי מחטבות לפיכך אמר שתי לפי שהוא כני למחטבות
שהם בגנין נדבה וכן בשעפים מחזיקות ללה לבן שעפי ישיבות ועבתו בשין רל מחטבות כי
המחטבות לבב כסעפים לאיט' והקבוץ בגנין נדבות לא דמו אל סעפותיו בשעפותו הננו הענין
והפעל הטבד מסעף פארה במעריעה רל כולת הסעפים ומזה הענין על דרך השאלה בסעף סלע
עיטס ובסעפי סלענים תחת סעפי סלענים כדרך טן הסלע שהיא דומה לסלע כסעף לאיט'

סער

והחכם ר' יונה כתב בענין אחר לבן שעפי ישיבות סעפים שנקות ועל דער' שהיא מענין הראשון
על דרך ההשאלה כלל כי המחטבות לבב כמ' הסעפים לאיט' ופי' ר' יונה סעפים תאר רל בעני
מחטבות הרעות והכבן שהוא סם למחטבות רל כל שאר המחטבות שנקות גבול תודק מהבנ
וכל מחטבות עליו והנעיד ממנו סעף ולפי הענין העולה רבב דגש היה סעף בפלס והדבר אין
בהס' ל' נחס ושלם יסעד להפיצני והנפעל ויסעד לבמלך יס
כי בשע הסעד הגדול הזה וסעד מהחולל סע

מתגורר. כן תרדש במערך. ומשך לך אחר רוח שעה. סוטה וסעיה. ויעל אלתה בסעיה השם
השמים. הספק בקמץ חטף. והבית מועמדת בגעג. הנה שערית יין. והקבוץ ורוח סעדות הגבע.
והלך במעוזת הימן. ושלחן שערן חרבן מאד. כמון חי. כמון חרין. כמון חרין. כמון חרין. כמון חרין.
ישערת. ישערת ממנן. והנפשו וסביבון שעה מאד. והשם אחזן שעה. ומשך לך אחר בסופה
ובשעה דרכו. ועוד נבנתם באות השלחן שם חביריהם הכתובים בשלחן. ופי' ואסעדים על כל
הגים. ואסעדים עמם. טאטר פרשהו בשעה הדקדוק בבנין הקל כי בנין הקל והנפעל מזה הפעל
בדד. ואינו עובר כאשר כתב החכם ד' יונה. והפעל הכבד. והוא עובד ממנו. וישערתו ממקומו.
הוא מן הדגש בפלג ישערת. והוא כתוב בשלחן. ומה שכתב החכם ד' יונה שהוא נפעל לטראח ל
כי לא מאטוהו לעולם נפעל עובד ט' אס בודד. והדגש שאם איננו. ושלחן נכר פועל כמון.
יסועד מגורן. משפטו היה יסועד בפעל. והתפעל וישתעד עליו מלך הקב. והוא כתוב בשלחן.

ספף

ספף דעל. מן הדם אשר בסף. טומרי. הסף. משכב וספות.
ספות בסף. והספות והמזמרות והמזמרות בחירק. והדגש
לאת הכפל. ואפשר לומר שהוא מן השנים. ועשש שהוא שם כלל לכלי היון או לצאר כל הבית
לגזלים ולקטנים. ופזנכר עמהם כל אחר הם פרו כללים שהם עשויים בתכונת הכדים. ויונתן ר'
תרגם ספות קולן. והרגס אונק' לוס וכדה על שמה. וקולתה ענן אחר. וימד את סף השער. הק'
הסתוד וידעשו הספים. הסף הוא מזוגות השער. אבל משקוף הוא המפתח העליון. וכתב החכם
ד' יונה שהוא המשקוף. ולא טראה ל' כי אמר הכתוב על המשקוף ועל שתי המזוזות. והרגס
המתרגם על שחפא ועל הדין ספייא. ועוד ג' היה המשקוף סף איד' כנהו בעלון רבים לשער
אחד כי אס משקוף אחד אבל יש לו שתי מזוזות ולא מצאנו משקופים כי אין משקוף בשער
כי אס אחד. ואפשר שנקראו כן לפי שהוא עשוק ונראה לפי שהוא עליון נפתח על הבית וידיה על
הסף. על אחת מן המזוזות. ומה שאמר בתהם ספף אס ספף ומזוזות אצל מזוזות הוא כפל דבר כמון
שהוא מנהג הסתוב לבסוף הדבר בשתי אונות והענן אחד. ויוסף לא תרגם מזוזות בענן מיוח
שהרגס במלתהון ספיהון כי קביל ספי בית מקדש. ובעניהון במטר עזרת. היא צאה בסף
הבית וכן בתהם ספס את ספי. ונקראת האסקופה כן לפי שהספים סמוכים זו לזו עליהם
וענן אחד הסופה בבית אלהי. ענן החסות אבסגר בלעז. ונבון שיהיה ענן אחד עש

ספא

ספף הבית. כי דרך הסף. כגם אדם בבית והבית מקום החסות.
גם יתן ג' מספוא רב עמנו. ונתן ומספוא רב לחמוריהם. הוא שם
כלל למאכל החמור השעורים ושבלת שועל ושאר היבדים לבד מתבן.
וספדן כלל ישראל. לא יספדו לו. כי צמרת ספוד. ואל תלך
לספוד. ולא תספוד ולא תבכה. והנפעל לא יספדו ולא יקברו.
והשם ספוד על היחיד. ובסמוך בפרק מספד בית המצא. ענש ידוע.

ספד

ספה

ספחה בהמות ועוף. זהו פעל עומד. וכן וגם את הנהי הספה. אשר הס'
פעלים וצאים. הגוף תספה צדיק עם רשע. מבדיל נפשי לספותה והנפעל
במלחמה ירד וספה. ויש נספה בגא מטפס. וכל הנספה יפול בחרב. טבל מי שהגיע ימיו למוט
לא ימות על מטתו אלא ימות בחרב. שנה אספה יוס אחד לפני טאול. והפעל הכבד אספה עלה
רעות. רל כל הרעות טבעו. כלה בם שלט אטח רעה בעולם שלט אבאנה עליהם. וענן אחד ספ'
סע טנה על טנה. עלות כס ספן על גבויכם. לספות ענן על חרון אף יי בישראל. למען ספות
הקוה את הצמאה. ספות חטאת על חטאת. ענן אל והדומים להם ענן תוספת ויתרון. ופי' למען ס'
ספות הדוה את הצמאה. הרשע חושב בגבו להלך באריות לבן. למען תת יתרון ותוספת נפש
הדוה והיא המתאווה על הצמאה והיא הנפש הטכילת ידמה בעינו כי הדרך הישר להרוות הנפש
המתאווה לאכול ולשתות ולהתענג. ואפי' בדברים האסורים. ויש מתרשים הקוה הנפש הטכילת
והיא רמו לטריקים. והצמאה נפש המתאווה והיא רמו לרשעים. כי היא צמאה לתאוות העולם
ולא תשב. ונפש הטכילת היא רוח שתפתח במה שיגיעה מן העולם כענן שז' צדיק אורח
לשוב נפשו ופן רשעים תחסר. ופי' הפסוק כי הרשע חושב בגבו כי הצדיקים רבים כגדי.
וככותם אכזל ולא יגיע העונש הזה. ואמר באריות. והחכם ד' יונה פי' למען ספות הדוה מהע'
הדאטון כלום. למען שיראה הרשע כלות הצדיק עם הרשע אין יתרון לצדיק על הרשע במות.
אום. כי אין צמול ואין עונש ואם שלם יהיה לו. וזו היא דער בענן הדדמות אשר גינם מאמינים
לא בצמול ולא בעונש וכלל הכביא בענן הדער הזאת כמון שאם לא יאבה השם סלוח לו. ויש מ' שפד
מהענן השע וכל הנספה יפול בחרב. כגון כל הנספה על בני העיר להיות נרלט עמהם במצור יפול
בחרב כשתלבד העיר. וכן תרגס יוסף וכל דעל לרדה צירא יתרטון בחרבא.

ספח

ספח לא אל אחד הכחות. ונפחו על בית יעקב. והתפעל מהסת'
בגלל יו. והכבד מספח חמתך ואף שכר. ושלחן נכר פועל תחת
חרול יספחו. כלומר שמנהגם לעמוד במלחמה במדברות בין שיחיס תחת החיילים. ענשם ההבין
והדבוק ואסיפת דבר אל דבר. ואפשר שנגזר מן הענן הזה שאם ספחת. מספחת היא כי החזיר
הלכה הטוספת והמקבצת יחד. ורל נא אצל פירש. כי לפיכך נקראת ספחת לפי שהיא שפחה
לבהרת. שנה לה בלבן מלעון ספחט נא ומן הענן הזה ענן ויקי למטפט והנה מספח והוא כתו בשלחן
כלומר גנן קוית שיעשו מטפט העניים והעשוקים והנה הם להם מספח וענן צדעת וקוית שיעש
להם צדקה והנה עננה שיעשוקים מהעשוק שיעשוקים אותם. והפעל הכבד ממנו ושפח יין קדקד
בנות צוון אענפ שכתוב בשלחן. ועשורת המספחות בראש כל רומה. ורדית את מספחותיכם. הם
כמון מספחות. ונקראו כן לפי שהם נדבקות וצמדות תמיד על הראש. ומה שאמר ועשורת מספ'
מספחות על ראש כל רומה היא מדבר הכשפים הידוע אצלם. את ספח צדיק. תשטוף ספחיה
עפר ארץ כמון הפוך מן מטר סוף. ופי' ספח המטר השטוף עפר ארץ. וכבר המס בלעון רצה

ר"ל תעלת המים כמז שואמי מי פלג לשטוף תעלה ..
תקדויות מלא הספלים מים אמר בו התרגום מלא לקטא
כל עוד שעושין אותם למים וכן פי רבינו שדורא ג' וז' ותרגום בספלי אציריים בפיל גברי
ותרגום במדקין יין דשהין בפיל חמר ועשיית קעויותו יתרגום ידושלמי פולתיה ובלשון יין קורין
פוס פיל .. חלקת מחוקק ספן פי מקורה כלומר שהיה חלקם של
בג דן ג' חלקת מחוקק ומשולט היה הכל בגי ומקורה כהוגן רומז בו
לערים שכבזום מעבר לדרך וכן יוספן את הבית ג' וספן בארז ואתם יושבים בביתם ספנים
והשם של קידית הספן כלם ענין קדו הבתים וכסוים וקרוי לענין זה ושפוט טמונת חול והוא כתוב
בגין שפוט כמו טמונת אולתה הספית ידוע ..
כעיס ויספק את כפיו ספקת על ירך לבן ספוק על
עלמו ספיו והוא כתוב בגין תחת רשעים ספקס ר"ל חקזה ספק הרשעים במהומם ענינם
ענין הסת קף אלכף או על ענן סן יסיתך בשפן והוא כתוב בגין תחת רשעים ספקס ר"ל חק
חקזה במקומם ספק הרשעים במהומם ענינם הכות קף אלכף או על ענין אחר סן יסיתך בגין
והוא כתוב בגין וספר מאוב בקיאן פעל בודד כלומר יתעלל לו ויתחפר ולפי דעת ענין אחר
סן יסיתך בשפן והוא כתוב בגין וכן כתב ר' יונה אוב דאית במקצת ספרים בסמך וכן בגין
יספוק מזה הענין והוא כתוב בסמך ובמקצת ספרים ראית בגין אצל המסורת דאית על אם
ל יספוק עפר שמרון יספוק ב חטרים וכתוב בגין יספוק עפר שמרון יספוק עלמו כפיו
וחד מלא וכתב סמך בגין יספוק וענינם מענין הספוק שהוא לשון די והורג הלשון הזה בדב
ר"ל ועוד אט עתדים לכתוב ענין זה באות הש"ן ופי' הספוק סן יסיתך ויהרסך עם ספוק הממון
שק' כלום שלא יועיל הממון והוא שאמר אחר סן ירד אמרין לאל והחכם ר' יונה הכנסם בג
בענין הממון עם שני מעש וכן מענין הספוק הפעל הכבד וביד נברים יספיקו והוא כתוב
בגין פירו אמרו שדי להם בעצות ובמחשבות הנברים וינחו דברי השם ותורוהו והנע עתיד
לוארם עוד באות הש"ן ..
אחרים ספר את העש וספרה לה שבער
ימים וספרתך שבע
שוקל איה קוש את המעדלים כלומר שדורא ותפחד עדין ג' מעש שכתב לא בא מלך המשיח
עין יתגה לך איה ממלכי האומות שהיו סופרים ושוקלים הכסף שהיו לוקחים מס לשדאל
ספרו מעדלה והפעל אשר לא יספרו ולא ימנ מרוב והשם בתוספת מס את מספר ימך
אמלא ובלא תוספת הספר אשר ספרים דוד והקבוץ ממנו בינות בספרים והשם בענין
המקור ומספר את רובע ישראל כלומר ולפטר את רובע ישראל כי הוא קמוץ ואינו סמוך
ועוד מלת את מורה עליו שאינו אס סן הכבון בן שיהיה שם במקום מקור כמו ולמסע את
המחנות והפיר כי לא ידעתי ספרות והוא תאר לזקקת ותשועת שהזכיר אמר לא ידעתי יוכל

ספר

ספן

ספק

ספר

להיות

להיות ספרות או יהיה שם ספורה בזה כלומר לא ידעתי להם מספרים ענין הכתוב
להם משן ובה פעל מזה הענין מספר כל עצמות פי אמנה כל עצמות מדוב כחיותי בשפרי
ספרתי כל משפתי ספר ספר מזה לענין הצדק ספרה טא ל' ושלט טכר פועל אשר טא ספר
להם ראוי והשם את מספר החלום ואת שברו כלם והדומים להם ענין ספור והגדה וזה הענין ענינם
מקבצן הכבד הדגש ויש שפרטו מזה הענין מי יספר שחקים בחכמה והחכם ר' יונה פירשו
מענין כתיבה ואדני מבי זל כרטי מענין ספיר ר"ל שעשאם כעין ספיר כמ שאם ותחת רובי כ
כמעשה לבגת הספיר וכן פירש מזה ג' דא ויספרה ואכתוב בספר בחמש נקודות ספר
התורה הזה אל יודע ספר נביא הספר הזה אל יודע ספר לא ידעתי לקראו מספר
אשר כתבת וכתבת מדני מבי זכרו לבדכה מזה בינות בספרים הס ספר המדנה וספר
הגני שכתב ירמיהו ובהא הנביא ולא בשפרתי ברוך בן נריה הסופר ויקראו סופרי המלך
נדי ספרות איה וי יספר בכתב עמים ענין הספירה להם ענין כתיבה ולגמדים ספר ולשון
כטדים פי סתבת כטדים ולשון כטדים ויש מספרים נודי ספיר איה וי יספר בכתב עמים
מהענין השני ויש הענינים קרובים כי כתיבת הספר הוא ספור הדברים ויש לפירש מזה
ספר תולדות השמים ג' מספר לשון ספור וענין אחר נפק ספיר ויהלום כמעשה לבגת הספיר ספי
יש מפרשים האמן היקרה שרודין לה בלעג שפירי ג' סן הוא העדך מלכו במראה אלא בירר ונדולה
כמו המסלמים בפ' כי לא ישרו האדם בשבח במראה ג' באדם ג' בלגן והחכם ר' אברהם
אבן עזרא פירש כי הספיר לבן ואומר שהיא שרודין ל בלעג רדשטיל ובמדרש מעשה באדם
אחר שהלך ספיר בדומי אמר לו הלוקח על מנת לבדדו ארזנו נרג על גבי הסדי החיל משה עשו
בפטיש נבזע הסדי ונחלה הפטיש והספיר עומד במהומ ..
וסרלוני וסרלתו באבנים והפעל סהל יסרל השור והפעל הכבד
באבנים את דוד ושלט טכר פועל ממנו כי סהל נבור וימות ובהקד הענין סרל מאבן לפי שהו
דבק עם מלם וכן וישקחו ויסקלחו והוא חסר הדבך ויסקלה מאבנים ר"ל הסדר האבנים וסר
הכרם ממנו ואדני מבי זל כתבם עם ענין אחר כי פירוש ויסרלה כנה לו ג'ד אבנים אחר
שעשה לו האבנים החפירה סביב וסו ויעקוהו כמו ומצאן שלייה עונק בדברי ר"ל ופירוש
סקל מאבן עשו מסלה גבוהה מאבנים גדולות ..
סדר ושרגל סדר ומורה אך סודרים שכתב
לשון יה אלהים כלם סרי סודרים יסורו ביי משפט קדוש להדגש או יהיה יסורו מנח
העין וענינם העניות והטהרות מהמנהג וכתב כתבנו דרכי סודר כי כפרה סודרה סר וזעק
כי דבר סרה בני העין ..
ומאמרים ויתרגום ומאן וסדיב
ידוע בדברי רבותנו זכרם לברכה באמרים ולא יהיה סרבן באותה שעה וזוהי זה הדבה מא

סקל

סדר

סרב

מבד

ואשר הם בני ארבע אותיות
ואשר הם בני ארבע אותיות

סכסך וסכסכתי מערים במערים. ואת גויביו וסכסך. ענין בל
בלבול. הבוער על הסלסלות
ועל דעת כי המלה

סלעם פירשן החכם ר' יונה כמין זלזלים.
מענין סל ומטדטו. ונבפרה בו הלמד והפא והם הסלים טגידם בוער בהם.
ואת הסלעם למינהו הוא אחד ממיע הארבה
הוא רישון בדברי רבותינו זכרם לברכה ויש

סמדר לו גבחות ואין לו זג ורגטון ארוך.
פתח הסמדר הסמדר הוא הענבים
שפרחו מיד טעברים הענבים אבל אינם גמורים עדין וכשהם גמורים
שהם כפול הלכן קודם בשולם יקראו בוסר ולאחר בשולם יקראו
עבים. אחזה בסנסנו בסעיפיו.

סנפיר סנפיר וקטקשת. רבותינו זכרם
לברכה אלו הן הקטקשים הקבועים בו.
אשר בספרד. היא גספמי.
בסנורים. היא חשיכות

סנור העינים שלג יראו.
סרעפותו כמו סעפותיו וענין אחר ברוב סרעפי.
ותחת הסרפד ועלה הדס. היא צמח מן
הצמחים. פרחורט וגרוע.

נשלמה אות הסמך ואחר אות העין

עב ועב על פניהם. ועב עין אל פני הבית הגולם מהרוזן ונלעות הבית
והענבים. מפני דגשות הבית ידמה טטדטו עבב. או יהיה מעני העין
ושרטון עיב ויהיה משקלו עובים לולים כי ימירו הנח בדגש בהרבה מקומות
ואמרו רבותינו זכרם לברכה תנא עלעות הבית אלו המטרפין. והענבים
אלו המרטות. ופירוש מטרפין אלו אלו החורים שמטח אדם בקיר להטות
הקורות. כמו שאמרו במקום אחר. ואנג דמנח בהו המליטה בענא לבי מפ
מפיוטא לי דלא מיתרע אשיתאי. פירוש אנג שמטח בחורים מקום הנחת הקורות

סרה

ואל יתעל בצריוטן לבוטן. הקדיונות הם לבטי הקבול אברגז
בלעו. טען סרהק. המרח על מחורי המטכ
וסרוחיס על ערשותם סרוחי טבול

סרה והתקד יהיה מרוח על טי המטכ.
מרח מרוחיס. והטס וסרח הענף בסגול. ענין היתדות וההתטטות. ופי' וסרוחיס על ערשות
טחין טחויים על ערשותם תמיד ומתטטטים עליה מהתענג ומתקעזן. או פירוש ובגדים
סרוחיס על ערשותם. ופירוש סרוחיס על ערשותם סרוחיס טבוליס כטבנן בטדט טבול. וענין
אחר נמרחו הסרוחיס. עין חסעל במקץ חטף. נפסדה ונבאטה. ובלגון לול טפה סרוחה.

סרז

ופעיל הסרזס לא טוב אהת. וסרז פלטיס. עננים סרזיס. וענין
אחר וסרז נחשת. הם הלוחות. והוא הפוך דומה לטון המטנה מסככי

סרס

בגדים. וכן אמר חסדגוס וסרזין דנחז.
עבר מלך הכושי סרזיס. טבעת הסרזיסים.
אחר את סרזיס פרעה. הם המקורסים וידוע הוא. ופטיסר סרזיס פרעה היה סרזיס בציס. עננו סרזיס
וממנו ותין סרזיסים בהיכל מלך בבב. וכן תרגם יוסף וחוץ רבובין. וכן תרגם אונקלוס פטיסר סרזיס
פרעה. על טע סרזיסין. סרזיס פרעה רבובין.
הוא אחי אמן. כי דודו הוא אחי אבין. ומטרפן

סרה

מענין סרזיס. כולמד מי שטודעו להוציא עצמים מן הבית. ויוטקן תרגמו ויטלניה קריביה מן ין
יקידתו. כי הנה הסכו עבר. הוא זמן החורף. ויטגוס קיץ וחורף קיטא
וסקוא. סתם את מוצא פי גחון. שהם תעלה בשין. על
לפתם את מימי המעילות. כל סתום לא עממוך.

סרז

סרזיס וסרזיסים. והנפעל וכו' החלל הפרזיס להטות. והכבי סתמנוס פלטיס. ענין הסרזיסה
ידוע. נשתרה ידכי סרזיס. ומפניך אסתר. הנשארים והנשתרים מספך
לוי גלתינן. אם יסתר איש במסתרים. ואין נשדד מחמתו. ומענין
זה וישיחן להם טחוריס. ומענין שהיא בשין חסל ענין אחר. ופירוש כי היו השחורים מכוסים טחם
מבפנים. והכבי יסתרין בשדד אהל. ויסתר פנים ומי יסתרין. אסתרין פני מהם ויסתרין.

סרז

באשפת הסרזיס. ליתר ענין כמו להסתר. והטאותים הסרזין פנים מלש משמעות. הוא יוצא
לשנים פגולים. והכבי הדגש סרזיס טחיס. מאהבה מסתרת. ופי' הסמך בשדד טחין. וההשעל
הלא רדד מססת עמנו. ובסת נבוכו תסתתר. והטס אהת סרזיס ל' סרזיס. הוי סרזיס כמו מספך שורד.
באשפת פחורית. בשרת קמדיגה. אענין במטר רעם. עננו ופירושו בענין ויען קי את איוב מן הסערה.
בשרת אהל. ופירוש קמדיגה יבי עלכס סרזיס ופספסות מלש יארוכ במסתר. במסתרים יחד נקי.
והטקל אחר וכמסתר פנים ממנו. ומשקל אחר למחסה ולמסתור. וסרזיס מים וטטופן. פירושו וב
נפסד מים וטטופן. או יחית סרזיס סמך מים. ויהיה פירוש מענין שנתפגעו בו לול היבה כאמרס

מינה חזקה דיכול לומר להכי הנחתי מקום הקורות שאם יתפוס עמי ויפדע לי חלקו בכותל שלט
ידענה הכוללת בעת שיפסח בו החורים וינחון בהם חומר או טיט עץ להנחת הקורות וכן ראה הטבא
שהם העצבים והם העצבים בקירות הבית סביב וינחון חוץ לקבל עליהן ראשי הקורות שלא יהיו
אחוזים בקירות הבית והעצבים אצל המרשות הקורות הגדולות יקראו מרישות וכן אמרו על מריש
שבאו בבריה .. **עבר** ועבר הלוי עבר את כדלעמר ועבדום וענן א
אותם ועברתני חנם לא תעבוד בו עבודת עבד ועבדו בנגיס
רבים אם ישמעו ויעבדו למי אנו מעבדין ען תעבדו לעבדים בעבודה אשר תעבוד עמי
הלא ברזל עבדתי עמך והתאר עבד אדני זה בשם נקודות עבד עברים יהיה לאחיו ונהיה א
אנחנו ואדמתנו עבדים לעד ענה פ' כי האדם עבד לבעליה והטעם עבודת עבודה פ' השיר
שהוא עבודת הקרבן והלא ובעבודתו לא עבדו אלהים ובענין עבודת האדמה ועבודת אלה
האדמה עבד אדמה הלשון הזה פעל קל בן נוסף על העבד ועל המעבד גולא שיש הבדל ביניהם
כי העבד הוא קשור עם ביתו כמו לא תעבוד בו אלא תאמר על העבד עבד אונתו ותאמר על האדן
עבד בו ודעת אונקלוס שעבדום וענן אותם שהוא כמו ועבדו גם פ' עבד תרגם ויפלאו בהון ויש
לפדש כמשמעו ויהיה ועבדום על ישראל ויהיה וענן אותם על מצרים והטעם אשר לא יעבד בו
ולא ידעו מלך לשדה עבד מהתמדת עבודת האדמה בו יקרא עבד ואם הוא עבד וכן ועבד
ונדעתם אפ' לשדה בעבור ופ' אפילו המלך מינוט עבד אלא בעבור השדה שממנו ילא למה
שיחן ויאכל לחילתו וזה קפ' הוא הטוב והפעל הכבד והעבד תך אה אויבך ויעבדו מצרים
את בני ישראל בערך לא העבדתך במעשה לא הכרתך לעבוד לפע במעשה ושלט נכד
סועל מהדגש ומן העבודה הקשה אשר עבד כך אשר לא עבד בה ענין הכל השמוש לפני
האדם ועבודת אלהות ועבודת האדמה ולרוב עורך האדם אל האדמה וצריך שיהיה מתעסק ל
תמיד בה הוא אלה עבד לפע אדניו ונקראו תוצאות האדמה על שם העבודה שעבדו אזאתה
עבודה ועבודה רבה מאד לכן וכיר מעבדיהם פ' מעשיהם כתרגום מעשה עבדא וכן ב
בלא מם הנוספת ועבדיהם בלב האלהים מעשיהם וכן ועבדו זבח ומטה וכן ובאן עבדי תלת
טריקות וכן לעבוד עבדית עבדית עבדית וכן ועבודת הצדקה .. **ענה** עבית
כשית קטע ענה לשון עוב ידוע בדברי רזל במעשה האדמה פ' בעוב
האדמה ימסם כלומר מרוב כלי הנחשת ומגדל הכלים לא יספיקו לו כורים ולא יתכן התכר
בכורים ימסם בעוב האדמה כלומר שחפרו באדמה ענין כורים והחכם ר' יונה פ' שעשה
המרים מהמטוב שחומר ומן העב שבן וזהו דעת המתרגם שרגם נרשתיא והוא עפר
אדום וירוק קורין לו בלעז אדנילא יעשו ממנה חורים להיתך בהם המטבות ויתכן לפרשן
מזה הענין ומזה השדש בעב הענין שהוא פתוח בפלס צן מן צה קו מן קנה ואילו היה מטוי
הענין היה קמוץ ולא נשיתנה אפי' בסמיכות כמו טעב טל כעב מלקוש שהם קמוצים בסמיכות

ופהוש בעב הענין וכן בעב גבי מענין בעב האדמה שם בשרל צבי שבי והחכם ר' יונה לא זכר
אלו השנים ובעב גבי מענין מין ספק כי היה לו לזכרו הנה והחכם ר' יונה לא זכר אלו הב' יאולי קוונג
שגגת הטרב' ויש מפרשים מזה באן בעבים כלומר בערים העבים והמסוככים להסיר שם
לעבט עבטו יוציא מלך את העבט דבר שהוא תפוש ומ
ומעוב כיד האדם זהו לעבט עבטו לתפוש משכונ ומזה
עבט
נגר ולא יעבטון אורחותיו כלום לא יעבבו בארחותם כי במהרה יחוצן כאשר אמר כגבורים ויחוצו
וכן אמר התרגום אונפא תנפיתיה וכן והעבט גיס רבים ואתה לא תעבט לא תלח ואפסד להיות
מזה ומכביד עליו עבטו בפלס סגרייר רל קסין ממון וכבר כתבנוהו בשרט טיט כי היא מלה
מורכבת .. **עבר** והוא עבר לפניהם ועברת בארץ מצרים ויעבור עלי מה
פ' מה שיעבור ומאלהי מטפט' יעבור לעבדך בבדית לפי ש
שרצון הבדית הוא לעבור בין בתי הבהמה או העוף השקוט לפיך יבתו אותי ויעבד בעל הבית
בין בשריו לפיך אמר לעבדך בבדית ואין קד לעבור בבדית כי רל שיטות ויעוב הבדית ויע
ויעבור הבדית עליו כאילו אמר מעל בדית וכן גם עברו את בדית פ' מעל בדית ואין להם
יעברום ואין להם החוקים והמצות והם עברו אלהם וינחום ומים לא יעברו פז' לא יעברו על
מאמרו אלא כמו שמה ק יעשו זמותי בל עבר פ' מחשב לא יעבר פ' אלא כפי ט מחשב
כי אינו אחד בפה ואחד בלב ותאמר לא יעבור פ' לא יעבור בבדית והפעל הכבד
העבד אותי לערים ובא למה העברת העביר שלא כמנהג כי היא נקודה בצרי והענין בשוא
ופתח וכבר זכרנו בחלק הדקדוק וירחם ויעבירם והעברת שופר תרועה מעבירים עם
וי' פ' מעבירים אותם מלבנו אל לבית המדרש לבחן ויש מפרשים כמו ויעבדו קול במחנ
אנ שומע כי עם וי מעבירים הול עלכם שאתם חוטאים ומרעם עלכם והעבדית את א
אויבך בארץ אשר לא ידעת פ' מעביר מורק על אויבך והוא ירה החצ' להעביר להעב
העבד או מקום המטרה העביר בנ באז והעביר במלכ פ' העבירם ושרפם במלכ והוא
מקום שריפת הלבנים ועברה העברה להעבד את בית המלך ויש מפרשים העברה היא
לספינה הקטנה המעברת שעברין בו את רחוב הנהר ומא מעבד ובוך ובהא הנחבה ע
עבר מעברה והקבוץ על המעברות בשוא והמעברות עתפון בקמץ ועל דרך ההשגחה
עובר לשוחר לפי שהשם פעמים לוקח אותה הסוחר ופעמים טיף אותה כאילו הוא עובר ושבו
תמיד ליד הסוחר ועבר עברו וין פ' עברו עליו הין והטכירהו או עבר אותה כלום שיהיה
יותר חזק ממנו ויעבר את הכני כלום טרץ יותר ממנו ועברו וכן גם עברו דברי דע יותר
ענין דברי רעות מה שיעשו רעים אחרים עברי אנו ממטפחת עברי מעבר הנהר בה
נקודות מצד הנהר גיש אל עבר פנו גיש לעברו תעו מכל עבריו מכל צדיו אותם
תדיו לו מ לעבר אחד לצד אחד והאיר אל עבר פנה פ' שיהיה שטת הנרות שבאשית הנה

עבט

עבר

ענה

היונים מצדיה מסובין כלפי האמצעי שיהיה גור הנרות על יד פני הקנה האמצעי
עשהו המנורה ופא ויעבד ברתקות זהב ויבדיו תרגום מבדיוח מן הדעה אל הדעה
מעבד לסיפ' ועמ' עובד ומתעבד על ריב לא ל' וכסיל מתעבד ובטוח מתעבדו
חוטא נפשו ל' מתעבד בו ובחלטת התעבד התעבדת עם משיחך ויתעבד יו' והטעם
עבדה ועש וצרה את דרך עבדתך לנס עבדותי וכל העמ' בעבדות צרדי פתח העין ז'
הפך עבדות אפק בסגול לבן שפתי ולבן אשר בפתח עבד עבדות עינים הקצף והחרון
ויאכל מעבד הארץ מדגן הארץ תרגום דגן עיבורא ויתבן למר כי אשר הוא מטעם
לשנה שעבדה ידגן עבוד ואשר הוא מטעם שעבדה הבאה ידגן תבואה וכתב אמר
בתבואה הלחט מעלן זה וטעם עבדתו יכלה אמר בראש הפסוק זורע עובד יקצר אנוי וטב
הוא הטעם שחובטין בו את התבואה אמר כי יכלה הטעם קודם שינצא מלצירו לבואה
ואולם בעבוד זאת העמדותך בגלל כך וכך בעבוד דוד עבדך בגלל בעבוד טמאה ות
תחבל שטמאה תחבל בעבוד שמרון חקיו בעבוד שיטמרו חקיו ואבין בעבוד נעלים
מכרו האביון בעבוד נעלים שיקחו עליו ואיננו נכון להשתמש בו מבלי הבית כמו שעש
מחצת הפיטין בעבוד היד חו צמתותך או פי בעבוד היל' טעמה ח' צמתותך
ועלטה בו עבד למ' טע' גם כן בעבוד כי בעבוד נשות ארבעם והקפץ לתוספת באור כמו
בית בתוך ובית בבין חזק שורן עבד זה הלשון ידוע בדברי הל' פרה מעבדות וכוונת
בזה שנשתמשו בזה הלשון הדבה שורן עבד פירטנו בשדש עגל וכתב ארע אבי ז' ז'
בענן זה ועבדתו לא כן בדיון כי בדיון קם בנו ואמר לא כן אינם טעם בנו כי ממזר
הס' ואילו היה מסתגל בהדיון שהיה מלש אביהם לא היה מתגאה ..

עבש

עבשו פרוזות כמו עפשו בפא' פי התעפשו ז'
גדרי הזרע תחת גרד מגרפותיהם וענן ז'
העפוש ידוע בדברי רבותינו זכרם לברכה הפת' לעפשה ..

עבת

וענף עץ עבות תאר על מטחל שקוב הלב מבג'
איומה מן איום ועדא' וזה ההבין ויתן צמדתו ז'
בין עבותים ענש ענן מעשה עבות שיתגמון גייל מה שנעשה מן החבל הוא הנקרא ג'
גייל וכן העלם טעם רבים בקן אחד ידגן עבות כמו שפירשוהו הל' כי זה ידגן עבות
כשהדגם תלג טרע ביינא ידגן או יולד והענף הוא לעלים כמו החוטים הנחלים אחר
מעשה הגייל בחבל וכן למקומו בברי' הל' על ענף ציצית הראש שלש גייל ושני שלשי
ענף ידמו החוטים הנחלים לענף והגייל הוא העבות כמו שאמר גיילם תעשה ל'
עבת שרשיות לפי כך אמר גיילם תעשה ק' וכעבות הענפה והקבין בלשון זכרים
עבותים חדשים ולשון נרבות שתי עבותות זהב בעבותות אהבה והפער הדגש

מזה והגדול דובר הורח נפשו הוג ויעבדה כלומר בני שלשי
השר והטופט והגדול ישו הורח והשקר כמו עבות יח
יחזקוה עד שיוצאו הגדלה לעצמם ואמ' אבי זכרו לב
לברכה לשון עבות חבל משלשה מיתרים או רצועות
טרטג בלעג לפיכך אמר ויעבדה פירושו ויטלטלה כן
הס' שלשה בפסוק השר והטופט והגדול לפיכך
אמרו רבותינו זכרם לברכה עבות הדס שלש
עלים בקן אחד כי עבות לשון שלוש הוג ..

עגב

ובכל אשר עגבתו מ'
מגסו כן עגבים ותשחת
עבתה כי עגבים בפיהם המה עשים בשיר
עגבים ותעב על מאהביה ענן הגהבה ודברי
חשה במעם ועגב ועגבי לקול בוכים ויונתי תרגם
כשר עגבים כמר אבובי והוג כל מכו
הענן ופירוט כי עגבים בפיהם המה עשים מרמים
בפיהם ובדבריהם כי דברי החשה להם
בבדך ורג כי לבם תרגמו השן רעג ותענות
שתרגם גרי תולענא בפומהון גיני עברי ..

ענה

הלהי תעגינה בפרס
גשר לג תעשינה וע'
ועננו תתגחרנה ותתעכבנה והנכון והישר
בענן בגת המלה שדרשה ענן כמו שנתמטו ז'
רבותינו זכרם לברכה הרבה בזה הלשון כמו
שגמרו עונתה געה היושבת בלג בעל ועד
אמרו ובלבד שלג ישהה העונה עבה שלשים
יום כלומר שלג ישהה גורתה הבהמה שו'
שרחן באחרונה שלשים יום וכן אמרו את
הנש וגרת הענן ורע ה' הייג גלן ענשן שלה
וכן הוג אמר הלהי תעגינה והם החרדו ומים
הגדולים שקושרין אותם בחבלים ומטליין גורתם
בים להעמיד הספינה והם שקושרין בלעג אנהורש'

והתרגום וסגרו עב מסגרי ויתעגנון בבית ענונה ולאשר בתוך חגלו ויתעגנון ובבית כל
כטאים החבאו ובבת יסורין ענוהו וחסרה נון השרש לפי שאם היה נון השרש נ
נכפלת עם נון הרבות הראויה להדגש והיינו אומרים תעגלה היה כבוד על הלשון ו
ולחסרון נון השרש נון הרבות הראויה להדגש ופא הנח המורת הדגש כמו שבא גם כן
במקומות רבים ופסיכר הקמל נקרא כסדי כמו שהיה גם היה שלם תעגנה ואם ה
היה שרשו ענה היתה נקודה בסגול כמו שזין תעשינה והדומים לו ..

על יושב
על סביב תאר בפנים גודם עקוב מרובעות לא עגולות והטס ושאוול יושב
ישן במעגל והוא מקום המחנה ובתוספת הא ויבוא המעגלה ונקרא כן לפי שהמחנה חנו
בסביב ובמעגל ישר מעגל צדק הפלס פלס מעגל רגל פרשו רשף לז מעגל והחבון
במעגל ישר ובשון נבחר ועגלים במעגלותם עני אל המסלה והדרך עגיל וכמו
חל האזנים וכן נאמר ועגלים על גופך על בן בקר בה נקודות עגלה משלשת פי שלש
עגלות ואין למר בתג טעם תדרא פרה עגלים ישקון לעגלות ביתאון כולם עננים ידוע
נקראת העגלה כן לפי שהיא עגולה .. **עגם**
וק סדרי הול לא יתלט משפ עגמת נפש .. **עדר** כמות

עגור כן מצפנה ותור וסיו ועגור גמ' בו התרגום סנוניתא היא סנונית
הנפורה בדדיו הול אימת סנונית על הנשר ופי' דביט האיי גאון זל טאף בערבי והוא נ
שחודין לו בלעג אידושיא ויש מפרשים כי עגור הוא שמצפנה לשון צד אדם כשמלמדיו
אותו ויש בלעג .. **עד** עז טבו הרודפים עז יבוא יורה צדק עז
אשר גם הבאונם המלה הזאת מצפנה על פעל עבר או עמד יבוא
בדרך קצרה בחסרון אשר אין קטר המלה כי אם הטס או המלה ועז טבו לז עז אש
טבו עז יבוא על אשר יבוא ומדיו ועד חגרו ועד קשתו עז נפח תגע עדיך והבהל
עדיך תאמנה עז שיפוח היום עז בא אלוך מצרימה עז הגבול שלחוך חן עז ירח
צעקה גדולה ומרה עז מאד עז מהרה ירוץ דברו והוא שבאר עז מאד יפה עז מאד
ויחילו עז בוש עז לא שמת אלה על לבך עז לעמים הגענו בא המלך עז הם ולא שב
בא עז אליהם ולא שב והורבבה זאת המלה עש חן והנה נפקדה ההא ונשארה חנו בשואג
אשר עש לא היה אשר המה חיים ענה ההלכה בסגול והראו עז חן ועד הנה
ויבא בתוספת יוד ואחריתו עזי אובד טעם בענין הזה הוע וכן לפי דעתו גם יכופר
השון הזה לבס עז תמותון כלומר כי המיתה תהיה לבס ספירה מן הדין אחר מיתה וכן
אם הול כל ענין ביז חלל הטס אין כח ביסורין בתשובה לתלות ולא ביום הספורים לכפר
ולא ביסורין לכפר אלא תלוס ומיתה ממרקה שגם יכופר העם הזה לבס עז תמותון
עז הגבול שלחוך פי עז הגבול שהיו טס האויבים ואהה היית בוטח בהם ור' ונה פי' כמו

כן כלומר שלחוך מצבולך וממחוך ויש בענין הזה עוד הלא פה דברי עד היותו המלה
כמו בענין היותו על ארמתי וכן עד התחממהם עד זה מדבר בענין זה מדבר יש בעני
עז אשר על מדבא ובתוספת בית בעד השלח יפלו ולא יכענו בעד ויסגור פי' בעדי בעדי
ובעד צנה גמר בעדי יגמר חסדו עלי כי בעד אטה זונה העתיר בעדי וכפר בעדי לא לה
הגש ותקדים בעדט הדעה אין הוד לרבו כי אין רבו בן המלה אבל היא נוספת כוד עדי אובד
פי' הטוב יספר בעד הוא דבר עם הפסוק קבא אחריו כל לבבו הקין לדווש האלהים והחכם ר' אב
אברהם אבן עזרא פי' כי גויגן דבר וכל לבבו הכין הוא אום על חזקתו ופי' יספר בעד אלו ש
שאבו הפסח בטומאה ולא יתכן למר המלות האלה בענין הזה מבלי בית בעד החיים אנהקמ
ויש בענין מן כמו בעד החלוש יבוא כגב ויפול אחיה בעד הטובה וישקף אבימלך מלך
פלשתים בעד החלון ועבשה עבו המס מבעד למחק ויש מפרשים אותה מבפנים כמו ויש עב
למד הטמוש היה בעד מערות עד עולם אם כי עפל ובח' שהם בענש גבהים יחברו וישונו כ
למערות ויש כמו דבר האניה עדי בנ צפור פי' דברי ועדיכם אתבונן פי' דברים ויתב
שהם שרש אחד והחכם ר' ונה פי' בענין אל כלומר האניר גיל וכן אם עדיך דארה ועני
אחר טוק עז בטוח ביו עדי עז עומדת לעד ואל עז הקביר עז האור ידער מי עז
ועד ארבעה לשון שקר עז עולמי עז ובסגול לעולם ועד הלם ענש לעולם ועד נכרס בעד
עדי ועל יאכל עז אז חל עז טלל מרה ון החבר מסריר עז הנבו עז וטלל כמ' עז
ירח וענש טלל והתגס טלל עזאה ועד טרה בשרש עז כי הוא השרש עז הנבו ועל
וכבד עדיס פי' בגדי סמרטוטי ובלאות וכן בדברי הול המ שמטת בעדים ועד גמרה המלך
המשמטת בשרש עדיס וכן חן ירונה ועוליה ועד אמרו עז שהוא טר' חזר הכר ומצא
כי פי' סמרטוט של בגד האשה מירחור ובגדר עמה בן אם ראה עז דס' ויש מפרשים
מתרגום ספחת עדיא והוא נגע והבגד המוטס על הוא נמאס ויבא גל ששרטון עז ועדיס
בפלס ופטורי צנים מן יהיה שרשו עדי .. **עדר** יתום ואלמנה יעמד
מעודד עגיס ואנחני קמינו ונרענודי מעפ
בכפולס אפשר שיהיו מעלול העין ענש ענין רומיה והתרוממות והביא להם רגיה מודני
אב זל מהערב מעזרע עזרע וסמכע .. **עדה** ועדי תעדי ותעז טמה
וחליתה עז תעדי תעך והיוטא ממט ואנעך
ויהיה פתח קטן תחת פתח גדול והטס ויתן עליו את הנזר ואת העדות עדות לאסוף ממזור כלומר
פאר וחמיה הוא זה לאסוף זה הממזור והטס במלחל אחר וצבי עדי לגא' ימכהו ותבואו ב
בעדי עדיס כלום שהגעת למן העדי והדשוט ועל לא עדה עז שחז עבר והתגס אט
עז בין הגזים האלה דערא בין פלגיא האילן הפעל הכבד ממט מעדה בגד ביוס חרה
ויש מפרשים מהם חן עז ירח ולו יאהיול לל מסיר אור הירח ופי' במקר ורסן עדי טעום

פי פיו המטביע בטוב עדיך פיד ..
והטס היתה לו ערנה תענוג והוא
בעין מקדס כל עני עדיך בה נקודות וארבעה מהם בטעם נקודות שהם טעם עיר וטעם
בחלק הקדוק מלא כרסו מעני המלביט כן טעם עדינס אמרו שהוא חסר מלביט
טעם ומלביט ומאזיבט עדינס וכן אמר התרגום ומוכיל לבן תענוקין ול יונה פי המלביט
טעם בימי עדינס ועל דעת כי אין טענות על הכתב ואם עין על הלבוש כי כמו שהמאכל הטוב
עין לעוף כן הלבוש הנאה וכל דבר המהנה לעוף יקרא עין ושם התאר טעמי טא זאת עדינה
והטס בתוספת מלס ויתן מעדינס לעצמו והוא יתן מעדיני מלך ויטל גילו גוג מעדינות פי ב
במעדינות כלום בטמחה ותענוג גילו כי בחר מותן מחיים ויש מפרשים מעדינות קטורי
יין התקטר מעדינות כימה קטר כימה על הפרות ופי גוג מעדינות שהלך גילו בקטורי
ובשילטאות שהיה בהן וטבן זה הפי וכן בדברי רזל בזה הלצון בענין קטירה כיון שהת
ראשי מעדינס טלהן כטריס ול יונה פי שיחסוהו על הענימות לרוב תענוגותיו וגדל מל
מלכותו ..

עדר

והוא האמת
חסרון ועני עודי מעדינס בלב טעם פירו עורכי וכן אמר בפסוק למעלה עורכי מלחמה
ולעזר בלא לב וב כלום טעם היה להם שהי לבבות כי אם לב אחד טעם גל דוד וכן אמור
לעז זה עודי מעדינס בלב טעם שהיה לבם טעם גל דוד ועדינס לאוירות פי מעדינות
לעבוסים ומה נקרא מעדינס הצאן עדינס עדר עדר לבן בה נקודות ויטל עדינס
לבן גם עדי הצאן טאטמו ועני לא נמר ולא יעדר וכל ההדים גטר במעדר יעדרין
עין אל ענין חפירות בעבודת הכרמים ובדברי רזל עזר עמי ואעזר עמך אין עדרין
עם חגי בטאים ופי כל ההדים אטר במעדר כל ההדים אטר יחפרו ולא ועברו לא הבוא
שמה יראת שמיר וסית כי הכרם העבד לא יעשה קוצים ואם ההדים לל טלא יפחדו עם
מן האויב ויטלו לעבוד הכרמים לבהדים ואחר שיהיו נעבדים לא יעל קוצים אך יהיו למ
למשלח שור ולמחם שה שירע טעם טלא וכלו לטאת ולרעות בעדות מפני האויב ..

עדש

ועל ועדינים לחם וניד עדינים ידוע ..
תענוגה לעניהם והטבן בו תענוגה בדגש הטן כי הנפרד
בו תענוג אוחה ובא הטן המודת הדגש ויש מי טעמו כי על
דיך הזה בא כי על תקראנה מלחמה כי היה ראוי תקראנה וטעו הנקבה טב אל העיר כלומר
כי תקרא מלחמה על העיר ויש לפרש תענוגה על גפיות הענוגה או על לשהה כי מיבטים צפיע

עוג

צפיע הבקר ומדלתיים אותם מופים בהם היה עוגה בל הסוכה פי הענוגה המופים ..
החלים כזאיתנה הפוכה גינה אפיה גלא מצד אחד ואינה ראיה לאכל כך היה גפריס
שהיה נמחר בעצתו ולא היה מתהפך גותה ומתבונן בה גם הירם נבונה וענוג רצנים
תאכלנה עוגת שעורים פי עוגה האפיה בגדלים ומל גס ישל מעוג ועניס ידוע ופי
מענין זה בחספי לעג מעוג ועל דעת שהוא ענין לעג ודברים בטלים וד מה ט בדברי רז
אבא טעוול גומר מק ההנה את הטס באותיותו תא בגבול ובטון עגא לל גם מקיר את
הטס בגבול אפי לטרך ובטון עגא לל בטון לעג ודברים בטלים גאי בירושלם עלה
אמר גבא טאול טאין ל חלה לעולם הבא ..

עוד

שללנו ובזונ והטס יאכל עג גז חר
כמ טמט ירח לוס קומי לעד אעפ טהבאונס בעדיני פטרט עדי הטבן שהם בטרט
זה אחר טמטאט עדינו ועל העינות בכס היום על מי גדידה ויעידה העד העדי בנ
האיש ויעידה פי יעידו בו וטא טכר פועלו והועד בעניו וירצם קדוב עני הזהרה כמ
העד העדי בן האיש גלא לפי שהמחיר באחד מטהר בפני עדים כדי שלא יחיש בו אחר כי
טאמו בטון עדות וכן עד לאומים טענו מחיר עד פי בכס ועד משיחו וטב הודיע עד חדש
עדיך עדי פי נעמד שיעני כי מאתך הט ל ויש מפרשים אור מרגס מספחת עדיני עד
הג הזה ועדי המצבה אט הט תאר והדינים להם ויש שהם טעם טא געג ברך עד טרר כמו
עדות טרר וכן יערב ררא ט געג לל עדות כג טררא וכן יד שהדוא וכן האל הקדון
טס תאר יש לאל ידי טס דבר עניס ידוע משה כרה טרה ולמצוה טעדה ועדות טטר
טרבט מצותו עניה טור תעדה לטרה וטענה עדין טאמר כי אין העדות לפי העד
על הלחות טס בתוכו טהס עדי לטראל ובחולסו גדיטו אלמחיס כלל טרות העדות והה
והחיים והמטפטים גטרי טקי עדינו גם עדינו טעם טי הוא מרובין כן עדות עדינו
ועפכה עין הפעג נגמר הפעג במלת עדיך עדיך טטי דברי בעדינות והחמים להס
טראית בהס ון הדריאה כמ טהפכה ועולתה קפצה פיה על בט עלה וט יתכן טמר טהיה הון
הנראית בעדותך ון הדבות כון עדינות הטח כ לא מצאט ון הרב טראית והפיד ר יהודה בזה
הענין מה אעדיך ומה גדימה לך כלומר מה גומה ארן לעדיך טאופ להראוק ונהשיך טטו
כמותך וטבאה להס רעה טרעך על עני התמיר והזמן והוה עדי זה מדבר בעדי שלטת ימים
בעדי הילר חי עמך וטבך בעדי שלטת חדיס טרציר בעוד טבר גרין לבוא גפירה ופי בעל
שלטת ימים בעדי שלטת חדיס טסום כלומר בסום שלטת מהזמן הזה וט גם עדיך חי פי
ולג טאלט ממך גם עדיך חי בעל טהמטך טא טאלט ממך גם טא גדיה חי בעדי טהמטך טטו
הכרית חסדיך מעס בית ולא בהכרית פי גיל גיבי דוד בית לא יכרת מעצך עדיך מחזיר בתמך
ועדיך מחזיק בס עדיס מדברים עמו הן בעודט חי עמכס היום כי כן עדי נטמל בו כר

זמן שהנשמה ביי עולם ועד כל ימי התמדת העולם סמוכים לעד לעולם להשמדים עדי עדי עד
עולם שוכן עדי ומזה העשן תאד ועד בנחה נאמן סלה כלום קים תמיד ונצח עדי כל ימי האדון
לא אוסיף לרלב עד את האדמה לא אוסיף עדי להכות את רגלי לא יאמר לך עדי עובדה ולא יל
יהיה עד המים למבול כל אלו לל לא יהיה זה לעולם וכן עדי יהלך סלה לעולם ויש לממן מוע
כמו ועמל לא יזכר עדי מיט לל לעולם אלא כל זמן וזמן שהיון בן וכן לא יספו עדי גדודי אדון
לצוא בארץ ישראל באותו זמן וכן כי כל עדי נשמת בי כל זמן המוש הזה שנפטי בי ויש
בענין יותר כמע ויאמר וי לו עדי והדומים לו רבים וכן ויכר על צו אדון עדי ויש בענין עדין קן
עד היום גדול עדי אוסיף באהלים וישבה ירושלם עדי התתיה והדומים להם ויש לפחד
ס כמו חללים שוכבים הבר אשר לא זכרש עדי כלומר עדין לא זכרש עדי וזה לאות שיבא
מועד שיזכרו בו המתים וכן לא ענג עדי ויתכן לפחד כאלה עדיך מסתולל בעמך עדיך מאת
בתומתך ופי בתמיהה כלומר עדין אתה מחזיק וכן עדיך מחזיק בס ויש בענין מקודס
זמן מעדיך עד היום הזה מממן היוהך רוב ואלך ראוי לכביה הזאת ידעת מנ עדי והדומי
להם ..
עדה ..
עדה ושתי המלכה על דעת רבים שהוא מזה השדש יעל דעת
משרש עדי ומאזל סתב בשדש עדי עם נעות המדרות מעו

עו
לא יוכל לתקן והפעל מזה השדש נעות שחוח עדי מאד וענה לב ויתכן היות עדי המדרות מזה
והוא לקבנה ונהפכה היא לתין מפע הסמיות והזכרונ לזה מלה בן שהוא נדוד סגול כמו הסמוכ
כן מצאנוהו ואדי גזול פי נעות משרש עדי ויאמר כי הוא נפעל לזכר מולי מצא בן נקוד צדי
והפעל הכבד אשר הענה עדיך העויט והרשעני הענה נלאו אשר בהעותי וכבד אחר ושה
פניה והשם ממנו עדי עדי משימנה יסס על מאו ען בשם גאון מן גאון שמון מן טאה ואלעפ
שוו המאך נגד דתי והקבוץ עוכים אס עונת ענג בנ ועונת כוח יטאונ ובלבץ הכבדות פ
סמה ל עונות וחטאות וענג כל ענג ענות וידוע הוא יס ענג שענט עונש הענג כנג גדול ע
משוא כלמ גדול עונשי משוא אותם ומסבל כי לא שלם ענג האמרי עדי הנה לל לא הגיע
זמן עונש האמרי עדי הנה להורישם מארצם עדי כלת ארבע מאות שנה על דרך שאמר כי ב
ברשת הגים האנה וי גלהיך מורישם מפניך והזכיר האמרי כי הוא הצדק שבשבע אומות
כמו שאמר הנביא השמדי האמרי מפני כס אשר כרה גדוים גבהו וחסון הוא כאלנים וכן
הנה ענג על עונש תנה עונש על עונשם ומזה השדש והענג והענגן עדי רוח עונש והוא כ
כפול הפג ..
עור ..
עברת ינהל שתי פרות עבות והצאן והבדר עלות על
המטקות ס על שם בבחס שהם עלים וכן הלעדים בבנ
אדם יקרו גכ עול ימים וזמן התשכח אשה עולה ובהרמות עין הפעל יטלח כצאן עויליהם
גם עוילים מאסו בי ונבון להיות מעקר זה ומענג זה עדי בנן מרובע והוא עמי טנשיו מעולל
והחאר עולל ויוע בצדי להכדיה עולל בקמין והקבוץ עוללים שאכל לחם בקמין מפי עוללים

ערה

עור

וינתים בנשא והוא קבוץ עולל בצדי ושא לא העגון עולל במשנה ובסמור בעול רכולך ב
נקודות והכני בעולו אשר עשה ימות והתאר ולא ידע עול בשר ומנ וסגרת אכל עול
והסם עדי עם הא התבה ויא יסיפו בני עולה לענות מיט שרה כמים עולה הלבל הדבר ענה
אס הרברה שפת עולה ותבה עין הפעל לעלד הפעל במלך על בני עולה כמו שמלה שלמה
טבט וטבט בישט סימע התבה טא נמצא עולתה כך ונחה הו עי הפעל אף טבט עולה רחמי
ועולה קפצה פיה יחסשו עולות והפעל הכבד מנה הענג בארץ נחות ועול מכך מענו וחסון
ויש מסרטים מנה הענג עמי טנשיו מעולל וענגם ענג התרמית והאון העית ..

עון

מעון תנס מעון אריות משכן תנס ומגרים וירבוא תגרים
למען דרטו השמויה היה ל כצור מעון ולא יסרת מעור הא
במפיה אשר צוית מעון פי אשר עוית במעון ילבח מנחה אשר צוית ענאותם במשכנ
ובמדישי מהם תבעטו בהם והבשר צר מעון פי ארה רבני הצר ש היה במען יל צר ע
הכן שיהיה במעון כי טע כהנס בבית המקדש צדקה לזה כשרישי האים שרדמו
צרות כמו שאם ולעגתה צדקה גם כנס וכן בדברי דול נרא צרות פטרות צרותה צרות
צרותה נדמו כן לפי שהן בבית אחד וה צרותו לזו כן קהעס אמ השם והתברר לעברת
שיהיה עניך בבית המקדש ויהיה הוא ערר וארה טפל כל וישמע ימר לו כ ולא על עצמ כ
ה א כ ימי חייו היה גדול בבית ווי מעון אתה היית לנו לל מרוס הייר לנו וסובב וסוקד וכן
עיון שמת מעונך וכן דול כן שמ של החבה מרוס שני שיה מרומ של עולם א עלמ מ
ואזול פי מעון אתה היית לנו שור ודור מן עי כלום שכנ שני שב ארס תגיים אנו כמ שאמר
הנביא כי לוי עין ארס ורבץ מעון בשורה כו בור ארסה מר המענס אשר נמצא שם וב
הקבה מעונה אלה רגס ומענתו בצו ומענהו סרפר ועי שידר וכסורה וענה עדי
לדמיש כמ שאם דול ענה לל המדי קבמוס מערב שבר טרב שבר ואמר עדי שטר הא
האמורה בתורה הטילים בבג יום הפועלים שרים בשבר החמרים אחת בשבת הגמלים אחר
לשליש יום הספנס אחר לשנה חדשים ואמר עדי המהדיש פרות עי שלט בא לעונת
המעשרות פי למן ועת המעשרות ועונן ונחש וכצים ומעון ומנחש ומכנף ועונש
סעגרתים תאר וכן בני עוננה לא תעונן מעוננס לא יהי לך אמר דול מענג זה האונז הר
העניס ר עקובה אמר זה המחשב עתים ושעות ואום היום יפה לצאד למחר יפה לחץ ..

עוף

כחלום יעוף מחץ יעוף יומם ויעף אמי אחד מן הקרפים פא
הפעל קריות בקמין חסף כי ג חיש ונעפה והפעל הכבד
ועף יעופף ענ הארץ וההפעל כממט כשוף דנש נחש אכסר ה היה מזה השדש
כיעף ביסף ויהיה יוד ביעף נוספת כווד יחיס ה יעפף וירבגו יתו בשאר ש
יש פריטוהו ושבא ר יהורה ביה הענג מלגה עפה יא התים הגרה פירחא ייש

מפרשים כפונה מתרגום כפולת ותענה וענן אחר תעופה כבדק תהיה כלומר אם תחיל
ענה כבדק תהיה עננה שחר עיפה ארץ עיפה כמו אפול בשבט סימני הנקבה כמו ישוע
וכתב אגוז פ' כמו אפול הוא מקום שכן ערח בו הטמא שטה חדישים שאינן תחת קו האר
ולא ישעגן אור הטמא זמן ארוך ופי' ולא סדדים שאין שם סדרי ירח וכוכבים ותפע כמו
אפול ותחטף כמו אונת האופל ומא הטמא הוא מעוף צוקה והפעל הכבד מזה הענן כי לא
מוקף לאשר מוקף לה כלומר לא תחטף לה לארץ ישראל לאשר מוקף לה בעת הראשון כלום
לא היתה הראשונה היתה כשהגשם פול מן האשור כצדה הזאת כי בפעם הראשונה הקלוט
הגלה אלן זבוב ונתנה וזה האחרון הכביד סחריב ויתכן שיהיה מוקף שם וכן מוקף והביא
ל' יהודה בבלם אלן התעוף עיטן בו ואיננו וענן כלם החטף והאפלה וענן אחר הפך זה לענן
הוב המפרשים תעופה כבדק תהיה והפעל הכבד התעוף עיטן בו עננס ענן ההברקה היורה
וכן מפרש מזה עטה שחר עיטה וכבד אחר בעופפי ידבי על פניהם ל' בהבריק אותה ולהט
אלה בהוצאה מטרנה ויש לפרשן מהענן הראשון ענן התענה כלום בהנש אוקה ועופפי
איתה עליהם להרג וענן התענה קרוב לענן העיפה ובדברי ל' בענן זה אין מדקדקין בדברי
מפני שהיא עוף כלום פורח וענמן הגר ונתה הנה והנה וכן אמר היתה מעופפת בזמן שבעפיה
נושפת בהן חיות ענן כלום מהתענה שאינה עיפה אלא קרוב לעיפה וכן לפי דעתו וענן בבהק
פליטים ימה והוא סמוך כלום יענן ישראל לרח פליטים לשלול ולבזז אלעף שלא בא בבהק ל' צ'
הסמיכות כי היה לו למר בבהק בשש נהדות וכבד בו אשר כי בא כן בענן פליטים לתקן
הקדיאה והטם בענן זה כפול בענני שחר ענה השחר ואורי וכן נקרא ענן זה ארץ הענן ענן
ענניקא לענניקא תגומה ענניקי יבחנו בבאדם וענניקא ענניקא ענניקא ענניקא ענניקא ענניקא
וגגל ענניקא גרון מלא וענן שלש עיפה ענניקא להורגים והוא נבדס ויענן ויענן דונ' שיהיה
שניהם פ' הענן בפ' להבדיל בניהם ובין ויענן אלו שהוא אחר והוא ענן ויענן ויענן ויענן ויענן
ענן למים קראו בדרך השאלה לצבא ענן ויענן שאין בו ענן העיפה כי אם ענן הצמאה בל
כלב כען שגמל כאשר יחטום הצמא והנה שורה והקין והנה ענן א' וענן שורה וכן הארץ
הצמאה שלא ירד מטר עליה בארץ ציה וענן בני מים נפשי בארץ עיפה לך סלה כען סלע כבד
בארץ עיפה ויש מפרשים מזה הענן וענן בבהק פליטים וכבד פרשת לנה הענן בשרט כהן
לא אכר כי יעורנו והוא פגע יוצא והאחרים עמדים עורה כבד
עורה הנבל וכבוד עורי עורי דבורה עורי לאבן דומם עורה למר
תיצן ועורה אלו משפץ צויה כלום עורה להבא אל מטפן שצויה והוא המלכה והוא אע יט
יטנה וכן ער והפעל כי ענן מקנען קדשון יעורו ויעלו וכן וברטן אונת בצדע ענן לערב
ל' וינה וולתן מן המפרשים והפעל הכבד העיר וי' העירותי מצפון ויאר ולא יעיר כל חמתו פ'
כעננים יוצאים העירה והקדיחה מעירה פועלים עומדים ור' משה הכהן פ' מעירה שחר

עור

פעל יוצא והטעם עורה קנבל וכבוד כי אם מעריך בשחר וכתב אגוז פ' ל' עיר יהיה
כמו לעור וכן וי' בעיר עננים תבנה ויש מפרשים מזה וישנן ער ופ' וכתב אחר וכתב
ענן והוא עורר את חטתו עוררו ארמנותיה אם תעיר ואם תעוררו עוררה את צבורתך
וההפעל ממנו והתעוררת כי מצאו רע מתעורר להחזיק בך ענן הערה שישרט בלע וכן
אמר התרגום וירץ ואתער והבא ל' וינה בזה הענן ערער תעורר כלומר כי האומרת ידע
תעורר כי אנה ואנה וכן פנה אנה תעורר כלום ל' תעורר התענה תמיד וכן פ' מזה
הענן עיר ובהלות כלומר המיה תענה ויפה פרט' ומזה הענן יברתי ל' לויט אשר ישנה ער
וענה כלום שלא ישאיר ל' מעיר דברים וענה עליהם וכן פרטוהו ל' ל' אם תלמד חכם הוא לא
יהיה ל' ער בחכמים וענה בתלמידים ועקרת לבד יעורר פ' ש' כי הוא הפוך מי יורענו מ'
מענן דענה או הוא כמו יעורו וכפלה בו הפ' וענן יעירי ל' ל' ל' שבר מדבר ל' ל' ל' ל'
נמחקה הפעלה ואמרה אינן ל' ל' מעיריין אותה פ' אם לא תעיר ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
אותה יאנעפ שייעורו לא נכפלה בו כי אם הפ' בלבד ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
לפרט מזה ערער תעורר ער וכן י' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
אחר ל'
אויבים פ' ולא ימלאו ל' ל' עומד במקום ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
הרס הערים כמ' שגמל ור' הרס' פ' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
ובהלות מוקף י' ל'
המסורה ענן עירך ל'
ל'
עיר ארץ כלומר ל'
יהויסים נשוא ענן יש מהרשם כמו נשואי פ' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
נשוא פועל כמ' ל'
שמר הוא נשוא נשוא הפיהם וי' ל'
כין חלום וגלוי והפעל מזה עריה תעיר קלעך אבנע יהא שם מנחי הנגד מזה הענן
ענן כתבות עור בעור הבלור והרביעי וג' עורור צדי העינים ובדברי הזכרים ערע
נבחרו עננים וזו ענן וענן ואת ענן ערור עור יעור פריהם והוא פ' ער והענן
עורים כי אם הסיך העורים והעקחים והוא בל' ל' ערור ערור ערור ערור ערור ערור
עורים ופי' העורים והעקחים הם ענני נחלת ובדריה ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
אבינו כזה עמנו ברית שאין זרעך וירש את היבוסים וכן מפרשים את מעיר רמפת
ענה כ' אנושי יבוס ענן כלמי נחלך והעמידים בהרוב העיר וכתב עליהם ברית ל' ל' ל'
אברהם וכתבא ישראל לארץ לא יוכלו להכנס שם מפני ד' ביער את היבוסים ויטבי ירושלים

בפרישה הדין ענינם ענין סחורה והיא דגושה ועל וישבו את ירושלים עד החזמה ה רחבה ויש
מפרישים כדאזו היעב להם החבחו ענין בן וחזק ובדברי רזל התחזקו עותן לקורה והעלון הם
המשיבה צריך שיחא תחזו משיבה ג טפחים הוא כל לבני שעל התקרה והתקרה הוא הקוף
או הקנס שמקרה בהן והטיט שטוח עליה ומעל כמעלה נקראת והיא חזק התקרה ובענין טענת
המשא עב תעב עמו משיבה על שיחי

עק

וק בדברי רזל הקך בעדה ומצאו וישב וזועק
האבנים ממנו או פי גדר סבביתו וק יש לפרש וישקו גדרו סבביתו כטבעת שהיא עגול ותרג
טבעת עקא
עד הסה ערדן וי אמצתך גף ערדתיך איש את ר
וכשל עוגר וטפל עוגר קן וי אלהים ישר ל ויערדו יחה
אדקה יעדה מלחיס טענת בקד האל אבדך ויערדך הון בענין שון השמוע ופי מאל אבדך
בא ק זה חתוק שיעדה והלעל בו בוח לבי ועערתי ויערדו עליהם ויערדו עליוס כי הפלא
לה עור והפעל הכבר הם מערדים אותם משפטן מערדים בפעל אשר אתם מחלמים שמלפ
מחלמים כמו שבאוגם כן וידרכו את לשונם וידבקו גם המה שמשפטו וידבקו וידרכו ופי
אשר הם מערדים רל כי הם עורדים אותם ומערדים אותם לאחדים והלם ועור מצרין תהיה
בה נקדות רוכב שמים בערדך ומא עדה בצרות נמצא מאד האם אין ערתי בי החכמה
והצדקה העזרות אותי ואם עג האשה אעשה לו עזר כגדון כי היא עורדת האדם תמיד
ומשמשותן עד הערה הגדולה עד הערה התחטטה והערה הגדולה ודלתות לעדה הוא
החצר שואפים בו ישרא בבית המקדש להתפלל שם בלב שלם עגור בוי אלהיו

עזר

עט

עט סופר מהיר בעט ברזל פי קולמוס ופי בעט ברזל ועפרת
לא ששבה עט על עפרת כי בעט לא יכתב על הצור דק פי בש
ברזל ועפרת כי מי שכתב על האבנים חוקק תחלה האבן בעט ואחר כך ממלא החקק עפרת
כי שיהא קיים לעד כי אם ישאר החקק ריק יתפוצצו צדי החקק אל לימים ותשוב הפרצה
נמחקת ולא תימה וכתב ר יונה טידמה שמלת עט היא מן השלששים משדש עשה אחר שמצא
בדברי רזל גרבעה מתו בעטיו של נחש ופי בו בזולמוסו טעבת בו המות לבט אדם והכבון
מה שפירו עג בעטיו של נחש בעצתו של נחש כמו עשה וטעם והדגיה כי אמר התרגם על
יש כי הוא מאדבעה שמתו בעטיו של נחש אמר התרגם ועובד חוליד את ישי חייא נומין ס
סגאין עד דגידבר קדם וי עיטא דיהב חוייא לחוה ויהיה עט מן השלשים און מטחי העין שיהיה
שרען עט ולא מן השלששים מטחי המד ועטק את ארזן מצרים
כאשר יעשה הדועה את בגדו עטה אור
שפס יעשה ועטך עשה והפעול מהדגש מעטה לטבח בשקל מעלה והפעל הכבר ממנו העט
על בושה סלה והלם מעטה תהלה ענינם ענין השיפה בטעות וי ועט בהרמות למד הפעל

עטה

שלמה

שלמה אהיה כעטיה ל כנטה וסרה על ערדי חבריך וכן ויעש השם אל הטלל ויעש אל הטלל
פי ויטה ותסר אל הטלל ולפי שהיו ודליו פתוחים הם מזה השרש ויעט בהם שהיו קמוצה
הוא משרש עיט כמו שאנו ערזים לבאר
העלם שחולבין לעוק ואין בזה יתרון וגדולה
הגדולים וכתב החכם ר יונה כי בגשון ערבי יקראו ענינים הגדולים המקומות שמהבצוס בהם המ
וזולתם ובגשון רבתינו זל הטלל גרים מן המעטן והוא הכע שנותן ב הזתים

עטן

ועמקיס ועטפן בר כגוק יתבשו מרוב החבואה וענין העטוף ידוע ב
בדברי רזל נתעטף ויצא לך אתן ואם כל עטיפה שאינה כעטיפת יטמעה
אינה עטיפה והוא שמכסה שפמו ויקרן וקוטמו במצנפתו או בגליתו המחלצות והמעטפות הוא ד
הכמות שמתבסין בו יעטוף ומין ולא אראה כאילו יתבסו ויתעלם לצד דרוס ולא אראנו יעטוף שיה
חמס כמו יתבסו ויתעבה לעאלו עוברי דרכים נשית ולרחה החמס כמו כי רוח מלפני יעטוף כי
הרוח תצא מלפני שיעטף האדם וילבגטו ורמו זה לשונית המרים כי החח אעל שיהיו פעמית רמו
משקו ומחסהו כי מבטנה הוא טאבן ובא הלשון הזה בדברי רזל בענין הצרה והצוקה ובענין מדינת
השנה והבקה כי האדם בעת צרתו הוא מעטה ימרוכה כאילו הוא מתעטף בצרתו ועל עני
זה נאמר הפלה לתבוקר ענג כי יעטוף העטופים בדעב כפסם בהם תעטוף בעטוף עולל ויקר ב
בדעטוף כחל בעטוף לב בהעטוף על כפטי ואמול כי כן רוח מלפני יעטוף כמ העלה ענג
כי יעטוף אם כי לא לעולם אריב כלומר לא אהיה במריבה לעולם וברצון כי הרוח שפרס יעטוף
ותעלם עי שאוציאה מענות הגוף ושאתן לשראל כב חדש שנה יחטאן עוד ואם אעשה ברשית
ישאלתה כי אב עשית השמחות והם עשיות מק צרי ומבגות מסקבן ועל ובדעטוף הצאן לא יטאים
והיה העטופים לבן עטן הקאחר כהרגמו ובגדי שור עטא יי עי יידר הצאן שהלך באחרונה ומן
שילדו רוב הצאן ובאות הזמן לן ישים יעב אותן המד לר כי הזמן שהלדנה רוב הצאן ידע עג
שיבוא לבן אל הצאן לראות אם הלדנה ולפיכך לא היה משים המד לר באות הזמן

עטוף

עטר

עטש

עטב

עטרת צבי והרים העטרה ר אים לראשו עטרת פז והקבוץ ועשית
עטרת הענין ידוע והפעל הרל מנה עטרים אל דוד ואל אנשיו פילו
מקטבים אותם ומארכים אותם סביב כעטרה לתעטם והפעל הכבר על צד המעטרה נותנת
עטרה וכבוד לאנשיה ואפטר להיות ממנו רצון עטרתו כמו עטרתו כמו יעטרת המלך ופי
השובבין רצון סבביו רצון כענה שהיא עגולה כעטרה ואפטר לוס גכ שהוא מן הרל וכבר מ
שדרת שנת טובתך בעטרה לעטרה ל אמנו המעטרכי חסד ורחמים וכבר והדר העטרהו
עטישותי תהל אור הלשון הזה ידוע בדברי רזל המרגש ב
בתפלה סימן יפה לו עשוי סימן יפה לחילה מטטרטודיר בלג
איכה יעב באפן כשעם יחטיד מן עב עבים סתר לו ולא יראה

עב טל מעב מלכוני . הנה עב קטנה ככה גישי . הנה לוי הוכב על עב קל . ואמר ישיב מקום
יחשיך . כי יום המעונן חשך . ויש מפרשים הרימום בתולה עד העבים ובאפו השליכם לארץ
וזה שאם גחוריו העליון משמים ארץ . והוא טון נכון . באו בעבים . פי' במקומות הגבוהות
שהם טעבים . וספר פרטנהו בשדה עבה גלגל אחר . ורבוץ עב בלגון נקבות בקר לא עב
זורמו מהם עבות .
עב
לע השדה בפלג אף ברי מן הים . וכן מן ושלוא
לע השדה לחרבות השדה . וכן אף לא בעי יטלח
נר . והיתה מעי מפלה . המס נספת . והקבוץ שמו אר ירושלם לעיים . וירושלם ענין יהיה . כלום
ענין חרבה ושממה . בעי העברים . תרגם אונקלוס בענין עברי . ויונתן תרגם על המשבחות עב
מגותא . מן פי ע עיים . גלגלם . והכב אחד . כי החרבה לגלגל . ותו והיתה בגלגל לעלם . לרגלן . ותרגם לע
השדה . לרגלן הקלן . ופי' לא בעי יטלח . לא בקרב יטלח . יד לקר בע אדם כי שם יטחון מישוריו . ובפירו
ש'טלח להם להמית להם השועה .
עב
שלח העני את מקקך . יושבי הגבים העינו .
כלם עבין המנוחה והאסיפה אל העיר .

עית
ועש בהם . לפי שהיו המנוחה הוא מהשרש הזה . ויהיה מענין עש שה
העף . קורא ממנו עש . הוא אנום על כורש . ונחן בלגון עוף לרוב קלות
ומהירות לבא אל בבל . וירד העש על הערים . ורץ עליו העש . בשניהם הוא המנוחה שהיא לדיעה .
העש צבוע נחלת ל . העש סביב עשה . הוא בשניהם פתוחה שהיא למתהיה . וגם כי עוף הדורס הוא
הקרא עש . ובמקום ישובו עש העש והים ולבזהמת הארץ . לעש צפור . הסמיכות הזה כסמיכות אדם
עבר . טיט הוין . ופי' ויש בהם . הדיחם והפריחם מעש פניו . ומנחם חבר קורא ממנו עש עם עטמא .
וטעמו לזון עשה . ואיש עשה הבא אחריו ויכח פי' . ופי' העש צבוע נחלת ל . כתבא מגלגל . העש צבוע
מדי חללים יהיה סביב על נחלת שבחית ל . ואחר שישבע העש יבואו חיות השדה לאכול כמו שאמר
לבו אספן כל חיות השדה בעיר כי כן מנחג העופות יבואו על החללים החלה והחיות רואות העוף צבוע ויח
מקום החללים .
עם
בעש בעש אחר .
כמו בגלים . כלום בגל חים . והקור יטף ידו ורוחו .
ולא ירא . עש יף אל צדיקים . נמרות עש כבודן .
ממרים . וזהו שאם / וחטאם כמרום הגיון לא כחדין . שאין להם בשלח שיכדו חטאתם . ועש חסר יוד
למא קפני . כי לוי עין אדם . כלום הבאתם ותחלתם לוי ואילו נטאיים עיניהם . והוא בלגון נקבה עין
הלגל לאב . ענק תדאיה ירושלם . ואת עיניהם הזנות . כי יף עינו משוטטות בגל הארץ . ובא בקבוץ
בלגון זכרים . יראו עינו כידו . עש יף המה משוטטים בגל הארץ . עינך לבבה ביטון . שבעה עינים
ופי' שבעה עינים כאשר פירש לפניו שבעה אלה עש יף המה משוטטים בגל הארץ . ורל' כי עש יף
ישמרו מן הבין שאלן יהיה יוכלת ביד שטני ישרא להשבת המלאכה . ועשם שבעה . שרירות רבות

כמו שבע . עול צדיק וקם . שבע כחטאתי כס . ונולתם רבים ידוע . והפעל החל ממנו ויהי שאל עין אר
דוד . כלום נוק עינו עליו . ומביטו הכתר השנאה . ולפי דעת כי כן בהבטת התחלת כל מעשיו בך . כלום
הבטת ותחלת בך . ורל' הדגלו הלגון בבגן הדגש הדבה כאמרס אין להעין עניה . אין מעשיו צ
במקום שמכריעין . והיית לנ לעינים כלום לתורה אונתג הדרך הטובה כמו העינים שמורין לאדם
דרסן . או פי' שתיה לעינים לנ ועראה אונתג תמני וטבל לקמלך טובה . ותעב בפתי עינים . היא צ
בעינים בפתח שהוא בגלי . ובפרהסיא שהיו עבדים ושבים ידך שם כמו שאמר על הדרך . ועינו
כשן הברלח . מראיתו כמראית הברלח . כשן ירשיש . כמראית ירשיש . כי יוק בכוס עינו מראה
וזהו יום . ויום בעיני עמד הנגע . לא הפך הנגע את עיני . מראהו שהיה בג מתחלה . הנה הוא לך כבוד
עינים . פי' אלק כסף נהני לאחיק שידנה לך כמות נאה שהיא עשויה עינים עינים . וכר פי' בבראשית
רבה . אול יראה יף בעיני . מפרשים בו כי היוד הנה דמת קאניה להאחר . ומשפט בעיני . ויית דמל
עש ויהבן לפרש בעיני . בעשע לאתה בו ערה . ודברית הרבה הרגלו בזה הלגון . כאמרס מעין
שמנה עלרה . מעין כל ברכת וברכה . כלום מעני . כל ברכת וברכה . ומה תרגם אונקלוס עש . עש
כעין ברכת דבריתן . יעקב אברהן כלום . כעין שברסן כן נפל חבנם . גורלם בארץ . שכן כל אונת
בזה בחלקו שפגלו . על עין המים . והוא בלגון נקבה . על כן היא שמה שם הקורא . אונת עין כשפגלו
קדש . והקבוץ עותק והחומר . ובמקום ענות מוס . בצרי . בעשע עינות תמוס . בחירה . ובתוספת כלם
מעין כדפני . למעש מוס . העין בלאו . והוון נוסף כו' בגן בעיר . והרבוץ המטלח מעינים בגללים .

ובמקום ממעש היטועה . העין בפתח . אל כל מעש מוס . העין בשוא . ובקבוץ הרבות באין מעטר
נכבד מוס . ובמקום כל מעינות תמוס . העין בלאו . עין יעב . על דרך ממדוד . ישראל . והכנס ל' י
עש אל כל מעיני בך . ויש לפרש עוד כל עופ והשגחה בך .
עוף
עוף וצנ . כי עיפה נפשי
לחורגים . כבד זכרונם בשרש עוף .
כאשר העניק העגלה . מעיך פענ יוצא .
על העגלה העניק על דרך משל כי אינה בעלת חיים שהעניק ויצר . ואם עמיד ולא מלא אחר כי מפני
הנפח הוא יותר מיצר נטא העמיר . מן מלא אחר שמרת מלשכה במתכנן . מפני עקת רשע תרגם צ'
ערא . כל אשר בעיר . וקבוץ בהסתד היווד עין . הפעל ויקן אכל בערים . ערים
לשבת . ובהראות היווד . שלשים ערים להם . ולא גבוא בעיר . כסתת ענט מן ח'
הפסוק . וענט נא אבוא בעיר אקרת כי אם בירושלם . ור' יונה כתב בלשם מ יצחק בן מ . שאול ענט
ואם לא אבוא בעיר אחר לא יכלבע מקום . והנעך לזה בעבור שאם בקרבך הדוש . ובא עיר בל
זכר ועיריה עלה . כי פי' ענה נפשי . לל כל אחת ואחת מעריה עלה . ויתכן כי בא לשון זכר על העם
אשר בעיר . ויש לפרש עוד מואב צע עיר . או הוא שם העיר כך . וכבר פירשט ומלאו פכ תבל עיר
והשמדת עריך . בשרש עיר בשלש פנים . ועיר פרא אדם יולד . פי' יצער פרא . ועל עיר בן
אתונת . רובים על שלשים ערים . ובסתד עין . הפעל אסר . נגפן עירה . יענט החמור בעדו
קטן יעננה הלגון גם על הפרא שהפרא זומה להאמר . אך הפרא דימה לחיה . והחמור ממין הבהמה

עין

עיר

הנה אנו מעיר תחיתם
תעיר פעל עמד . ואמר
הנה אנו מעיר תחיתם
תעיר פעל עמד . ואמר

כמו שאם ה'לל טרו שוכר בין המור לעזר ועברו הוא הסרא ..
בנה תנחם כד זכרנו בשרש ענש ..
העבדים והענב הדגש ממנו וברגלהם

עכס

עיש ועיש על
את השארית

העבדים שברגלהם והוא חל שמקשקש שנושאות הנשים ברגלהם וכן נראו הכבל עכס
לפי שהוא מקשר כמון כן וכעכס אל מוסר אויל הוא בלש כרדות ..
אבי את הארץ עכרתם אותי ועכרך יני בוס הזה ואת היית בעברי ..
זה עוכר ישראל והענב וכאבי עובר ובתבואת רשע עכרתך וכן יונה כתב כי הוא שם ומשך
במשנה נברכת הכובסין ענש ענין השחתה ..
שאלו לחם ובצרי עליו ויונה קני על צלם ויונה ..
שיהיו המלות מדובעות מן ענש ומימי ומה ענש עמי נגישין מענש והוא תאר בתוספת מוס ..
והתאר גנוד בתוספת תני ותענוליס ימשלו במ יוש ענן אחר שהוא ענש המעשה והפעולה אבל
הוא ענש ענש שונים כן אחד לפי מקומו נראו ענש נראו מעשה כלום שמעשיו נראים ..
וכן גנוד השנה ורב הענש כן כלום רב המעשה ובא ענש וענש כמו פללה פללה אשר ..
התעננה בצמדים שהקאית בהם מעשי הנראים והענוליס לבב ישראל עלילותיו מעשיו ..
הגדולים וכן מסוד מענש יה ובתענוליתך גמוליה וכן הדומים לו על זה הדרך אבחר בתענוליה
במעשה השחתה והסרס שאיתענל בהם להתענול עלילות ברשע הדי פירש העלילות שהם ..
ברשע וכן רע מענשם ואת כל עלילות אשר נאמאתם בהם ובתענוליתכם הנשחתות אשר ענל
לי ענש ענש לבצרי עשית לבצרי הדמנה והדמון מרוב בנותה מכל בנות עירי וענל לבו ..
כאשר ענשתי עשה להם גמול על פשעם כאשר עשית לי כי התענלת בי עשית בי מעשה ..
הענשים ובחון ושחתותי וכן כן יתן אותי בידם והתענלו בי יעשו בי צדקים אותי זיקדות ..
הקדוה נקמה וזיך ויתענלו בה כל היתה עשו בה מעשה תעבה ותענול במשגל ובא להתענל
בענן זה ענן פועל לפי שהוא מורה רוב הפעולה ומנהג לשון הפעולה שישוב הפעולה והתענול
פועלים ואם הם בעצמם פועלים כמו הנדברים כך מרדפים על הדלת והדומים להם ..
שקטבו בחלק הראשון מן הספר בבני התענול וענולת בעשר קרע שעשית רדע בעשר פועל
שעשית ראשי באפר וענל על לות רבדים גלגול הדברים בעריופין אנה ישלש בגנש וה'ל
הדגל בוס הלפון באמרוס כל שכן ענלה מצא נאמא משחקי טיהן עלולין לקבל טומאה וענן
בפועל סידים בענל והבאתי מרדך בגבס מן דלך ופי ברוממות נשיאון ידיהם ואפשר ..
לדות מנה וענולת בעשר קרע כלומר וענולת עשר בקרע כלום העלית עשר בקרע על
ראשי ואת גלות ענולת גלות השדה הענונה שבו ופי ל יונה מנה נראו ענלה והוא תאר אחר
תאר כלום נראו וענן והיא טפסת ואינן נכון בעבור היות המלה מלרע להיות ההא נוספת
וכן פי מנה בעליל לארץ כלום כבאף הצרוף במענולת בענולין שבו כי טרי המעל
יעשה ימים מן העשר

המשובח

המשובח (אמיל פי כמן על בתוך הדיעות בעלי והוא שם כל שכותשים בתוכו וכן בעליל
הנר שמתוכו לתוכו הזקב והכסף לפי שדומה לו ויהיה עליו ועליל שרשם עלה בשלל שב
עב עליל בליל חנע מן הגה חזק מן חזה כן כרב ואין אינלנו פי עני המכתש שכותשין
בתוכו אלא זה המכתש שכותשין בו וכבר פרשתי שהבית שרשית ופי ארץ הארץ ושב
המלה כנען השם יתברך שאם בתחלה אמרות יני אמרות טהורות ואם כי אמריתו כסף
ערף מארון הארץ שהוא השם יתברך שהוא ערף וזקק אותם וה'ל פי בעליל במרוס הקל
והקלה באמרוס בין שרואה בעליל ואמרוס מאי משמע בעליל לישטא דגלוי הוא דכתי בעליל
לארץ ועד אם א ומדן שאפי נמצא החלל בעליל לעיר מצה לעסוק במדידה בטמר מנע
שגלוי ונראה לנו שהקל דרוב לעיר הזאת מצה למדוד ועל ענל יענל כקן לא תענל
ארץ ועשאר בן ענלות ויענלותו במסלות ל'ל שלט השאירו בו ענלות שכל שמצאו במ
במסלות הדגן ויש מפרשים מנה עמי נגישין מענול ותני עמי דקר כהי בגוהי במענל
כדמא וענל לא ענה עליה ענל עול ברזל ופרדת ענל אינ אוסוף עג ענלכס ידוע ..

על

וענן ענש תמך לדבר חנות כמ הפוך בענן ענה והתפעל ענש
לשון אינ בינה ..
עלות למרוס מן זאת עלה מן המדבר
אלהים מעל אברהם כי עלה השחר כלומר עלה זוהר היום ממעל החרם פי מעלות
זוכר השמש וזריחתו וזוהר ער לא מעל שמטא כלומר טרם באו השמש ויהיה לדעת
פי ממעלה שהיה חים השמש עדין למעלה נראה ברקיע שלא נבגם עדין תחת הארץ
הגבול מטרף בג עליה פי מטרף האויבית נתענלת במעלה גרולה או יורה כל עלית
מן המטרף רבצת ושיבת בארי מאין מארדוד ותעל אחד מגוריה כפיר היה פי רבדה
אחת מגוריה עד שענה במעלות הימים עד שהיה כפיר ובאר ענה פי עלה על
הגידים והעצמות יענה אשר דיק עחון לוי נראו דרובן הזה כן לפי שהיה עולה טנה
כליל על המנבח והתאר שונא גל בעולה פי אם ירד יב אדל לפע עולה גולה אינ שונא
אותה כמו שאם והבאתם גול אדמה לעביון הברכה הענונה וענה שמיר ושיר
ועלתה ארמנותיה סידים תעלה הארץ מהוס ארמנותיה סידים על אדמת עמי רויך
שמיר תעלה ודמה הענן הזה שהוא פעל יוצא ואינו אבל מרוב שיגדל שם השמיר
והקוץ ומה שאם על אדמת עמי מרע על שבה למעלה שאם סופדים על שדה חמד עגפן
פודיה ועל אדמת עמי אשר תעלה קוץ ושמיר והתפעל נענה הענן ובהענת הענן הענ
מסביב ויעל מכך משכן רוח ובא ותענל על שפת לשון ודבת עש בצאז ופתח הענן שיא
כמטפט והתפעל ואל יתעל באריוט משפטו יתענה העל דוד אשר הענל מארץ מ
מצרים כלה בחכה העלה והוא בצרי והענן בצאז ופתח ודקדוק כתבנו בחלק הדקדוק

והעלתה לו מימים ימימה נפתח בלבל העין מעלם את ארון יי' אלקי עולות יעלה שלמה
ויעל עולות במזבח בהעלות יי' את אלהיו מעלה אכסה ארץ פי מעלה חילותי ושלט נכר
פועלו ממנו חוגלה על המזבח הבגוי וסוצב גלתה העלתה פי העלתה על המרכבה לחוליה
בשביה והשם ומעלות רוחכם המחשבות העולות על רוחכם ופי ידעתיה על כל אחת ואחת מ
מחשבות ומטה העין עליה ויסר אל העליה עלית חיד המרה במים עלותיו ונקרא עליה
עליות לפי שהם על הבית ואדם עולה עליהן וכן לא העלה במעלות במדרגות לפי שאדם עולה
בהן וכן ומעלותיהן פותח רידיס וכן עם כגוי הוא והוא שלט במנהג על המעלות הן טול אבן עין
והוא שאמר רז"ל במשנה אבן חשונות והיא שמוסמין בה לרעות שעות היום והשם עוד במענה
בית חורון במענה העיר במעלה קברי בני דוד ר"ל עם הטובים שבמלכים והקבוץ ושמה
מעלות מעליו בסלם מעשיו ומא ועלתו אשר יעלה בית יי' פי מדרגות מקום עליהן והקבוץ
ומעלות שבעה ומא ואל הסוף מחוצה לעולה בשחל יורה ומלכות ופי כמו מעלת מדרגה ומא
ממעל לרדיע שרפים עומדים ממעל לו ובהא המלכה ויהיו תאמרים מלמעלה או ההא נוספת
ויעל מותם עמך עבד ומה שאם ויעל לא אם לענין העמק כי היו לו למ ויורידו אותך עמך
עבד מבן ידמה כי בין ידיו ובין עמך עבד היה הרגון גבעה ואם לצון עליה כנגד אותו ההר
או הגבעה כי הנטיעה מירוחו היתה עליה מעט שהלכו לעמך עבד וכן וירדת על ההרים לפי
שהיתה המעלה גבוהה על ההרים אם ירידה מעט שההליכה אל ההרים עליה וכן ויצדו ליד ויד
השלע וכן קרוב לזה מעלות גדיט בעת יצוע עליה פי מהיום שחללה נפסק יצועי שדד מואב
ועריה ענה והעל שבת קטל ויש מפרשים מן הענין הזה ועלתה אדמנותיה ידו על יד רעהו ה
שבית ותפסק וכן ה' ותגיל ידיה כלום כשיחזיק איש בגד דעהו תפסק ידו כמו שאם המה עשיו
והפעל הכבד אל תענה בוצי ימי ונכבי מערך גם עליה כלם ענין הכריתה וההפסק וכתב גמול
מה והסוצב גלתה העלתה ויש לערש מזה והבית הזה יהיה עליון לצון כריתה והשחתה ואין צורך
לפי צא מהענין הדאמון ופי והבית הזה שהוא עתה עליון כשיחטאו לו עובר עליו נשום וישלוח וכן
ה' דחה עלאה יהא חרב וכן אמר ברברי הימים והבית הזה אשר היה עליון לכל עובר עליו יאוס
וייסק מערך גם עליה לצון עליה ממט רכש לחבורה שירבר בארץ כנען או רמז לבטל שיעל מל
סממנים לבן יתקן לפרש יצועי ענה וידיה לבן ענה עם פחו כמים אותו זרם מים עליה ונבר ענך
וכסגון והנה מים עולים מתגברים וכן והענה המלחמה תייה הולכת ומתגברת וכדומה לענין הזה
אם רז"ל מקור ועולה ונמרד בל כחו תפלתו ועמך ואת המים אשר בתענה טובה ואשר עשה מר
הברכה ואת הענה עד קום מעלת הברכה העלונה והקבוץ ואת העלונית שלחה היא אמית המ
ועל לאח הרבית רפואת העלה אין כר חנב מענה קר גרוכה מדוע לא עלתה אדוכת בת עמי ומח
חא נעמן הדאמון ומהענין הרגלון עוד בתוך הישות בעלי והוא ד המכתש הנקרא בלצון רז"ל

בוכא

ונקרא כן לפי שמעלן אותן בבתיה ואם עוד אין נטלון גר העל לרעב עליו בשר ידע לומר
על הברכה הגדולה לפי שמעלן אותן שבתין בה הישות וכונא בדבר שמלכותו מרובה
לפיכך אין ראוי לטלטלו ביום טוב ויש מפרשים מזה והעלות וכתוב ולפי דעתו שהוא כלל
ששואבין בן היי' ודומה לו בדברי רז"ל עתה קפת כבר וכן אמרו בתלמוד עליו דזינרי ופי
כן עליו הטן ששואבין בן היי' ויש מלה בזה השדרש והוא מקשען הרגלון עזרמט בן הרבה
על עמוד ועל נבג ומבלי יוד הרבים על פני המים על מה תבו ועל השלח החלום ויבגם על
כף הדמיון בעל גמולות כעל ישלם בעל כל אשר גמלנו יי' ויבוא בענין עם ויבואו האנשים
על הנשים פי עם הנשים נהא ארס על ארסים ועל על בענה הנחם עם בענה ולא שתבר
על צא לבן ועשיית חסד על עבדך עם עבדך ועליו סיטה מענה כלומר עמו בדגלו וסמו
גליו וכן והוא עומד עליהם תחת העץ שרפים עומדים ממעל לו סמוך לו כי על המזבח
לא היה גבוה וסכת על הארון את הפרכת ויסק על ארון העדות סמוך לו כי הפרכת לא ה
היתה על הארון אלא מסך בינו ובין אהל מועד חוטם על היס סמוך לים יתר על המעלה
לבוטה וכה סמוך למערכת ויבוא כמו עד והוא יתגן על מות כלום עד מותגן על
המעבדות כמו על אל והיא עלתה עליהם כמו מיטה ויתר מלחמה הרמה על ביתו כמו אל
ביתו ויאמר חקיהו חכה הגדול על שכן הסופר כמו אל שכן ויתקבל על יי' כמו אל יי'
ונתן הספר על אשר לא ידע ספר כמו אל אשר לא ידע וידברו על הנבאים כמו אל הנבאים
כי יסק עליון משכיל כמו אלמו וענה אמר נא אל מיט יהודה ועל יושבי יושלם כמו אל
יושבי ירושלם בה תאמרו איש אל קעה ואיש אל אחיו כמו על ויבוא במרום בית השמונ' י
על דבך כמו ובחריבך המעל על עמך כמו בעמך ונתן אותם על סל אחד כמו בם
אחד כל ימי חיית על בית יי' כמו בבית יי' תשח את שירי האבנים על שמות בני ישראל
כמו בשמות ועל ידן החזיק כמו בידו כלום במקלות וברשותן והדומים ל' ימים סמוך
למעל על זה קדרך וישונו לא על חסר פי ישונו לא על צדד ולא על דבר ויש מפרשים
שהוא תאר עפי שהוא קמץ טאם הגבר הוקם על כלום עליון וכן ואל על יקראו תאר ואעפ
שהוא פתח את השוק והעניה פי ואשר עליה והוא הירך שהוא על השוק וכן תרגם ויכרתי
והנה ענה זית טרף בפיה ויתפרן עליה ידוע והבאי על זית ועל לא עין שמן ועל הדס
ועל תמרים ועל עץ עבותי ר"ל עם הענפים עם הענפים כאלה נבגת עליה חסר יוד ופרטו
מזה ומעליו איש טוב ונגול פי מזה הצית גש עליה כלום בעליה ודונט פי מזה סן יפחיד
ענה ר"ל סן יחסר אפי הענה שלה כל שכן הפרוי ויש מפרשים עליה מן הענין הדאמון ר"ל
סן יפחיד ויבוא עליה האויב שחתק יענה ה צדה וכל אשר בן
ועליו חסידים בכבוד שמחי ועלי
לפני בחירק סן תעלונה בגות הערלים כי רעתה או תעלוני פי כשתעשו הרעות העלוני

על

והתאר הדירה והמונה ושאוה ועל בה כי וכל עלו ושמוח שיש בה יחד לשאוכל ועל הדרך הזה
הדגם יונק ודיתרוק עלהוי ויש מפרשים ועל בה האויב ובדגש במשקל אחר עליו גאותך
שאון עליוס קריה עליוה הכל ענן שמחה ועלה והשכריתס למען יעלזון הוצאו ד יונה לעל
אחד ענן הרעה ואן דרך כי השטר ידבה לשמוח ולהענג ולשחוק ויש מפרשים כמו כן מנע
מענן הרעה ועל זה כי אוס בערבי על מות וכתב ר יונה היא דעה שאוחזת המשקוף על
המה וענ החלה בעבר חלשות כחם וכן אוחזת השטר בעבוד חלשות גדין כמו שאמר טעמיו
אין מצרי ואסער כי אותה הרעה היא דרך השחוק וכן כתב ר אברהם אבן ערא זל בשם
ר יונה כי הוא דרך השחוק שיארע טרדת המתיס בעת המות וכה כתב ר יונה כי רעב אן ה
תעלזי ופי מפת רעב שישית טעם תעלזי עתה וכן פי ריה עליוה כמו שאמר חלוק לא חלוק
חייב ..

עלם

ועלם דבר ועלמה מעני כל חי יתהי בעלמה כלומר
לא היית עב דרך ונתי ועל והיו כל חי ועם נעלמים לא אבוא אנשים חוטאים בסיח וההתפעל
עלמו יעלם שלג ועוד אסר טעם בערש קדר והעלגמת מהם והפעל הדבר ויוי העלים ממני וא
העלים יעלמו ואעלים עט בו פי ממנו כלום אם לרחת כתר והיית מעלם עני מן הדין שלג
היית דן אותן סוהן או פי ואעלים עני בו כגון בנות הקפר כלום שכסית והעלמית עני עליו
ולא גיית את פשען ואזול פי אם יבש לאמר בשב מותן שנקרתי מידו הקפר אעלים עני שלא א
אבית בו איך תעלם אונק לרחת נשאת והעם עלמית נמאור פנק לל שגאותה כי השגאות
נעלמות מן האדם ובתוספת היתו ובהא הנדבה והעלמה יוצא אור ואעלם שהיא משה אינה ה
הכתי וסמך וגלה על ראיה כבודה בשרם ריח והקבוץ כל העלמות לב כלם ענן הסרה
והמספן ומה ענ עלמות שירי ענ נשתי השיר והעלמין ויש מפרשים עוד מזה והוא ינהגן
עלמות על דרך כי יענג בסכה ביום רעה יסתידין בסיח אהלן יעלם בסכה מריב לשאול
אבל במסורת הוא מום כי הס ב מלות וכן נמצא בספרים מדויקים עלמות שתי מלות ופי ע
מות כלום ונהגן עד מירגן בן מי זה העלם בן נדיות והוא הענר ופי בן מי זה העלם לא היה
שואל בן מי היה כי כד שלח אכין שישלחו מלון נגן עמו אבל באובו מהכות את הפלתי ולא
אה גבורתו שאל בן מי הוא כגון אם היה בן גבור ולמה אמר אבנר חי עשך גדט המלך אם ידעה כ
בימי שאול וכשאול שאל את דוד בן מי אית הענר הבן דוד כי היה שואל אותו לעתאם היה גבור
ועבדך ושי בתלממי כלום מבית לחם הוא ואיך מלחמה היה ומפורסם וידוע היה בגבורה לך
ורין אית בית הלחמי כי המלה יש בה טעם מן הענינים והיה העלמה הוצאת לשאוב הענר ויית
לדוא עלמה לבת עבד וסעויה כמו ענר יונה העלמה היה וילד רבן בעולה היתה והיא משה הנב
מן משה אחז אב עמקס אינה חזקהו בראיות גמורות וכן דרך גבד בעלמה לא יתכן לפעם בתולה
כי אמר אחריו כן דרך משה מאפת אמה ומחנה פיה ואמר

ועלם בן

העלם והתאר הדירה והמונה ושאוה ועל בה כי וכל עלו ושמוח שיש בה יחד לשאוכל ועל הדרך הזה
הדגם יונק ודיתרוק עלהוי ויש מפרשים ועל בה האויב ובדגש במשקל אחר עליו גאותך
שאון עליוס קריה עליוה הכל ענן שמחה ועלה והשכריתס למען יעלזון הוצאו ד יונה לעל
אחד ענן הרעה ואן דרך כי השטר ידבה לשמוח ולהענג ולשחוק ויש מפרשים כמו כן מנע
מענן הרעה ועל זה כי אוס בערבי על מות וכתב ר יונה היא דעה שאוחזת המשקוף על
המה וענ החלה בעבר חלשות כחם וכן אוחזת השטר בעבוד חלשות גדין כמו שאמר טעמיו
אין מצרי ואסער כי אותה הרעה היא דרך השחוק וכן כתב ר אברהם אבן ערא זל בשם
ר יונה כי הוא דרך השחוק שיארע טרדת המתיס בעת המות וכה כתב ר יונה כי רעב אן ה
תעלזי ופי מפת רעב שישית טעם תעלזי עתה וכן פי ריה עליוה כמו שאמר חלוק לא חלוק
חייב ..

עלם

ועלם דבר ועלמה מעני כל חי יתהי בעלמה כלומר
לא היית עב דרך ונתי ועל והיו כל חי ועם נעלמים לא אבוא אנשים חוטאים בסיח וההתפעל
עלמו יעלם שלג ועוד אסר טעם בערש קדר והעלגמת מהם והפעל הדבר ויוי העלים ממני וא
העלים יעלמו ואעלים עט בו פי ממנו כלום אם לרחת כתר והיית מעלם עני מן הדין שלג
היית דן אותן סוהן או פי ואעלים עני בו כגון בנות הקפר כלום שכסית והעלמית עני עליו
ולא גיית את פשען ואזול פי אם יבש לאמר בשב מותן שנקרתי מידו הקפר אעלים עני שלא א
אבית בו איך תעלם אונק לרחת נשאת והעם עלמית נמאור פנק לל שגאותה כי השגאות
נעלמות מן האדם ובתוספת היתו ובהא הנדבה והעלמה יוצא אור ואעלם שהיא משה אינה ה
הכתי וסמך וגלה על ראיה כבודה בשרם ריח והקבוץ כל העלמות לב כלם ענן הסרה
והמספן ומה ענ עלמות שירי ענ נשתי השיר והעלמין ויש מפרשים עוד מזה והוא ינהגן
עלמות על דרך כי יענג בסכה ביום רעה יסתידין בסיח אהלן יעלם בסכה מריב לשאול
אבל במסורת הוא מום כי הס ב מלות וכן נמצא בספרים מדויקים עלמות שתי מלות ופי ע
מות כלום ונהגן עד מירגן בן מי זה העלם בן נדיות והוא הענר ופי בן מי זה העלם לא היה
שואל בן מי היה כי כד שלח אכין שישלחו מלון נגן עמו אבל באובו מהכות את הפלתי ולא
אה גבורתו שאל בן מי הוא כגון אם היה בן גבור ולמה אמר אבנר חי עשך גדט המלך אם ידעה כ
בימי שאול וכשאול שאל את דוד בן מי אית הענר הבן דוד כי היה שואל אותו לעתאם היה גבור
ועבדך ושי בתלממי כלום מבית לחם הוא ואיך מלחמה היה ומפורסם וידוע היה בגבורה לך
ורין אית בית הלחמי כי המלה יש בה טעם מן הענינים והיה העלמה הוצאת לשאוב הענר ויית
לדוא עלמה לבת עבד וסעויה כמו ענר יונה העלמה היה וילד רבן בעולה היתה והיא משה הנב
מן משה אחז אב עמקס אינה חזקהו בראיות גמורות וכן דרך גבד בעלמה לא יתכן לפעם בתולה
כי אמר אחריו כן דרך משה מאפת אמה ומחנה פיה ואמר

עלם

עלף

עלץ

עלף

בניך עלתו שכתב וכל עני העדה עלי ענפה והוא תאר מנחי העין ב
בתוספת הא כמו ענה עמי משה לוי וההתפעל יחד השמש עב האב
יונה ויעלם יעלענה הבתולות ענן הכל העשיות ורוב היגיעה בגבש והבהלה עי שלי ויש אדם
נעמד על עצמו וכמעט תא רוחו וכן בדרהל גיירה שמא יתעלפה ופי כנ עני השדה עליו עלמה
לריב התאבלות עליו עי שלי וכל לעמוד על עצמו כמו שאמר ואקדיר עליו לבטן כיעלפת ספרים
ותג בצענך ותתענך עין השפוק והכסוי .. עלן לבי בוי יעלץ העל
בענן עדיהם רבה תפארת והשם תפארת
אשמחה ואעלצה בד בשגל אל יענצו אויבי ל בפחה עיצותם כמו לאכור ענ במסיד ענן ש
שמחה וגלה ואעל שרשים בוי ובמדר ובלידי שמתים לעלמה ש
שתי בגות פי בן רביט ששייה ענן היער כלומר העדר בבעי חיים הואע
שכ פגס הא העדר הקויים במותם ונה שאול שאם והשט העדרים שלא יהיו ונהו יערד החס
וק בצמחים ארץ לא שבעה מוס ולא תוצא הצמחים יחש כלור הצמחים אחר היותם וזהו שמו

ואש לא אמרה הן ושקד המלה הזאת נראה שהיא המלה בעצמה הנכרת בדברי רז"ל מפני סכך
עלוקה והיא העלוקה הזדילה בעהרות ונפשת בגל האדם ובגל הבהמה בעברים בעהרות
ושואבת דמם עד תמלא והגשח ונפשת והאשיל זה הענין הנכר בפסוק לעלוקה שהיא גינה
אומרת בשתיית הדם וכן תקנה המתרגם לעולם אירוי בלעז
הזאת ענין חבור ודבוח ויש מפרשים מענין המלה הזאת ארזים
עב כמותן כלום לא היו עמו ולא נתחברו אצלו בגדלו ויפיו ויתכן ששדש המלה עמם ויהיה ממנו עם
העם הזה לפי שאספת הלצים וחברים זה עם זה ידרא עש' לפיכך נדגש בחברים עם חכמים ויהי
וי מלהיט עמנו וכל העם אשר עמו הדגש לחסרון אות הכעז ומלתו שם ידבר עמנו אמר ר' אדון
וק אמר ר' יונה שהוא כמו עמו והנכון שהוא דברי הנביא עם חבריו כלום הם ידבר עמנו שם
במקום שדבר עמו כלום כי עוד נראה למקום מעשה וכן הוא מדבר כנגד יושלם כי המלאכים
וכן אמר ר' יונה שהוא כמו עמו ולא נראה זה הקשר והנכון כי הוא מדבר כנגד יושלם כי המלאכים
יהיו עמה לעזרתה עמו היאובע והגרי לבחן נחלתם פי עש חצי שבט מנשה האחר ולפי שזכר יתע
השבטים וחצי שבט מנשה האחר סמוך ולא נזכר חצי האחר ואם עמו כאילו זכרון ותבוא זאת ז'
המלה במקום בית וידעת עם לבד כמו בלבד כי יהיה דבר עם לבד בלעז בלבד אם הלכה
עם נאז בנאז תחת האלה אשר עם שם בשם ואמות בעדי ברב אבי ואמו ברב וישב ית
יחד עם באר לחי הואי בבאר מעש ברכיו מברכין וידם יחזק מעש השלחן העם אשר עם בית
און פי סמך לבית און הם עם יבום סמך ליבום המה עם בית מיטה סמוך לבית מיטה או בבית
מיטה או עד בית מיטה ובמקום או גמון עם יפה עינים אדמוע ויפה עינים וכן תאטע עם בבורים
תאטע ובבורים יראוך עם שמע ר"ל כל ימי השקד השמש ובא במקום את שהוא נפל על השעול
וישאוהו מבית אביטב אשר בגובה עם ארון האלהים כמו את ארון האלהים ונכפל השעול בזה
הפסוק כי בתולה אמר וישאוהו ופי' עוד מה שאזאת ארון האלהים וכן יבואה את תומת יוי ויה
יתפתח ויראהו את הילד והדומים להם כמו שכתבנו בחלק הדרדוק ויש מפרשים וישאוהו ער
האדג שהשיבו פלגותם אטם ואגזל פי עש ארון האלהים ואחיו לפי הארון על כן שלח ידו ע שא
ומת והחטא בעבור שאחז בארון כי נשא הארון לא היו אוחזים בו כי אם במוטות בכתפים

עם

עמם

אחזים לא עמיהן כל סתם לא עממוך מיכה וועם זהב ענין המל
ההסתר והכסוי ועממוהו הוא פעל עובר ר"ל שלא כמותו ולא הסתירו
האגזים הגבוהים כי היא ענה על כולם ועממוך בודד פי עממן ממך כלומר לא נשדו ולא נע
עממו ממך כל סתם שלא ידעתם ואגזל פי עממוך מן עם כלום הדברים לא היו עמך סתמים
עם גדול ועצום ברוב הוא בלעז וזכר ופעמים הוא בלעז נקבה מדוע שובבה העם הזה וחטאת
עמך העם אשר בקריבה וישב לבטח וכן חבי כמעט רגע לפי שמפרש אותו לשון סווי עמים
הר יראון ונתגלוס אחריו בנמן בעממוך ואת עממי הארץ כמו שטאם על רבין וקלהתאטמים

כן נאמר בדברים האחרים כמו ש"כ על הארבה עם רב ועצום כמנה לא נראה מי העולם ועל
הנמלס טאם עם לא עי ונאם על שפנים עם טא עצום וכן פי אגזל עם יצרת לי יהלתי יספ
ועל החיות אמר שאם בפסוק שלפניו הגדע חית הטדה ואם עם זו יצרת לי יהלתי יספרי ולא
אורה הראית יעקב פי עמד עמד בנסד יוי רגל עמדה במיטור אית
סה עמד עמדי אס

עמד

עמד

מפנה עמד פתח האהל עמדו עמדו כמור כמו ויבט עמוד ביום עבדך מנגד המס מעמד
בגשא ויבוא אצל עמדי אצל במיחוס שאני עמך ויעמידני על עמדיו כמ שהיית ברית עמ
ויעמד הטמן עמד שלא הורר עז ותעמוד מלית פסרה ויהי עמדי ויעמד הטמט בחצי
השמים ותעמד המלחמה ותעמדי העמד לבד הדתות ויתקיים ויעמוד כל העם בבדי
נתחזקו בקבלת הברית ולקיימו למען יעמדו ימים רבים יתקיימו בין העמדים האלה בין
הדומים האלה והוא רמו למאכיס הדומים עמד וכן עמודי שמים יושפ' עמוד ברזל והמט
את העמודים פי שהעמודים דיוס הבית א אשר תחיהם ימיון העמוד נרא עמד הענין
ועמוד האש והעגה הבר ועמדים עמד עמם שהיו דומים לעד ויעמידם עמד פדעה
שעמדו עמדו שיעוס מה שירצה והעמדו עמד מצותי יימנו ורבעט עמ צמי ויהעמיד
את הדבותני להקים וטבנתם והעמדת להם כל מתנס פי כי ברשע האדם הוא סוף
ובהפסק המשענת עמוד מנהכף וכן תי יתא נהן טבית סומכין טאט העמדים על מרעה
שטא יסמכו עוד עמך וכבר פי בו פי אחר בשרש מעד ומקך ישרה היה מעמיד במרבה
טח אדם פי היה מעמיד עצמו ומתחזק שלא יראה אדם טעו אטן היה מראה עצמו כאיט
לא הוכה טטא יתחזקו אדם על ישראל במלחמה והפעול והמקך היה מעמד במרבה ואין מ'
מעמד פי ואין אחר מאבדי מעמד ושלט טכר פועל ישר חיי לא העמד על דם רעך ר"ל
שלא העמוד לאחור שטא תגר ויצילתו אם תוכג כמ שפרטוהו ר"ל מני שאם ראה חברו טוב
ביום מ' לטטים באים עליו מנין שחייב להציל ר"ל לא העמד על דם רעך ופי' לעמוד את בריתו
עמדי עמדי בה והטס מעמד וממעמדך יהרסק וחקי מכם עמדי פי ר' וזה כמותאמרת
מלשון אומר ויתכן שפרטו מענין עמידה כמטפטו ופי' ילמד מכם עמדי פי כלום טטא טטא
וישבת צאן למספר בית האצל שילמד מכם עמדי פי כמ שאתם לא יצאתם לפסוד בגלות א'
אחיים כן לא יצאו הם בגלותכם בעוד שדי עמדי ואתה פה עמד עמדי וצור יצור עמדי כמ
עמי ואפטר שנגזרה המלה מענין עמידה ר"ל במקום עמדי כלום במקום שאני בו ולאל
מצאן המלה הזאת כי אם עם המדבר בעדו

גדלתו טעם עמדה עמל בו טוא עמלו בוט בו
השמים והטס עמל ועמל לאומים ירש ויהבם עמל ואון עמל הכסילס הועגו ראו
עמי ועמלי את עמלנו ואת לחצנו והתאר טעם עמלה עמל כ להלמת עמלס ענין הכל ג

יעשה וטורח ושא ריוב לזה רחוק לשונו עמל ואין ומאדמה לא יצמח עמל כי אדם לעמל יולד
 וזרע עמל קצרוהו ענן כלאט והדומים להם העול ויעמש איש על חמורו
 ועומסים על החמורים יום יום יעמס לנג כל עומסיה שרות ישראל העמוסי
 מנ בטן שאותיכם עמוסות וכתב בש"ן והטעמים בסבל עומסים והפעל הכבד אבי העמי
 עבכם והטעם אונן מעמסה ענן הכל העושה והמטא

עמס מה עמק מה עצה בלב איש

מחשבותך והתיר עמוק מעור בזה והקבץ מים עמורים
 בדגש וכן לכהבה העמקה והרחבה ולרבות סגלות עמוקות מנחשך כלם בדגש ולי וינה טעם
 מגלה עמוקות רפה ולא כן מאטקו אטחנן ומא עש עמלי טפה שהפחד ממנו עמד בפלס ז'
 דין ושמן ומזה נקרא הגא עמק עמי שהיא עמוק בעמק הבבא בה נודות זב עמקך ורבוט
 ונא אלהי עמקים הוא והטעם במא טמס לרום וארץ לעומק ובתוספת מים ממעמרים קראתך
 יי והכבד העמיקן סרה כלום היתן לעשות סרה כי כמו שהעמד הוא רם מהאדם מהגעשו
 כן נגד רבו יורא בלשון עמוק וכן העמד שאלה העמיהן שחת המעמיקים מין עמור
 עמוק מי ימצא עש עמקי טפה שלא יעש אל דברת הטפה

עמק והתעלה
 בו ומכון לא תעמד בה ענן טמוט עם הסחורה כמו שאמרן
 הגוט טעם מישראל אינו חייב עד שיכעסנו בביתו וישרמש בו וימכרנו לנ והתעמר בו ול
 ומכרן עד שישתמש בו לא תעמד בה לא תעמור בה לא תעמור בה אחר טבעתה עמר
 לגבלת מדה כפן שאמו והעמר שירית האיסה הוא וכן והטף את העומר ושחת עמר
 בגדה ואספת בעמרים ומא וכעמור מאחרי הקוצר ואין מאסוף וכפיד גוט בעמיר הוא
 אגדת השבטים והפעל הדגש ממנו וחצו מעמר

עמק ועל צבר עמית
 וכחש בעמיתו ואל אשית עמיק לא תקן חבר לעמית
 לבח העצה יסירנה ורול האופטס לעומתם נבחס והלמד בהם שמוט כגלד לבחן לעד
 ובלא למד השדות כל עמית שבא כן ילך ורשרו מלת כל עם עמית על דרך הארמית כל רב
 דנה והנבון מה שכתב האון ד יחוק אכן גאות לז ט לעמית לא יבא בלי הלמד למט שלג
 תחסר ממנו הלמד ובית בעבור ולב עמית שבא הקף כף הדמיון והלמד מן לעמית והיה יי
 להיות מלה אחת כל עמית ועמד כמו הרבה מן הנדברים שפירדו כמו ולאסורים פרח קוח
 שהם שתי מלות ועמנו מלה אחת וכן עולה יפה שיה שתי מלות ועמנו מלה אחת וכן הבז ל
 לאי יונס שתי מלות ועמנו מלה אחת ובחולם לעמית אחד החלוקים כמו לעמית וכן שבוט
 ימים מצות יאכל כמו שבעת מים

עמ בעב הענן וראיה הרשת בענן
 והפעל הדגש ממנו והיה בענן ענן
 וענן כבד על ההר ענן גדול ואש מהלקח
 עב הארץ וראיה הרשת בענן והוא קל מעוט ומחוש ומכסף ומעוננים לא יהיו לך טע
 פרשתים בגדש עני בענן עונה

ענב ודס ענב תלית חמר כענבים

במדבר ידוע יאת ענבי שיריך הדגש לתפארת וכתבג הדומים לו בחלד הדדדוק
 והתענה מזיו כבוד והתענג על רוב שלס ותענג בליט
 טעמכם והתענג על קו מהתענג ומרך והפעל הכבד הנה והמ
 והמענה והטעם בהיכל ענן ובתוספת תו לא נאזה לסיל הענג אהבה בתענגים והקב
 בלשון נרבות ותענגות בני האדם והתאר והענג מאד הרסה כך והענגה ענן השתעשעו
 והענימות בהטאת הפעל

ענב ענן קטירה
 מה ענה קו ענן קו ענן חכמות שרותיה
 רבות ובא הטן בדגש כמו עני תראיה בה ופי השיב לר
 אמריה לזה ב הכרוש בעצמה ולא ענן איות העם דבר הענן הזה היא השבר הדבור ז'
 ויש שהוא תחל דבור כמו ויש איוב דאשון וענת ואמרת מה ענה יי טה האמר גר
 הנבא מה ענך קו ושמואל ראה את שאול ויו ענה כלם ייש ויאמר אלך והטעם כן אין
 מענה אלהים והדומים להם והטעם הרוב דברי לא יענה אינו קו עננו טא בא ענר
 ביי בבעבור שמי אנתפ ליהוא אינו דאון ובא עננית בה ברוב גלול אינו קו עננה
 ל ובא טה קו ואין היא מפיר ובמקרה ספרים בא דר ועל כל יים פי באקף וקאם
 התענס אמר קו משהאיל ליה במימרי דאר למתבע אבג שיער התענס בא דבר עם
 עננית ט ולפרוטטן דבר עם ברוב גלולין ועננה ענן עננס עננד וענדרה וענר גב
 קענן בגדש ענר והפעל הנסוף ורוח מכינת יי והוא ענב לטני פעוליס זה ל
 לום כדחיכ לעגות והטעם לא מצאן מענה ומי מענה לטני וענן רוב לר ענן שקר
 ענה באחיו לא תענה ברעך עד שירי וענתה בי צדדתי ויו ענה בי ישמעאל וענש פי
 יענה בס וחסאיתן ענתה בנ פי כל חטאות וחטאך ענה בנן וענה גאון ישראל בסבן כחשי
 בסני ענה וכפס מעני יעננה פי יעד עמיה כגום הכפס ועיד עם האבן כי גס היא מענה
 וחס ענן עדיק וענן הדוב לו וענן להס מריס ענן ליי בתורה ענן באר ענן לה וענה איים
 באלמכותן וענתה למה כימי עוריה והפעל הכבד מענן זה נמנע על מחלר לענות סם
 חמר ענן לה רול ענר אנכי שומע ענן הכל הגבהת דרוב בשיד ויש גס באבל הוא וענה
 איים באלמכותן והפעל הכבד מענן זה וכן ברזל לענר אבג טא מעטקות ולא מרונות
 ופי הענן שכולן עונות כאחת ומזה העני מדור מהפעל הדל אין רול ענור בורה ואין לונ
 ענות חלוטה פירו יענקת המנצחים במלחמה ולא עננית המנצחים ויש לפרט גכ מזה הענן
 וכפס מענן יעננה כמו שאמ כי אבן מקיר תעק אמ והכפס יעד עם ראבן כי גס הוא מענה
 ויש לפרט מזה כי שמע יי אל ענך כלום אל צערתך כי בוד מתוך ענה צערה טאן וכן
 דעת אונדילוס שחגס צלותך ואס היה ענן עונת היא אום ראה לא צדע וכן מזה הענן היד
 כדרכים יענה וענן ענה בדרך כחי עננת בצוס נ וישק וירעיק אס ענה הענה איות

ואענה את זרע דוד למען זאת האלק רעה ושלט נכבד פועל טוב כי עשיתי אשר לא
תענה והמקור ממנו את כל עניניו אין הוא שם בסגס זכות לבג אדם ואם זה בחולום
עין הפעל וזה בערוך וכי התענית בבל אשר התענה אבי והפעל הקל ממנו צדוק אבי
עלית מאד וכבר פרשתי פסוק זה בארבע טעמים ויש לפרש מזה וענה גאון ישראל בסגס
וכן כי וימאך ירד ישראל בלצלו וימאך חזן וכך מזה הענין יענה כי אין לו ענה ומיד עריצים
יענה מקולם לא יחתומה מונס לא יענה וכך טרם אענה אבי שוגג כי טרם הכנעני והייתי
חוטא שוגג הייתי כי לא הייתי פונה אל מצותיך וגל אמרתך ול הייתי נותנם על לב טכרס
ועתה כעראית טחטאת בהפנות לבי מאמרתך בענעתי ושבת לשמור גמרתך ולכבוד
אותה תמיד כדי שלא אהיה שוגג באחת מצותיך ואפטר להיות בגן הפעל מזה ישמע אל
ויענני והתאר וידעני ואבון לא החזירה העניים והאבותים ענה סערים והטעם ענות ענני
והטעם עוד לחס עני כדרא ק על שם שנתענן במצרים כי על זה בחרת מענני ופי הפסוק
הוא קד השמר אל תשן אל גאון כלום היה לך להשמך שלא הייתי פונה אל גאון ולהצדיק עצמך
ולהרשיע דין הטעם כי על זה בחרת מענני כלום על זה הפנה לאון ולהצדיק עצמך בחרת
וזה מלענות נפש הטעם ולום ופי הצדיק ואי הרשע וכך על זה הדרך יחליף עני בעניו כלום
הנבע מפני הטעם בהכנעתו יחלוץ אותו ויצילנו מצרתו שהוא בו לענין שאם למעלה וחטפי
לב ושימואף לא ישוע כי אסרס והטעם במא דמת מתענתי וקדוב לענין זה יאכנע עני
וישבני והטעם ערב ענה וענוק תרבע ובגוח הון וענוק תרבע ומא וענה צדק
פי וענה וצדק לענני שפלה דיון ומזה הענין עב ודוכב על חמור וכך הן עשה ולכי
על חמר וכך והשאדתי בקרבך עם עני דלי וענא הוא ענין דענן האלהים לבג האדם
לענות בו וכעם ענין ענין ענין רע להעשה בו וכעם עשמו כי בא החלום ברוב ענין בענ
בעננים וטעם רבים וכתב גאון מזה פי צדק יהנה לענות ופי על אשר הקדים טקודים
הטעם פי צדק יהנה ויחשוב להוציא לענין ולא ידבר בלא ענין והוא שם בפלג פני
הדים למענות שיהא כמון למנון ימיו וכך לענות כמו לענין גם זה הדב ענין לל עני
איש רע כי הוא טרוב ואם סמוך והמסורת עליו לית פתח והביא ל יונה בענין זה על פני
וי נמעהו כלום לענין שהוא לונה בו ויתקן לפרש למענהו בעבורו ופי ל יונה הוא ענין
רע לענות בו כי האלהים מענה בשמחת לבן וענוק תרבע ענין הטובה ואפטר שיהיה
מענה בשמחת לבן מענין ערית וכתב הגאון ל יחזק אבן גאית ל פי ענין לענות בו פונה
בחפץ והתעסקותי בו וממנו וענוק תרבע ענין הטובה ואפטר שיהיה מענה בשמח
לבן וענוק תרבע שדרך ורצון וממנו כל פעל ופי למענהו ולמעני ולמעני שהוגג
העלה והסבה והחפץ והביא ל יונה מענה את השמים והם יענ את הארץ כאילו הארץ
השאלם המטר והארץ תענה את הדג והם יענ את ירעאל בענין הכונה ועב דעתי

שהוא

שהוא מענין הרגונו שהיא הטבת הדבור ופי אענה את השמים כי מהרב העער את
השמים כאילו הם ישאלו את המטר והוא ימטר אותם והם יענ את הארץ כאילו הארץ
השאלם המטר והם יתן המטר והארץ תענה את הדג כאילו הם ישאלו את הירח
כי עמדה ימים רבים שלא הוציא אותם ולא עשיתה פרותיה הם יענ את ירעאל כאילו
עמה ירעאל ישאל על עמדן חרב כמה ימים ואחר שירבה הדג הירוש והישרה ירבה
הישוב וכך והכסף יענה את הכל כאילו כל צרכי האדם ישאלו לבסוף והכסף ימלא הכל
ומזה כי האלהים מענה בשמחת לבן כלום כי הוא רוצה בשמחתו וממנו על זה א פעל
לשלו כי האלהים מענה והדג והתירוש והישרה והכסף והזהב יענה למטות חפצו ענא
כבחי מענה צמי שדה ומא הארץ למענותם והוא הדו שיחזק החודש בשלש
שירצה בו ואחר כך יחזור ויעשה אחר פלוגה עד שיחזק כל השנה ובענין שיהיה כ
במא באסרס לזה ענותם האחת ענה בפלג שמה היא ימנו לשר הממלכה אפרים
ויהיה פי

ענה

לא נגזר פי שיש וענא ענפיה ארצי אבי ענפיה תנו
משפחה כי הוא משרד אחר כאשר פרשתי בלע
השמות במדמו והתאר פרויה וענפה העני ידוע פי
מצארונוק וענרים לגרתיך ובדבוי הנרבה עבד
אשר בצאורי גמליהם הוא חל תנו בצואר ויבן תיר הגר עני ענפיה ואוה כלום שמו
הגאון ענב לצארונוק העגר תענה לו לל תענרם ושים על צואר מ הדג ומי הקיר שול
והתירוש והישרה פי

ענש

ואש ווי ענשים
עונש ענ הארץ והענש רשעים עבד וענש ענש
הממון קונדונמט בגנו ואפטר שיהיה ורשעים עבד וענש חוב טירר הנפש כלומר
הקמתם כמו שנטתמנו לול הדבה בזה הלע באמרס דמ ענין רטייל וזה זה הדבה ועל
הדרך הזה פי גם הוא גם ענש לצדיק לא טוב פי

עסס

ענין הדדיות והכתיבה פי
יתג קול האלק נחה והיך
עפיה ועפיה ספיר ויש לפרש עפיה ענין והוא הכסן לענין הפסוק וכך מבי ענינים
מבין העלים פי עופנ ובחי עפג פי ענין ענין וסדר עופנ ופי
ויגביה מאד ובחומת הענפל בנה ירוב מרוס גבוה ימבצר פי

עפר

ויעפיל לעפר אל ראש ההר פי הגביה לבסוף פי והזרה לעגור יאקרי שירוש
בגנו ומזה עוד הנה חב עפנה לא ישרה כפש פי ופי המל הפסד תירטו ל אחי
ל משה פי נכו אומ כי נפש הרשע שלא ישרה בעצמו פי ואמנה וצחו בע

בגזם יתברך עשה שמה עצמה בעתל ומבצר אבל הצדוק הבוטח בלוי באמונתו בנח
יהיה ולא יצטרך לזום עצמו בעתל ומבצר ויבוא אל העופל ויחח מידם ויפקוד בבית פי למח
גבה הראו גבעה חוף לעיר והפקיד בבית שהיה שם הכסף וחלפות השמלות ויהי ועל לאתר
כמי יתרגם אותו כמלא אפל ומהו עתלים שאכחט חורדין טחורדים שהוא כמי לתחתנות

עפר

עפר ואפר עפר מן האדמה ברזל מעפר יקח עד אשר דק לעפר
ואש לך בית עפרו וראש עפרות תבל ועפרות זהב לו פי העפרות
שיקח מהם הזהב או יקרא הזהב השחוק עפר כמו שכתב ואש לך בית עפרו וראש עפרות
תבל ועפרות זהב לו פי העפרות שיוקח מהם הזהב כמו שאמ' הלל וכן האפר נקרא עפר מ
מעפר שישת קחטאת עפר אדמה ארץ תבל גידבעתם ענן אחר ואלעם טכס מכז זה ליה
כמו עפרות תבל אדמת עפר על עפר ארץ ואלעם טכס מכז זה ליה יש הפרש ביניהם מעשי
כי עפר וקרא הדי ברוב וכן אדמה כמו שאמ' ואדמה על האש ומעט נזכרה האדמה עתה
וארץ ותבל יש הפרש ביניהם מעט כי ארץ הוא כלל הכל ישוב ומדבר ותבל כלל על הישוב וכן
הדברים הדחיים יכנו בעפר כמו שאמ' וידק לעפר ונשא ארץ עפרים וישלך את עפרה והפעל
הכבר הנקח ממנו ועפר בעפר מאש הם עופרת עליו כעופרת הוא האבר הדרגמון ואמ'
כי כן נקרא עפרים כי כל המרכות יאכנס העפר ויסחתו בהיותם בו אבל עופרת תוסף
בעפר לעופר האילים טעם עפרים הוא יל האיל או הצב פי
פרי עושה פרי חוטבי עצים עמי בעצו ישאל כל עץ ופרי אדמתך ויבקע
את עצי העולה ובאמרו בעצו ישאל רמז ב' אל העלמים שהם מעין א' אש ס' על המנחשים כמו
שאמ' הלל מנחש זה האומ' פתו עשה מפיו מקלט נפל מידו בגן קורא לו מאחוריו והוא שאמ'
עוד ומקלט עגד לו כפל הענן כמנהג הלשון ובהא הנקבה כרתו עצה ושפכו על ידו שלם סוללה
היא רפה וייענה מפיק ועץ חניתו הוא יד החנית וכתב חזק כי הוא עשוי כמחנה

עצב

ולא עצבו אבן מימיו פעל עבר כלום לא הרגשו ולא ידאיבו ועצ
ועצבת רוח ועצית מרעה לבנת עצבי פעל עומד ופי שיתגשק
עצבי שאמ' מעצב לא אדאג מרעה והפעל נעצב אל דוד נעצב המלך על בגו טעיהם נפעל
עבר כי הם פתחין אל ידע זאת והוטקו סן ועצב ועתה אל יעצבו וההתפעל ויתעצבו אל לבן ויהי
ויתעצבו האנשים והפעל הכבד הקה מרו ועצבו את רוח קדשו כלום הרגשו והזאיב את רוח ק
קדשו כל היום דברי ועצבו ופעל כבד אחר יעצבוהו בישימוק והשם אש דרך עצב בי כלום
גם דרך הרעה ודאגה על המקרים שיבאונו אלן שהכל אנו מרבב מאהבה או פי אש אנו הולך
דרך רע שירגיזך ויעניסך ואלו וכן יוסף עצב עמה ודבר עצב יעלה אף בטיש נידות ומשקל
אחר למעצבה יש כבון ומלא קורין יתן עצבת ובסמוך ובעצבת לב רוח נכאה והקבוצ יגדתי
עצבות ומחבט טעבותם ירבן עצבותם כגם ענן הרוע והדאגה ואמ' מחבט על הדאגה על

עין

הקף ההגמלה כי כן אמ' הדוסף לעבורי לב ומנה השע נראה עצמי על עצבים רעצב עזיה
סן יאמר עצבי ששם כי הם דאגה ורוע למתעשר בהם מרגנו בהם השם ותברר יתן לפרט
מזה אם דרך עצב בי כלום אם ית פונה אל העצב וכן עשיתו כי כונס להצטפה פומר
עצבות זה לעצבים א יהיה להעצב על דרך הפסד לע עומרה הא העציה רפי מטפ
במפיק וכבר כתבנוהו עם הדומים ט בחל הדודי עין אחר דר בטה משה אבנעם יעצב י
יתעמל ויתרגע בהם והפעל הכבד ידוד עצבות עשיתו ומלא בעצב חרדי בעם בנג עצב יהיה
מ תי בשט נודות ובה עצבותם תגש יגש רצדי נרפאר כדג ליה מ רטי יעצב י
עברי ומלא כי ילדי בעצב מעצב ומרגוד ומלא בעצב האכנה עצב ודודי מעצב
דיט עין הכל העמל והיענה ופי בעג עצב יהיה מרר בפעם זינג כ מרס ייה פי ית
מענה מסת כי ברוב העמל ג שאדם אל המעלה וכן העשיר הטרדה אף על השנים יגיעת
הדבור יין כי אם חסרון וגרעו זר ש א דבר שזמים אף לנחמד יזהרד
חרט ברזם מעצד מעשה ידו ירש במעצד הוא הירד סא העשיר יי

עצ

ד נדודיך א איתו שדורי בלעג אישא ומה שהכריחו עשיתו רכנס האל הא מה שמצאנו
עליו בדברי הלל כי אם במשנה מה שחרט מוציא במעצד הנשאר במורה דרי מעט
דעה המטנה במעצד הוא חרט שדוריו כל בענה דוד דודיך שדודי אישא כי עתה טעם
לפיך מה שמוציא במעצד הדי אנו שחרט ורכשית קן רדים דגן טענה מה שמוצ
בו הוא על בעג הבית ולא זכר בביתו כשיל כי דרא ממצד טענה דודיך אש כ דמי יר
ה א הקדוים הגדול לפיך מה שמוציא בו הוא ש בנה הנה ימר אש היה חרט
נותן ט טע מעצדים הוא הגדול הרטן כמ שפדטט

יעצ

עצ עינו לרשות הפוכות פי סודם כי יתה וחסן ביה דם
סר מור שלא יפנה אנה ואנה ימי לכן כי אם יש הדר שהא חושב עגיר העצ וסירט הא
רעה השדרה ויזל טמן המנה הזאת מטרש יע עמם חוס שרפנות ויעם עמעה מ
היתה מסירה פי עין עמל עצל עצה דחיל תרדמה בעצרים ומק
המקרה אש המלה בעצן שנים לפי שעצב עצלות הידים וחס עצבותא
האכל והפעל ממנו אל תעצב עין הכל הית שער בדבר רעורד המנה מעט תן מסע נאות נע
העצב מהתעורר אל הדברים שצריך איהם

עצל

מכונן ואויבי ימים עצמו עצמ ל אעמטרי
ועצומים טחיתים והשם כחי ועצם עי לא נכחד מי מוח לא יזימי טעם זמ בשש
נדדות אל תרדא עצמן ומלא ולוי אונס עצה ירבה וכן עצה חטא המסרת גני ב
פי כוש היה לך נעצמתי כמ שאמ' פי ולדים היו בעצרה ובסמיה דר הצריך מטר
אחר והעצמות טעם והפעל הכבד יעצמיה מצרין עני הכל הקוד הטרדה הקדוה בעצד

עצם

ועצם כח ונא צבה כי עצמ
מחולמי רב עצם מכונן
ללא יזימי טעם זמ בשש

האיכות הכמות וכן טאם לעגן חוזק הריב וכן ענמים יפריד כלומר בין המתחזקים במריב
הגטון ענמותים תוקף ריבם והיותם וכן גם לזל בזה הלשון שנים שנתעצמו בדין ועל
בעצמו חטאים בתורה ריבין ומלחמותיו ועצמו תאר לריבם התריס ומלחמות החזקות
מעצמי בן תודות דבריה עצמי לבשרי פרטתו בארש בשרי עמם אל עצמו והרבוץ בטחון
זכרים בעצמים בטחון המלאה לל העובר אשר בטחן ההרה והרבוץ בטחון נקבות מספר בעצמות
העצמות היבשות ועצמותם כדשא תפרחה ועצמותם יגרם ידוע ונראה כן לפי שהעצם חזק
ותרין מהבשר ולפי שהעצם חזק הגוף ומעמידו נראה הגוף עצם אדמו עמם מפני ש
תודות אף עצמי ובשרי איתו עמך ובשרך איתו ואינו נזכר בשר עם העצם העצם שזכר
איתו מיוחד עם העצם לבד כי אם על כלל הגוף כגון ומבשר לא תעגלם שהוא הקדוב שהוא
קופו של אדם ובשרי יזל הרבה בזכר העצם במרום הגוף סאמרך הלך הוא בעצמו ויתכן לה
לחות כמו אלו ואינו שהוא משהל אחד לא נבחר עצמי מקד כלום גופי וכן גם כל דבר ידוע
עצם בעצם היום הזה בן נקודות בקופו של יום ובעצם השמים לשהר קנה השמים והפעל הדג
מימנו זה האחרון עצמו פי שבר עצמותיו ועל ועצם עינו מראות ברע והכבר ויעצם איתו
עצם ענין הסתמה וכן בדור העצם עינו של מה רודם ריבית נאמה הרי זה שופך דמים
כי עבר עזר יוי עברת יוי מלדת ועבר את השמים הן יעצור
במים ויבטון כי גם אשה עזרה לגי מנעה ממנו כלום עזרה
בעבורנו שלא היה עמנו כמנון של אדם כצאת ויהיו כל העניים הדש אם כן מותר לנו לזכר
והוא דרך חול ופי וסוה הלחם אין בו מעלה אחר שהוא מוסר מלפני יוי כי אין מינילה בלחם
העצם אחר הקטרת ביצים ואף כי היום מדש בבני אין צריך לומר זה טעם לאמר אפי
זה שהוא עג השלחן שהוא דרוש בבני השלחן מרדשו וכל זמן שהוא על השולחן שהוא הדוש ב
בבלי השולחן מרדשו וכל זמן שהוא עג השולחן יש בו מעלה אעפ"כ טעם לאמר מאחר שאין קד
אחר ואנחנו רעבים שאין קד דבר לעמוד בפני פקוח נפש אלא עג וגלי עדיות ושיפוט דמים
קד עמיה זה הפי מדברי לזל במנחות וכבר פרטתו בן פרנש אחר בשרש חלב והטם שאול ועל
רום והטעם והמטפה נעצה בהעבר השמים ענין המעשר ובענין קדוב לזה והוא ענין העקוב
לא עזרת סח לא עבדת הכח לעצמי ולא עבר ירבעם סח ולא עזרו ללכת אל תרשיש פי ולא
עזרו סח ללכת אל תרשיש שרים עזרו במלס ענדה סח אוקי ולא יעצרה הגלס עזרו
בעצמותי בהיות עזר בזצר המטרה אול העזר לי לרוב גל תעכב לי הזממה לרוב ועזר
ועוב בישרי ואם עזר ועוב כתב אצל העושר עזר שהוא עזר בביתם ועוב המרנה
שהוא עוב בארץ בודה והטעם נעצר לפני יוי כלום מעוכב שם להתפלג והטם מעצר
וממטש לרחי מקום שהיה עזר טס ורמו בו עג הגלות ומלג כי אין לוי מעצור ומלג איש
אשר אין מעצר לוחו ענין הכ המטעה והעכוב ומזה נראה המלכות והממטלה עזר יודש

עזר

עזר בראש תודות זה יעצור בעמי גל יעצור עמך אנט לפי שהמלך גו המוטל עוצר קעם
מלכות ומעצמות דבר בלתי רשותו כענין שכל ובלעדיך לא ידע איש את יד ומזה נראה הרבץ
האנשים ואסיפתם במרום אחד עזרה קדשו טס לראו עזרה עצרת בוגדים לבי שבעלים
ומעצבים ומענים העם במרום אסיפתם ואחזל פי עצרת בוגדים מלכות בוגדים מן יודש
עזר ונקרא חזק עצרת לפי שבעצמים ומעצבים העם מעצרת ב מלכות ויוס טמית שכל חזק
הסוכות הוא הנרא עזרת מיוחד לפי שכל היה בו דבר לבנות מותו כע חזק המצות וחזק הטעם
חזק הסכות פי לפי שהיו עצרים בו עט רגלים אחר הטלמס חזק הסכות היו עזר נעצרים לענין
אונתו הדש .. עקוב העב מכב טס התאר כי כל אף עקוב ועקוב הענין
וכב טוס ברנש בטחן ופרח ויעקב זה פעמים והתאר
לנבחה עקבה מרם יאם מן ערוב טרובה כע מ גרום אדומה והטם ויהו עשה בערבה ענ
הכל התרמית והערה והערמה וכן פירש הל ערבה מרם שהיו ערביי נהרו עשית כלומר
מערימי ו במרום אחר פי ערבה מלכות טאם בתגמול ירושלים גם יטל ערבתיו מוסר
ואם מהו ערבתיו פהוא דמלכות כדכתי ערבה מרם והיה הערוב למי שור הזרך המעורר
ורעה לעלות בו יאחז בעקב סח ואתה תאפס ערב ויד אוחזת בערב שכן הוא אחורי הרגל
גדיל עני ערב פירושו הגדיל על ערב טאיל אף תחד רגלי והרבוץ בטחון ערב זכרים טאיט
בערבה האין כלום הליכות ובלטון לרבות ערבות משירך ועד צורך לא נלעגו לל מרום הליכות
והגש הוף ערבות שקבותך לתפארת והפעל מזה שהוא לל בבט ערב אית אחיו כלום אית בערבה
ומזה נשית לב לעצות חרוד לעולם ערב ברמש נרדית כלום על סוף העולם לל כל ימי חיות
וכן ואצרה ערב עד סוף העולם לל כל ימי חיות והוא יגד ערב כלמד לסוף ואמרן לסוף ער
לפי שהערב סוף הגוף ומזה עוד הפעל הטבד ולא יערים יי שמע דובל לא יאחרס לסוף אך
יבוא הקב הברך והרעם וכן אם על השכר עקב לפי שהשכר סוף המעשה והיה ערב רשע
בשכר שהטעם ישובו ערב בשכר בשכר בשתם ישובו אחר בשכר ערב רב שכו
רב וכן ערב אשר טמער אבהס ברוב ערב הרה רוח אחר עמו כן רדאו לשכר אחרית
כי יש אחרית והיוקד לא תכרת וכן פירש אצל נמה גירא בימי רע כלום בימי העונש ע
עקב יסובג השכר הרע שהיה לאחרית ענה יסובג אם כן נמה גירא כי ענה אט מקבל שכר
מעשי וען טאם הוא שכר העני כמו כן לא טס ען האמרי ואת עקבו מים עזר פי סוף
וכן גם השתגס בזה וית כמנא מערב לרדית .. ועזר את צדק
בט ויקשור ויהן פט האן גל ערוד עקדים נרדים פי שהכתימים
שנים במרום שחזרין אונת הני והרגל טכופסין היד על הרגל ירושלי ובאות מרום היו
כתמיהן לבר קראס עקדים בית ערד הרועים זה נקודת פי ביר כעטת דעא ואחזל כתב
בית שהיו הרועים גוזזים טס אית צאנס ובאעל הגייה קוטרס אונת בגליהס במרום העקיד

עקב

עקב

ועזר את צדק
פי שהכתימים

עקרה

ועשית מעקה לעגל הוא בצנן עשויין לגר סביבותיו בצנן גבוה עשרה טפחים
או יותר כדי שלא יפול הנפל ממנו ..
מעוקל פי מענות נחש ערלתו הוא ליהן החוק
שמעל עצמו שאינו יכול לפגוע עצמו מהים מדוב גדל ואדנו וכן קראו נחש בריח יערה
מהים מקרה אל קסה והוא משל על מלכ האומות וכבר טרבתו בו פי אחר בשרש נחש ובהעל
העין והלמד ארחות ערלתות והמטוס ערלתותם כלם ענן עוות ..
עונו והנפגע ועקרו העקר כל דבר הנחרס או התגנז מעקרו
לצון עקירה בעמם הסרת העקר כי השרש הוא עדר ובארמית בים עקר שרשוהי וכן
הזל הרגל לרוא לטודי הדברים עקר והפעל הקבד בכריתת עקב הבהמה את סוסיהם
תעקר ויעקל דוד את כל הרב עדרו שוק כי רגל הבהמה קס וסוד ועד לבהמה מה שאין כן
בדם לפיכך טנה כריתת עקב הבהמה בעצון עקירה כמו הליטה השוע משרשו או לעקר
משחוקגד זה נקדוה אמר ה"ל זה טנמר לעג עצמה להיות לה שמש וקראו עקר לעי טנעקל מכל
עקרו לשמש לעג לחשוב עצים ולשאוב מים עקר ועקרה מוטיבי ערלת הבלת האשה שאינה
מולידה וכן האיש שאינו מוליד עקר ואפשר שנקראו כן שבעד בה דבר שאינה יכולה לרבע
הזרע וכן האיש שאינו מוציא הזרע כמלפט ..
והטעם וטעם דרכים יתול באחרי והטבר והיבותהם
הישרה יעלשו ומעקש זרכין וזרע והתאר דור עקש ופרלתול אשר ארחותיהם עקשים
הועבת יד עקשי לב והעם הסר מעצלו ממך עקשות פה כולם דגשי הפא ומא ומעל שייס
למישור הכל ענן עוות ..
את האיש הזה עירי עירי עירי
בלא בעם עירי ומותן שלא יהיו להם בעם ..
זר ויתעברו בגוים ולפניהם טפחיו לא התעבר

עקר

על כן יצא משפט
בס דרך עקלתון ..

עקד

לעקוד
יתול בו ..

עקש

הם אנו ועקשני ..
עקשו להם ואת כל ל

עדר

יהיו גדול אעפ שיט לו בעם קובצו ויהיה ב
ובשמחתו לא יתעבר
והלם וגם ערב רב

ערב

ענה אתם ויבדילו כל ערב בה נקדוה ענן ערבות והתחברות הדברים ומטה נקרא העת
את השמש ערב בערב תאכלו מצות בו נקדוה מפני שהוא ערב החטך ויתעברו הדברים
ויכר אדם ולא יפריד בין דבר לדבר ולפי שהוא שהערב יחלק הלילה מן היום נקרא הלילה
וערב ויהי ערב ויהי בקר מה אקום ומדד ערב בין הערבים הוא מעת לשנות השמש מערב
אשע לשעות ולמענה עד הלילה ואם הערבים שהם טכיס כי מעת שתחיל השמש לשנות
הוא האחד ואחר באית השמש הוא הערב הטכני ובין הזמן הזה הוא מה שאומר עלובין
רבים ופאת באת שמש נקרא מערב וירשו מערב את טכיס יד ובהא נוספת מעבר ליד
מערבה וישרם למטה מערבה מערבה לרחוק החל כי הם מלעיל ובהא המקבה למען ירשו ממזח
שמש וממערבה כי הם מלעיל והפעל מהמן רפה היום לערוב ערבה כל שמחה

כלומר חטכה את השתי ואי הערב בה נקדוה הוא חוט הארצה שדורין לו בלע טרמא ונקדא
כן שמעל ערב שם השתי כי חוט השתי הוא דק והוא חוט הערב הוא עבה ממנו ומערב עם השתי
ואת כל ערב למיט ואת הערבים צוית לבלבך שם והערבים מביאים לו לחם ובשר ויהי
ערבי כחל ידוע ומלאו בתי מצרים את הערב ויבוא ערוב כבד הם אספסופי החיות ממנו
החבה ועל וערבה לוף מנחת יהודה וירושלם כגם תיטיב ותהנה לו ותכשר לפענ וכן וערבה
שנקד וטתי ערבה לי וערב עליו שיחי אשר ערבת עליהם ערב לאיש לחם טרר כי קוץ ערב
והבחיסה לא ערבו לי והעבר מזה ערוב עבדך לשוב וכן עסקה ל ערבע ויתכן להיות מזה מיה
ערב אלת לבו לגשת אל מי הוא אשר היטיב את לבו והכינו והכצירי לגשר אל ומזה נקראו
השמים ערבות לרוב בערבות עי טהם טובים וטבדים וכן מפרשים מזה ומת בע התע
לל בע האצילים החשובים וכן אס התרגום ית דברבא וכתב יונה כי אפסר להיות מזה
הענן את הערבים צוית לבלבך שם ואם צוית לל שהעיר אר רוחם לבלבבו והענן שהם
ערבים ממש שהם העופות השחורים כמו שכתבנו ועל כי עבדך ערב את הענן אס ערבי
ערך אנו אערבנו בעורבים משאות שימה לא ערבע עמך וההתפעל התעברטא את א
אדני המלך אשר והעם ערב ערבה לפע רעהו פרמא בעש והמט כן אס תת ערבן ע
שחק (מזה קענן עי דעת את ערבתם תקח כלום מסכנס כי דרך אנשי הצבא לצום מיש
משכונתם על הוצאתם לפי שאין המערת מצוין עמהם ואם לו שירה וויצא משכונת מאשר
משכנס אצלו וכן בני התעריבות בני הטרים שהיו נותן אותם בבית המלך ערבון שלא ימריבו
אשטייש בעש והפעל ממנו שדויתו וכרמיטו ובינו אטח ערבים כלום ממטכני ומזה קראו
למשחר מערב וערב ואת כל הערב אשר בתוכה בה נקדוה ערב מערב וכל קהקך בתוך לל
אנשי מערבך מחזיקי בדרך וערבי מערבך וכתב אגול מזה ואת הערבים צוית לבלבך שם
והערבים מביאים לו לחם ובשר ונרא המסחר ק לפי שדרך הסוחרים ערבה לה בסחורות
אשר שמת ערבה ביתו מדבר וכן במדבר בערבה ציה וערבה ערבה לו לחם לערים והיה
השין בערבה ערבות מואב זאבי ערבות ישרים וחרו מואב ערב שושיה זאבי ערב טלם
והדומים להם ענן מדבר ואשר לפדס זאבי ערב מן ערב שהוא הלילה לפי שהזאבים באים
בלילה לחרוק וכן תי כרבי רמטא ערב וכל נשיאי קדר ואת כל מלבי ערב משא בערב את
כל מלבי הערב הטוכנס במדבר אבל ואת כל הערב עם המרובץ מעמים רבים פני וגם ער
רב וית סומכותא לצון ערבות והוא בה נקדוה והמסרת אומיא ורמטא בעש נקדוה ער
מיטוה בצתי נקדוה בערבים על יבלי מים וערבי כחל ידוע
תעק על אפיקי מים כן עשוי תערג אטיך הטר ותהמה ולצון עיריה
לאיל כמו לצון געיה לצור מלצון טאגה ונהיסי ונעירה טאדיה
הזל לצון עערה לטדיה לחמור כמו שאמר משמרה ראשונה חמור טערי ואם תערוג לצון

ערב

עיריה
ובדברי

לשון נקבה כי הנקבה היא עריגת יותר לנפלא מהזכר ואם אילו ואם היא נקבה כמו שאמרו
על הנקבות זמלם מנקות או יהיה כאילו כשנפא אלו כעריגת הנפלא והקבוצ משרעות מטעם
לעריגת הנפלא כעריגת העין וכן ענין אלו הנפלאים שורות שורות והשורה שראת עריגה כמו ש
שאל לזל עריגה שהיא שמה על שמה וזוהי הדבה
מי פתח עריגה פתח למיד מדבר כעריגה דמחזיקה
חסור הקב והזל כד שיכיר בין חסור לעריגה
הערה נמות נפשו ופעל כד אחר אל הער נפשו ותער
האין ענין שפכה ויניקה ואפשר להיות מנה הענין ילכרי ותערי כי ק דרך השכור להק
אחר שפכה הדבה ולפי את מקורה הערה וכד אחר פתח יערה עדות יסוד עד עואר סל
ערי ערי עד היסוד בה והתפעל לערי ותערי על דרך וילכר ויתגל והטס ערוס ועריה ב
בהיות ערוס ועריה פי כערוס וכעריה וכן והנחך ערוס ועריה או יהיו תאד וכעריה
על נפשו ישראל ידבר פעם בלשון זכר ופעם בלשון נקבה כמו שכתבנו בחלק הדקדוק והוא
הענין עריה בצר עריה תעור קטנה אבל הער מנחי הענין עריה עריה וערות אמר לא נגלה
ב ערת הארץ באותם לראות ולא כמעד איש ולויות סביב והאיות גויס מערך ענין כל אל עני
גלוי ור יונה פי כמעד איש מצד כלום שהיו הצרות מקיפות כל צד מצד כל רדש וירש
והוא כמו שאמ מעבר איש לויות מכבד עבד דבור וכן פי כמעד איש ולויות סביב כבד חז
ומדבר סחור סחור ויתכן להיות מה הענין עד יערה עליון רוח ממרוס כלומר עד יערה או הוא
מהענין האין וכן על דרך אשף את רוחי ועל וקיר ערה מגן והוא ענין דבור כלום ידבר
המגנס על החומה להלחם אל הער וכן פי ועל שורא דבין תריסין ודומה לו בדלול מערה ב
בארעין כלום דבורה אם היו מערות בגדים אסורות ודומה מן הפי שפרשו לזל מן הענין ה
כמעד איש שאם מאי כמעד איש ולויות סביב אם רבה בר שילא כאיש המערה בלוי שיל
כלום כאיש הדבן באישה שיל פי כעריה והבנים ר יהודה בזה הענין וקיר ערה מען עד יערה
עלינו ועל ערית על יאור על פי יאור והוא תאר לרקות ולשאים הלחים ובא בפלג בלור ומטא
וכן ממערה גבע לז מקום סמוך לגבעה שהיה טס מקום דשאים ועשבים וסבה קן לנחש הד
השאים שבו והתפעל מזה הענין ומהערה כאזרח רענן כלומר מתחלחל

ערה
במדבריא והוא
החיתאשר
כדה ויערואל

ערי ערי עד היסוד בה והתפעל לערי ותערי על דרך וילכר ויתגל והטס ערוס ועריה ב
בהיות ערוס ועריה פי כערוס וכעריה וכן והנחך ערוס ועריה או יהיו תאד וכעריה
על נפשו ישראל ידבר פעם בלשון זכר ופעם בלשון נקבה כמו שכתבנו בחלק הדקדוק והוא
הענין עריה בצר עריה תעור קטנה אבל הער מנחי הענין עריה עריה וערות אמר לא נגלה
ב ערת הארץ באותם לראות ולא כמעד איש ולויות סביב והאיות גויס מערך ענין כל אל עני
גלוי ור יונה פי כמעד איש מצד כלום שהיו הצרות מקיפות כל צד מצד כל רדש וירש
והוא כמו שאמ מעבר איש לויות מכבד עבד דבור וכן פי כמעד איש ולויות סביב כבד חז
ומדבר סחור סחור ויתכן להיות מה הענין עד יערה עליון רוח ממרוס כלומר עד יערה או הוא
מהענין האין וכן על דרך אשף את רוחי ועל וקיר ערה מגן והוא ענין דבור כלום ידבר
המגנס על החומה להלחם אל הער וכן פי ועל שורא דבין תריסין ודומה לו בדלול מערה ב
בארעין כלום דבורה אם היו מערות בגדים אסורות ודומה מן הפי שפרשו לזל מן הענין ה
כמעד איש שאם מאי כמעד איש ולויות סביב אם רבה בר שילא כאיש המערה בלוי שיל
כלום כאיש הדבן באישה שיל פי כעריה והבנים ר יהודה בזה הענין וקיר ערה מען עד יערה
עלינו ועל ערית על יאור על פי יאור והוא תאר לרקות ולשאים הלחים ובא בפלג בלור ומטא
וכן ממערה גבע לז מקום סמוך לגבעה שהיה טס מקום דשאים ועשבים וסבה קן לנחש הד
השאים שבו והתפעל מזה הענין ומהערה כאזרח רענן כלומר מתחלחל

ערה
וער כה ל בלשון הענין ולא ערך אל מלים בקר מעריך לק ואצפה פי בקר מעריך לק הפלג
ערוך כמיש מלחמה ערוך מלחמה סמוך והענין בלשון וסגול ערוכה בבל ושמונה ערבה ל
לפני היריבה פי ערוך מלחמה או ערוך טענתך והטס נרות המערכה ענין כלם והדומה
לחם ענין סדר וטס מקום המלחמה מן המערכה נסתי היום והקבוצ מערכות ובסמוך מער

פלגתים

מלכות מערכות ישראל מערכות אלהים חיים כלם בלשון הענין כלם מרס מערכות
המסחמה אלה נכח אלה ערך לחם וערך בגדים בה נחזות כלם סדר בגדין ממה שערך
אליו ואם בו התרגום וזו לבושין לאדם מערכי לב בלשון הענין מה שיחשב יסדר בגד
לה צא בנפשו ופעמים לא יודע לו לדבר מה לחשב כי מניו מענה לשון על דרך אם אסדר
פי ידענינו ועל קרוב לזה לא יערכנה זהב וזכוכית כי מן בזה ערך לוי ואתה אטש
נכרתי לא ידע אטש ערטה ונאם ומה דמות תערכו לו מהפעל הכבד ומשפטן רעיון
כמו וידבקו גם המה שמשפטן וידבקו לבי שהוא יצא לשלש כי הדמות שערך האדם
מעריך וכן והערך אותם הכהן יעריכנו הכהן כערכך הכהן והיה ערכך הזכר הכהן
הכהן ואינה נקטר כאשר חשבון רבים לז כערך שתים על פי יתה ואעפ שכנסה עליה הא
הידיעה במלת הערך שטא כמנהג הנה הוא כז בתוך הארץ ועל אל השון והטומא

ערה

וערלתם ערית את כרתי והטס לו אשר לא ערלה ולא אל גבער
הערלות התאר וערל זכר אשר לא ימול ולא ערל לב וערל בשר
בגש עדות כי הסמוך מן וערל זכר וערל שתים כה היתר והכבד שראוי להטיל להם
ידא ערלה וכן ערל שתים כי הענין יבדו על דבריו וזו בלשון דברים תרים עד
שיגיע אל הדבור שדוה לדבר והוא שקורין לו בענין אונס וכן ערלה אונס כלומר כבדה
ויתר בגר טאית אינה כרויה לשמור וכן ערל לב ערל לב טאל לבס כבדו זה בגר טאית
מכה שלא יוכל להבין על דרך הטמ לב קעם זה אונס הכבד ידה והטכנה אה ערלים
אשר ידה ערלים אל ארץ תחתיות וכן טמם ערוס כפרת כהה ערמי מצרים בחזק אל
לז בהם כבדי בעונות ויתרו התאים א פי ערל לבבות הענין אחד וכן אמר המרגם חייבי
שהו גם אהה וסערל יתגלה שיתגלה ערוך על דברו ויתגל א הוא הפוך וא והטב
בו והערל מענין כוס התרעלה

ערום

ערום יערום קור ופרי יערום
יערום סוד והאר היה ערום
מפר מחשבות ערומים והטס ויעשו גם המה בערמה לוכד חכמים בערמם הנכח בן
בערמית וכן כתבונם ערבים שהנכון כתבונתם עב החיבולה והערמה ועל וערום
בגד את ערום ועריה וגם הוא תאר כי כשידבר ענ כגמר ישראל ידבר בגרון זכר ונכר
יעתבו ביד המעך אחר הענין וערום כסה בגד כי ערום אנו בהיותך ערום ועריה כי ל
ערומים הם ומא ערום ויחך והקבוצ ויהיו שניהם ערומים ובגדי ערומים תפשיט בגדי
ועתבו בון עם הדגש והדומים להם כסבט בחלק הדקדוק והמסרת חכמין דפין ערטאין
דגשין ומא התאר וכג מערומיהם הלבוש או קור טס והטס ערום ובקשר ובקרום כל ויה
ויהן גם כן ערום ועריה פי בערום ובעריה וענין יצא ועל ברצה הערמה ערמת חטי
והקבוצ בגרון נרבות ויתנו ערמות ערמות ובגרון זכרים סלוח כמי ערמים והתפעל מזה

עברו מים כלומר נעמדו ערמות ערמות כמו נד וברוך השאלה
 יחיו את האבנים מערמות העפר והמה שרוות לח ולט וערמונים לא היו שאלו
 הם הנקראים בלשון ה'זל דלוב וכן אמר התרגום ודלוב ואומ' כי הוא האילן הנקרא בלש
 ה'טטר' ..
ערס
 ידוע .. ערף
 ערף בערף אויבך כי עש קשה ערף הוא ערף ולא פ
 אראם ביום גירם כי ענ גלי ערף ולא פנים ואת ערפו הרש
 הוא מה שאחורי הגרון והנפגע ממנו וערפתו כלומר שתכרות ערפו ופרטו ה'זל שמכה אותו
 בקיפץ ממול ערפו וכן ערפו שם את העגלה שמכה אותה בקופץ ממול ערפה זנבן השן
 ערף כלב כלומר מי שזנבן השן לפי אחרות כאלו הוא ערף כלב לפי כי אמאם בזבחה
 וערף מזבחותם יהדוס וכן צר ואור חשך בערפיה לדעת רבים כלומר בהריסותיה ובחריבותיה
 ועי' דעתי כי בערפיה כמו בצמיה ל' כי השמש והסהר חשכו לה בצמיה מרוב הצרה כנה
 השמים ערפיים על שם שירעפון כל כמ' שאמ' עליהם אף שמו יערפון כל פי' יערפו על ג'
 וכן יערף במטר לבחי יקל ..
ערץ
 הערצון פעל בודל והפעל
 נדף הערץ כי אערץ הסון רבה אולי תערוצי ענבם והדומה להם השבר והחיתת פי' אולי
 תערוצי תצברי אויבך והשם בערוץ נחלים לטבון בצדל טבול טבול ל' בצדעי הנחלים
 ומא מסעף פורה במערצה בתוקף גדול ובצבר והנפגע אל ערץ בסוד קדושים ונקרא
 השם ערץ לפי שיערצו ויחתו ארצות ממנו כמו שנרדף נרא לפי שירא ויערצו ממנו
 כבוד ערץ ערצי גיים ואת אלהי ישראל יעריצו שיתגו כי חכך והעריצות שיאמרו עלי
 שהוא ערץ וכן יתגן אולי תערוצי תתחודי שיערצו אויבך ממך הוא מוראכם והוא מעריצי
 שם בפעל יתן אכל למטביר כלומר הוא מעריצכם שיערצו ממנו כמו הוא מוראכם שירוא
 ממנו ..
ערק
 גדי ברזל
 במדום אחר וגיד ברזל ערסק ובגדי יקראו הגידים אל ער ..
 ערשו ערש ברזל על ערש דוי בגש נקדות אף ערשנו לענה ..
 בלשון נקבות וסדוחים עג ערשותם תרגום מטה ערשא ..
 יאכנס כי כגד יאכלם עש פי' כמו שאוכל העש הקצקן
 העש כלומר דבר קל יכנס ועש הוא התולעת האוכל הקצקיים והפעל ממנו עשעה מכנס ..
 עי' עשעה מכנס עי' נפטי ובשני ועשמי עששו ..
 עשב מזריע

ודע ונתתי עשב בצדק בה נרדוד וכל עשבים אויבי דוע והרבו בלשון ה'צדק
 עשבות הדיוס ודגעות השליו לנפארת ופי' התסוק כן אמ' ידוע רדע פנ צדק שית נקד עשתי
 כלום שיתבו לערדק מאכל בבית כי לא לעולם חס' כלומר לא ימשו בלשון מרעה בצדק
 כי יש עת שפעל העשב וזה גלה חציר נראה דשא פי' אעפ' שנראה הדע פעמנו טאספ' ..
עשה
 וכל עשבות הדיוס עשה יק' אטד זמם שפטי אד' כההו עשה עש
 ידך וטפה עליה חותה ואצב בה' על כל הקיים אשר עשה אנכי עשתי
 ארץ הוא עשך ויטעך השאניה בהר סיני אטד ברא ארצה לעשות פי' לעשות מהיום ל'
 הה' ואיך' כלום כי הוא ברא כל מין ומין מה הנבראים בטעת ימי בגמית להיותם עשבים הם
 ומחדשים כל אחד במינו עד כי ימי עולם והנפגע כל אשר נעשה תחת השמים ישועות כל
 נעשה ארץ ואשר היה נעשה טוס אחד עד חצי המלכות וענ' ממלכו מענ' זה ימאהר
 לעשות אונתו וכן לעשות את יום השבת למנוח ולשבת שפי' לר' מותו וכן לא עשה ר' ל' ושלח
 את צפרניה וטעם שהירושם הקוים הם נבגלים בענ' הראו וכן יש ערש מזה כי אינם יודעים
 נעשות רע פי' שאינם יודעים לרין הרע שעש' בזבח שהם יודעים כי אינם חונדים בתו בר מה
 יועיל להרבו ויש מפרשים כי מל' רד נסידת נב' ופי' כי אינם יודעים לעשות ר' ר' וכן בהם
 ר' כן נעשו ככל אשר אטדט עושים פה היום ק' כל הישר ב' פי' ה' ייט כל הישר בענ'
 עשה להקדיב הרבנות בבמותיו ולא יצריך לר' ב' ב' במה ק' לה כמו לעשר אנהג עשבים
 שאין ל' רשות לשקוט ולהקדיב אלא באהל מעד ענ' המנוח זה שאמ' כי נא באתם עד שתה
 אכל המנוחה אכל הנחה אל המנוחה י' אילה ואשר להו הושלם הלום היום שיתבוא אל ל'
 המנוחה ואל הנחה היתר טעם הבמות משתקב' אר הירד ור' מזה תחת מקשה הרחה
 פי' המשנה א' נט סמוך למרעה כי הוא בסגל' לה מעשה ולרעה ר' שמש ידח ופי' היות
 הקרון וההשויה כלומר תחת רכוש השער והלשית ר' ה' הרחה וכן א' פרוטס אסיפה ר' ..
 כמ' ותעש הקרץ את הנפץ אטד טען בחר' עשה ל' אר החינה הזה וה' מ' להם כי חרצו ר'
 והאסיפה ותקרון הכל הוא מעשה וכן יק' אשר עשה אר מטר ואר צהר' כלום שית' ד' כ' ..
 והאסיפה ל' לחיותו וית' דעבד צבורן על ידי מטה ואהרן ויפר פי' ר' יקודה שלט כרב ובטעם אלא
 ענן אחד כי שם ענן אחד אבד כל אחד ותפרש לפי מקומו אל הלשון הרחיב אל' השם כי
 אין מעשה ודעת וחשבון והרבוץ את כל המעשים אשר יעש' ואיש במש' ומעשהו בסמל
 ל' הוא והבדל שלט כי לפי שהאדם המתעסק במנו' הוא כל מעשהו ומלאכתו עליהם אומר
 עליהם מעשה וכן ישן בשאך במעשיך וכן אומ' ..
 אשר נשתרת שם ביום המעשה ל' ביום שעש' כי אית' יום האש חדש היה
 והיה מנהגם שלט לעשות מלאכה בראש חדש כמו שהיו מנהג' העש' שלט היום שאינם
 עושות מלאכה בראש חדש וכן אמ' התרגום ביוםא ית' לא ועשה את צפרניה הקדל א'

כך פי ל עריבה פדי שתתנה בעניו ולא תקחה וראיה לדבריו וגלחה את האשה כי שער האש
יפיה וז' אלעזר פי שרבי מותם וראיה לדבריו ולא עשה דגליו ולא עשה שפמו יענין ב' הנב
עשה את כל מעשך בעשות מצרים דרך והפעל הכבד ועם עשו דדי בתוליהן והמה
עשו דדי בתוליהן ושלט נכר פועלו עשייתו בסקר ענין הכל הכתיטה והסחיטה

עשן

והר סיני עשן פג' פגע עבר כי חציו קמץ וחציו פתח יגע בהרים
וישעט והתאד ואת ההר עשן האורים העשנים והשם והנה תגור
עשן ואפטר שהוא תאר בעשן נמלחו והבערתו בעשן רבה כלומר באש גדול שרואה
עשן מרחוק ובסמוך והנה ענה עשן העיר ומאן בעשן הכבדן בשש נדדות לפי שהיא
והחרון הוא חמימות כגון באש כי אש הדחה באפי וכנה גם כן בעשן עד מית עשיר בתפלת
ישן עמך יעשן אסק בצאן מרעהת ענה עשן באפ יעשן אף יי

מי עשה ואת מי רבות לא תעשוק את דשך ולא תגזול אס בא ממון דשך
בפדיון או בהלואה או נחיתת לו שכר כשיטא לטן ממך לא תכבש הממון והאמר לא אחזידטן
ק' ופי לא תגזול שחוטק ממנו או עוקק ממנו בחזקה וכן פי דלל והבאן ראיה ויגזל את החנה
מיד המצרי וכן הפרידים באחריו או בגזל א' עשוק את עמיתו והנה כתבאר ענינו בזה הפסוק
עשורים בני ישראל ובני יהודה וחדיו וכל טוביהם החזיקו בהם מאט שלחם ומה שאמ' והצילנו גזול
מיד עשוק לא שהכג אחד אלא שזאין הגזול עשוק כי אחד שגזל חבירו בחזקה אין צריך לומר
שיעשוק אס יבוא ממנו מידו ומלת עשוק תאר בפלס גדול רחוק ולפי דעתו כן הוא אדם
עשוק בדם נפש תאר והוא כמו עשוק ואעפ' שהוא בשורה נמצאו במהו תארים בשורה וכן
פי' גאגל חץ שחוט תאר כמו שחוט ופי' אדם שהוא עשוק אחרים בדם נפש כלומר שהוא
חודג בצ' אדם ואגל פי' עשוק שעשוקו יצרו והרג את הנפש עד דדיתן לגיהנם לא יתמכן בו צב
אדם ולא ישיג יעדרוהו ואמ' נוס כי הוא שפחד כל ימיו ופי' עשוקה ל' ערבע' לפי דע' שהוא
טור ואעפ' שאינו חטוף הנה כמהו שמרה נפלי כי חסיד אכ' ופי' יתר והוסף ל' ימים ושנים
ובדברי דלל עשוק עבדך ושני לבדיסך פי' לבסות את עצמך קנה הכסות ביותר ובתוספת דמים
אעפ' שאינו שוה כל ק' אגל לבטק רנה באוה וכבר פרטנוהו ועשן אחד פעל לגובה ופי' ל'
עשוקה ל' מחלת ערבע אתה וזה שכרבתו הוא הישר והעבן בעני' ופי' עליהם יחיו על השטם
שק' עבת לאדם עליהם יוכלו לחיות גם רצוק כמו שאכ' עשה כי כבר נשלמו ימי הקצובים והוסף
ל' עליהם חמש עשרה שנה וכל בחן חיי רוחי לבל אספך ואומר כי בהן בצע התוספת חיי
רוחי ובדרך החטאנה הן יעשוק נהר כלום שמושב כל אל פניו כאילו עשוקו והפעל הכב'
המעשוק בתולת בת ציון והשם כי העשוק יהולל חכם ובתוספת מ' עם סימן הכרבה
ורב מעשוקה מואס בבצע מעשקות

עשק

עשק בה עקדות וההתעלל ממנו כי
וירא שם הבאר
התעשקו עמו עשן

טרידה ושרעור מדברי דלל ויצאו עליה עשוקין פי' מערער לומר של הוא

עשד

אך עשדתי מצאתי און לא עשד ולא יקום חילת הפעל הכבד
אינו יוצא אל תירג כי לעשיר איש בדרך ווי ואעשיר בטוח האק'
ויד תק' ציס העשיר על כן גילו עשירי ואשר הם פעל יוצא אע העשדתי את אברהם יעשדנו
המקד עשיר גזול רבת העשירה משפטם עשירנו העשירה ברכת ה' היא העשירה
והתאר עשיר ורש נפגע ואר עשיר במותו כמ רשע ועש רים בצעל ישבו כמ חכמי

אינו נטון להוציאם מענין עשיר ופי' ואת עשיר במהו עשירים בצעל ישבו כמ חכמים
לפי שאמ' ויהן את רשעים הבר' כלומר שמות רודם זמנ' שהרעה על לא חמס בבפי' כמו
הרשעים שמותם קודם זמנם כמו שאמ' הנביא אנשי דמים מדמה לא יחצו מיהטו און ש'
שהרעים אותם על רשעים וכן ואת עשיר במהו כמו העשיר שהורגו אותם על עשירי
ופי' ועשירים בצעל ישבו לפי' שומר נפ' חשכב במחומים דל בעלי השכל החכמה נהנו
נהנו במרומים על חכמתם אבל העשירים שאין עסרם על החכמה כי אס לרב' ממון בשעל

עשד

עשד יעשד ר' ר' רח המעשך והפעל הכבד עשד מעשד
און המעשד ק' כבד יחד עשד את כל מעשד תבואתך
ל' נהת המעשד ומשפט המלה להעשד וכן בעשד הל' ס' משפטו בהעשד השם הביא
את כל המעשד אל בית האוצר ואס גאל גאל ג' ש ממעשדו והבין בלשון נרבה מכבד מעשד
מאן ועשדן סלת ומאן והעומר עשירית האיפה ה' אקד כועשדו ושם המספר כל שר
ידות ל' במקד' בו נרדות עשד עשד הכף בעשד לחדש בעשד ימים לחדש והראר
המיוחד ממנו העשירי יהיה הדש בעשירי לחדש בשנה העש רית לפי שהעשירה האסוף
חשבון כולל כל חשבון יבוא פעמים לפי חשבון אינו ר' כהו חשבון כמוה עשד פעמים

הכל מוכי ואפ' עשד נשים מעשד שליטים כי עתה במק' עשד אפ' וס' מספר
כפל עשדים בקר' אמ' כ' פי' שיש בו שתי עשדות וכן כל מספר עד מאה על עשוד על
על תאר לכלי הענין שיש בו עשירה יתרים בגב עשוד גזמרה ק' חסר ממנו ון התוספת
ומשפטו בגב ועשוד וכן שמש ירח עמר זבולה ימים א' עשוד תאר למן בעשוד לחדש
יתבן פי' היום העשירי מן החדש א' כמו שכתבנו ופי' און עשוק תאר ל' לבל כל מספר
ימים מן חדשים א' שנים ובה ר' עשד חדשים ושם במלג' נרבה ועוד בה עשיריה הוא
תאר כולל כל המספר דלל כי עוד יהיו בה עשד ח' מלבים כי טרם הגלות בימי עזיהו טאר
זו הנבואה וממנו עד הגלות עשד מלבים

עשת

עשת עשת עשת
לברזל בפלם
שמט עשת
קרב רחוק והוא הנקרא בעש אצור או הברזל הנראו הכרי ית עדין דפדול דל שבפי
ברזל כמו וגי' ברזל ערסך וכן בדברי דלל עשית של ברזל ה' מחמץ מערב יום הכפרים

והשם ששיתין בן נרדתי רבבותי הליין מאן לעשותו שאין בפלס עבדות פי הפסוק אמר
איוב עב עבמו שהוא לפי בן נטרס זה היה לעשותו שאין כלומר לכות ועם הלואה ששיתין
בבן למאשי רגל ועל מולי יתעצת האלהים תרצה ותתקשב לבן כי הרצון במחשבה אבדו
עליונותו בסגול העין פי מחשבותיו והדומה לו בלשון דלל ארמית ומלכא עשית להקמותיה
חשבוניה ויתגו כי אחרי מחשבותיו נגד בהר עשיתו נא ומזה הענין לעשותי עשר הדל עשית
עשרה ידיעות והוא אחד עשר ונדרין כי לפי שהוא מחשבת הסופר ותחת מה שיעשה בבן לפי
אחת עשרה כי העשרה סוף המספר ול יונה פי על שתי וסבר שברנ דבריו בחלק הדלדוק

עת עת האסק המקנה כבוד פרשתו בשרש עות עת עת עת עת
לבידור קסוס וליהות היהודים עתרים מזומנים העתדים עור
ליתן המזומנים לעורר אצלם וחס עתיות לפי מה שאמר לבוא מן העורענות ועתודותיה
לפניה מה שמזמן להם מן הסגולה ומן הקמדה או יהיה פי תחומיהם לפי שאמר ואסיר גבולות עמ
כי הגבול וקומה קרובים הם בענין והפעל הטבר מזה ועדך בגדה לך ההא במפיק בני למלאכ
שאר כלם הבין ותמין מלאכך בגדה ואחר תבנה ביתך וההפעל אשר הרשתו עלים
העתידים העלים על הצאן ידוע כי הם הזכרים מן העשים ונדרין גם כן רישים והגדולים ידוע
עתידים ויששים והדומים ידועים ועדאן האזלים והגדולים בזה הלשון בדרך השאלה
כל עתדי ארץ לפי שהם הולכים לפני העם ומנהיגים אותם כעתדים לפני צאן

עתם עתם ארץ חשכה ארץ בלשון ערבי אל עתידה חשך ואם בן
חריבת ארעא עתרו גם גברו חיל עב וחזקו
ואם על הדברים מקורים והעבים והדברים עתהים ולא ירא עתק מעיכם ל
הדוברות על דיוק עתך ולא חק עתק וצדקה רב ונדול ולא ולמכסה עתה פי לו לבסות
וחשוב יען וצור ועתק ממרום יסוד ויעדד והפעל הטבר המשיק חדים ולא ידעו כלומר
עקרים ממקומם ויעתק משם ההרה פי ויעתק אהלה משם שעתי הוא מהם מלים עקד הדברים
שלא היו להם עוד דברים לענות אשר העתיקו אטשי חזקהו כתיב הספרים מספר כל פר טרא עתה
לפי שמעתיק ועוד הדברים מספר לספר ואעפ שדברי הספר הראשון אינם עתרים ממלך הרי
הספר באיל הוא לעתיד אותם והתאר עתקי מלדים כלום טעקרו מלדים שלא יונבו עוד כמו
גמול מחלב ואמזל כתבו מהענין הראשון כלום עתקים שמכנס מלדים מרוב חלב שיכרו ואין
לחם תבונה ועל עתק בל עתקי כלום נתישנה בעבור כל צורדי המכניסים מורה ומרוב בנות
על חכמה נתישנה ודומה לו בלשון ארמית ועשה יומין יתיב ותרגו ישן עתקי ויתכן לפי מה שהדברים
עתידים עתך על מלה וידעה והפעל ועתך להם ורפאם בפתח ועתך
לחם כי בלשון בן בחולם ויעתך כל ימי והכבוד וכעתך מל ימי למרי אעתך לך
העתי מלנו וישמך והשם נגלית להם עתרת שלום ואמת ענינם רצו והפעל ויתאמזל לחן תדע

עתך עתך על מלה וידעה והפעל ועתך להם ורפאם בפתח ועתך
לחם כי בלשון בן בחולם ויעתך כל ימי והכבוד וכעתך מל ימי למרי אעתך לך
העתי מלנו וישמך והשם נגלית להם עתרת שלום ואמת ענינם רצו והפעל ויתאמזל לחן תדע

העתי מלנו וישמך והשם נגלית להם עתרת שלום ואמת ענינם רצו והפעל ויתאמזל לחן תדע

העתי מלנו וישמך והשם נגלית להם עתרת שלום ואמת ענינם רצו והפעל ויתאמזל לחן תדע
העתי מלנו וישמך והשם נגלית להם עתרת שלום ואמת ענינם רצו והפעל ויתאמזל לחן תדע
העתי מלנו וישמך והשם נגלית להם עתרת שלום ואמת ענינם רצו והפעל ויתאמזל לחן תדע

עתך עתך על מלה וידעה והפעל ועתך להם ורפאם בפתח ועתך
לחם כי בלשון בן בחולם ויעתך כל ימי והכבוד וכעתך מל ימי למרי אעתך לך
העתי מלנו וישמך והשם נגלית להם עתרת שלום ואמת ענינם רצו והפעל ויתאמזל לחן תדע

עתך עתך על מלה וידעה והפעל ועתך להם ורפאם בפתח ועתך
לחם כי בלשון בן בחולם ויעתך כל ימי והכבוד וכעתך מל ימי למרי אעתך לך
העתי מלנו וישמך והשם נגלית להם עתרת שלום ואמת ענינם רצו והפעל ויתאמזל לחן תדע

עתך עתך על מלה וידעה והפעל ועתך להם ורפאם בפתח ועתך
לחם כי בלשון בן בחולם ויעתך כל ימי והכבוד וכעתך מל ימי למרי אעתך לך
העתי מלנו וישמך והשם נגלית להם עתרת שלום ואמת ענינם רצו והפעל ויתאמזל לחן תדע

וכבר נבדקו בערש עוד בגדש אחר ואפשר להיות מזה ותהיינה כערוער במדבר כלום כערוער
בגדיה ויוטק ג' והוי כמגדל ערוער דשק בציון במדברא וית' בערש בערש כערוער ופי' רבינו
גמון ז' ערבה הוא קוץ מבחון ומבטנים ערי טול ונלרא ערער וי' ונה כהב מזה עובות שרי ערוער כ' רבנא
על דמאד ועדיל היה מעדי מואב וקרא דמשק ערוער שבתיה להיות בערוער במדבר ואין צריך
לפירושו אע"פ שהמדיר מסייע כי אפשר שהיה בדמאד עיר גדולה שמה ערוער והנה בעיר בצע עמון
עיר שמה ערוער כמון שכת ערוער אשר על פני רבין וכן הוא ממשמעות הכתוב מע וער אשר על שפת
אדנין ידמה כי ערוער אחרת היתה ויש לפרש גם כן ערובה ערי ערוער על ישראל כי לישא היתה ערוער
מיד האמרי ובעיר היתה ופי' שטעור וחדיו יצין מלך ארם ופרח בן רמליהו להלחם על יהודה וזר בצבאותיה
מפלגת ערי ישראל כי בצפון א היה מפלגתם על ידי מלך אשור וחדין ארץ בג' ובג האובן שהיתה סס ערוער
היה על שני פול מקד אשור וכן אמר בזאת העובא ושאר אדם כעבור בני ישראל יהיו " ערפל ומשק
אל הערש סווא החשך העבה " עשתה ועשתבות צאנך ואם שהם נדבות
דיל למה נקרא שמים על הרות
שמשעות את בעליהן שמוכר הגבינה והעמר והטלמים

נשדמה אות העין ואחל אות

הפא פאה **נשדמה אות העין ואחל אות**
על מדבע השאות ומחץ סאתי מואב דנה כל דבר וסופו יקרא פאה
קצתי פאה ד'ל מקורבים ומטורדים לפאה והפעל הכבד מזה אמרתי אפאי הם פי' אפזרם בגל פאה לא
תיפו סאתי ראשכם פי' רז'ל סוף הדאש והוא המטרה צדעין לאחורי גבנו ולפחותן פאות זקן הוא שכל
הזקן ויש מפרשים מזה פתח ישרה כמון פאותה ועוד נכתבו בגרש פות " פאר
ס וקפאר על ישראל היתה פאר קדח על החוצות אשר בך גרפאר והטס כי
אתה לבבני ולתפארת והפעל קדוש ולקדוש ישראל כי פארך לפאר מקום מהדשי והטס עוד לרג
פאר יתחאפרי ואת פארי המגבעות פארי פשתים יהיו על ראשם הפארים והעצמות הם המגבעות
פאר הארס לטחם על ראשו ופארכם על ראשכם חסר יוד הרבים ענין כנס השבח והיופי ויתח ז' פיר
כתבו בגרש אפרי כי הדרך מן ואת פארי המגבעות פארי פשתים יהיו פי' התפאר על יק התפארת ושבח
לעמך עי' שחמו למתי אעתיך לך וכן אעשה כל פנים רבצו פארי שם כפול הלמד ופי' קבצו פאר
שלא נשאר להם עמך ותואר על דרך ולכבים גססו טחם ס' פי' מעוס זקננו פי' לשון ובגלו בפדור השק
טספת ופי' קבצו כל שחיות הפדור וז' עיר לזוטש בפרושיו ואמ' כי לא יתכן כדברי מנחם כי יש
הפדש בין אסיפה וקבוץ כי לשון קבוץ לא יתכן אלא על דברים המטורדים שיקבצו למקום א' לפיכך לא
יתכן כל פנים קבצו פארי כלם קבצו פארי שלא נראה אך לשון אסיפה יתכן בזה הענין כמו ויאסף אל
עמיו ויאסף רגלו אסוף ידך ולא יתכן לומר רבוץ ידך וי' הבין רגליו ויתכן להיות מזה השרש מסוף
פארה בגורק ותארטנה פארותיו בחולם כמון ענף שעפותיו והפעל ממנו לא תפאר אחרך והוא פתח
להבדיל ענין כלום שלא תגול מה שנגאד בפארות וירבותנו פי' לשון פאר שאמ' שלא תגול תפארת

ממנו ואפשר שנדרג הסעף הגדול והעבה פארה
לפי שהוא פאר הגיל ויפיו אפשר כי שרש פארה פארות
פרה כמו שכתב ר' יהודה ור' יהודה הגליל הקדמת
לר'ש כמו ר'און המשך והיה פארה שם מנחם הלמד
בשקל ולדבר אל י' תועה ואם על פי שבג מסעף פארה
בשורק השורק והחולם אחדים במשקל ואין רמיה
שיויו מזה העולם מפני הג' הקדמת לר'ש כי בפעם
מהם בג'ה כי הנה נכתב ותשלח פגרות הר'ש הקדמת
לגל'ה וכן פרגתו הרוב נכתבו בר'ש הדרם לגל'ה
והמסורת תבוג עליהם כי שנים נפתחו ארץ חודם ר'ש
ותג'רטה פארותיו ותחת פגרותיו ילדו ושג'ר
ר'ש הדרם לגל'ה " פג

פגיה הם התאנים

גמרו רבוננו זכרם לברכה הפגים משוריהו עיר
אמרו ילד פגה שטמנה בתבן פירוש התאנה שלא בטנה
כל צרכה באילן טמנה בתבן להתגל שם ואפשר
כי שרש המלה פג'א פג' נחיק נגשה " פגל
הוא לג ירצה ומרק פגלים פיהם הא

פגע

פגעו ב' כי הפגע ש' מויבך
פגע הרוב פ' יפגע בם ענין פגיה ומה הפ' הגול
בתבור ובאשר יפגעו מצעו ועג אל הנחל ומה
לפי דעת פגעת ארת שש עשה צדק רצונ לומר כי מ'
מתחלה פגעת מצותי שיהיה שש שמח בצעוק עשה
צדק והוא רמז לאברהם אבינו וצדק הצדיקים אחריו שהיו
הוא פיס וזכרים איתך בגת הכעס בגת ה' הדועת שהם
חטן ורחם ארך אפים והפעל והסוף אס' פגעת
בך בערת רעה ובערת צרה ארת הג' כנגד שרש
ידבר' כמ' שגמר אחריו חילך וכל איער ופך לבו איתן

והשם אין פגע רע בסגול הפאן ובתוספת מים למה שמתעלמין
לך גש פגע בן לפגע בכד יאן פן יפגעט בדבר און בחרב פן יאן
תפגעו בן אדם עשן פגעה בחרב בגדם לחמיותו ויתכן ל
להיות מזה העשן נרס אקח ולא אפגע אדם בחסרון כף הזמן
רצונו לומר לא גפגעם כשאר אדם אלא שגלח נרמתי
שלמה מהם והביא ל יונה זכרון לברכה בעשן זה פגעת
את שש ועשה צדקה ועשן אחר גלח הפגע בן יפגעו נא
בואי עבדותי ומה טעלה כן נפגע בן ופגעו ל בעפרון בן צחר
והפעל הכבד הפגעו במלך לבלתי שרוק את המלך
וישתומם כן אין מפגע ויש עליה במפגע כלומר יטה יל שב
המטר שתמטיר בתפלה שמתפללין בעגדם וכבר
פרשתי בן פירוש אחר בשרט גלח ולפושעים יפגיע
עשן תחנה ובקשה והביא ל יונה בעשן זה גם לא הפגעת
בן בעת רעה ובעת צרה גת הגיוב כלומר שגשומט
שיבקש ויתחן לפטר וכן דעת רוב המפרשים וכנגד
הנבא ידבר וכן גלח עתה לפרש הפסוק בשרט שגד
יאמרו מזה ולא אפגע אדם כלומר לא גקח בקשת
אדם ותחנתו עליהם וכן מפרשים פגעת את שש ועשה
צדק כלומר היית מרביל פוס הצדיקים ובקשתם
ואמ' כי העתה בלשון פגעה הוא קשור עם בית ב
בעתה כמון וגלח תפגע בן וחבריו אן בלא רעד והוא
חסר הענתה כמון כי אין מפגיע ולפושעים יפגיע וחבריהם
אבל כשהוא קשור בלא בית הוא טפל על הענתה
כמון ולא אפגע אדם יפלו פגריכם על פגרי
יחזע ופירוש ועגריכם אתם אמר איתם לבאר כי
אם אמר ועגריכם לבדו יובן ממנו פגרי בעכס לפיכך
אמר איתם העגל הוא קצת בלא רוח אשר פגרו מלכת
אחרי דוד פירושו נחלשו והיו יגעם ולא וכלן ללכת ויהי
פגרו כמון ופתחו שעריך תמיד שהחירק במלכוס שורק אנויה
בנן שגל בעצמן ויהיה נמז און יהיה יוצא ופי פגרו רעצמם ידג

עצמם

עצמם נחלשים אף על פי שלא היו פגרי שלא ילכו כן היו
ירגים ובהרו לשבת על הפלום יותר מרבת הזמן
ל בדברי רבותינו זכרם לברכה ומא דמפגרי רבנן
אמרו הגיזתג יומג דשפמי פרומר ארת היום שהי
נחלשים התלמידים וייעים מ הגרסג לא היו וכל
לבוג לבית המדרש היו קורין אודת הוס למשל ומג
דשפמי כלומר יום בטל כמל המעלה השפם שהג על
טבול שאינו טול שבר על הקו השפם לבר כי אם על
הקו הרגע אן הזקן פגש
גלח פגשתי ותפגע אתם כי יפגשך
עש אחי הגלח ברמין מעמד רפתי ופגעה ין פגש דוד
שכל בגישי והנפעל נסיר ורש נפגש הכבד יאמס
יומם יפגש חשדי עעט כעשן פגיעה פגד
בגלום נפשי הוא יפדה את יפדה
פדות שלח לעמו ומשרל אקד פדיו נעשם בגלם
את כסף הפדיום בעלם שלשום משרל אחר את
פדיוו השלטה שהאחד כמ פדיו שלחל כסויער
תחש והנפעל והפדה לא נפדה והפעל הכבד
אשר לא יעדה והפדה ועירש הפדה סויע בפדיוו
כלמר שמגרע פדיונה מספר השעם שהיתה אצל
כאילו שורה אצלן ועדת ל השאר ויצאה והמרוו
שלא נכר פועלו והפדה לא נפדה והפעל הכבד
אשר לא יעדה והפדה פירש ושפמי פדות בן עמי
ובין עמך שהפדות הוא שיפדת נצל מ הערוב הגה
הכרה בין עמי בין עמך פדן
אפרטן האלה נוספת ופירוש
ובדברי רבותינו זכרם לברכה נחרג הארמון מפדיו
אדע אבי זכרן לברכה כתב כי האלה שרש והכל נוספה
מעשן ואפדת לו מעדן ארם פדנה ארם נחרג כן לפי ש
שהיו מקומות שהיו נחרגים ארם ארם נחרגים ארם
טבה ולשון פד בדברי רבותינו זכרם לברכה שעם

פגש

פדה

פדן

הוא דגיל פדעג דתרוי מחבריה פוחשו צמד בדר ידח
בקר ויחח צמד בקר פד דתורין ואף על פי שיש גם כן
ארס דמשק וארס בית רחוב שנים מגלה קרובים זה
לזה לפיכך מזונג גורתם שנים וארס אשר מעבר הנח
זהו ארס נהרים ויש מפרטים פדן ארס שדה ארס
וכן ידע בלשון ישמעאל השדה פדן וכן כתב אדע
אבו יצרו לבלכה וכתב אפדנו בשלש אפדן מן
ואפדית לון פדעית מרדית שחנת
כמו פדעית ואת הפדר ואת
פירושו חלב וכן

פדע פדר

אמר התרגום וית תרביה ואמרו רבותינו זכרם
לברכה מלמד שהיה חוסה הפדר את בית השחיטה
ומעלהו וזה דרך כבוד של מעלה פה
פה לגרם ידוע ופירושו להלחם עם
ועם ישראל פה אחר בענה אחר ובהסכמה אחת
ובסמוך הומרה ההג בוד פ פ יו דבר וישם פ פח
בחרב חדה היוג למדבר בעדו יוד השרש נפקדת
שלג יתכן לרבן שני טחים רפים זשנהם אורת אחת
ואמר פי בהנעת היוג הרגשונה גם כן כבד על ה
הלשון ואם על הדבר והמגמר פה גשר ימרה את
פך על פי יו יחנ ועל פי יו יסעו הן גע כפך לגל כלום
הנע נשפט בעבור הגל במגמרך שאמרת כי לג איע
כמעט אעננו נבוג יחדיו למשפט והנע גיש כמוך מחומר
חרצתי גם גע וקראו גם כן לשפת הבגד העליונה מרום
שמפעס רגשו בה הנקרא בלשון רבותינו זכרם לברכה
בית האוצר על פי מלותיו שפה לפיו כפי תחרא וכן קראו
לחודן של חרב לפי חרב ולה שתי פיות הפג בעריו
דענו לומר שהיו לה שני חודים מזה ומזה והבליען הנח
בדגש והפג בחירק ואמרו חדה כחרב פיות ובהכפל
הפא חרב פפיות בלם בעל פפיות ובג הקבוצ בלשון זכר
והייתה הפצרה פים פירוש פצרה פים שיש לה פיים

רבים ותרעו שופטג לימא בלש גרע גמבי זכרו רכח
פירש פצרה פים לשון רבין פצרה פים רבית הפות מ
מלשון ופצר במ שהוג רבין דברים ורחמנים ושתמט
עוד על שער הדברים לחם לפי הטף גיש כפי אכר
כשער הטף כמו שיאכלו גיש כפי שפדית לפי הילת ל
העני על פי הדברים העלה לפי דבר ורענן פי נס
ברוך גלי שער שני חלקים לתת לן פ שנים
שער שני חלקים פה גשילך לבס ורל איתה פה
עמוד עמדי פירוש הנה אמר עד פה תבוג עד הנה
ונכתב בגלף ופג ישית בגא גלף גרע גבי זכר
לברכה פירש כי אחר שגמ לים עד זה הגבל תבג
קרא לשפת הים פג אמר שני שני לחם בגא ויש
ויפה פירש וכתבו מהם רבים בן שנים שלחנות
מפן ואיתקוהג מפן ומפן גלרעב ומלית איתר
פירשתי בשרש גוף פוג
ויפג לבו והפעל נעמרת
אל תרע פגרת לך נסמפד על למד השחרות
כמו השלפנ בגהלים ה פ שר ברטספרת הג
מאין הפגות ענ רפן וחסות ברבר רבותינו זכר
לברכה ונחוש דילמג פניג דערעה דצבורג כלם
שתחלש דעת הצבור ועד אמרו וזה רעה ופ
מפיג כלומר מחליש ומסיר פתו תרגום רחוק
לג נמר ורחיה לג פג כלומר שלג תחלש ריח
היין פח עד שיפוח הינם והפעל הטב
הפח גע ענ עיחה ש לפרש מזה
העני כל ערריו יפוח בהם כלומר שלג יחשוב איתם
לכלום בגש שברתי מפוח עליך כמו שטפחים גש כד
שתבער ומזה העני פוח הכפון כלמר נפוחת הטבן
והוג הנקרא בלשון רבותינו רמל דשקל ב בלשן מזה
נרדג הדבור בלשון הזה לפי שהג עיחת הפג ויש
טבוב עד שקר כלומר מי שדבר טבוב בדברים

פח

פוג

שבעולם כן יעיד שדות שדה משע שהורגל בכובים
ויה מפדשם מה יפוח לו כלומר מה שיבדל
אמרותיו יאמרות טהורות גשיות ביסע יפוח לו
ואפרש מה השרש ופח לחץ וכבר כתבנוהו
בשרש יפח והענין גחז וענין אחר פח יקוש הפח
נעבר יעם פחים בדרך עקש ומטר על לשעים
פחים על דרך ההשגלה כלומר יביג עליהם
דברים שיכשלו בהם כמו שיכשל הנלכד
בפח ויתבן שהלם שרש והוג כמו פחם לפי
שאמר גחזין גש ופריות והפעל הכבד ממנו
יפוח בהם יפוח לו פירוש מי שהרשע יפוח
לו ויסבב ללכדו והוא הענין גש גחזי מה וגשיותו
ביסע יפוח לו קריה הפח בחורים כולם כלומר
שילכדו גורתם כולם וטמינום בחורים ויחביגו
שם כמו שגמר גחזין ובבתי כלגים החבגו
או פירוש בגותם החורים שטמינון ובבתי כלג
שהחבגו שם ילכדו וענין גחז קרוב לזה הדוש
פחים וירדעו גת פחי הזהב פירוש פחים לניש
בלעז ונקלגו כן לפי שהם פרושים כמו הפח
פוך כי תרדע בפוך ענין ותשם בפוך
עניה הוא הכחול השחור
מרביץ בפוך גבנך אבט פוך אבן
ש יקרה שעניה בענין הפוך וגומרים שהיע שקורה
לה להבונקלי בלעז גן רחל על הפוך עמלו כל
גם הוא אבן
פך נשאת
והישה במלה הזאת שהיע גזרה
ממלת פ ומענה רחל הכבדתי עלי גומיק שאת
מפחד תמיד ממך וגומר פן יקרעני כן וכן על הע
הענות כי כל גדם מפחד אומר בלעז יהיה זה
זה או שמע היה כן וכן וגפונה בלעז רובינו

פן בחרב אצטג להרבותך גררן חיים פן תפלוס פן
ימקוד עליה פן ישלח ידיו כולם עענם שמע והל
פן תפלוס בתמיהה כלומר תחשוב שמע תפלוס
גררן חיים לג תעשה גלג ענו מעגל תיה לג
תרע כלומר לג תרנע בדבר עד שינוע מעגל תיה
גל מורט " **פן** יפוט מעניתיך הנה
תפוצינה מברלי רועה הק גרת הדוש
ורעוצינה היגן עד תפוצינה ערי מטוב פוט בעם הפעל
גשר נפוצותם במ והוג כחולם החעל הכבד
מגבדים ומפיעים עלה מפין על סך מפין וחרב הפין
עברות גפך ופן יא גורתם ופן גורו וכן ופין העש
בכל גררן מצרים פעל יוצג והמפין הוא פרעה שהסין
לפין לחש שרש הפעל המרביץ פוטש יפוצו סלג
וההפעל ממנו ויתפוצו הדו עד גמרו כ מפין
חרב הוא שם הפטיש שיפוצו הסלעים השם תפוצה
בפלוס תדומה תשובה והקבול תפוצה וכן החולם
ורעוצינתכם ועלתם כפול המדה התי בחיך
שלא במנהג בא כמהו בחרה התי גם לג שיתן
לטב והיה רגני שדיתך פיה למה שגמרה כול
מלגן ימיכם לטבח מלגן גם מכם לבג תפוצינה
כלומר בגן ימים לטבח לגלות כלם ען פן
ואמר בעבירת הסלעים כפטיש ופן סלע תפוצה
הסלעים יתפוצו שבר הסלעים הנה הנה פש
גחור כבד הפלג הדלמה גחו בערפו ורעוצינה
העזב נבזה עפין נעצם גל ההרם כעג גשר
גן להם רועה כתבנו בשרש עפין
פקו פקו פלילות והעם לפי דה למפין
הפעל הכבד חזקם דג יחיד
והשם ופיר ברבים עענם עני יב חול ען גחור
תפקו לרעב נחשך ופירא רעב גל עפיל ידע
זממו גל תפקו גל רעב מחשבת גל לשאימנה

ויפך רצו מין מפיחים מין אל מין מציגין ממין זה אל מין זה
כלומר מלג הזווית מין התבונה וזולתה פורעים
ימציגים מין זה אל המין האחר ומעבבים זה על
זה ויש לפלש מזה ולג יפוך שיהיה פעל עומד
לאומר שלג יצג ממקומו... הפעל
הכבר יי הפיר עטת גיב

פז

הפר מפר גוררות בזים וקוסמים יהולל
לך הפרה גרת בריתך וחסידי לג גפר מעמו
וגם הפר יפר וגושה יפרנו ושלג נכר פועלן מ
מהרגוש ממנו גם ברית תפסר גרת דוד עענם הבטול
יענן גחר בפעל כבד יחזק גרתה פוררת בשך
ים וההתפעל פור הד יחזק גרתה והפעל הכט
ממנו כפול הפג והלמג
והשבר יש מפרשים מזה לחפור פרות ולעטלפים
פירוש לחפור בקעים וחפירות כבד פרשנו הפסוק
בגדת חפר ומה והענן נקרג הגת פורה פורה
דרכה לבדו לחשוק חמשים פורה להי שדוכ
והחצים העגבים גן הזירעים ברטובה ונתן תרגם
פורה דרכתי כבעט דמרתבעט במעצרת לג ירת
חמשים פורה גרבין דחמרג הפיל ^{הוא} הגירל
פירושן עמו והרבין יומי הפורים הגלה

פיש

ויצא פרשיו כי תפשו בעגלה דשא
ויצארתם ופטרם בעגלי מרבך עשן דב
ואפסד שיהיה מהעשן הזה פישון נהרג הנרהר הוא
כן לפי שמימיו רבם גן מרבבים ומגיללים ורתך משאר
הנהרים ובעשן הזה אמרו רבותינו זכרים לברכה
למה נקרא שמו פרית שמימיו פרים ורבים חזקל
שמימיו חדים וקלים והנפעל נפשו עמך על החדים
גין מקבץ וונתן תרגם עשן פזור ארבעה עמך יוש
ולג ילע בפש מגד וגן על פי שהוא פתח ימטון כמה
מנחי העשן כמו שכתבנו בחלק היקדוק ועענן לג

ידע איוב לרב מגיד בדרך השם ובמשפטין לפיך
הג מתקבץ ומטביד מלוי... הפעל
להלכות הבית הג כמן פות
ברזל שיסוב ציר הדלת עליוה כמ שגמר בלמע
הפורטה שרתחת הצוק ומזה פתהן יערה ביהעדי
ממנו פורתה ובהסקמן לכנוי פתהן והיג כני לערה
ויפז זרוע ילוי ויתחזקן מענן ומכ
ומכרבר מתחזק ודמדי כ

פז

דרך הווקדים לחזק גזור מתעבה העל החידתם
תשית ללגש שרת פו הג הזרז הטוב המזוק
כי ויתר היג חזק המזוק והפעל ממנו זהב מופז
כלומר מוחזק ומזוקק ובלוי נשפת ומתע הזרים
בבתם אופז יש לפרש מזה ופע זרוע ידוי

פז

שה פורה שגג הנפעל
נפזרן עצמיו לפ שגג הכבר
פז נרץ לגבי עם פורת אויבך יתפזר גת דרכך
כפזר כאפר יפזר יש מפזר ונ קה עיר מזור ומפורז
עני הכר ההפצה

פח

לפזן פחדו בציון פחד ורחב
פחלן פחד ופחד אל יון גל עש פיר ש פחה
וירגזו ממנו ונהקו גגיו וגל טוב על זה הדרכ
פחדו ורגזו על כל הטובה ועל כל השלום
אשר אנכי עשה לה השם פחדו פחד לג
היה פחד פמהו פחד יצחק היה לי מי שמפח
יצחק ממנו היה עמי וזה שגמדי וישבע יערב בפחד
אביו יצחק בצע שמפחד יצח ממיט וגמרי עשן זה
ביצחק לפי שפחד מהשם מסר עצמי בדבר העיני
וברבן השם קול פחדים בגשע והשם בהג
הנרבה פחדה לג פחדת גלך והפעל
הכבר גשרי גדם מפחד המי תפחד תמיד
כל היום מפע חמת המציק כבד אחר והוא יוצג

ורוב עצמותי החזק וענן גאחר צדי פחדיו ישורגו
הם גשכין מרחו גשקל מרים פחדיו

פחה

לחם הפחה לאג גבלתי הקמ
בסגל והוא מן הדגושים ללא
החיות העלילה לרבל דגש והוא לנקבה ופג
למד הפעל גרעה בג במלת בהג הנרבל גרע
שהשם לזכר הנה כמותו במשקל לשם המספר
ששה ובשמות בני גדם נמצא לזכר לשם עם ההג עם
לצנה חובה חוסה חופה וזולתם ההג בגלה השמות
נקטפת לאג שהג סימ לנקבה ובסמך נפתח כולו פחת
והירה והג מלע ובגן כתיב גם כן בלי סמיכות
עין השוואת פת פחת גרל עברי גדל הקטנים
בג גרל מלעיל גמור גל גרבל פחת
הזרה והכני הרחיבה נג לפחדך והדבן
פחת סגנים כלם חסר ממנו למד הפעל עת
כמו שגמר במקום גחר על פחת עבר הנהר
לחיות פחם בגרין הזיה מעפט פחתם כמו
צורם לבלות שגול שמעפט וצוריהם וענן פחה
כמו נגיד

פחז

פירושו קלי גנשים רחים ופוחזים
דעת וכן נביגיה פוחזים
והשם פחז כמים והשם במשקל גחר צורה
ובפוחזים וינתן תרגום רחין ופוחזין סריקין
ובסירין פירושו נבין תרגום לו דבל קין בזה

פחם

הפעל בסגל יעל בפחם פחם לגחלים
הגדול הוא שם במשקל גרע
ונתח מפע החיות הקבוצן מפע החיות בגחית
הפוחזים הפירה ושוחה תרגום כי כר
שחה ללכדיני גרי כרו פחית יחורת
היג חסרין דבורינו זכרם לברכה נשמט
הרבה בזה הלשון בגמרים גן פוחזין גרל נר

מפע החיות שהיא עשה כל גמרים לאג פחת לאג
ורע

פטד

פטרת כוש גבן מהגבייל ח
הירחות וגמרים כי היג גבן ירדה פתב
ו ירדה כי היג גבן הנחרת בלשן ערב
זמיר

פטור

הפעל יפטר מפני שאור עמד
העובר כי לאג פטר הזע
הכהן ארת מחלקות פדש גן לחם לאג
התלים ללפת גבל ערבים כפי שנתן בגי
דשבת עם יוצגי השבט הלעני הזה מרגל
במשנה פטור ורמורתו חב כי פדש חטאים
כי ימם לילה עליהם במלכות פדש פדש
מ יגד מלגבות כי במלכות השם חי מרת
מתעסק ימם לילה ה יושבים בל יושבים
מים לגשיות מדי והפעל הפדש יפטר בזעה
השם יטר כל דחם בשם יפטר בהג
הנקבה חטרה ופקמדה חטרה כול דחם עמי השם
והפתירה ורעגים והוא יפטר פדש
גתפטרו ותרגום ושלה יפטר חטאים פטר
דאנסיין בני חורין ופטר מישו מ המשלה המים
הפותחו איתם תחלה והם נקרים לאג וכל גדם
דחשבים כן לגשיות המדי פטר בשפה שלח
בשפה הדברים ופתחו גתם רח זהבפור הא
שלוה חרום ופדש חרע תחלה נקרה
כי כן ופטורו צנים שחרתו בהם הצנים הידרים
ופפטיש יפין סלע היג המכות

פטש

הגדול פיד פטר
שניהם מי יודע גם בעתו לרם
עני גדי עני פמדה רח כסל חם
חלטים שעשה הגי רשמי

פיס

יצר גמון ועבדו רוטבג על כולג הלחם והפק לטוי

ארצה פוק לה עבו
 מטבוס יועגים מזה
 הצלחות סך השמן לפי שמוצגין ומריקין ממנו הט
 השמן תמיד " בע כדולת הצבוס
 הבגיו יונה " **עכד** ולג ידעתי למה
 כי הזג משמרת בני עכדי שלמה נקרא פן על
 עני ידוע געלם כמו שנקרא כלם גיש על שם
 בעש המהרה מ המהרים געלם " **פלל**
 דמה פנק רג פללת לל עשית
 דין בעצמי שאוכל עור רגה פנק יעמר פוחס ופלל
 עשה משפט שדקה זמרי וכזבי בת צור ופללו אלהים
 גשה פללת לגחורתך והנפעל לדעת ה יהיה
 פלל חלל התעור עם יוד היחש גם הזג על פ
 פלילי הקבין בנפול יוד היחש הזג על פלילם
 יתן בעל דים השם עש פלילה ובזר היהל
 פח פלילה עני הכל המשפט הדין יפיד שופל
 אלהים גמר גם יחטג גיש לגיש ופלל גללים
 ישפטון הדין ויוצאנו נקי מיד חבירו בצרת לו מה שיתבן לו
 לעשות גו יעשה פשרה ביניהם אבל גם לוי יחטג גיש
 מי ותפלל לו כלום מי יהיה נחק להשפט עמו ולומר
 נעשה ביעכב דין קך וכך ואמר לשופט בלשון התפעל
 שהזג הפעול וכן אמר ונשפטתי גרתי בדבר ובדם
 בהשפטו איתבב לעינכם לפי שהשופט חזר הטענות
 ימרה טענות כל אחד לחבירו כגילן הזג נשפט באמר
 דברי הנשפטים ופירוש גשר פללת לגחורתך אמר גם
 את שגו כלמך כי גר שפתי בתחלה להרע
 שופטת גורכם גם על חטאתיה וערה יודעת לעש
 ממנה ורציקי גורתה בחטאתך גשר הרבית ממנה
 ואמר על התחנה והבקשה בבשן התפעל ויתפלל
 אברהם אל האלהים והתפלל אל חבירו י
 ויתפלל בעדך וחיה והשם תפלה למשה גיש

עכה

הנה קום העט נרדג

האלהים שמעתי את רעלתך לפי שהמתפלל יבצע
 ממנו שישפטון בדחמיו ולא יתנה לרוב הרעות שעשה כי ת
 המשפט הוא שיעוב לו מעותרו ולא יזכרם לו כלם במ טמר
 הנביא יסרע יין אך במשפט אל באפק פן תמעט
 כי יפדג ממך דבר לל נפלות
 היא ממך נפלותה גחורתך לו
פלא
 הוא בגשן סימט הנרבה כמו החבנותה נפלים מעשין
 לא חלבת בגללות ובגללות מועט שיהי בכר
 נפלותו ונברט טבעלי ההג נוראת נפלותה השם
 עשה פלג בשש נחירות ותרה פללים והרובין
 בלשון נחבות פלמות שדותך ה פללות הנסות
 מם מפלמות תמים דעים והרבה פלג דעת ממנו פמ
 שיאמר מ שרה שריתה מ פלי קתה משלחור
 הרמז פלג יוע והג בחמט נרדות הפל השפתי
 הפלג ענה כי הפלג חסדי לו עשר עשה יגמם
 להפליא הפלא פלג והתפעל ויתשב תפעלם
 עט פלג ידוע מזה העט והג פלג הזג שם
 תגר לשם הנפלג כלומר פלג ופלי נגב
 מלחודיען דין בן ליערוב גבין פלג דין המטך
 להודיע לו שלום אמר לו אמר זה תשגל לשמי והי
 זה בעבור כי היו המלאכים נחמיהם להם פדנות
 אנשים ולא היו מגלים שהם מלאכים לפיכך לל היו
 מזכרים שנים כן פלג אלמוני האש המכוסה
 שמו גצל הזוכר גורתו אמר עליו פלג דבורטנול
 זכרם לברכה הרגלו כלשנס בזה עני אחר
 קרב ליה כי יפליא לנהיר טר נזיר וכבר
 אחר הפלא נדר עננס עני הפרש ובעש הזה
 הוא שרש פלג בלג " **פלג**
 נפלה הארץ כלומר
 הארץ למחלקות הלש נח היה גם כן ביטוב
 לפלגת ראובן גדולים אהדי ללב כלומר דביו

פלא

פלג

כפמין נחקה

רבים. לב חוקר. חוקק עליהם. לפלגות בית
הגבורת למחללות בית הגבורת שהיו המחללות
לבהעם וללויים על משמורתם וכן במשקל
גורר המפלגות לבית הגבורת ומשקל גורר
פלג גלחים מלג מים. ומשקל גורר גל ידע
בפלגות נהר. נהר. גבש והמגה. הפלג
הזע חלק המים שנחלקים המים ונגרים
לפלגים לטעם. הייל בלען והפעל הכבד
מי פלג לשטח תעלה. פלג לשונם.

פלג
פלה

בגש פלגות בגש הישב
מן לפי גש בדרך הפך
והפלה יין בין מהנה ישראל
פ הפלה יין חסיג אלו ונכר
בגלג והפלג יין גת מכונת. כלומר יפריש
מכונת ויבדילם ממכונת גוררות שהי גדולות
ונגמנות מזולתם. והפלות ביום ההוג. כלום
גפריש גרזן גשן משאר גרזן גשן מצרים שלג
יהיה שם עלוב. אשר יפלה יין בין מצרים בין ישראל
הפלג חסדיך מושיע חוסים ממרתקנאמים בימינך והפעל
עלינו את ועמך. כלומר נהיה נפרשם מכל העמלם בגש
שכונתך וכבונך בוענו.

פלה

במון פלה
ופלה גל
פלה כליות וילג יחמול. עשן בקוע
והשם בפלה תחיתות בסגל הפג. היג הילחטנה
מן הרחיים שיהמו הרחיים כגילו שבקערות אחת
מחברתה. פלה רכב. בקוע שהוג העליונה מן
הרחיים. פלה דבלה. בפלה הרמון. בקוע הרמון.

פלה

ופלה פליטיהם. והרתגור ויבג
הפליט. ופלה פליטי הגוים. כי ג
אמרו פליטי גפריים. פירושן הפחותים שבאפריס היו
אומרים אירעם גלעדים ארעם חשבים ברעך גפרי

וברעך משה. ונדרגן הפחותים פלגם כי הם פלג
הגדולים וההולשבים. וכן לפ דעת הגוים הפחותים
ההכרית גת פליטיו. גלה בחרק. ובצרי שחר
מהם פליטים. בעו פליטים. פלה שהיו בורחים להמלט
אם יוכלו. והפעל הכבד הפלגט מרוב עם פלטה יד
נפשי מרשע חרבך. ומפליט לוי. והגן קל. פלג
הסובב סרה והשם והיה המיל העשגה לפליט
ופעל כבד גורר ויפליט וגין מפיל הכבד עני העולה
המלטה. ופירוש יע פלג שבה העשגה העולה
כלומר שגנעל מ האויב גרין וזוהי פלג פליט
וגין מפיל. וישן וילג יבין וגין מצל מליד. עני גורר דוב
לילה רעג וילג תפליט וגלעך רעל וזה גורר גרין עשן
ד ילבת העובד בלטה. וכן על פלג פלג
כלומר העלפה והרחקה להם. וזה פלג
ביתונו גרם לברכה נדה נזה פה עשבים
זרע. ותרעם ויקח גרע ינה. ופלה מרענה. וזה פלג
לפרש על גן פלג למו. מהענן הרעש והוג ביה תמיהה.
ומרחיק בפלג בזה נחית
והוג מטה המעשנת לעיר

פלה

תמכו פלג. המטה שטוות בן הנשים היו פלה יחשם
שר חזי פלג העולה לפלג מחז. ותרעם פלג
חבל גרעוב. וכל בית פלג טרונג וכן תרגם
שלשת הנפת. תלתג פלגין. פלס מעגל
מעגל צדיק תפלס. פלס מעגל. פלס
פלס נרעב לגפוי. עננס יושר המעגל והנרעב ונזרה
שקל בפלס הריום. והוג בעש נרעוב והוג
ושל המגנעם והוג מה שתרעש ביה השוקל והוג
מסומ בסומעם לרעת המשחלים ורעלי. פלג
חסימנעם גבן המשקל וידוע הוג.

פלס

פלג

ועמדייה יתפלגין. והשם פלגות
בערעני. עני גומה ורערה. ובדרך כנוי ללעג אשר

עשרה מפלגת לאשרה ויברות מסג ארת מפלגתה
תפלגתה השיג אורתך כמ עטבם שהוג כנוי ללעג
לפסילים בן ובגים ירחולו מ פירוש תפלגתה
השיג אורתך וכה הגמה בלשון אימרה
ורעה ללעג כל הפלגות הירגה והפחה
וער התפלגו
והאימה " **פלט**
פירוש בעפר והתפלגו בעפר ובפר " **פלט**
הזמן שן התפלגל והתבסות בעפר ובפר " **פלט**
מפלט עב כמן מפרשי עב
יש מפלגים משלה מי שול
פן בחרב מצא להגותך
פן זכרתיים בטרה פוי געל
פלא פנה תארוב על ארבע פנותיו עבר בשוק אצל
פנה עקרו פניה מ יהיה משקל גדה בלג הג
פן המקובץ ממנו ער שער העם היתה להגש פנה
לענם זורת ולפי שחוק הבית הפנות גמור על המגדלים
החזקים פנות על ההרים הבצרות על הפנות הגבוהות
ולפי גפנות הבית מן האבנים הגדולות כנה האבנים
הגדולים והגדולים בפנות גשן הלום כל פנות העם
ירצב פנות כל העם וירבן היות פנה פנות משרש
פן לפיך נרגשו " **פנ**
מברה גרמועם מעטנים בלומר
שעצמם גרמו יורת מעטנים והם אבנים יקרות " **פנ**
ורחי מטרת ופעג ודבש יש גומרי
שהוג שם מקום וכן מטרת ו
והתרגום אמר וקוליה בקוליה וקלייה בדברי
דבריו זכרם לברכה הוג עשב מירקות השדה
הטובין שגמרו מערבין בקוליה ווסת בן גריון אמר
כי פנ הוג הנקרא בלשמי וזיה נמצא ביריחו הנה
אמר בפסוק וצרי והצרי מפרשים אורת שמן אפרסמון
שהוג הנקרא בלשמי " **פנה** כל פנה אז

גלהים גרורים כי פני גל ערה ולא פנם ובכל
אשר ופנה ירשיע הנגילו פנ כי פנה גל וחננ גשר
לבבו פנה היום ויש וירי משה יסן בעמן אחריו פנ לש
פונה לפנות ערב כשהערב פנה ובג לפנות בקר
כשהבקר פנה ובג והשם ומעלותהו פנות הים בשל
למנות ומנון הידע והפעל הכבד הפנה ערה מוגב בוש
לג הפנ אבות על בעם מרפון דים לג החזיר
פניהם וכן ומנס נסו ולא הפנו גשר מפנה פונה שהפנ
שבמו ללפת ויש נב גל נב שלג נכר פועלו ממנ נסו
והפנ העמיתו לשבת ושב דרו וגונן עו כגשר חטבו
רבים כי לג יתכן עוי מזה הבען דק הוג עבר ופירושו
כן אמר בעד עשן נסו ושב דרו כי כבר הפנ גיבס
עליכם והעמיתו לברוח והרחיקם מקום שבתם שלג
תשיגם יד הגויב כי יתפרש העמיתו לשבת ושב דרו
כלם עשן הבטה שער הפונה כמ שר הפנה נקדמי
הפנה פונה לפי שהוג מבט חקיר ויש מזה נדרג פנם
לפי שהם פנות הנה והנה לפען ויש וישם לפען האכול מפע
עש גחיק מפע גשר ירד עליו גם מפע זה תח ועם
המם הלמד כי מלפען יין הוג בורה מפע גדה יערב
מלפען משפט ינא ועריך להרבנו היגד בג המם והלמד
בשמוט באחד וזה הפך זה כי המם מורה הרחוק הלמד
מורה הקרוב אבל רצונ לומר שהמקום שהא לפען
מקום קבול הנבוגה וכן מלפען גלוח יערב מפע משרה
שהוג ועמד לפען יין כן מלמעלה ומדמטה וטלם רחובים למבין
וכן תבנס הלמד על המם כמ שכתבנו בשרש מי על פנ כל
אחיו פנל רצונ לומר שפעל גורלו בגורל גחד הג היה גבר
צוד לפען יין רצונ לומר שהיה מקריב מצידו לפען יין א יהיה
לפען יין להגדיל גבורתו כמו ענד גדולה לגלהים כדרי
גל כמ שכתבנו בשרש גפל גם לג על פנך ובכר
רצונ לומר בחיך וכן על פנכם גם אכזב ושערה גלי שני
שבעה כן וימת דרו על פנ תרח אביו בחי גבי על פנמהרן

עשרה מפלגת לאשרה ויפרות מסע ארת מפלגתה
תפלגתם השיג אורת כמו ענבים שהונג בנוי ללעג
לפסילים בן ובגומים ורתוללן מ פירוש תפלתת
השיג אורת גמורת וכה הגמורה בלשון אימרה
ורע ללעג כל הפך הגמורה הירגה והפך
והאימה " עפר התפלישי
פירוש בעפר

פלוט

הטן עין התגלגל והיתכסות בעפר ובאפר
מפליש עב כמו מפרשי עב
יש מפרשים משתל מי שול

פלוט

בפליש הדיים " פן בחרב אצא לחרגתך
פן בחרב אצא לחרגתך

פן

פן בחרב אצא לחרגתך פן בחרב אצא לחרגתך
פן בחרב אצא לחרגתך פן בחרב אצא לחרגתך

פן בחרב אצא לחרגתך פן בחרב אצא לחרגתך
פן בחרב אצא לחרגתך פן בחרב אצא לחרגתך

פן בחרב אצא לחרגתך פן בחרב אצא לחרגתך
פן בחרב אצא לחרגתך פן בחרב אצא לחרגתך

פן בחרב אצא לחרגתך פן בחרב אצא לחרגתך
פן בחרב אצא לחרגתך פן בחרב אצא לחרגתך

פנ

פנ בחרב אצא לחרגתך פנ בחרב אצא לחרגתך
פנ בחרב אצא לחרגתך פנ בחרב אצא לחרגתך

פנג

פנג בחרב אצא לחרגתך פנג בחרב אצא לחרגתך
פנג בחרב אצא לחרגתך פנג בחרב אצא לחרגתך

פנג בחרב אצא לחרגתך פנג בחרב אצא לחרגתך
פנג בחרב אצא לחרגתך פנג בחרב אצא לחרגתך

פנה

פנה בחרב אצא לחרגתך פנה בחרב אצא לחרגתך
פנה בחרב אצא לחרגתך פנה בחרב אצא לחרגתך

גלהים גרורים כי פני גל ערה ואל פנים וכל
אשר יפנה ירשיע הואיל פני כי פנה גל ורע אגשר

לבבו פנה היום ויפן וירג משה ויפן בעמך אחריו פני לפי
צפונה לפנות ערב כשהערב פונה ופנ לפנות בקר

כשהבקר פונה ופנ והשם מעוררנהו פנות הדיים כשהל
למטת ומינסן הודע הפעל הכבד הפנה ערה מיגב בוש

לג הפנ גבורת על בעם מרפין הים לג החזיר וה
פניהם וכן ומנסן נסו ולג הפנ גשר מפנה צפונה כהפנ

שבמו לרדת ויפן ונב גל זנב שלג נפר פועלו ממנ נסו
והפנ העמידו לשבת ושב דרו וגינת עין כהשר חטבו

רבים כי לג יתכן עניי מזה הבטן רח הוג עבר ופירוש
כך אמר בעד עשן נסו ושב דרו כי כבד הפנ גיבס

עליכם והעמידו לברוח והרחיקם מקום שבתם שלג
תשיגם יד הגויב בן יתפרש העמידו לשבת ושב דרו

כולם עני הבטח שער הפונה כמ שר הפנה נקדמי
הפנה פונה לפי שהוג מבט המיר ויפן מזה נדמ פנים

לפי שהם פונות הנה והנה לפען וישם לפען האכול מפע
עש גחיק מפען גשר ירד עלו גם מפען ג תחל ועם

המם הלמד כי מלפני יוי הוג בורה מלפני גרה וערב
מלפניך משפט יצא ועדיך לרדת בני המם והלמד

בשמוט כגור זה הפך זה כי המם מורה דחוקה והלמד
מורה הקרוב אבל רצונ לומר שהמרום שהוא לפען

מקום קבול הנבונה וכן מלפני אלוה יערב מפען מסרה
שהוג יעמד לפען יוי בן מלמעלה ומדמטה וכולם ידובים למבי

וכן תבנס הלמד על המם כמ שכתבנו בצדש למי על פני כל
אחי עפל רצונ לומר שפעל גורל בגורל אחר הג היה גפיר
עוד לפען יוי רצונ לומר שהיה מקריב מצידו לפען יוי א יהיה
לפען יוי להגדיל גבורתו כמו עש גדולה לגלהים סהרדי
אל כמ שכתבנו בשרש גפול גם לג על פניך וברכר
רצונ לומר בחייד וכן על פנכס גם גפוב ושערה גלו עני
שבועה בן וימת דרו על פני תרח גבוו בוי על פני עהרן

אברהם בחיי אהרן גבוייהם כן מי יגיד על פני דרכו
 בחיי ויזעק בפני בחייו כלומר בשבועתו אל פניו שלם
 בחייו לפע שמש וטן שמו בעד שהשמש ליום הלומר
 לעולם כמו שאמר לפע יגברו לג יהיה לך גלהים
 אחרים על פני בעד שצני ליום והוא לעולם גו יהיה
 פרוש על פני לפע ואפילו בלתי לפע הוא גל תני את
 אמר לפע בת בליעל חסד ופירש גל תני את גמלתך
 לתע השם כבת בליעל ונחמד מה שכתב הגדום פעם
 והעב גחור והיא כתובה פעם וגחור ובענין ההדומה
 לפעם הגרן יסדת ואתה דה שלח לפעו לפע בלא יוס
 יו ולפע זה הודם זה ההיכל לפע פירושן הפעמי והדון
 פעמי געפ שהא חיצון לדבר לפי שהיא פעמי לג לם גו פירוש
 לפע לפי שהיה לפע הדבור בפעקה והיה לוחש בוד כלי
 גו רצונ לומר לפעם ובג בן כמ וחשופי שתי וגורגים חורני וד
 ודומיהם שהם כמו חשופים חורים ועם היוז והלם מלפע
 ולחיצון והיוז והלם געפ שהיא לשון רבים אחר שהמלה
 שלשו יחיד עשו היוז והלם כמו שדש והכנסו עליה יוז
 היחש יוז ומלם הרבים וכן הרבות הבית הפעמי
 פעמי וכוונן וזריו הפעמים אל החצר הפעמית דלתות
 הפעמיות כל גלה תגר אבל כל כבודה בת מלך פעמה
 הוא שם והוא עספת כי המלה מלעיל ופירושן עומדות בפע
 לפי שהכנס נרמה בפעם פנהו כמ בגמרא ופעה לג היו
 לה עדי אפעה פנין פע יז בענשי יע ונתתי פע באיש ההוא
 פע יז חלקם דא מפיל פע בבס מעובה פע ואפליגה יוש לפע
 מזה ויוצא בפעו כלומר בכנסו שכנסו בגמרא וכן לפי ד
 דעת מזה ויוצא בפעו לג יהיה לך גלהים אחרים על
 פע רצונ לומר ההכניסו כמ שאמר כנסו בהבליהם נע
 ענין אחר בפעל הכבר פנה גויבך ואנכי פעתי הבית פני דרך
 העם ענש ידוע
 מעגו ומעדת ותרעס
פס

פנק

מפנה מפנה עבדו מפ
 מעדת מלך תענוקי מלכ
 כרעת פסיו היה מצבועים לבים
 שכל פס ממנו היה מצבוע בפע עצמו

ותרעס ככה מיש כפסת דג ומה דה פסת בר בן
 כלמר חלחל בר וגדנ גבו זכר לברכה פירש כמשמע
 פס דג כרעת פסיו פסס הוא הנב והדגש הגיות
פסס כי פסן גמועם כלומר הפס
 גבעה והפעל
 כלומר חזקו וצרו ארמטותיה
 טגיל פסח גו ער או פסח פסח
 והקבוץ פסחים בזו וזו הפעל הכבר ממנו נפל הפסח ידוע מ
 הענין הקרוב אליו ופסח ין על הפתח ברמות הדם לג ופנ
 המשחית ופסחת עליכם ופסח נמדא הוצח פסח ואמרת
 זבח פסח הוא לוי ובסגל הפא לפ שפסח על בתו בע ישראל
 חפץ עליה ודלג ק גנ הצל פסח המלט הפ שפסח ו
 דלג על יושלם בבוג המלך המעורר על מחצר גטור
 החבוצ נכנ לפסחים עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפי
 שאין אתם עומדים ומתחומים על גדות ימים גילוי פסחים ומ
 מלגים עד שתיהם והפעל הכבר ממנו ופסחה על המב
 אשר עשה שעבר עליו פסחים שלם היתה דעתם מתי מת
 עליו וזוטק תרגם ומשרש על גגידה דעבר כלומר היו מרדו
 ממשפסם על מצבותם ופי אשר עשר רעשה אונת לעם
 הצעל אחאב גו זולתו
פסל פסל לך שרת לח
 אבנים כדמשמע פסיל
 אחר פסל ומסכה בשש נמדות הלש הזו נפלת על פסיל
 קבננים ברוב וכן על העצים העשוקים את עץ פסלם שארית
 לאל עשה פסלו והוא עבר את הפסילים מלום שהיו פוסלים שם
 אבנים
פיעה כולדה אפעה עננ אפעה
 וכן פיעה רבותנו זכרם לברכה סתם
 גי מפנה פשו פעירתג יג דגן אפעה שיה מעשה מין נחש
 מי פעל ועשה אס יפ רגל ברהמח
 חטט היען גם חטאת מיה תפעל
 בו פועלי יע על מטבותם והשם בפעל בפין נקט יע

פסח

פסג

עלה דגש הפסגה כמ
 הכבר ממנו פסג ארמטותיה
 הז ידוע
 שתי דגל

וג' פשט שיהיה הקב"ה ממנו רב פעלים כמו מן המוח
רמזים מן בקר בקרבים ורצונ לומר שהיה גדול ה'
המעשים הטובים עליו בקרב שנים ובג שלג כמ'
כמשפט בחולם ופועלו לא יתן לו כ' היה משפטו פעלו
ושבר פעלו וכן בג כמותו שלג כמשפטו ויתגרו ממ'
מבט גרם כ' היה רמזו רמזו אדע אבי זכרו לא
לברכה כרב כ' ופועלו בג כמשפטו ורמזו שם לא
פעל ופירו' שעבר עמו לא יתן לו שכר ורמזו זה ה'
הוא הנכון ומשחל אחר פעולת שפיר ופירוש נ'
שכר פעולתו והקב"ה לפעולות גרם משקל
אחר לבן חזו מפעולתו פעם בחזק
פעם ברחובות גרת והפעם
שבע פעמים זכרנו נג ורמזנו נג גר' הפעם ופיר'
ל' יונה מזה ותחל רוח קו' לפעמו רצונ לומר החל
רוח הנבונה לבג גלוו פעם רמזונה גו יהיה לפעמו
לכדתו ולשברו מעטן ותפעם רוחו נפעמתי ולא גרבר
שהג לטון שבר וברותו ורמזו הנכון וההרפתקל מ'
ותפעם רוחו והשם ארז הולם פעם רצונ לומר
המכה גו מכת השבר גו יהיה פעם שם הכלי ג'
שכונן בן והוג המקבת וכן אמר התרגום כמטפח
בקורנסג ומזה העני נקרא היוג פעמז זהב רמזו לפי שהוא
מלכתשקט ומתכרת בענבל שבתוכו וירמזו ארז הפ'
הפעמועם בתוך הרמועם כלומר בין רמזו לרמזו היה
פנמו ורמזנו זכרם לברכה פירשו מזה לפעם שהיה
רוח הנבונה מקשה שר לפען טוג' ויש מפרשים מזה
פעמיק למשוואת ינח כמו מלחמותיך ועטן אחר מהיפ'
פעמיק הרימה פעמיק למשוואת נח' פעמי זלום דגלים
ופרשו מזה והצלעות עלע גל עלע שלש ושלושים פעמים
וועטן תרגם תלרין ותלת חדג עשר בסודרג והקב"ה
הנקבת פעמותיו רצונ לומר ויוותנו " פע'
פערתו אשאפה ופערה פיה ופיהם פערו

ופעל

למלקוש

למלקוש פערו עלי בניהם הזכרת נספדת וכלם עני
פתחה " **פעל** געב פצותי פ גשר פע
שפרתי הכל פצה היה פצה פיר
אכול ופוצה פה ומצנקה כולם עטן פתחה ע גר
קרב לזה פצט והצלנ' הפוצה גרד עברו עטן פד'
ופתוח המגסר " **פעל** פצחו רנה פצחו רנה
וצהלו פצחו הרים רנה עטן הרמת קל'
ועצמותיהם פצחו עטן עברו " **פעל**
פצלו ופעל בהם פעלות לבגרת הסרת הקר' מעל העץ בעדן לח'
גרז פצמוכה עטן ברעת גרת **פעל**
ורלע ל חלועי פסים ליה חרפים בדרו הבורטן חר'
פירי שירתי בני פסים לחברו רצונ לומר בין ברע לחבר'
הכונן פעעט הכה ורצונ פצוה דכג השם פצו רחתי מצע בפיל
עעט בחזק כלומר מכה שמוצק דם נהרג בליג ית
תרגום ירושלמי וברע גרת וזי הגלל יצע יצעו לא
לעלתא ופירוש הצע דכג שנפצו יצעו יצעו גתי
נקבו ונפראו נמחו ונמרו הברתו זכרם וצפורה בכולו
פצוע בכול פרות נראר מרזחם ב צע גינו סמ'
פצו בן מגד פצו בן חותנו
ליחית ומג פצו בן חותנו
ופצרו בגיש בלוט מגד פצרו ב על בוש המחר
מהפעל חבד וגו' ותרפום רפער הכל עע יעברו
על חזן וההפריח הפצירה פים פרטתנו בשרש פה
א פחד גרת שרה פחד **פחד**
פחדות גרעם ורמזנו ורמזנו ורמזנו ורמזנו
פקדתם אורתם ופחדות נוך ולג החפנ' גרת אחר'
תפחד לשלום ופקד שמש את גרת בגדי העים
פחדו נא ורא מי הלך מעמנו ובום פחד פחדתי עליהם
חטאתם ובבל ילך את עקיה שם יהיה ער פירי

פעל
פעל
פעל

פעל

פעל

פחד

אורחם ורפיקה על שן האשה. פן תפיק עליה
לקחה ויום געילה פקדן שן גבורתו כי אין פקדן גפן
כלומר בזמן הזמן מתקנה מעורר גפן כי לא ידע כי
בדרכי העם ובמשפטיו והפעל ופקדותו כי יפקדו
מושבך. ושלג טבר פועל מבטן הפעיל היג העיר
הפקדן ופיר' היג העיר שהפקדן עליה ענה וההתפעל
ויתפקד העם וגו' שם גיש' היג הל' הפקדן בר
בקמין. והשם בגו' ימי הפקודה קרבן פקודות העיר בעת
פקודתם ובטלו. ופקדות כל הגלים יפול עליהם וגל
יושב פקוד היג בטל. ונקדגתו כן לפי שבט עת לפקוד
ענה וינתן לג תרגמו גול' לדרענו הזג שם עיר מעי
בבל. וכן פקוד ושוע וקוע לדעת שמות המדינות ענן
כלם והדומה להם ענן זכרה והשקחה על הדבר
ופירוש פן יפקד עליהם הגויב. כלומר שמע יזכרה
הגויב ונתן ענן להרחם לילה ויום גזרנה ופירוש
עד יום פירי אורב טגם יוי' שגזברטו ונקח נשמרת ממנו
ענן גחל גשה דעורה לג פקדו' הונש בן לברט
פירש מזה פן יפקד עליה פ' לרגעם גשקנה פן יחסי
אפיל העלה שלה כל שכן הפירי והפעל ולג נקד
ממנו גיש' כי יפקד מושבך. לג נקד להם מגומה
ויפרדו מעבדי דוד תעשה עשר גיש' ועשגל. גב
הפירי יפקדן. לג יחרט ולג יפקדו טגם יוי' ושלג
נטל פועלו מהדגש פקדותו ותרל שנות ענן הכר
והדומה להם חסרון פירוש כי יפקד מושבך
בעבור חסר מושבך שלג תהיה שם ונפרד
כלומר תובר. שיזכרך גבי כשירגה מושבך
חסר מגין יושב וענן גחל ופקדן שגל גרת העם
ויפקדום בטלגים. תפקד אורתם לזבנותם לגיה
יחיה בהם עקב פקדן גרתם גלה פקודי המשכ
והפעל הכבד יוי' עבנות מפקדן עבג מלחמה ושלג
נטל פועל ממנו אשר פקדן על פי משה וההתפעל

וגיש ישראל התפרדו לבד מבנימי. והג הל' הפקד
בדקמן. וכן ויתפרדו לבד מבנימי לבד מבנימי
התפרדו הפקדן ברמ' ועם מה שלג נזכר פעלה
לג התפרדו בתוכם ובע ישראל התפרדו וכן
ובכללן והם קלם ובדמן הפקדן ענן הכל
והדומה להם ענן מספר ולענן ענן גחל והג פיר
על לבנות ענן ערה בתרגום השם פקדן
וי' שרים משמחי לב פירוש מצותו וברעפת מס
במפקדן חזקיהו המלך כלומר במצותו שרפ' ב
במפקדן הבית במצות הבית כלומר מה שהיה
מצות על הבית לעשות כן רבהם שרי מרומת
חלוקים בבית לכל דבר הבית ונה תרגום
בגלגל דחוי לביתם ובסיני הנקבה ולי בעת ב
ובג גת הגרן אל פקדות המלך בנה חלוק
פירוש במצות המלך אל במצות בית השבת
פירוש שמרה לחוי ומצות שמרה לחוי ע
ענן גחל ויחר מיזם ופקדן בבית ההעל הבד
במכאש יפירי כליו וישב ג' מ' ג' ג' פקדותו
שם ופקדן גרת ירמה בחצי המטרה גרת המגיה
הפירי. ושלג טבר פועל מבטן הפעיל היג העיר
השם גו' גרת הפקדן והיה האגפיל לפירי ג' פ
הטורה ויש לפירי מזה ופקדותו גל נח הערבו
ישאום ענן גחל ופקדן שרי עבנות ופקדות על כס
גרבוע משפחת פירי עליה טפסר פתב יוי'
ענה בשן הדיל ופקדן אורב לכל סבל בית וסא
וארזטן מצאנו בספרים המדוינים ופקדן גרת מבטן הפעל
המקדן על ויפקדן שיהם גרת גלגליו ודי ופקדן
שר הטבחום את יוסף ופקדן ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
לכל בעה ואת גרתו ואת כן ופקדן הפירי
אשר לגלפי העבא והפעל ופקדן ביום הדוג
אנשם על הלשכות ופקדן השן גרם

והמשירים. הפעל הכבוד והתקדושת עליונים
בהלכה אשר הפקדו מלך בכל בערי והנה
הנה הפקדונית היום הזה. גרמה הפקדונית
הלוים. הפקדו עליון דשע. הפקדו עליון
אנשים לשלום המופקדים בית יי. ופקדו
אזרחי לכל סבל בית יוסף. ופקדו זה
המלך לרגובע. הרעגה גשה היה פניו
על אנשי המלחמה. להורות פקדוים ביר
יי. ומשקל גרור פקדו שוע. השם בעל פה
פקדויות ומשקל גרור ויהיו לבית גב לפקדו
אזרחי ופקדו משמרת בע מהי. על פקדו
ישגל. שמתי פקדוית שלום. רצע לומר
המס שיחקו הפקדוים שלך. והקבוצ שם
יהינע פקדוית בית יי. ביר הפקדוים. ויש
הכחן פקדוית על בית יי. ויש לפרש מה יהי
פקדוית העיר. עשן הכל והחמה להם מנוי
וגברות. ומה העני לפי דעת פקדוית יקור
גרה. כלומר מיל. גרור פקדוית ממונה עליון
גשרתו גנו ממוני. **פקח**
יהיה אפחה על בית
ויפקח גלחים גרע עניה. פקח ערום גשר
עני פקדויות. פקח גרעם. פקח נא בית עניו העני
אז תפלה עני ערום. תפחה על טעהם והתגר
פקח אז עני. והרבץ עני פקחים. בירית הקוף עני הכל
הפתיחה. ובג השם ממל. בהכפל העני והתקדו
ולאסורים פקדוית פקדוית ופירוש פקח המאסר והעני ש
שהוא כתב שתי מעות עניו מלה אחת. ויש לפרש שעניו שתי מעות
ויהיה קוח מקוד מן לקח מעט. פקח לרוח כבוא לפתוח אותם ולרחוב
מהגלית. והאזל כתב כ קוח שם בית הסהר ונדע כ לפי שהאסורים
לקוחים וכגמים שם ופי פקח קוח לפתוח להם בית הסהר. **פקע**
שדה ויקט ממנו פקעוית ליהי פי בעל הערך שהן כעני אבשי חס. וימצי
מרים ועשין פקע להם שמן הוא שאמרו לזל בשמן פקעוית והוא הנקרא בלשן ושמעל חט

מטרת בפי גאון שהפקועות הם

הם הנקראים בערבי גל בעל גמי. ערע
מתרות לעפרת סביב שהיתה ער רחם
בערות פקועות שדה. וינתי תרגם ופירש
בענין אם כן היתה דעתו שהיתה ער רחם עניו
כענין הכנים. דומה ל בדבר הכרעו זכרם
זכרם לברכה הכרעו הפקעוית של גמי
עניו גמרן בערתי פקעוית של עניו הנה כקווי
ל בלע קפיל. ובדבר המים ודמית בדרים
תורת לו סביב הנה לומר תחת לשעתי גר
היו לפקעם פט בחד והיו דומים לברכים הא בקום
כ גם אפקעם כי געו רי כדמות בנים לדעת
המתרגם. **פר**
בע ביר. פקעוית פקעוית
הזקן. באמר כן בחד דמה שגוי גל בעניו
והקטן ירע עקל כן דבר פקעוית זכרם בדר
פר וכל זכר העלמה לומר כן גוי וכל
רשן העלמה לומר פר. הנה פקעוית שם
ופל השע שבע שנים נפרעו פקעוית זכר ופר
דוב תרענה. פקעוית השם דמה לה הנשים
הנכבדות. **פרר**
א בלחת בעליו בער
היורה שמבניו בה. ש מפקעוית מזה של פעם
דבצן פקדוית. רצע לומר שחירות. כבד פקעוית
גרתו בערש פקדוית. **פרה**
כ הנה יד ונה
פירוש לשון פרע גרם בשש נהדי ופירוש
אדם מרבר פקדוית ונכרע בהל פרה למז
מרב. ורבץ הן פקעוית פקעוית. הנה חמור
הבר. **פרד**
כ הנה פקעוית
הפיריה גשה לי. בעניו ופקדוים. הנה פ

ידועי וכתב רבנו הגון ז"ל וכו' לברכה
בו נרמז פרי בעבור שלג וכו' והוא פרי
נפריה וכו' פריהם פריהם פריהם פריהם
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
שהם פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
מקין קמון מעט מעטן דימה טעם עבר פריהם
גמל אגיים הפריה נה מעל ממעור פריהם
לרמזה ובקש פריה פירוש מי שפריהם
בדעתו ובעצמו לנג המין לעצת חבריו וכו'
ובקש הרמזה בכל תעשייה וכו' וכו'
כלומר מרמזה עצמו מרמזה בכל חכמה
ועיניו בו גם הולך גורו רמזה לבו וכו'
והגמון רבנו סעדיה וכו' לברכה
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
מחמון העם ועובד גמורתם גמרה בו הג
הולך גורו רמזה על כן פריהם
מדעת קהלו ממחמורתם בכל תעשייה
יתקלע בכל טענה שרמזה לו וכו'
עמך וכו' על כן גמורתו לנג וכו' וכו'
כליל בתבונה כלומר לנג וכו' וכו'
במדינות לגלות רוע לבנו והרמזה
כל עצמותו וכו' פריהם כל פועל גמון וכו'
לבנו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
פריהם יעקב פריהם בינו וכו' וכו' וכו'
בנו גמרה פריהם פריהם פריהם פריהם
הזמרת פריהם ועם רמזה שורת וכו' וכו'
מפרישים הנשים מבליהם לזנות עמה וכו'
גמרה גמרה וכו' לברכה כרתבן עני פריהם
רענן לומר בו הם שטופים בזנות כמו הפריהם
בו גמון בברמית שטוף בזנות כמו הפריהם וכו' וכו'
ועשיה עם הזמרת מעשיה פריהם שגמון עלשה

פירות כף

כה הם ישכח עם הזמרת כדל שילג
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
פריהם
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
יסוף גמרת כדל פריהם פריהם פריהם
הפעל וכן פריהם וכו' וכו' וכו' וכו'
משהם פריהם וכו' וכו' וכו' וכו'
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
גמרה פריהם עשו גמרה גמרה פריהם
ופריהם פריהם לנג וכו' וכו' וכו'
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
מלשון נבחר פריהם פריהם פריהם
גמרה פריהם פריהם פריהם פריהם
העני והשרש משעש פריהם פריהם פריהם
שלמה והגמרה טסרת הולך מטה פריהם
הכלל כן לנג חכמתו פריהם פריהם
למטה פריהם פריהם על שם שפריהם וכו'
ותם להיות מן השרש הזה מסעך פריהם
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
ופריהם מעענס ב פריהם פריהם פריהם
עני זה בשירש פריהם פריהם פריהם

פריהם

תלשבו יה שלם
בערי הפריות ובקבן הזבאים נקמה
במטון רמזה פריהם הם פריהם פריהם
להם לנג מבשר לנג הזמרת שם כלל
להם היל פריהם פריהם פריהם פריהם
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
על כן הוזהרים פריהם פריהם פריהם
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
הגמון מטרה פריהם פריהם פריהם
פריהם פריהם פריהם פריהם פריהם
עריהם פריהם פריהם פריהם פריהם

פריהם

פרח שושן בסגל כפרויה ופרחיה
והכבד מליח מים יפרחיה גאהל ישרים
יפרחיה בחצרות גלהו יפרחיה גאהל ישרים
פעלים עמרים והיוצג הפרחיה עין ישר
העני ידוע עני קרוב לזה להגלת הדבר
והרעשט גלם פרח רפרח הידוע בעני
בשחין פרחיה פרח בגדום בבהמיה
על ימי פרחיה ידמו בהפעל הלמה פיר
הקטנים והנערים ידמו על ימי ללע על וכן
נדחן קטע העופות אפרוחים אפרוחים בגם
לן בלבר הבועני זכרם לברכה פיר
פירחי כהונה והם בע גרה הדטעם ויש
אמרם כי פרחיה שם מול כל ומשפט
פרחיה חרו והוא רמוז לבע גלם
הנרלים והנבזים ודמה גרם לפרחיה חרו
והדבן שגין בן ממש גשר ארנה מצודות
להרדם שם גרם הנפשות פורחות פירוש מעטפות
הרגום עוקם על הארץ פרח על ארעה יפירט גשר
ארנה מצודות להרדם להורות עטות פורחות
והולכת להם פירט פירט לא פירט
בגש נדודת הגרגים פירט
בעת הבטרה אמרו לול שגרגים פירט שלשה
אין פירט ודומה הלשון הזה למה שאמרו כלל ופירט
מה הפירטים על פי הנבל פירט מתאחרים לשמוע
הענין או פירוש הפירטים הפירטים כלומר פותחים השדים
המידת שלהן על פי הנבל ודומה לו כל אי רבוע
זכרם לברכה הוה פירטן שפועה ויש מפירטים הפירטים
עלשן פירטה הידוע בדבר הבועני זכרם לברכה
כלומר שנותן כל אחד פירטה למשורה
ועבדו מצרם את בני ישראל
בפרך לא ירדנו בפרך לשעך

פרך

בשש נקודות פירושו בקושי בדברי רבותינו זכרים
לברכה שהיא נכבדת בעולם ועשית פרוכת פירו יהיה ש
שהיתה מסד לארון להבדיל בינו ובין אהל מעד ובדברי רבותינו
זכרים לברכה ותלה בחופת בני פרכות שחורות כגלה
קדר " פרס
לג
פרומים ענין יריעה אחר שאמר רבותינו זכרים
לברכה ואולי בגזירה אם נרדע נרדע ואם נסדמן נסדמן
נראה כי יש הפרט בין קדושה אפרימה כי היריעה
בבד גפנו שלא במקום התפר והפרומה שלג במקום
התפר " פרס
לחמך וכן
בסידי אעט שנכתב בש"ן ענין חתיכה בדים פצויה
בלש ודומה לו בדברי רבותינו לברכה הנה
פרוסה לענין וכן בג הלשן בדברי רבותינו לברכה
בפריסת היו והנה בזה באבול מרוב הציר תתקן
הפרט פניה ופרטה עין בורה והם כתובים בש"ן
ונכתב בסמך ולא יפרס להם על אבל והמסורת כל
לשון פריסה כתוב בש"ן בר מן ב כתוב בסמך הלשן פרס
להעב לחמך ולא יפרסו להם ופירו לא יפרסו ולא יבא
כלומר לא יספדו על המתים לא ינחמו החיים והמפרשים פרשו
יפרסו להם על בית אבל כפי שפורסין לאבול בוענין לו
כשמצדין אותו וזהו שאמר נחמו על מת וכן פירשו אדע
פריסה לון בדיה כי אין מנחם לה כי המנהג שהמנחמין
פורסין לה לאבול והיא בעצמה פרטה בדיה כי אין מנחם לה
וענין אחר כל מפרסת פרסה שיש לה שתי פרסות ופי ענין
ישועת ששע שפרסותיה סדוקות מלמעלה ומלמטה בדקות כמו ש
שאמר לבל הבהמה אשר היא מפרסת פרסה ושם איננה
לנסעת כמו הגמל והחמור ובה השם הזה בלשון זכרים
ופרסיהם יפרד ואת הפרס בשש נקודות והוא עשה הטון שה גדול שוכן
בדול פרס וענה בשוב לא שכיח וכתב לו ונהיה שחולו לן בערבי עקאכ פירע

שמעו מוסר וחסד וא תפדעו פירע

מדין כסס פיעחו אל העפר כי והנמל בגין חזון יפיע עש והל הפד תפר
הכריעו את העם ממעשיו ענין פולס והדמיים להם המדוי והכחול וטעם
אולם מדברי רז"ל הקורא את המלה למקום א יא כלל השבת דכתיב לחזון והת
וכן לא נפרע ולא אחוס כלל לא נשכב אחת ממה שדברתי וענין אחת הנה
כי נרעה אהרן פי קנה ממשו הדמים וכן נרעה את ש האשה כלל יג ה שעה
ראש הנכבד תחת הסעף וכן גדל צדק על דמיו הנה טעם וראש יג ה מרוב
את יאנו לא ירע דאטיבס אל תפרע כי דוד האל לוד דמיו ולהסיד כן כפר
מן מעבשין ופארן מעל דאט וקידל פדע כי כס גדל שנין הנה הוא מעלה ה
הנה המענה ויש מפרטי מזה הענין כפרע פרע כי שרל כי הפרע שיהיו
וענין אחר מראש מיעור אויב נדמוה האויב וכן כפרע פרע כי שרל וההעלה
כי החייע ביהודה והרז נקם נדמוה בני ישראל מרחש הורעור פריץ על
כי פריץ יי עין בעווא פריץ ויעברו אשר הנה פרוץ פרוץ גרוץ פריץ
דמיו כדמיו נגעו והפריץ כס מגפה כי פריץ כס פריץ טעם גר יפריעו
פריץ על פני פריץ והירוש יחבך יפריעו מה פריעו על פריץ ונרעה ימה והדמה
ויפריץ האיש מנא מאד ומלעוהו הנה פריץ כן ייפה וכן פרוץ כי ייטן ושאלה
הפריץ והנמל אין חזון נפרץ וההתפיי אין חזון נפרץ המדמיונים איש מעט מדעו
והפריץ וחומה ידלם מפורע והסם פריץ כס נקד ה כפרץ דחב יארו פריץ על
פני פריץ ובתפריץ לם ועל ממדעו יטכון לם הם כהדקות יאמר שהיא מרפץ
מן פריץ כס מן ארץ אריות אין יהיה האיש מנסה פריעה וכן כדברי רז"ל פריעה
דחוקה מותר לכנס בה בטעם והוא אופיין פריץ והיינו חיה ומטיל אחר
וכאן בה פריעים וחללה המערת פריעים ובעי פריעים כלב ענין אחד והם ע
ההדיסה והנתיעה אבל להב הדברים וטעם יריעה פריעה הנה ומרדו פריץ
והירוש יחבך יפריעו ויפריץ האיש מעט כפרי ופריעה ימה והדמה והאומים להם פ
כאילו מרפץ פריעו הדדים שלא כלם מרפץ עדר ובהסך זה הזע ולא יפריעו וכן
ועל ממדעו יטכון דואל פיקוס שמהפלטות הנחוד ויש כפרט ועל מפריעו ה
התקוות שפריעות הסיודת שם ירן לשמרים מפע האויבים לפיך לא פא לגלגה
וכן נפרעה שלחה על אחיע כלל שלחה הנה והנה וענין אחד ומדעו כן עבריו ויה
ויפריץ כן אבטלס ויפריץ כן ויעד ככדים יסך ויפריץ כן ולא טכה לל וירכבה
כלב ענין ההפיע והוא הפך מן ויפיעוד כס יאד וכבר פריעהו
והפיקת עול בעל יאריך פויר וכן מוטיל נאל דענה על ההדק פריץ כס
פריץ מאנה כטע נקדות והפעל הפעל פריץ טעם הוהב ופריעהו יפריעו הפריץ הריס
וההתפעל התפרדו יתקן ל ויתפרדו כל העם והיחסו התפרדו לטעם הירייה
כאונתהם ולפיך בא בלשון התפעל כי פריעו גדול שם וירן להיוהס כ דיקוק ענין
ענין הכל כענין העבר והפריעו דבר נפרע ופריעו על הירייה כן הירייה לן
על העבר הבא לשה אך היה לך להעילם אם הייה יכול ופריעו ולא היה יכול
דב דיק ויש מפרטי על הפריץ כראש הירייה כהוים שיהחזו מנגן הדדיים שם

פריץ

פרט

היית עומד והיה מלא ב... ויראה פנים ולמראה פני אנשים ולפי שהוא פרוץ פה
מדיים נקרא (ועין אחר קרוב לעין האמון ויקראק מעידין פרוץ אין מלאים ויהי
ויולע ויהי **פרט** פירש'הם על פ' היה והטעם והוא פרוץ הכפוף
והוא שיהי עולה
והוא שיהי עולה מן העין מן מן פ' מה יעשה לו ולעין הכל הבאור והמיוחס והוא פ' מע
בעין קרוב לזה פנים היורן כותן עמנו כפירנות פיר' נפרדת ויהי פ' מה אחר הק' י
הפעל הלא כלתו וכתענו יפיריט והוא ענין טריקה כדבריו דין הוא טריקה טייער בלעו
ומזה הענין נקרא רוכב הכוכ פירט' פירט' לעלה פ' מעלה ולהב החלב וברך חסד ווו
ולזה טכפול פ' ויטא מכהה גר שינו ויהי והנה פירטן ובפירטין אה הכוכ וההירט
מין פירט ונקרא כן לפי שהוא כפיריט הכוכ כמעלים טכרגלו להדין אהו ויהי פ' ה
להיור מעה ופירטין לא יורק והם עט החרוץ שהם חדיים ויש מעט' סוסים והרס
וקדדיים נהג שוכטן מין מכוכבים מיוחסים וקראו כן ואין עורר זה הוא כמעט שיהי
וענין כמו שאמרו המה רוכבין בעט אדם וענין אחר ויהי פירט' על פ' פירט' פירט' ויהי
הפכס פ' קדור והוא ערו והוא פירטו על פירט' ויהי הוא הכול טכריס הכרמה
הן פירט' עליו אהו פירט' של א פ'טן למכר' ופירט' כעין אל הכיר' וה
כפי' אל' ויהי פירט' אנה לפעו ופירט' ב'טל דכלת וכו' פירט' ויהי
הטעמים פירט' כפיתס היה או דשה ליד מעט' ודשה פירט' על אכור ופירט' ככמ'
כשאר פירט' על ההדיס והר' פירט' ממש ומרש' דיון פירט' כאמר' פירט' הטחה לט
לשאר פירט' דיון ארץ פירט' דיון כל היום אל עב סוד' פירט' ע'וי ובפירט' טכס פ'ט
ענין כלב והדומ' להם ענין שיטוח והטס מעה הענין מערטי עב והוא הפירט' ויהי
ועין אחר קרוב לזה כנין כפעל והטעמים לכל דוח פירט' והטכר' פ' סופ' ויהי
הטעמים פירט' אהכס ענין טור' כ'ט' טורכע רוחו הטעמים דהודים זה פירט' כ'ט' ויהי
אחריו אהכס זה מנה פירט' אהכס וענין אחר ופירט' טורכע פירט' פירט' אהכס כ'ט' ויהי
פירט' ענין פירט' פירט' כפיה פירט' כפיה כשעור פירט' ויש מעט' מעה כפירט' עדי
והנהו דרביע' הוא פירט' פירט' אהכס ויהי זהה הפירט' כ'ט' הפירט' זה טכס

פרט

הוא פירט' עליו אהו פירט' של א פ'טן למכר' ופירט' כעין אל הכיר' וה
כפי' אל' ויהי פירט' אנה לפעו ופירט' ב'טל דכלת וכו' פירט' ויהי
הטעמים פירט' כפיתס היה או דשה ליד מעט' ודשה פירט' על אכור ופירט' ככמ'
כשאר פירט' על ההדיס והר' פירט' ממש ומרש' דיון פירט' כאמר' פירט' הטחה לט
לשאר פירט' דיון ארץ פירט' דיון כל היום אל עב סוד' פירט' ע'וי ובפירט' טכס פ'ט
ענין כלב והדומ' להם ענין שיטוח והטס מעה הענין מערטי עב והוא הפירט' ויהי
ועין אחר קרוב לזה כנין כפעל והטעמים לכל דוח פירט' והטכר' פ' סופ' ויהי
הטעמים פירט' אהכס ענין טור' כ'ט' טורכע רוחו הטעמים דהודים זה פירט' כ'ט' ויהי
אחריו אהכס זה מנה פירט' אהכס וענין אחר ופירט' טורכע פירט' פירט' אהכס כ'ט' ויהי
פירט' ענין פירט' פירט' כפיה פירט' כפיה כשעור פירט' ויש מעט' מעה כפירט' עדי
והנהו דרביע' הוא פירט' פירט' אהכס ויהי זהה הפירט' כ'ט' הפירט' זה טכס

פרט

על טהר פירט' פירט' אהכס ענין טור' כ'ט' טורכע רוחו הטעמים דהודים זה פירט' כ'ט' ויהי
אחריו אהכס זה מנה פירט' אהכס וענין אחר ופירט' טורכע פירט' פירט' אהכס כ'ט' ויהי
פירט' ענין פירט' פירט' כפיה פירט' כפיה כשעור פירט' ויש מעט' מעה כפירט' עדי
והנהו דרביע' הוא פירט' פירט' אהכס ויהי זהה הפירט' כ'ט' הפירט' זה טכס

פרט

הוא פירט' עליו אהו פירט' של א פ'טן למכר' ופירט' כעין אל הכיר' וה

פרט

הוא פירט' עליו אהו פירט' של א פ'טן למכר' ופירט' כעין אל הכיר' וה
כפי' אל' ויהי פירט' אנה לפעו ופירט' ב'טל דכלת וכו' פירט' ויהי
הטעמים פירט' כפיתס היה או דשה ליד מעט' ודשה פירט' על אכור ופירט' ככמ'
כשאר פירט' על ההדיס והר' פירט' ממש ומרש' דיון פירט' כאמר' פירט' הטחה לט
לשאר פירט' דיון ארץ פירט' דיון כל היום אל עב סוד' פירט' ע'וי ובפירט' טכס פ'ט
ענין כלב והדומ' להם ענין שיטוח והטס מעה הענין מערטי עב והוא הפירט' ויהי
ועין אחר קרוב לזה כנין כפעל והטעמים לכל דוח פירט' והטכר' פ' סופ' ויהי
הטעמים פירט' אהכס ענין טור' כ'ט' טורכע רוחו הטעמים דהודים זה פירט' כ'ט' ויהי
אחריו אהכס זה מנה פירט' אהכס וענין אחר ופירט' טורכע פירט' פירט' אהכס כ'ט' ויהי
פירט' ענין פירט' פירט' כפיה פירט' כפיה כשעור פירט' ויש מעט' מעה כפירט' עדי
והנהו דרביע' הוא פירט' פירט' אהכס ויהי זהה הפירט' כ'ט' הפירט' זה טכס

פרט

הוא פירט' עליו אהו פירט' של א פ'טן למכר' ופירט' כעין אל הכיר' וה
כפי' אל' ויהי פירט' אנה לפעו ופירט' ב'טל דכלת וכו' פירט' ויהי
הטעמים פירט' כפיתס היה או דשה ליד מעט' ודשה פירט' על אכור ופירט' ככמ'
כשאר פירט' על ההדיס והר' פירט' ממש ומרש' דיון פירט' כאמר' פירט' הטחה לט
לשאר פירט' דיון ארץ פירט' דיון כל היום אל עב סוד' פירט' ע'וי ובפירט' טכס פ'ט
ענין כלב והדומ' להם ענין שיטוח והטס מעה הענין מערטי עב והוא הפירט' ויהי
ועין אחר קרוב לזה כנין כפעל והטעמים לכל דוח פירט' והטכר' פ' סופ' ויהי
הטעמים פירט' אהכס ענין טור' כ'ט' טורכע רוחו הטעמים דהודים זה פירט' כ'ט' ויהי
אחריו אהכס זה מנה פירט' אהכס וענין אחר ופירט' טורכע פירט' פירט' אהכס כ'ט' ויהי
פירט' ענין פירט' פירט' כפיה פירט' כפיה כשעור פירט' ויש מעט' מעה כפירט' עדי
והנהו דרביע' הוא פירט' פירט' אהכס ויהי זהה הפירט' כ'ט' הפירט' זה טכס

פרט

הוא פירט' עליו אהו פירט' של א פ'טן למכר' ופירט' כעין אל הכיר' וה
כפי' אל' ויהי פירט' אנה לפעו ופירט' ב'טל דכלת וכו' פירט' ויהי
הטעמים פירט' כפיתס היה או דשה ליד מעט' ודשה פירט' על אכור ופירט' ככמ'
כשאר פירט' על ההדיס והר' פירט' ממש ומרש' דיון פירט' כאמר' פירט' הטחה לט
לשאר פירט' דיון ארץ פירט' דיון כל היום אל עב סוד' פירט' ע'וי ובפירט' טכס פ'ט
ענין כלב והדומ' להם ענין שיטוח והטס מעה הענין מערטי עב והוא הפירט' ויהי
ועין אחר קרוב לזה כנין כפעל והטעמים לכל דוח פירט' והטכר' פ' סופ' ויהי
הטעמים פירט' אהכס ענין טור' כ'ט' טורכע רוחו הטעמים דהודים זה פירט' כ'ט' ויהי
אחריו אהכס זה מנה פירט' אהכס וענין אחר ופירט' טורכע פירט' פירט' אהכס כ'ט' ויהי
פירט' ענין פירט' פירט' כפיה פירט' כפיה כשעור פירט' ויש מעט' מעה כפירט' עדי
והנהו דרביע' הוא פירט' פירט' אהכס ויהי זהה הפירט' כ'ט' הפירט' זה טכס

פרט

הוא פירט' עליו אהו פירט' של א פ'טן למכר' ופירט' כעין אל הכיר' וה

ויטב עת בלתי לך כפון ועם המלאים אשר אמרתי וימלאו מים כפוסים ליה
לגם היא בן היא הנמיה המיוקרת להם לישפון כלם כרופה ופלא חיוני וקרן
והעבה עליו לשיחכ אנשים ואליהם וקדושו שפיהם וקנה אשר כעור
חמורם כשמים והנפון פגע עיניהם כמטעים ועל כל כמנעם אל כל צד
כרם שר שטעמיהם לרוב כמען פלגיהם

נעם ומהו זה הנעם שיהיה אצל
וקרן נעם הקדוש ומהו
כרענה בה קדוש ואמרו שיהיה זה
מקום זה המקום אשר
הוא עתה האם **פרור**
היה זה סוכה מאד

מאונה וקיד כבוד הערים והן
פרור הוא שהוכרש נה דעה ופסוקו
כרעה כמקור דרשם ומהו
למעשה הנעם עתה נדמה וכן פירש
הוא אחר שכל מה הוא
הנה כרענה דמם כרענה
ולא יודו כענין הענין כענין כענין

חד והוא לברט מורן פרשן אחד יהיה חסד ושד הוא עתה
הכרעה יש ברט בן שהוא מקום נדמה ומהו
או שיהיה יש פה הן והוא לרעה כל
אם הוא לו עצה ורעה הוא לרעה
יעה המרש כענין וכן דרש אורן ועק
פרש וכן עזרה שהיא לו שפיה סוף
פרש כרענה והוא כרענה חסד

פרשן מהו זה הפרשן
הנדרשים הם הנדרשים הנדרשים
כרענה פרשן שלש והם הפרשן
הוא מהו זה הפרשן ומהו זה הפרשן
הוא מהו זה הפרשן ומהו זה הפרשן

בתחיש אותיות פתעם פתעם
השרון טווח הכרע והוא אר כענין
ויכרע עכשיו האכנס את פתעם הודו כוונה
אחר ולפי דעה כי אים לן עבודת כי אם כוונה
וקרנים וכן הש

נשלמד אותה ואחל אותד

צאל

יפהו יעלה עליו חנה יעלה יעלה חנה
החם על הכנה וכן יעלה יעלה
עלם ויהי לפי עליו והקשקש חנה
ואין עולם בעולם יעלה יעלה
מהפנים שטעמים כענין ע

המקום אשר היה עליו כרענה
עליו כרענה עליו כרענה
החל והעבר והיעב הוא כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה

כרענה עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה

יעב מהו זה יעב
ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה

ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה

ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה
ועליו עליו כרענה עליו כרענה

ועליו עליו כרענה עליו כרענה

עפות טאכעס עלן וכבר רבתי פיה טון בשרש שיש עפע דחמקה בסגל התנה
אלל מבעיש עטן העכיעה ידוע פריד רפון העתק עמה לעפע לעפע לעדוק וקע
ומצע טחור הנשרן לך העכיעה המדורה עפע היט היה הטכרה פרידו
ד משיד און אף העפע ואמרן התכופ הש מעא ופי טמא מעפע כי פן מפעם להסרו
מורה הערן וכן רב ונתן על גיש העכיעה להלך מעפע ופרידו רב העפע הוא
מטה ש'עטן היה ויש בו מילי עפע כמען ימנה החמה וכן העפע הוא איפע מלחם
היט מעפע הימניה והעלך טפסה כי פן למענהו פוטעה לעמלונן פפעל פרי וטע
היו עניהם עויפ המונה און העכיעו ופרי פגע הויעאו מעפע ויכע למען

עב

על וילטה פיו שפירי הא' השולל פני עפע שש פלל או ספירושן ויער ער
עם וילדה והעפ עפר שינו אורם פן יפריש עניה עטן העכיעה
על לה מן העכיעה ה' גרור ורתי פלחיה יעפה וכן פלל ה' וילע
לפי שהמנהיג אור לקוחי הרע והעדין טעם פרידו פן
דנטון העפע עטן וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'
לכך לעפ פ' וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'
פיו וטעם עילעם וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'
דעה ומטעה להיות חזקה וכפף ופירע הדוכים לע פלל ה' וילע ע'
הם מהחפץ להסיר אור העל כי פן מעטעה פלל פרידו ה' וילע ע'
שחטו בטורה ה' וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'
ומער לערה וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'

עבב

עבג

עבד

עבז

לא עדיה פ' עטן טועה ועטן ערה כען עפעל פער ערופ פ' עטן ערופ פ'
והעמית וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'
ילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'
לפני פלח וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'

עבכ

ומשים עדיהם המה וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'
ה' העדיה פלכין זה פלל כי בערה לה' וילע ע' וילע ע' וילע ע'
ועדיהם בטכ ישר ששבו אורם וילע ע' וילע ע' וילע ע'
מעפ טעה ופרידו אע ארה הטכ מידכס ונה ש'מורה וילע ע' וילע ע'
אין טכ עדיה כ' עס מלחוק עדין וילע ע' וילע ע' וילע ע'
וטמור עדין עירא אע הגר מל' עיל העעידות נאמר בטמא כי הוא עדין וטע
טכרין והערה מניח עדין ומטע דרעו ונתן ונעל מניח וטמא כריל לענה
חייבא והעס עדין עדין וילע ע' וילע ע' וילע ע'
וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע' וילע ע'
טכר ונה עדין ל' מה טכ לעטן ענהיה עדיקים והעל הככר והעדין
אד העדין ועל לא פלעט אשה יהיה לו ריב ומטע והעדין על העפע

כמחלק בחסד על אשר לא ידע זכ מוות וכן פירש מנה השלך בעלמנו כלל כעני
היונה ילבט כשלג וככסף ערוף בחסד ויש מפרשים עלמות מעטן השלך ויפרשו
אותו מנה השרש וכן הוא ענין השלך כפי שאלו אין חסד ואין עלמות להסדר שם אבל
להיות מנה השרש אינו נכון לתעשה הווי כי היה לו לה עלמות כולם עבדות מורה
והענין שיהיה עלמות מלה מרסבת כמל ומות סל שפירש אותו הגאון רב סעדיה וכו'
שהי למה כלל על המות הוא חסד ואמלה כפי שאלו מרסבת כמל מלה ילע
ויכן יי עליהם את העלג מלה והרפוש כלל נקבות ויהי אחת מעלמותיו
ולת שילגשות שני ערדין הימין והשמאל כנה עד כל דבר כלל עלג ולעלג המושך השעור
וכנה כלל זכר לרשי עלג המושך הגחד מין ועשויה כדכחיס כללע ההר מל וכו'
וכלדע מרסבת העלג הקיסנה ודחפ העלג אדכע אמות עלג על עלג שלג ושלגים מרסבת
כלל מלה כמות ענין זכר בארץ צעמין כללע כדכר היי אבין מלדע וכן עלג העלן
מלדע ואשר הכ מלעלל מל העלל כמל והרפוש כלל וכו' וכו' שני עלגים הדלת האחת
גלילה כלל שני ערדי האחת היו עעלס וולפין הרדג ערדיים וכן דקל שני הלל הדלת
השנית גלילה וכקבוץ הערבות ויעט עלגה סכב והוא היעיע שפעה סכב בית המדרש
וכבר מרסבתו כשרש יעל וכשרש גרע ולקן שהדורות לבית כמו העלשה לגוף אב וכו'
הכיה כללעית מרדיים והעלמות עלג על עלג דקל על הקורות ועקדא הפכה מלעלל
שהלף על ערדי האחת והוא עלג עלירט אכפה העלשה והטכ כי אע לעלג נטו סכב
עלע וכללע שמוח ונאכפו **צב** על עמוד מבעד למחוק ימלה כולם
כלה גנה והעמלה היא תינות השער שמכיתה האטה על פניה דקל כלל וכו'
זנה פירוש כי האטה ושאר עמלים חילב יחוק עלו עמלים הם מעטן עמלה והוא יחוק
כמחלק ככר גריר ועעל לכטס ואיש דק ועוחו ומנהג הלסטים בארץ ישמעאל על
שער העמס ולעטותה עמלה תלויה להם אחריו העמוד וקדלס השער כמו עבוד ויע'
כי הם הלסטים שוכני המדברות הולבים שרמנים ומגדלים שער ומרכבים כשערים כ
שדוקיהם **צב** ולא ימנעו כחדשות הולכים העמלים ש מעט מים כיון
עמגור וימנעו וס העם לגים וכא על דרך עלל בעל האה ועמלים וכו'
והלפת אל הלסם והראוי ומטקה עמל חסיד רעבים וב עמלים והטכ וערה
אמור כמנעו לא רעב ללח ולא עמל לגים ולמנעו יעקוב חומק יעברו ממים
עמלים הלתיחה כי סדרך ואה העבון כתיבם קחו ולכן ועוד אמרשט כשרש שש
ומה שח אחד וימנעון למכשע מים מקום עמלון וכן וימנעון אשר אין מים והטכ
שד כלל נרסב וערוך מעמלה **צב** העמלים לעלל פשר וימנעו
ישאל לעלל פשר ענין חסד ודכח והוא אין עמל פתול פיה שטן חר
חדיס כד דכקה עלו לבוקטו כי כל חרש הטמנו כדכח ולב נגבן וערה עמל
האל שעל היה לוי שהוא מחובר בה עמל מ אעשה ועמל ושני עמלים על
ידיה וכן ערה ווג בהמנוח מקט החסד ויהי עמל כדד כי נקבות ועמל ו
המורים את רוכבים עמלים פירטרו כשרש את שעל עשר עמלים ונחשו

ונחשו כי אכר וימנעו עשרה עמלי כדכ וישוה אכדס עין שיהי
ול בעבור אשר כל הגבול הנה הסרמנים נעמלים יהי ויש תפירה כי ליה שיהי
שיחשוש עמל כדד כיום קרא עמל כדכ והפעל הסכר מעמלה על מעלה
וכבר אחד ולשונו העמל מרמנה כלל ענין חסד **צב** עמל
כן וימנעו ענין חסד עמל יעמל העומל לבכ מן
עומליות אחרות והפעל העובר מן הדל יעד עמלה עמל והטכ והמנה
האמנה כמל והעבר ושערך עמל עמל וימנעו ויחל שער דאשו לעמל
והוא בעל עמל והעובר מן הככר העכפ לא תלע ולא וימנעו וקוץ ודדד
העמל לך והעובר לשלש עמלים חסד לבהמה המעמל חסד חסד והו
והולדה והעמלה ענין כלל ענין הערול **צב** ועמל עומלים
כישים ועמלים וכדכחיו הול מעמל ויפה ל
הכשים עמלים ושני עמלים אל כן הדדג ויהי אדכסלן דעבין יכסין
ויהיו אה עמל הארו מעמלה הארו הרמה וכן עמלים
עמלים ולא יהט את עמלס אל כן עמלים עעלס הכעוך
היה עמל ופסלים כן נקבות ועמל עמל ופסל כמנעו יהיו
כעמל אלכ ידוע **צב** עמל ככר חיו והפעל כעל יודכ כמל
עמל ויש מפרשיו אורו עמל עמל הגדל ככריו הול והטכ
לעמלים לקנה אורו והטכ והככר עמל עמל כיון עמל וכבר
בארט דקדוק העל האה כחלק הדקדוק בשער הפעלים כשוד העללי וכבר
אחר אורו אמלים הם העמל כל זונה למך ומנעו אמלים יעמל
אלמים כלל ענין כדכחיו **צב** כמל על כיוס קעיר ענין עמל
קדירות ומימלס הכפל ככריו הול כמל שלג העטן הם לכוך עמל
מעמל כן החמה על העונת ומן העונת על החמה ולעמלס בעמלס ענין קוץ עמל
ופירוש כן שפוסת קמים הסככר לבלג ולעמל ימנעו כמל כן אמל
דרך מלל כמו לשלם בעמלס וכחכרון אור הכפל ואל מעמלס יחוק עמל חסד
כדד עמל ועמל את העמל הול לעמל עמל עמל עמל וימנעו והרס
וככל עמל ועמל עמל כל מעמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
יש על עמל ועמל עמל כמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
פירוש הול ואחריתו כלו כדכחיו עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
את הדוקיה וימנעו כמכוס דמנעו דמל דמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
כסירות דוגה וכן דדג יעטן כמנעו מן מן ועמל ויעמל עמל עמל עמל עמל
וכעכסון כדכחיו עמל **צב** ועמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
ועמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
החמוד כדכחיו עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
כדכחיו ועמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל
וכדכחיו עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל עמל

צב

צב

צב

צב

צב

צב

צב

צב

צב

צב

אבל קום לך צרפתה אשר לצידו. היא שם שר בארץ צדו. ואשר
הוא בן חמש אותיות

צפרדע

ויעל הצפרדע ויעל הצפרדע. יש קץ היא צפרדע
ודיע ויתכן להיות ויעל הצפרדע שם כלל המין לא שיאמ
על אחת מהן וכן ויהי הכנס וכן אמר יצפרדע וישחיתם

נשלמה אות חק ואחל אות

קקוץ קא

ואת הקאת ידסוק האתוקסוד. כן הבא ל ונת
הדאה בהא ואם וכבר דמילו חלא בתו את הקאת
הנה הקאה בהא לא נמצאה. ומה היר דעתו כי שר היתר ברא והתו המורה מין
הבאו בצרה הזאת וכן הפוט שאם לבוס מדבר והאות דעתו כדעת ל יונה והט
כי האת היתו שרשית והוא בשחל דבר. בסמוך דמית לראת מדבר בתלמוד
אם רב יהודה דאיתיה הקור ובמטעם יל בשמ ייה ובמלמ בעי מאו בשמון
היה אמר שמואל עוף אחר יש בכרבי הים והיה שמו קאה
לאה את הגוי במשנה עשה בנה דנה ופנה הורא בשל

קאה

וכן ולא שא מותם הארץ בתמורת האלף בוד שרן ורין עשן הדיע ידוע
על נזכרנו בשרש חוג

קב

ששית הפור ויתכן ששרש

קבב

רבתו ל משם מה ארבע לוי קבה על קבנו על
עננס עני ילד ויבא אחר איש ישראל אל הדבה

כמו אג האהל וברפין ואג האשה אל לברה או יהיה אל דבה מעשן הזרוע ורנו
והבה כתרוממו במערה עננס הכיס שבמע הדמה שב כנס החטב היונה יר
בו יטמר באשה על דיר הקאנה או הוא כן במע האדם והביתנו זל פרטנו יר
דבה מרזם הערוה באשה והיה אי קגור על שרשו ול יונה כתבן בשרש רבה
בעל חמה וכבר כתבו הטוב והישר בחמה ששרשו יחס וקבה למה שנהג ל
לדות במשנה בסמיכות המלה ריבת הנברי היום בצדי וכן אמרו בסמיכות ל
חכני בשרה שינה מן הטריפה חיבתה אסורה ידמה שרש רוב ויהיה אם
כן ואג האשה אל לברה מלג ויהי מנחי הים והנפרד חבה בהתחבר עם
הכניס ושוב למל חטף תחת החולם או הוא מנחי הילמד הנפרד לבר בשרש
שחת

קבל

ורבנו היהודים וירבל הכהנים את הדם

ומטיה בהם ארס הם מתים. החכם ל אברהם אבן עזרא פי מעשן ארס צרעת
לשוא צרף צרוף. צרוף הוא מקור. או יהיה תאר
לצרוף. צרפתך כצרוף כסף. צרפתך בל תמל
אמרת יין צרופה. אמרת יין צרפתהו. ואצרוף כבוד סיגך. ואצרט לך שם.
ויתברך לצרוף. הנה צרפם כסף. כסף צרוף. צרופה אמרתך למגז.
צרפה פלוק ולפי הכל עשן ההתך והזקוק. ישם הכלי שמתוכן בו מצרוף לכסף.
והפעל ויתלבן ויצרפו רבים. ואלו אשר הם בני ארבע

צרף

צלצל פנפים וכן ובצלצל דגים האשו פנפי
בשרש על. יירש העלצל. מרס מונקילוס סקאה והוא מין ארבה וכן ברבי
רבותנו זל ומעלה סקאין. צנתר
ל יונה שרביטי הזהב. ויותר נכון להיות שש פלס
כמין שש צנורות. כמין שאם המריקים מעליהם הזהב. ויונתן לרס אסקריוטון
דרהב. והוא שם כלס כמין שכתבן בשרש צפה.

צנתר

עצנת אחת. כמו צנחית. כתרוממו. צעצע
שש מעשה צעצועים. כמו צאצאים. כלומר מעשה
עצרים. כמו שפרטן רבותנו זל כרובי. וכן אמרו תשא אונקילוס הגראמי
כרובים מעשה צעצועים היו ומצדיין את פניהם כתלמיה הנפטר מרבו. ואמר
מצדיין את פניהם. עי שבתו אחד אומר ופניהם איש אל אחיו. וכתב אחד אומר
לבות. יש מפרשים מעשה כרוב היו עשוין הנרא בלשון ערבי צענה פרט.

צנצן

צעצע

פועה פה ופועה. והמלצפפים והמהגים
אמרתך תצפצף. כסוס עגור כן אצפצף פי
כמו שגמר תשא אמרוך. צפצפה שמ מן
ממין הערבה. נהא והיא הסחותה. כמו שאמרו לול

צפצף

כמו שגמר תשא אמרוך. צפצפה שמ מן
ממין הערבה. נהא והיא הסחותה. כמו שאמרו לול

צפצף

כמו שגמר תשא אמרוך. צפצפה שמ מן
ממין הערבה. נהא והיא הסחותה. כמו שאמרו לול

צרפת

עד צרפת פרובצא

והקבלם הדי שמוע עצה וקבל מוסר וההפעל מקבילות הלולאות כולם עני קבלה
שהיא כענין לקיחה פרש מזה ומחי קבלו פי כל שהוא מזה כנגד החומה והג
עד רב וכן טעם מרבולות הלולאות שתייה כל אחת נגד חברתה באוה וענין עני
וענין הקבלה אחד וכן ויכה קבל עם נגד העם והוא שתי מלות ויבר פדשתי וי
קבלו בגדש מזה פי אחד יותר הרוב מזה " וקבע את קובעיה
לפני היהבג אדם מלהים כי אהם הובעים אותי ואמרתם
במה קבענך עענש ענין נזל ונקיחה בהכרח וכן כובע נקשת על ראשו בכה
והוא בקוף ברה והמסורת מעלה עליו ולפי שלא יטעה האדם בן אכסב העה
המסרת אשר עליו לית בקוף ומלרע ענה ומן וקובעו יתרויהו מלגים ושאר קדיה
סבע כנס בקן בר מן גילן ירק בקוף והוא כלל מן על קראש את קבעת כוס
התעלה עענש שמרים פירודיילט בעני וית פוילי לפא דלוטא וירגש בספל אדוי
אדירים בפויל גבויג " ויהבן את כל אכל ויקבצו את
כל אכל וקובצו על יד ידבה כל עגרי הובצים שס על המלאכה
שנח קבוץ אלו את כל יעדאני רבצו זרעם בחירק לרבצו מללכות ברמץ חטף הש
קבעת כסף ונחשית והעפעל אך לש נרבצו דיות כל צאן קדר ירבצו לך יההבן כלל
פעם קבצו פאדור וקבצתם מירסע ארץ ותקבצו את מי הברכה התחתנה לחונן דל
ויהבנו יבן אשר ולכן נתתו יהבצו כל והעם בוערך יצילך קבוץ כבומר
הקד יעלא שם פועלו ממנו כל מאתן זונה קבעה החירק תחת שורק כמו ופתחו
שערך תמוד וכן סגב יונה ונבן הוא שיהיה קבצה מן הקבד פירוש כי מאתן
זונה רבצה שומרון מה שהיה לה יעד אתן זונה ילובו יכן הוא פתחו מהקבד והוא
פעל עומד כאילו אמר ופתחו שערך תגד וההתפעל כי התקבצו כל בעני שכס
ויתבצו יחדיו ענין הרבץ פענן אסיפה אך יש הפרש ביניהם כמו שכתב אדני א
אבי זל בחבר הקנט כי לענין הרבץ לא יאמר כי אם על המפוזר לענין אסיפה יאמר
אך על מנין שאינו מפוזר כמו אסוף ידך ולא יאמר קבץ וידך וכן ויאסוף רגלו
ואין איש מאסוף אותי ולא יאמר מרבץ אותי " (ואחריון ק
קבר אברהם שמה רברו ושמה קברתי אחרי
אבו ויקבר אותי קבור מתך והעם בקבר איש האלהים בשש נקדות המבר
אין קברים ובקבץ הנקבות יהוא לקבולות ובל סביבותיו קבורות סביבותיו וי
ומשקל אחר וגם קבורה לא היתה לו מצבה על קבורתה היא מצבת קבורת רחל ויה
קהלה קבורות קבורתה ופי וגם קבורה לא היתה לו ערב הקבורה והם התבדו
העפעל תקבר בשיבה טובה והקבד וכן מקבד מצרים מקברים ישלא נזכר

קבע

קבץ

קבר

פועל

פועל שמה חבר אברהם
עענש הסענת דרד ושחיות
שנכפלה בו הפא וטרף זרוע את הדד

קדד

קדח

קדם

קדר

קדר דוד אפס ודר ויטת
כי שיש משרש לדד מל

קדד שער כי בדדד חלק שער האש חצו ללע וחצו לשמאל ער הדדד יעד
נכלבנו עם בע ארבע אונות וקדה חמש מאות ויגד וקציעתו וכן נזכר בדברי
רבותינו אל בפסוק הקטרת מור וקציעת כן נראית בעשו ערבי בלשו קציעה
וגוד נכתבו בשרשו ורבונו סעדיה גאי אל כתב כי הוא קדוש

כי אש קדחה באפי פועל וימלא היוצא הי אש דחה
באפי היו כלכס דחתי אש דחה אש חמסים ויגד

בערה ושרפה וימזה נאם את השרפת יאת דחה ויהא החוט השורק מר בהחל
החמיות והוא שרדיו לו אש של עצמות נאבא אחר הוא מן מאבצים יחד
ואולי נראה כי מראיהם כמדאה אש

מראש קדרו קדם בשש נקדות והקבא
והסעך מראש מהדמו ארץ ולא היא תר משל הדמיוני בימים הקדמונים
וכשעם הדמוניות ורדמוניות אל התבונן ולמא שרדית שלק יבא מימי הדד

דמיתה היא לערס יהג במפיה יש בן נדמת השובט נקדמת קבץ
הושבתי אתכם שרדמונית מלא נחל רדמים והפעל יכבד על כי דמית
לברוח תשישה ידמו שדים אחד נגנים חסרו החבר משחטן ואחר נגנים

כמו שמש ידח האובן שמעון הדמוני ימי עוט מדון דמוני ברכים במה
אחדים יף אשר נא הדמוני אתכם בלחם ובמים כי תדמלט ברכות טוב פלח
בברכות טוב כי פעל עומד הוא דמיה פע הכרעה וכבר אחר מי הדדיו

ואשלים לא קיש ויתדיו בעדט היעד כלם ענין הקדמה וידוע הוא ינה
חנקם לשע עענש ואין צורך כי דמיה פע הכרעה וידוע הוא ינה
ברעך ודיוך והכרעה וכן כי תדמלט ברכות טוב במה אחדים יף הדד
לחם מזה שזכרנו ושלא זכרנו הזמנה היא הקדמה וכן נראה פאת מזרח
שקרא כנגד פאת מערב אחר בן בעדן כרדס מחוס לך ער הדד
אדעך דמיה מזרקה כפל נבאר כי יותר לבוא דונ ושי אורח מלש
דדס וכן עשה דמיה הצפיר הטעיר דמית אשור אל הגליה הקדמונה
המזרחית וכן נראה פאת המזרח דדס רוח הדדים יעד דדים בשמים מה
שאמ וינתן בענין ימין יתכן שהיתה הרוח מזרחית דדמות וכן נראה היס
המזרחי אל היס הקדמוני סוף אל היס האחרון

וקדר

עליהם היום וירדו השמים שמש וירח צדקו קדר הלכתי בלג חמה קדר
שמה החזירתי ושעריה אמלכו קדרו לארץ כאבל אם חדר שחונתי וקודרים
שגבו יעני הקודרים מע קדר פו הנחלים הקודרים מהתחלת זמן הדרר
שירבו המים ויכנסו שטפי הארץ ויחשב המים עד שהשלט כשיפול בהם
מתבסה בהם לרוב חכמים ואלעם שלעתיים עצמתים אותם המים גלעף שהיו רבי
ונבובה תחלת הולכי דרכים בהם כן נבובה תחלת בחברי אלה והשם אלביש
ושמים קדרות ולא וכי העבד קדורתי והפעל קבר ואקדור עלי לבגן ויהי
וההפעל והשמים התקדו עבים ורוח ענן הכה החשדה ומה שז ממנו בענן
שפלות שהוא גם כן ענן חכה וכנס ענן אחר ומה חרמי לפני שמבטל בן דר
קדרה לפי שהיא שחורה מהרמדת האש תחנה קדרה
כי קדשי אל תגע בו כי קדש הדין פי קדשתי ממך ומה כי
היום יקדש בבני סן תירוש המלכה סן האסר בהנאה קדש וכן גרזול מנח לבני
הכרם שהם אסורים בהנאה נאם כאן ואיש כי ירדוש את ביתו קדש ונאמר כאן סן
תקדש מה להטן אסור בהנאה אף כאן אסור בהנאה וכן אל כל מאכל הקדש פי הן
היטמא כלומר שיאסר ממנו טומאתו כדודש שהוא אסור ופי הפסוק שטמא חג ל
לכחנם תרת חטמאות גולי שכוון בגלות וטמא להם אם יאסר וטמא איש בשר הדש
בבגת בגדן שהוא טמא שנגע בשרו ונשאג בשר הדש בבגת בגדן הנה הכסף ראשון
לנומאה ובשר הדש שני ונגע בבגתו אל הלחם או אל הניד או אל היון או אל השמן ל
ונגע אליו אל המאכל הקדש פי היטמא המאכל הזה שהיא רביעי לנומאה כי הלחם
הוא אב טומאה והכסף ראשון של טומאה ובשר הדש שני והלחם וניד והמשה
העל שנגעו בבשר הם שלישי והמאכל שנגע באלו הם רביעי ועל זה טמא על ה
המאכל שהוא רביעי אם הוא טמא ואמר לא והראיה כי על המאכל טמא לא אמר
הקדש ויש מהפיתנו זל שאמרו כי טעו קהתם בזה התשובה כי הרביעי טמא
בקדש אבב על השאלה האחרת ששאלם אם יגע טמא נפש בכל אלה השיבו
כראוי פירן אם תהיה הכנה טמאה טומאת נפש טמא שהכנה אב טומאה וה
ולד ראשון והלחם והניד והמשה שני והמאכל שלישי ויענן קהתם ויאמרו וטמא
ישעיו ברדש היו יודעים שהוא טמא בזה טען לפיכך השיבם הטמא אשר
יקריבו שם טמא הוא ויש מהפיתנו שאמרו כי לא טענו עלפאת מהן יש מהן מי
שאמרו כי חמשי ברדש טמאם ברמטונה וכראוי השיבוהו שאינו טמא ויש מהן
שאמרו כי קודם שגזרו רביעי בקדש שאלם וכראוי השיבוהו שאינו טמא ומה שהע
הם ואשר יקריבו שם טמא הוא פירן גלעף שהם יודעים הלכות טומאה וטהרה כל א

קדש

אשר יקריבו לכבד כאילו הוא טמא הואיל והם מתעצלים בבני הבית עני הקדשה
מכוח זה הטעם שלטן טען שלטן הוכחם אלא לענין הבית בכל הקדשה כל אשר יגע
בבשרה יקדש פי כל דבר איש שגב בשר החטאתו בלע ממנה יקדש כי אמר יהיה
ידש פמיה טמא פסולה היו החטאת כגן פגעו און פסול אחר יתסל חנגע בה ואם טמא
הוא יאכל הטוגע בה חמור טבה כלמל אם יגע בשר שלמים שטחטו מאתמול בחטאת
שנשחטה היום נאכל אותו בשר שלמים בו ביום בלבד כדי שלמים הטמאים לטען
טלה אחת אבל לא בלי לה בשר החטאת שהחטאת נאכלת בוים ויהיה הנה לפי שהחטאת
עבדי בשר שלמים נאכלת כדין בשר שלמים ואם החטאתו בבשר החטאת כגן
שנשחטו היום חטאתו שלמים ועל בשר שלמים בחטאת נאכלו כדין חטאת היום
והייתה בבשר אבל לא למחר הטמא בשר שלמים זהו פי יאכל בחמור טבה כל ל
הטוגע במזבח יקדש אחינו קדש פסול שגלה עניו דדש המצבח להטויר כיון ש
שעלה לא יקדש שיהיה ראוי למצבח אלא שנקטו באחד כי הדברים היסודיים הקרבי
כן כל הטוגע במצבח יקדש שכן בבני שרת משעבדים להם יקדש הדעות הגזו שפסול
באחד מן הדברים הנפשיים הדברים שש להם הדעות הנה אינו יחנה כמות לייסוי
והשם יקדש הוא והיבוצו נפלי הקדש אם מרדשי וי ומה שגב דדשי ויהיו יבלג
חטם כמא דדשים יקדש ביתו ומה את חרדשי חמני ויכר קדש נדא מרדש
ישלן מלהיש ימרדשי ייראן והלב קטם אי מרדש יום הליך מרדש ופי א
הרמון הליך לפי שהוא כמרדש שגל יכנסו שם אלן הידעים נדא כי מרדש
מקד הוא וכאן אל מרדשן להתפלל ולא יוכל חולת מרדש יום מרדש יום מרדש
והיה מרדש כלומר מרדש שיקר האדם להגב בו ולעיל הפדוש יהיה פירוש לשט בני
ישראל לפי ולמדות לאחד טוב באחד רב כי טבעו סיעתו וישאם והוא שאמר
לא תחמדון דער לבל גנר ואמר העם הזה דטר נראה כי מרדש השם היו הן שריו ו
יאורדיו לנת העיר בוד מלך גזיר ואמר לחזקים וסיעתו ויהיה שם הרבה למרדש פי
והרמון כהטוגע בו ולבית החושדים יהיה לאב נקד ולעור מרשול ויש כדש ענד
לחמנה כלומר להזמנת פודענות כלומר לאכילת יהיה לפעמים כמא שאם ינתנו
מכשול לטען ויקיה שני בני ישראל פרח בו רמליהו ושבעו וסיעתו כי טענה הן
הנים במעלה מילכות בית דוד ויהיה פירוש טוטב יהושלם ביה יושלם
והוא חזקיהו וסיעתו ואהיו להם למרדש מעש בגדס בגדית ויהיו מרדש יום
כמו מרדש יום אטא שהוא מרדש אחר האחד ממנו מרדש בשר למתעב גי
התקד דדש הוא דדש יסיו לאתקיים וינפס יקדש בשרו ויקדש בשרו
יקדש יבתי בתן בני ישראל בדיב גרדש וההפעל יהי קדשתי ויהי דשן ייה

והיא מתקדשת מטומאתה חמתקדשים והמטהריוס אל הגנות והפעל הכבד
ויהי איתן קדש ל כל בבור ולא יודעו את העש בצדיהם ידמה שהעש
רדושים כמנהגם וכן רגל ולא יתעבון עם עמא בלבטיהן וכבד אחר אשר
קדש קדש שרת אורש ל כל הבבא אצד יולד בבדרך ובצורך הזכר רדושי
פלי ג' יפ' שדשיתון מרחם צריך טמיה קרי הוא קדוש לבכרה לט יהדיש גיש
אותו פירי לט יקדשנו לקדש אחר והקדוש את הדוש יעקב פי יתנו לוקדושה
בתפלת יפג הדשו עליה מלחמה קדש עצה ויקדשו את הדש בגליל בהר
נתרגל ויקדש ארטישי ואת בעי וכבד אחר הקדושים לונס הדגה וההתפעל שיל
קדש לון מהעני הרבא כלומר הלילה הזה שימות חיל סנחריב יהיה לכם
טלחה כללה שמקדשין בו החג והוא ליל הפסח וגם קדש היה בארץ וחיות
ברדשים ויעבד את קדשים מן הארץ לא תהיה קדשה ולא יהיה קדש כולם
עלעם שהם מומנים למטב

קחה
קחל היהודים נהלים עליך ויהי
ויהי בהקל העדה ויהי כל העם עליה
קחל חדה אחת יהיה לכם ההל הוא
הקדושה סגא האמור בית יערב הדור אתם דאן דבר יק' ומא ואות ל עליהם
קחלה גדולה קחלה ועבד והכבד ואת כל העדה הקהילן הקהל את העש וז
ובהקיל את הקהל יהלם במקלהם אברך את יק' וברבון הנרבות במקלהם אב
אברך אליהם אשר קאה בשלל הלע אחריכם באה
או יהיה מטוי תלמד משקל עשה בנה קנה והכבד ולא
תדיא אתם הארץ והטם היא צואה בעי מרום כהתעות סכר בקיאון יספיק מוא
בקיאון והורכבה זאת המלה עם מלת קלן וק' קלן על כבדך ובצרי כבב טב
קחל עני הקדושה ידוע הקדושה והלחיים והקבה ואת האשה
אל קבתה סבר זכרונם בשרט קבב ושם באדע עענס

קוח
וקוויקל יחלפו כח וקווי קווי המה ירטן ארץ ויוז הרב
חסרה מהמכתב ושאררה במבטא אשר לא יבטון קווי
וקהם מקוה ישראל ומא ויכלי באפס תקוה ותקות מי ישורנה והכבד קווי קווי
קויה נפשי אס מקוה שאול בית ויקו לעשות עגבים יק' לאור כלם עני הסבל ול
והתוחלת ועני אחר וקווי אליה כל הגוים וקווי המים והטם מקוה המים ובטון נל
עקבות ומקוה שאיתם בין החומותים עענס ענין קבוץ וענין שלישי קווי ומבוסה

לו המדה וקו שלישים באמה יסוב אנות מעט אחר מעט שהבונה טטה דין מעט אחר
מעט ומשקל אחד את תרות חוט הטע ונשקך גל חוט כמ אדמת עפר וי עין דגם
תרא חוט זהוירא וירגום שפה לעי סביב תרוח יהא מרחם לעומיה אס כ ערה ל
תרגום הקורחוט הטע שפת קד אדום ויתכן להיות מזה וילכל באפס רבזה לפי שהמט
ימי נכפי האירג שבו חוט הערב ומזה העני ומקוה סודי המלך ירח מלוח במקור כ
כלומר שהיו סודי המלך מוצאים הסוסים ממצרים והי לוקחין בירושלם במחיר
הסוסים מקוה שהי מעלכין למצרים ובדברי הימים מרוא ירחו במחיר כתוב באלם
ויתכן כי המקוה היו מוצאים ממצרים כען הסוסים כי ס מוצאט במלכות פלח עלה
היא במצרים יתר משאר הארצות וכן אמר יבטון עובדי פטרים שיהיות וכן אשש
ורמה ממצרים ופי ירח מקוה במקור לפי שהסוסים טא היו מוצאים במחיר כי פ
פרעה נס לשלמה מוצא הסוסים שיוכל להוציא הוא סוסים ככל רצונו וכגמי שיוציא מ
ממלכי הארץ גם כן ממצרים שיוציאו עי ידי שלמה ולא יתכן מה שהי טרעם למלך
מצרים בהוצאת הסוסים ואמר הכתוב כי סודי המלך למר היו מוצאים סוסים
ממצרים לירושלם בגא מחיר אבל המדה מלכות הפשה שהי מוצאים ממצרים
היו מוצאים במחיר ואחר כן אמר כמה הי טרעם ברעות הסוסים ממצרים מוכי
הארץ מרכבה בשל מאות כסם ואוס כן מלכי החתים ימלכו אדום וכל מי שהיה
צריך להוציא סוסים ממצרים בידם יוצאו עני יד סודי המלך שלמה הי מוצאים
ועלם היו טרעם מחיר הוצאה כי פרער נרי אורה המוצא קשפמה י רב להיות
מעני זה אס מקוה שאול בירי כמ אס גבנא שאול בירי עפי שהבני יעשה בענוה
הקו וכן קו קרוי בען אחר בעני כי המצה קורה כען הבני ומזה נדמת העצה
ולד וכן בכל הארץ יצא קוס בענס

קוח
אקוט בודי בשורח ובחולם אשר ירוט
ראית בוגדים ואורוטה וברומליר ארבוטט והפעל וקדושתם בטעכס
והצא ל יונה וקודה וקדושתם בפעכס בעני טפעל מנחי העי דומה שמצא בפפ
בשדיון דפה ור יונה כתב שמצאן דגש וכן מצאט בשפרים מדוניים ובמסורה
עני לית דגש ואס כן יהיה מפעלי הספל וכן עטה נפשי בחוני בפפס ורחבה ושכ
עענס עני כריתה ומן העני הזה נהמר הזה לפי דעת כמעט יוט לפרט
ראיתי בוגדים ואורוטה וברוממיר ארבוטט עני רטטה צדיא עני מדי
קדושה טרברי רבותיט זכרים לבדכה וכן יתכן מזה ארבעים שער אר ט בודי
בשורח ובחולם אשר ירוט שכל כלמק שהיה במער במדבר ונל שפך גישו ל
דחיק מהעני שפרטט

קוח
קוח קוח יערב ושמעו קוחי טמ

בכול יום עגידים נחבאן פי לחול עגידים נחבאו פי בלא חסרון כמון שכתבנו אותם עם
חבריו בשדש גוה וקול שופר הלג קול רגל גרושן אחריו ויקו חולות וברקים ידועים
מהם הקול עם הדבור ויש ברא דבר קולה נחש יקר פי קול צעקה יקר כי
בחול יבואו גליה וברדומות להשחיתה אמר נחש על קול הטרט
שהולך למרחוק ומצאן הלימה בקול קול יין גלהים מתהלך בן
וונתן יתגם נחש זינהו כחון גרלה ויהאם
שאון בעמדה נכרמה בן האלה נחה
שפועל ולא קס טבאן עדי עתה מקום ויקס שדה עפרון קום

קום

התהלך בגרין ולא תסוה קום ויקום אבי ויאכל קום נג שדה
וירם העם כל היום ההוא וכל הלילה כי המו בו עדי שקר
בת קמה בגמה ויקס בו כחשי ולא קמה עדי רוח באיש
ועינו קמה ולא יוכל לראות כי המו עטנו משיבן ואמר לשון קים
בעין כי טאשר תכהינה עני האדם לעת הזקן ותקמטו ויתרו
העין ותרום העין ורתבנס למעלה ויש מערשים לפי עטנו עטן כי
כלון עינים ויתגם וונתן כל עיניהם קמה עינהו וכן יתגם
ונתן ועשו דמה כי המו עיני קמא כל הקמים עליך שאון קמין
ואל יושבו לב קמי פירשו בן שהוג כשדים בגרלה בנ
ויתכן לפרש שיהיה גרין כשדים חסר בגרלה אמר
וושבו גרין כשדים וסמך הכתוב על המבין לפי שזכר
בבל וכן מנהג הכתוב בהרבה מקומות ויהיה לב קמי
כמשמעו לב גויבי כמון תהיה קמין לשמעה בקמי הם
והדומים להם ונדרגו הגויבים למים לפי שהמים על שם
שכנגדם לרעה ויהיה תבונת הפסוק בן כדון אמר
וין עבארת גנת מירת על בבל ועל יתבי גרע כשדים
עממין קטולין דרם לבהו ושפירין בקומא חרדהו מחבלא
ומשקל אחר מסך מלך גרם ומכא על ישראל קומים
עלי בפלס טובים בנשים והשם ורמי הקומה גרועים
וכמורה ואכרות קומת גרזים רצנו לומר הגבותים
שבארזים כמון שאמר מבקר ברושיו גרת קומת
דמיתה לרמה ויפול מלא קומתו גרעה ונקרעה התב
התבאה דודים שיקצרה קמה לפי שהוג קמה כולה

טאחר מגידש ועד קמה ברמות פלגתים וקמה
בדה מילכת ישראל תעמה תתרום כן גאתרום
לג תהיה כן ורם דבית גשר בעיה כן גאתרום
יקום דברי עליכם לרעה וקום בחולם דבר
מי וקום ממנו ומהם ויקום שדה עפרון כדומה שעמיד
יעתים בידו ותגור אמר ויקום ויקום וכן בעני הקיום
הפעל הכבוד ומגמר אסרת קום חום וקבלן חומע
כדבריו וכבר גרמו הקימותי ארת דבר ויקום
סערה אלממה פילו הסערה שהקים וישנה
לדממה ושלג נוכר פועלו ממנו הוהם על וטבר
אחר וחרבירעה גרזים והעמל לגיוב ידומם
וההתעלה ממנו ממרובים במיין ומידחוממי פעל
ובתקומתו גרזוטט והוג תגור בלנססת יתו גווע
ממנו מים הביטעו והשם וגולה ארתכם קוממיות כ
כלומי בקומה זקופה שלג תפחה מגרם על דוד
ויעגים בנה רמה ומשקל גרור ולא תהיה לכם
תדומה ומדך גלקים עמו פרשתי בגוש גל כ
הוג מלה מורפעת מאל ומי חום שם במשהו
גרור ברעססת יוג וומר גת כל היחוס גרת
כל הקום גשר ברגיהם הוג שם בלא
לכל חי על הגומה שם במשהו גרור לג
נכרה קימנו מהכל במבול כי שאון נח ובעו ויתים
גכלה גש פילו יתר הרשעים והם שהו גרור
כן בסרנים ועמורה ושם במשהו גרור ושמת מרנס
ולתרתו לך מקום והוג לשון זכר ברוב ובלשון נרבה
ולג תשודע עגד מקומן והלבון באחר המדומות וקול
בלשון נרבות ואי זה מקום מנוחת רצנו לאמר
למנוחת יא באי זה מקום מנוחת כי מקום גיטו ס
סמוך וזה מקום לג ילע גל חסד הסמוך פירש
אין מקום גיש שלג ידע אל מקום שם דבר הוג
עמו הסוף מקום קבר שם וטבר צתבג הדומים אוטול

היה הדין. ולעולם יבוג על מלך גשר ועל שין
השמועל בסמיכות במקום גשר הנחמט
העלה במקום גשר נבואת מקום גשר
וסף מסור שם מדום גשר אסילי המלך
אסורים מקום שלפול העין שם יהונג ולבריע
זכרם לברכה כמנ שמו של הקצה מקום
לפי שהוג מדומי של עלם כמו שנקרא גם
ס מען מענה גלהו דדם ויש מפרשים כי
לוח והעלה ישמור לילונגים ממדום גשר
רמז בו הקצה לפי שלג רע ולברעב ק
השם במגלה לפי שנכתבה עם ספרו פוס
ומרו ..

קון

היא וקוננה ויקון אירמיהו ק
קדמ לסקוננה בנות הגלים רבוננה גורנה
הדגש לאסרון גנת הכפל עשן הסעד ופירשו ה
בברענו זכרם לברכה קינה גחרת גומרת
וכן עונות ומשקל קנל שלש מגות משקל
עזרת פירשו ה יונה להבת חנרתו וכן בלשון פ
ערכו גומרים לעשן חנרת גלקנה וירכסן לפלט
פירוש קנל כובע מגן שריון

קוף

קופים הקוף הוא שריון
שימי היא חיה שצולת פנה דומות לעורת אדם
ותפשת בדיה כמו הגדים ומן השרש הזה
תקופת השנה לתקופת הימים ותקופתו על
קצותם והם מעשן כי הקיפו ימי המשתנה יחזק ודומ
בעשן גרוד והוא עשן סבב ואמר רמק תרת השנה
לתקופת הימים על תקופת השמש שישאב בסוף
השנה לתקופתו

קוף

העשן קוף וחודם על
השמש קוף ועל קטרך כלוב קוף פירוש מנה

פירות הקיץ. כן הלחם הדין. הפירות שם
שמיבשין בלוי. ועשן גחר וירעו לפענ בעי ישגמל
ויקן מוגב וילחן בשרגל ומלך על גרם גל
תולדו קחן בלעצרת בחולם וגרודן עם שריון
גשר גלה קץ וגפער שיהיה ויהא בשרגל א
פעל יוצג והטבל נעלה ביהודה ונרילעך כלומר
עשה בהם שיקוצו מפענו עש כלם צדה צדה
גמר וגקוץ בהם על דרך משל כמ ודקצר נפשו ב
בעמל ושרגל עשן גחל לג הדין הנער הקיצות
עדי ערך הקיצות העירה הקינה משלכנה
בהקוץ רמזותך והם מעשן וירק יערב משנת ויקן

קוף בעשן גרוד עשן גחל בג הלח הדין עליל
הדין מעשן קץ וגעש שלח מפעל הכולל הדגש מל
עליון קץ לרע על אשר עשן קץ כמ שגני
ערכים לזכרון גם יתכן לרמז מנה השרש
הדגש רמזות העו כנל ופסו צצים התג
מנה הקיצות והיג גשר בהמה עש גחר
קץ ורלך קץ כסוח הדין עשן גחר
קיצות תלולם בדיגש הדין הם מחלפות
הדגש בשער חלק פרשת

קוד

קדתי ושתתי מום מהר מים
ופירוש קדתי בארתי עדי המקור כלומר ששתיתי
כל מימי הנהרות והיעורים מרוב חולי עדי שבאת
אל מקוריהם ושתיתי מימיהם ונתן תרגם הגנה
חיותו חפר גובין ושתתי מיין והפעל הכבד בהקיר
ביר מימיה כן הקרה רענה ומנה השרש וקוד
עכביש יגרוג קליותם לג יהיו לבגד פירוש ידוע
וגדע גבו זכרו לברכה פירשם כמ קודות בתע
רצונ לאמר כמ העכביש שתגד לבסוף כמ קודות

קוש

זכר ה יונה בזה השרש
ולמוכח בעער יקושון ולפי

קף

דיעבד שהוגע מן פעלי הכפול עם התקושו וקשו
ושם פירשנו בערת הגל " **קטט** וקט
בפניהם נקטה נפשי בחיי בפלס ורחה

ונסבה עננם ענן בריתה וכבר זכרנום בשרט
קוט קוטב מדירי מקטב יסוד יתרים
בשט פקדות ומשקל אחר גהי

קטב שגול זה העני כמו כן ענן בריתה והוג
החלי הבג פתגום לגדם ומכה גורת ונתקום
ידושלמי לחטוב עצים למחטב היצין " **קטל** אס
תקטל גלוח רשע הן יתלע לו איחל והלס
מהר עשו מקטל קמן מפני ההפסד עננם ההרג

קטן קטנת מכל החסידים
ולקטן עור זגור בענין והשם
וארז המאור הקטן קטן וגדול שם הוא קטע עבה
ממתע גבי רצון לומר מצבע הקטן ובקמץ וזו
הוא הקטן והקטן הקטנים עם הגדולים לעשות
קטנה או גדולה כן מי בן ליום קטנות והמקור מן
הפעל הכבד להקטין גיפה ולקדוח קטע עבה
כתבנו בחלק הדקדוק בשער העמות

קטף ארז רגש ונקודתו קטף וקטפת
מלילות בידוך מרגש ונקודתו
אקטום והנפעל עורנו באם לג

יקטף עננם ענן בריתה " **קטר** אשה
קטרו שמה הבהנים וקטר מחמץ תודה
מקטרת מור ולבנה כולומר שבגדיה מעשנים
בסמים והשם הולג ארז הקטר גשר הקטרתם
בפלס והדבר גיין בהם וכבר אחר והקטורם
הברון להקטור גשה בהטוב ארז העליות
יקטולנה ושלג נזכר פועלו ממנו בליל הקטר
ולשם מקטר מגש לשמי על משקל משחת כן
משחתם בהם כולומר בכל מקום קטרת מוגש

לשמי ומנחה טהורה גלו צוית להם ה גברתם
אין עורג פירש גדול שמי בגוים כלומר ממזרח שמש
ועל מבואו מגדלים שמי ואחשב להם גדול שמי פאילו
מגשים מנחה טהורה ומקטורים לפע לא טאשה אתם
ששים שמחויבים לפע לחם מגגל ומחללים שמי
זה שאמר גחריו ואתם מחללים אותי גדרע גבי
וכן לברכה פירש גנעם שעובדים עז השם ויין הון
עובדים וכונתם לשמים אפשר שהוג פעול ופי
מוקטר מוגש לל ההקטרה על קטרת הסמים
וההגשה על הקרבנות והמנחה על הסלע והשם
ישמנו קטורה בגפר ובציו ושים קטרת שמע הט
בקמץ חטם להייעות בן גשר כמשפט להייעות בן עב
עפילי וקטרתו בפיתח וכן וקטרתו ושמע פליגין ומשנת
אחר קיטר הגרן כהיטור אכבש כ הייתי כנגד
בקיטור ידמה ער בגרן לנגד בדיטור כ הוא יבש
שילג וכיטור הוא הבל העורה מ הגרן שדומה
לענן ושם המזתה שיושם בו הקטרת ביד מקטרת
להקטור ואיש מהקטרת בידו ושם למזבח שמחטוליו
עליו מקטר קטרתו פרח מעט הסמיכות החבץ בלשאי
מבית הוא משחל אחר ואת כל המהטרת הקיטור
גארבע מקצעות החצר חצרות יטרת פירושן
קטורות ותרגום ותקשר וקטרת וכן בארמית
עוד משה קטרון מלתור השרים קטרו חציה
משתרין קטרו מצטנו ירצע לומר חצרות קטורות מ
מחוברות יתר קטורות בזויות רחצו בן הזויות וזו
בזו הזויות ובא על דרך ותקשר כל החומה עד חציה
וכן תרגום יונתן דרתג מקטרתג ובמסכת מדית אומדן
אין קטורות אלא שאיט מהורות

קיק

הקיקיון ובמשנה ולא בשמן היק
בגמרא מאי בשמן קיק היקיון זיונה פ רביט שם אל בן חפני
שהוג הנקרא בערב אלכרוע אמר בגמרא אמר רבה בר

בר חנה לרביהו חזי הוה חזקין דיונה ובלילי ימי
דמי ימי פסקא רבי פרו בן אבנעל המים היג גדל
ועל פום חזקין מרילי יתנה פרו על פ החנויות מז
מזלן גורת לילי ומפרצהו עבדין משחא מרעטו
עשין שמן ומטורי פרו על אבנעל בתשובת הג
הגאונים גילו סרה יש במקומנו ועשה גרעטו והוא
מדי שמן ומי ליש כל צנה הלכה שורה משמנו ושמן
בלשון ארבו גלברוע

קיד

המזבח נקשת בקיד השני לעשה נג
עלות קיד פרו אבנעל הידוע במשנה וסמך עליה
אל הקיד כלומר שיהיה עליה בגויה בלתיים
שהוא בען אבנעל למ במחיצת קעם והוצים והקצן
בלשון נקבת בקירות הבית ארבע ואת קירותיו
וקירותיו עץ ובלילי ההשגלה קירות לבי הומה
הומה לוי מפע שהלב יש בן דפנות והללים
שיש בו והפעל הכבד ממנו וקדקיד כל בע
שרי ופעל הפעל פתחה ומשפה הורה אבל התע
משנת בהרבה מקומות מהרה קיד והיה
משפטו מהרה בעלי גלגל אשה ונעות מנ
משנתו ועננס עשן היוסרת הקיד וכמו ש
שהוא משרש מסוד השרש בן מהרה הורס
הקיד ואמר קיד לתוספת בעלי כי הו היה
לו במקדקד כמו לעבא עבא ורשע שרשע
"יקסמו קסמים" הן קלותו
מה גשויבך

קלל

קלל כן קלותו והפעל ונקלותו עש מוגת
ובני וקלל על נקלה פרו על אמרה נקלה
ותקלל גבר עלי והכבד ומרוע הקולותע ל
להקל כל נכבדי ארץ כולם והדומים להם
עשן בזיון וירשן לפדש מזה כי מקללים
להם בעו כמו שאמר ובני יקללו ובעשן הקלותו קרובים

קל חזק על פעמים קלם היו הודעין בהכפול הפא
לאום ההללה פרו יבוצנו זכרם לברכה בעש
שהיה חזק אבנעל באיברם דאוחו כן השם היה
מקול זנתה והמסרת על לית חסל בקליל רעג ב
בדברי רבותינו זכרם לברכה מסרשים גורת פממשע
ואמר קול באשה ערוה מה טעם היה מקול זנתה ופיו
את האבן ואת העץ והפעל וקלל הודעם בחידק
היוג בדגש הקוף להבדיל בין בני בני יחלו והפעל
הכבד הקל גלצה וכל גרעה פעל ובעשן היחלה
אבו ואמו קלל מקלל גביו וגמ לם תליל חרש כל
מחללן טבר ברט דקדוקן בקרה הידוע בטור
השלישי מהללם לחם בעו ילל בצמח ובגלהו
שלג טבל פועל ממנו תליל הלחתם בגר
והשם ברכה וקללה כי הלחת גלהם תלוי
כלומר עשן תליל את השם תלוי ויש לפדש מהעש
הדגשון וקלל בזיון גללים הוג התלוי פשיהק
אורג גלם תלוי גומר על שחה וקדש הוג תלוי ה
חנה הדבר בזיון גללים הוג תלוי והוא הדיו לפע
התלוי בגרש וקלל כי שטעמים ש לה
אקלל כי קללת גללים תלוי וזה טעם למגדח
ולעובד עשן שהיו עתלים ועוד טעם שלג תפמג את
אדמתך והוא טעם לכל התלויים בגרש ושרגל
כי המית בגרש שאינו נכבד טומאת הגרש היג וכן נ
שזה והושע במלך העל וברמשת המלכים שצו
לחוריהם לערב ולעשות עליהם גל אבנעל כי
עתידים ושרגל לעשות בהרוג גג ימגו כמו שכתב
וקברום בות ושרגל למען טהר את הגרש היו
גרה הוגה שכל זמן שרג נכבד הוג יומגרת האין
והטעם שלג קברו את בע שגל המועים עש
עק עלויהם מים ורג נכבד להבדה מעס עד
תשרי וזה מתחלת חצו עד תלך עליהם מים

פירשו רבותינו זכרם לברכה כי לפיכך לא קברו
איתם ואעפ"י שכתוב לא תלך על העליון
מורה שתעקר אורת גזרת מן התורה ויתרוד
שם שמות בפרהסיג שהיו עבדים ושבים אומרים
מה טוב של גלו אומרים להם בע מלכים הם ומה
עשה עשו פשוט יהיה בגרוס אמרו גוי לך אומרו
יגויה להדבק בה פגומה זו ובהפלה גם פגם
הפעל לקל בחצים וכל הגבעות התרלהלן
והם מענין לקול בדברי לזל שהיו ענין להלך
וההשחלה פמן שגמרו כל המלקאן פטורין וולת
זה נשדמשן לזל סה הלשון וז' ונה פירשם
לשון חנוכה בענין ההלכות וכן כתבם גדרע גבול
לזל המלקא בחצים וזה לוחות חצים למעלה גם
יפול החץ לזל בע עמון ולך שם וכן דעת ונתן שדגס
קשיר בגדרו נחשת קלל פירוש נחשת
הממורט ומה והוא לא פעם לקלל כלומר שלא לטון
פע הברגל ומה הענין חבל מלחם הלל בחצים

קלה

אשר הלם מלך בכל גביב
קלוי בגלש ומצות וקלוי והתגור
ולחם וקלוי ופרמל נכתב בגלש גיפת הקלוי
הזה ואלע גבוי זכרו לברכה קודם מזה כי שול
מלגו נקלה וכן מלג פניהם קלון עעגם ענין שרפה
ועליה וענין גאר מקלה גבוי ועמון והנפעל ונקלה
בגד מוגב גיש לז ונקלה כי כסילי מלגו נל
נקלה פירשו ענין נקלה והשם שבעת קלון מכוון
וקלון על סודך מלה מור כבת מן קוץ והלון ענין
ענין כיוון וכוונת צדקה וכוונת
אמר בו התלמוד
שדוע וקלוי הוא שדע
ורבותנו זכרם לברכה
פירשו שפרסונו קלוטת כרגלי הסוס או החמור ער

מקלט שהיו קלוטות וקובצות בתוכן הנשים שם במענה
כדי שיקלוט את הענין כלומר שילך הצבא וקבצו
לעג והלם לחלפה ולקדם כל היום בשט
נקדותי משג אחרי הלסה לכר
האדמות ענין העג והבני וההשעל בו טפל על המלעג והם
קשר עם בולו והוא במלכום יתקדם ויתלס בך ויהלסו
בו יאמרו לו עלה קרח עלה רחוק ולע שיתמיד הלעג
עליהם הנה הוא מתפגע בלעג עליהם ופעם הלשו הזה
טפל על השבח כמו ולא היות כונה לריוס מרתן כלומר
לשבח ארתן של חזקת גויה תכן להיות בענין זה והוא
במלכום יתלסו כלומר ישיתבן בהם גבול ומוק
שגמר גזרין ורועם משהי ה דמה הענין הרגשן
יתר כי תרגם ינתן הג על כ כג יתלעב בענין
השבח אומרים ברהם יתגילו ויתלסו אבל ת
עמרים געין זכרו לברכה בסר בתלית זכר
כתב שגין לומר ויתלס גם יש לפרז להלס ארתן מצ
מענין הלעג והבני ויהיה כר הלשו יתגילו לעג יתג
הענין כי הזונה ליערת והולסת לעג יתגילו
גדלו לוערת ער ונה ימבה מויה בלתי לכו שפחה
לדברה ונעך במרתך שפחה ג עכ כ הזונה עק
לארתן עמלי בעני הזונה ומשה מורת כיו שרפה
לה גרתן ארת ללג די שהיית כונה בזה הענין גלג
שנרת ארת נרעה כל זה הלע
באבן פירושן משליך

קלס

קלע

והכבד ויחך משם גבן וירדע ואת נחש גיבוי
וקלענה השם בקלע ובגבן בסגול בתוך קל
לקלע והלע ביה אב פונדק בלע חנע דולע
ישב הארץ בתעם הזאת דמה גייתם דגב בתוך
הקלע כלומר כבה ושאבם ויסבו הרועים תג
למשלוחי הדלע מסב מלע הדלע עליהם מהלעות
ברובים מקלעות פקעים פתול גויה הם פרוחיים

כפתור הדלת שזכרנו קלעים לחצר פירו ורועות וז
ונדרגו כן כעשוי מעשה פתוח ישע קלעים הדלת
השטן גללים ענתו כמ צלעים כמו שגמר ישע קלעים הדלת
הגזית ימה שגמר קלעים לתי שהקלעים היו מעשה
הלעים ויונתו תרגם ישע צירון ו
ללשון הנה הכלי שיש בו לשעם
בן האבל והתבן והוריו לו פרהג בלעג ושם
הכלי קלשון וכלמלו שללש בגילא אמר קלשון שלש
השנים: קמח שמח שערים בסגיל ותח
קמח וקלשן לחי רחים וטחע קמח גמול
קמח על שם סופו כי לא יטחון גרם הקמח וכן אפיתו
על גחליו לחם כי לא יהיה לחם על שגמשה
ואחרים יולתם כמו שכתבנו בשרש אפה וכן ב
יעשה קמח כתבנו בשרש לחם ותדמט
לשך הילח עני קרמוט ידוע בדברי היל
שברה הכשר רבו הקמטים וזולת זה אמר שזכר
בזה העני יונגא בעניו זה שאמר וידם בו פחשי כי מעט טח
הבשר יתקמט העור ושלג נוכר טוענו מלמג גשד קמטו ולא שרז והוא
על דרך ההשאלה מזה העני כדומר שנכרתו בלא עתם טחלו בא עת
וקמטם למורת עת הזוי הוא עתה קמטו א יהיה קמטו טענו נכרתו כמו
הסוף בדברי היל חטוב החפיה לבנו קמל פח
באתנח קנה וסוח המלכ פטוב עברתו קמץ
וקמץ משם מנה המלכ עני רבין ואסופה מלמ קמץ מלמ אגרסו קמץ
אצבעותיו אל כף הקרוע וכל היל כיצר הוא עושה פטט שלג אצבעותיו על פח
ידו ומוחר בגידלו מלמעלה באצבעו טנה מלמטה וככה ותעש הארץ בטוב
קשבע להמצים הל שמשפי אטשי הארץ לרבותים טרפצו ואסופה רבועה רבו
או פו רגש הארץ ממט הל שחצאה הארץ בגולה רבה מפרטה אחר המצים
קמט נחוח הנה ענה כל המטונעם מיו ממויע הרוצים ופי ארטיקט
אשר שם עפרים ורגו מדענת בארזים טבר זכרנו דקרוח המלה
בחלק הקדדון בסוף הטלשי והי ליונה הלך בעברי פי פחתי שמה רעור רעור וכל
במעלתו הנבו כל עוף השמים ודרור קל וסמור קל ספור בעתו אומר עם רע ארטיקט כל
מלע וממלכ קן אס בן כוכבים שים לך והרבין תלש את הרבה כנשר עיר היל אפר חיי

קלש

קמח

קמט

קמל

קמץ

קמט

קמץ

קמץ

המקנה אתה לי פי בעברי

בעבוד וק אשר קנה לאלהיו ו יכור מלהיו שנתנו לפני ויהודה בעבור
כע יטה בעבוד לדמו הנבועט לשי דעה לאול קטובם וכלתם מעלותי זה
והנה הדבר מהם והרג אותם וידעו כי אחיו הלדט וק וידעו אורו ולע
לאו ק להיל כי מטעם להרג ולכד וסרע קדומים ל כל חלה הדדדוד וד
ורגא חל באחודת והתא כיה היא שמו אל השו הוא ומטרל אחר אל הש
ו ווס יו והטכ רוח דעה בקטות לוי והקפץ כי מטח דעה הוא והה
הטכף והטאותו כודים סמל הדעה הוא המדע וא כדך בעל ההג
ומטעם ארעא ככלב מטעם לוי לויס ואע ארעא כלא עב כלב מהפע ה
הטכף הק וקמאס לשלש וק מהדמט הם דשוע כלא אל והוא דל הט וק וידעו
אורו לכל אשר עש אכתיב עני הדעה ידוע והוא דרוב איש חמוץ
אשר הוא אציהל העוב איש את זה דעה לשם ואר הל
דעך כידעה עבר עברי וקוד דעך לעוב דרכ והלכ דעך
ככל מהנה ודעך והעל ודעה הטדה עוד דעך כתיב והפ הטכף כי ארע
העני מנערו ללל לעני שאהיה דועי מהנה ופוח אהיה והטכף כתיב
למנה ומטה אחר מדעה הטדה זלכ עני דע והוא פגה המכירה וידוע
והכה לית הגבור והדדוד יקדמו נקעה לע עין דע הגורם ועבדו ומקעה
זכ היה גב מדעה כדד ועני היה מועט כן כי הוא ער הטן ואחר כ ע
מפרי מהו העוקנה כדך לענין וק מקנה טכח ידעה מקנה כלל ההוא יתק
שיהיה לטן יחיד והיוד לשך החל אלע הוא א צמנה או יהיה לטן דכס
ואעף שאל ידעה הנה כמעה דכיס וק הנה הרכו מרעיס כלמן ולעשה
משעים וציאו אלמג מרעיסם אל וסוף זמר מילי ערה אע ומקנ ומה מתי
כעמא ועני אחר טאשר יעד הדעה דעה וסוף דע ידוע ועי שעטין מן הדעה
מדה אל הלש לא י בקעה הערה וק השדים הדחיים שהם בדמות הלעל
יכנה בקעה ושעה קעס שלשה דע מטרה וכדטף האבור כפת דיהם ודעוים
וק רבדוד היד ערלא דעה ואורוע מדעה הטכף וההא ענה ומטענה כמקנה
והוא מקנה הדוע שד ליק הסוף וק הרמחים לעי שהם סמנה הדעה קרולו
ס וער היה דעה כלל הערה הקומלת ברמחים וק כר המטונעם לרמחים ס
הפנות בחוטים מזה ומזה קדמו דעה וככה כדעה ישרו וק אמר דול טעמ
מטעם הלוח סגויד ג טפחים וצוחים מן הארץ ודעה ודעה עליה זעם
עש טפחים וק הצלם שהו סמור הלעה היל ודעה בטכ
העיר ככנה דעה ודעה הטוב מארץ נדחר קמץ
ודעו כזה מאצרותו הוא הכטכ הנדעו לעש קמץ
יקוסכ ויבט עעט יקטף והוא סג ירויין כתיב קמץ

קמץ

קמץ

קמץ

קמץ

לכבוד וכן בראש ואלו...
הבין ודעה אחת עוררה ענין דרביה בזה...
או דברי ונהיה הנה יביטו ידואו כי ושיעור אל קדוש ישיר והיננה שער דמיון
ענה בפניו אינה דעה חמונה דמיון אורו אמרו כי דואט המין גדול והיה
המין דין אחרי דמי דואה אורו דעה היננה אל דעה אורה בפני וידא
לא מלכ פני וסוף פ דאס ולא הכירס כי לא וכל לראות היטב ונהו לא וכל
לראות ולפי שהדגש העין היא גדולה משאר ההדגש שאלות שאר ההדגש
לה כמו וכל העם דואים את ההוה דעה דוח בנ לא גראה יד פיה האו
דב מעשה פטעם הודעה ועין הוא כי דואו הכורא הוא ההודעה והשנה
לפטו והדבוק בדרכו וחטט האור העטס ויש בעש דואו ההוה ויהיה
באורו בראיון אורו כלעל בלחמו אורו וכן טראקה מעס וכן מעדס כן נאה הידואו
אור יהיה הידואו דואו עתעכס טואה סכעס ויש עמלס אוקל כי טאר השלש
הולכס אטרי פו וארס וטכיס ופעש מה טואו חוב וחורו ההוה לראו לה כו
פעיוה נדביוה שהיה ויוה למעשה ויש מעדס הנה יביטו ידואו פ עשן פיון
וכן לראות כי אר על צוה ידעה ואין טרד לרועיאס מעטעס וכן דוד ועין לראו
פך אוקדלס פך ונהס וכל בעיו מדיא לא היטובט ען דא וובדרי ופילין חטך
אדך אל דמי כלעל אל האור מדיא שוקל אדס לראוץ פ חמיה הוא חוס דמיא
כלעל פיה היפיה טואו לראו פ בעור שהיה טואו טעם לרועיה ולא דמיה ויה
פיה חוס העס דמיא כלעל טלא דמיה אודין כטעור מדין כדרך השלש אידעה
אחר הנדרד מאק עד שהיה וחור וועלש מעטעס ונאט לא כדואה כלעל פעוה
ומאן פ דבדו טואו טראה לכל אדס הק טאוב ופ ידואה טס הדמיה וככטי העטס
אחרי דמי כלעל כפואה כן כדו החסס היטוב בן אלשר ונבן הא וכן כדב ועב
טאול עדין חודק טס כלעל טואו פן היטבה פעטו מוטאיהס יודה ופילקוט ונאט כ
אס דמיה עינו והנפעל לא טהיידה ולא טמיה פואה ויקא על כפי דוח כי פעש
וטראה כטמחוסב והס וכוטו פן היטבה יהיה טמיה ועלה כטמחוסב והס וכוטו
לדי טראה טלון והדמיה כדואה טעס למנה ידראו וטלא טכר פועל והדמיה
ויה ויגיונו לא דואו והאלך טראה והפעל הכבד אשר הידעה הן ההוה ופעש
וכן והדמיה ויס מערך כדרך הא טלא כמעדג אראט כטלאו וקאר ודואו
ידעה ודא מויהס אר כן המלך והטס מנעט טמיה למויה הבן לחק אר המדיא
ואטמחוסב על המדיא והדבוק בהדיא פעטך חוס אל מדיין ויטל וכלעל טכר
כמויה טלו אודיע ודמיה אט דעט לבי אר המדיא והדבוק כמדיא הנה
וטלא כזכר פועל מאק ודמיה אל הכין כדמי אודיה כמדיא הטמיה והוא
חכלי שחכרבלן בן הפעס וכבר היה כדמי מועד כטריס יעק ובמדיא חסבוא

בשרי עבא פה והסיר את מוראתו בצעתו והוא היפה כהמנו בשר
ננה כדטעוהו ומלא ושמטה כרגו עני טעו ועבר והפלא מהפכה מנה
הי מראה וקצרה ופא חולם תחת חלם חטם והדמה ואת האיה קרה
ראה דאה וכמה נכרא טמה דאה שרויה פויה
האם קרעו כמו כן רגמיוס יבהעח האקס מדרט
עצרתו ופקעח האקס ונתחעפה בוד האכה יום עבדו ויהי ען יוס פועס
עבודו כהמה מבהמיות המדבר חזרה מאד
הרגשו האשו האשו האשר שיה ככרמני דוב
עמלו בראשו דרסם כראשם נלתי דדוק כראש נדון ויהי דגש ויתמר
פוי היום האשו ובעתה קרעו יוש מפרטס אורו כמו חוס העס ויעד עפיה
כעדרו יהי דוד בא עד הראש פו האש קרה טיהו קעל ית החוה כדחוק
טס וכן תי עד יוש טוה יאוס טמיה קר הזקס ממיו יהיה האדמית פיה
המדיע ויהי טמיה דוד עלה במעיה קרעו אט ען יהיה חס הבות קס
לא היה כדע מרוס הבית בטמיה דר המורים היה עדג חמיה כן טיה
טרע בא יד מחוס מעט עד טאכ גד כדוד ט כר פיה פויה ירונה פיה
בבני ישוב חולם עממך האטיכס טפס כס האס בני יתה כדמיעס
אן אדני טאול בא כוזכס ככר רגשו חמיה יוש טמיה חזר וימסרה ב
כמו כדמיעס וכ טעב יונה טעדה חזקים יוש ידעס כפיה דגה טנה
מבקר האטיס והעיטס ויק כן האשו בטיס כפיה חפכה חמיה ויהי
האיות טמיעס מראו והטבתי מראו חמיה פויה חמיה חמיה
מראש חכס וראו ממטעין אמרה כבטה דרג האו כן יהיה מראש חכס
כך מה גדולתכם וכן כדכעל האקס אשר טמיה חמיה חמיה חמיה
חמיה חמיה מראו חמיה וכבר פו מבני פס חמיה חמיה חמיה חמיה
ככר חס כן הא כחדיה כערי וטמא רגשו ככר חמיה חמיה חמיה חמיה
לדבר האטיס הדברים רחלנים מ האקר וידראו האטיס כן כפיה חמיה
לעצמו אחד טמיה כן טמיה חלסותיה קרע ויהי חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה
צידו כי הא את האש כן יטראק חיו כפס איהו פו חמיה חמיה חמיה חמיה
בדאשו יד הדב וידא האש הפעל ככר פו האו דבר וחמיה חמיה חמיה חמיה
ענ הקר האש דכרד אמת חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה
השביע טמיה האש הטנה בעשור חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה
העשור דרא האש הטנה טנת וכל יהיה אן גיוז חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה חמיה

דאם
דמיה

שנה בעשירי הוי אים זה ובל והוציא את האבן הראשה תאר לאבן שהושמרה
החלה ביום יענן ביה תצאוק לשמחה וואמרו לה חן היה לה ראשונה ושען בתחלה
נכתב באלף וכו' כי להם היה הגדול הראשונה הושבים ראשונה כלומר שהיו
ראשונים הרבים נמקד במענה וכן מיכאל אחד השרים הראשונים מן הגדולים
במענה יכן קראו השר הגדול והתאר בדאשון בעשירי לחדש והוא כנס שהוא
ש תחלת החדשים אבל אך ביום הראשון תשביתו שאור ביום שלפטו והוא יום
ארבעה עשר שהא פעם שבעת ימי המנוח וכן הראשון אדם תולד פירו הלפט א
אדם והוא נכתב באלף וכו' כי שאל נא לזר רישון נכתב בווד לבד מקום
האלף ויש לפדע ביום ראשון כמשמעו ר"ל שיהיה מושבת ביום הראשון וכן יכל
אלהים ביום השביעי והוא נקבה בשנה הראשונה המרכבה הראשונה אל
הטוב ראשונות ומלך היא השנה הראשונות והשם והיה ראשית ממלכותי אך
ברא אלהים אינון סמוך וכן מעד מדאשית אחרית פיר טו בתחלה ברא אלהים
את השמים ואת הארץ ואחר כך תצאוקתם ואחר כך ספר כי בראית הארץ היתה
היו ובהו טוב האחרית כענן שאמרו הרואה את העלוי וכן מרשית הטעה חס
אלף ראשית גוים עמלק פירושו כתרמומו ור' ונה פי הגדול שבהן והחשוב
ייתכן להיות כזה ראשית חרם כלומר המשובח שבו וכן ראשית שמעם ומטחן
רבע ורב שלם בנק פעל עבר מוסב לעתיד מפע הו' רבו מל
משערות ראשי ורבה יתקן רב על טע הארמה והתאר
עוד השם רב ארד אפס ורב חסד רבים יקלו טע טיב על ארץ רבה בסוד
קדושים רבה ר"ל עדה רבה לא אמוט רבה יושר כתרומות רבה כלומר הטעה
אותם מקצרים כמו מתחזקות ורבת בעם ובתוספת ווד רבת עם ובולות ל
הסמיכות רבת צדונו מנעוריו רבת שבעה לה נפטע כי רבת בקהל אשר לא
התדשו רב לבס בני רב עתה הרף ידי ורב מהיות הולות אלהים כלומר
הי' והשם ומרוב ימים יתקדו כי ברוב חלומות לרוב אידון והתאר בזה המשקל
רב דברים לא יענה ובמקד ישוב החלום הזה במשקל כמקד חטף רב אוכל
נה ראשית רב אדם יקרא חסדו כי ברוב חכמה ורב זהב ורב פענים ורב
תבואות שכן שור ורב כפר אל יטר והשם בענן החשבון רבה כעמק השדה ורב
יו רבבות שפי ישרא והוא החשבון הגדול שהא עשרת אפס ובפעול הבית והבעל בדגש
דרבמונים שתי רבות ומלך בתוספת אף בסוף כל הקהל כאחד ארבע רבוא והקבוץ והפול
רבואות דרבמונים שש רבואות ואף וכלא אלף וארבעמונים רבו נחשת רבון משלים
רבו ורבין רבון קדמיה יקומון ומכלי האלף בקבוץ השנים רבב אהים רבותים והם שתי רבואות

ובא עם הו' והל' ג' שהוא
תוספת הדבוי ל' כי

כי הם רבואות הרבה אבל הם על תכונת שנים כי אמר גריון אלפי שנים שפי
אלפים שנים והפעל מאט מאט צוננן מאליפות מרבבות יכן האדם הנכתב והחשוב
יקרא רב לפי שרבו מעלותיו מושיע ורב והצילם על כן רב ביותו היידי
מקד רב והוא דוד כענן קהית חנה דוד ורבי המלך יצע לרבים רבת כל
בגוים יכן יספ בתיס רבים כגמר חשובים בפענים יכן אכתוב לו רבו יתי
תורתו תדברים הנכתבים שבתורה וכן הגדול בשנים ירב יעבוד צעדי לא
רבים יחכמו ומחשדש היה הענן הזה וכרבוים על עשב פדכבים היות
ארץ והוא המטר החזק וענן וברקים רב והומם כמו פעל עבר בשלל פאם
הם הכסף ועצא המין על פי מלת המסרת אס כן הוא תאר וימרהו ורב והוא
עגרת פעול בשלל ימ מעש והתאר רב והקבוץ השמיני אל ככל רבים יצע
על רבים ענן יהיות החצים **רב** ירבו על גרוק רבוי הזהב
חצים עשויים מזהב גון מזולתו יש מהם על הצמר ישג הגרון

יש רבוי על המטות כמו שאמר מירבדים רבדתי ערשי **רבה**
ורבית ירבן ענבתם כי ירבה ממך אספרים מחול ירבו
למד הפעל וברך וצונן ירבוין פרה ורבה למען רבות מוסת והפעל רכבד
ירבה אצמה על כל מרבה רגלים לא ירבה לו נשים ורב בבת יהודה הרבה
ארבה והרבה המכשולים הרבית גרותכם מהרבות גוים רבם כבסע צווי
חסד או הוא שם וכן רב להעלות משאת הנש מי הער מדריכה ג' אצט
הרבה וסב ראה הרבה חכמה ודעת כי הרבה הו' והרבה עמו פדות ולא לרוב
המשרה בצדו מפען הסמיכות או חלה עד שלט מרבה במגל ולא כי מרבית
העם ומלך מרבה להכיל והוא תאר לסוס וכבד אחר רבה צבאך וצאה ויתכן להיה
רבן אוכליה מזה והוא צווי א עבר משרה רבב ור' יהודה טרב בענן אחר ור' רבות
במחיריהם במרבית נא רתן אכרך ורבות לא לר' ואין צורה רב הם מעט זה
כמשמעם וענן שטע והוא קרוב לראשון הרבה גרדיה אשר אפזת ורבות הרבות
אנשים חטאים מלך וכל מרבית ביתך יענן שלישי הובת דשת הוא מורה החצים
ברשות ו' ספר שיש אוננו מירגס נער רבון ויתכן להיות מן השדה הזה את הארץ
למינהו ונקראן כן לפי שהוא מין רב **רבה** מרבית רבאנה
ונחבת למרבית פי חטטה ברוחין **רבע** רבעיה פעול
רבע יהיה המנבח שיהיו רבעים שוים ארכ
עוד על התרומה חמשה וישמים אסף רביעות כסומר מרובות תיה ארבה פרחה
כן סזות ענן שמן מאת רביעות כלום מאת כל צדדין היו מרובעות כן הרגס

רבה
רבע

מרבית רבאנה
רבעיה פעול
כרחבן התאר

מן ארבע סטריהון מרובעין ויש החשבון בתוספת אלף לארבעה האשים
אל ארבעת מקצועי הצד והארבעה מהקטנות ולקבלה בלא הא וארבעה
ואת הסבבה ושלם גרבעתים שש פעמים ארבעה פירו שש כמשפטן של
גטב פאי וארבעה פון חת הש"ה ויש לחת מחלק הארבעה רבע ההון במגל הדי
אל ארבעת רבעיו ואלו ומספר גת רובע ישראל ואלו רביעית ההון והארבע
יוד היחס וס רביעי בנ רבעים ואלו ועל רבעים והפעל הכבד מרובע סביב
ורחב מאה אמה מרבעת וכתב ר' יונה וממה שנגזר מן הענין הזה לרבעה אורה
לרבעה תבל הוא והכבד לו רביעי כלאים והנכון שיהיה מענין ארזי ורבעיות
שהוא מהגים ורובן חת בגעם ורבעת
ידבן שס ציוס ורבעת ואין מחירי ורבעה
רובן בין המשתנים והאם רובת ונמר עם גדי ירובן ותרובן רחוק בלעם
והכבד בנאות דשא ורביעי ורועים לא ורביען שס איכה הרובן בנהדוים
מרובין בפוך אבנדך כלומר שירובן באבנ פוך אבנ הבנין אל שיקודה
יהיה באבנ פוך והו שאמר ויסדיתך בספירים והשם ועמק עכור לרובן ב
בקר לעמו בה נהדות אל תשד רבצ ואלו מדבן לחיה ובסמוך ואתבנ
עמק נמרבן זמן
ועליוס מירך מרבה
העליוס לפטמס ודומה לו בדברי ה"ל העשה לרבה ודשה רוב מנת
לו רגבי נחל ורגבים ירובין פירש בהם ר' יונה המקומות
בעמקיס הסמוכים בנחל ועמדיק בהם המיס ואחדיוס פרא מרגפות העשר
מוטש בנע או חלרי הנחל קודש בנע
ואין נחל ירגו וזל וירגו בטע ורתי ארגו
השמים ירגו אל הרגו בדרך ולא ירגו עד והט הוא פגע יוצא וירגיל
בבג אלה והשם חדל רג מעצבך ומרגך ומס השמוט בחירה וכבר הרבנו
הדומים ט בחלר ההדור ובהא הנקבה ברגה ובדמה השלה וההרפעלעין
הברגך אל והפעל הרבד והרגו לושבי בטל ענין הרעיה והתטעה או מן הסח
או מן הכעק וכתב החכם ר' יונה ול אית ההרגך אל ואפטר שיהיה טחל זה
הלזן על הול הרעב והרעש ויהיה החפץ בהתרגך הערדיק על בדבדוים ורגית
לשוקר על וממה שמחזר זה אמר ושונך עלה באנף אל רבו דבריק ודומה לענין
זה אמרו וירגיל ט בטל גלה כלומר הדבות בטל המעשים הטלה רשימו בארגו

רעב

רנב

רנב

רנ

מצדו סתבטן אותו בשרש הא"ת בן ארבע אורות
על משוטן והכבד וירגל בעבד ענין המטענות
ואפטר שיהיה משוטן רגל ענין להמלטין והרביע הויך המגד ומספר דברים מה
לתי וקרב לענין זה וירגו אותה עט ולגלו את הארץ בענין ויתרו את הארץ
הגל תחת רגל בן נהדות והוא בלשון נדבה רגל עמדה בלשון רגל ישרה
והרפין ורגלם לפתח מע גשר לו גלבע רגלים וירועותו ומרגלותו רגבי ורמב
מרגלותיו ורגל רגליו שש מאור אלף רגלי כלומר שהיו חולכים ברגלם וכן כי את
רגלים רעה י"אוןך בעשר שנה ברגליו שלג ענין בהמה לרוב עליה מריבמה
מריכותו והפעל במקחמה וכן ויטא המיך ופן ביה ברגליו מרוב רעה והדאגה וכן
העם אשר ברגלך כלומר החולכים עמר רגלוד כ ורגל המיכה גשר יפני
ירגו הידיוס כלומר לאט שטא היו רגליהם במרוצה ובמהירות והוא התהלך ברגלם
ויברך וי אוקר רגליו פו פנעו שאומרים רגל טובה לפנעו וטא עשה רגליו ישימעו
שרגלם וטא שטת רגליו שלש כ רגלם רגל כו בשנה כו הכתיב זה שלש רגלים
פו פעמים ושלשה לשון אחד ואנכי הרגלתי אפיריס פירשיו זמן הרגלתי בחסות
ת"ו בהא ענין הרגלית ידוע בדברי ה"ל שהיא פנעו המנהג וכבר בארנו דהדור
המנהג האחר בחינה הדדויה באנמוס בנען הפעל פו רגל ירגו פו הידיוס וירגו
שדה כופס חרל משטח לצדא יעני הורג מינעו רגל כו פאמכבסוים הרגליוס
ישפשיפי אותם ברגליוס
איתו אבן וירגמו אותו כו
ורגמו עליהם אבן ההל רגיס ירגמי בו וירגמו באבן פצחיה אבן במרגמה רבנן
אבנעס בחד יפנעו העיני ופ"ו אבן אבן טובה ימנעו כתב בירגמה כמ"ו
ופ"ו כצדור אבן מגבל החיות בבגד גרמי כו טרין לכסיו כבוד ורגס מן
ואנשוין בשל נהדות שרי יהודה רגמתיס פ"ו החס ויש מפרשים שריס ויול
טו רגס ורגס מלך מולי עט אנשים היו שראצו ורגס מלך
ועמדו לוח והפעל ויחא מי עדימדה מלכות ההיול בו וינסך
פעול ואס חז פועל דברי נרגן כמתגהמיס וירגט באהליכס הס האנשים
שרעתס ומחשבתס נדעה ועלסם בענין התגונה יחכסו ויראיים פניהם מה
שאין בלבם ויהו שאס וירגט באהליכס
רגע הים ויהמו גשו ערדי רגע וימאס עני
ומזה על רגעי ארזי כלומר ברע ארץ מרומות שנסתרים שס י"ט עשר שמה
עד ארבעה לשון ישרי תגליל אבהיעתה וכי ועד פני בעד טוכר

רגל

רגס

רג

רגע

טא רגס
והרפלות

בכתי רגע'ים
הרביעי' המצ

וכן יש לפרש מזה כי ארצות גורים מעלה כמו אכרתם ואלם מארצם ונא
שם הרעיה ללית הלך להגיע ישראל ובגים הם לא תדעו והפעל היוצא
ועד ארבעה שאון שקל בלומר משקוטנה שלא תרבה לרבר ומשפטו לאור
עמים ארבע כלומר לעיני העמים ארבע לבס ומשפטו להם למיין הרעיה את
הארץ והרע לושב בגל ומצא מרגוע לעצמם ולא וזאת המרגעה ולא לדעת
רנת המרשים וברגע שאול יחתו בסגול והפעל הרגע ודמי ענש המטחה
יהתקט יר יונה פי מזה ומשפטו לאור עמים ארבע כלומר משפטו אראה בכל
רצו מהזמן שהאיר בו לעמים וכן פי מזה כי ארבעה ארצם מעלה כלומר שיהיה
מעט מן הזמן ארבעה ממנה וכן פי אם זמן איתנו ענה וכתב י יונה כי ארבעה
וארבעה טוסת כן ארבע ארבעה כמו ויהי בכיב רנש
הגשו גים והשם מהגשית פועל און ומא נהך בגש ענן
הקבוצ והמקו ויתגם והטבת את המון מצרים ואכלות רגשת מצרין

רנש

הדודל עמים ותיני והפעל הסבר וירד על הכ
הכרובים ועל התמידות את הזהב והשם מעשה
מורד יענש ענן פרישה יהישה וירדעו את פחו הזהב ורדיהו ית טס דדהבא
ימן השרט הזה והענן הזה לרד לפעו גים והוא מחר מן הקל בפסם טאך יהושע
מן וחמת המלך שכסה שאון אר רידי מעלי והרדידים הם כדמות לעפלים או מן
לעשפות הנראים בערבו אר ארדא ויש מפרשים קלע מישי שעששין להשור
העמים הדלן בענן ורדו בעם שונאים לא תרדה
בן בפרך ידה בדרב

רדה

מיו ינה ים ובחזקה רדיה אורם ופרך לא ירדו בפרך וירדנה פי וירדה
בה בעצם וכן שם בעמק צינה רודם פי חודה בס והולכנו לתרן זה בעבור
כי רוב הענן הוא רטוב עם ביה וטוב הא לתרן המעט אחרי הרוב וכן תרגם המלך
לא ירדו בפרך לא ישכט ביה וכן לשון ממלכה פועל הזה קטור עם בית ברוב
מלבד אחרים נהטרו בלא ביה מושל בעברתו עולם מעשל עמים וכן בזה השרש
הדיות אורם לא ירדנו בפרך לא ישלט ביה וירדנה רודם וטוב הוא ללכת אחרי
הרוב בשמות הלשון והפעל הסבר ומלכים ירדו וסבד אחד אר ירד שריר ית
לי בגורים ענן הממשלה ועא רדה קדבש וירדהו על פפיו והכהעם ירדו על
עיהם ענן לרחה פי ירדו השחד על נדיהם כחודה הדבש שהוא טוב וערב
וכן בדברי הול בנקיחת פתח התגור אף החודה טרן לסל ויש מפרשים ירדו מ
מהענן הראשון כלומר הכהעם רודים בעם על ידי הטבאים ובמזותם

רדם

נרדמות על פני ארצה פתוח ועצב נרדם ורשב
וסוס קמץ וביטוע נרדם ורשב וסוס שרוב וירדם והשם
ויפל לוי מלחים נרדמה היא הענה החזקה

רדף

הרשב ולא רדפ אחרי בני ישראל היפו
יו את אויבכם את מאוב בירכם בקט שלום ורדפהו תחב רדפי טוב נמשך
הקמץ בטעם ערך צדק תלדנה שרר יהדעו ייחם ארס לרדפך אם לא דם
שמות ורם ירדף בקלץ חטף לרדיאות בן אשר וכן עתה ירדף בנאז ופתח
והפעל על צוארנו נרדפת וההתפעל לרעת המרדדים ירדף אויב נפשי ופ
וכרט דעתו בן בחלק הדקדוק בבני התפעל והלכד ורדפה את מאהבה ומ
ומרדף צדה יאהב ואויבו ירדף חטף הוא פענ יוצא לשליטי שהאל מרדתי
והחטף רודף ואויבו הרופים ושלא נלכד צועל ממנו ורודף כמוץ הרים ופ
אחר כתרן את בעמק הדיופנהו מורדף בני חטף
הפחדו ואת תרדו עניט לפי מקומו אל תפחדו

רהב

ירחבו הער ביהן פי יתחדו ויתגאו והמקור ורהבם עמל ואון
במאמר עקב רב גו הוא שם יהיוצו קד התפס רהב הינדף כלומר הפנ
לפעו וחרדו בדברי הרצו יגנף טמנה רעך פלו ביה המסרת עלי בית מלא
תחיה הול נוספת און יהיה מנחו הנמל והולד למד חתנו יט לבחש לשני רבים יהיה
חסר בית ברשה כלומר שתדבה עני רעום האס רהב הס שבת כלומר החזק
שלהם שבת ויבטל אולי זה בעבור מצדו כי הוא חזק גיהס יבדי פרשתו בן
פרוש אחר בשרש וטב גופיה רהב ופנפ פודיע הוא ליהים עני שהיו מצדו
בעלי הוא וקוה רדאם ס המחצבת רהב ופנפנולו מחן רהב פוס ענן חונה
ויהבם עמל ואון פי חתה שלהם רבל הוא כי במדרה גן ולא ענה אל רהבים אל צ
בעה החזק והגולה והמיהלע מה שמצאתי בספר הנרוד לה יהודה חייג טפרכ ופחד
ויהב לבבך בלא נמך כי חייט קמוצה והיא פתחה יתפייט פיני וכן רהב ופחד
שהוא פתוח ומנחו רבננו רדיאתו ורחב בחית וכן כתבו י יונה בחית והענ
הסבד תרדיבע בגמשי עני פרו תחנה שרת עלו בענני עתה שרם הרדיבונ
חנה חלה ואמצע עלו

רהט

וירך ורהט והם בענש
הגיהים מבית לבית וקורין גב קורדורט בענן יכ סק מלוח ברהנים כלומר
המקד ירעה נהור אסור באורן הרטים כלומר שיהיה על ביה תמיד מרוב חטק
בה יר יונה פי רהיטני ברותם מרובים נקסור ברהנים משנ על יתה טענה

דמה התלולים לרהטים ואם כי המלך אפיר אהבת אותם התלולים ומדבריו
הזל עמיה פי דהיטע הקודרת הקודרת שאמרו אבט ביתו של אדם ורהיטו ביתו
של אדם הם מעינים בו לטו כי גבן מקרה יתעב ופנים מעץ יעננה ומד
קירות בנתו ארזים דחוטנו ברותים מכאן למדה תורה דרך ארץ שיהא אדם
מקרה בארזים ומרהט בברותם ברהטים בטרות המים במרום מרוצת
קמים בכריכות העשוות בארץ להשקות שם הבהמות

רוח

והוא מרוח או פעל עבר לענה פעול ופי ירוב עצמו במכאוב איתן ובמכאוב שזכר
עמול במקום שם או פירש וירוב עצמו שהם הזרים ואיתנים והפעל הכבוד
מדוע אלו ריבות משפטו הדיבור נטב לריב ופי ולמפטן להריב כי הוא מדור
יך לדון אם אלהים הוא ירוב לו יריבו רע נרה ריבה ופי את יריבו ירבו באמלכס
ירבו וירב בו רעב ואת יריבו אנבו אריבו והווד ביריבו ויריבו אומרים כי ירבו
עין הפעל בפי הפעל ונכון הוא למר שהירדן נספית כווד יקום והטם מסה ומריבה
ילא כי ריב לוח עם עמי אל תבוא לריב מקרה בין ריב לריב עין מריבה ידוע

רוח

עוד דד עם א מדוע אמרו עמי דרנו עעם עען
ממשלה ואם דד עם אל כעען כי שריתעם
אלהים ועם אנשים ויכנל ופי עמו דדנו כלומר יש לנו ממשלה ישראלים ומלכים
ען לא נבוא עוד אלך והפעל הכבוד והיה כאשר תריד כלומר כאשר תמשול כל
כלומר פשיבוא עוד הממשלה לך שישראל יעברו את התורה ויפקחו מעלניהם
על המתות יפרקת עלו מעל צאריך ויש מפרשים כאשר תלד כעען
איהד פשיחו ואהימה והוא עען תנודה על החולי או על
הצרה פעמר בלעז ויש מפרשים מזה העען ימי ענה
ימרוהיה זכור עמי ומרוהיה ויש לפירש ומרוהיה ומרוהיה
עען טרלטול וכן ועעום מרוהים תביג בית וכן תרגם
ינתן ורשיכון מטלטלין מדוע אמרו עמי דדנו מטלטליג
וכבר כתבנו מרוהים מרוהיה ומרוהיה בשרש מרה

רוח

יהוין מרגען בירב
והוה ארבע
מרגען והרעג כן הוה למען ספורת הר
והוה ארבע רוצמגור פרשדנו בשרש
ספה וברתלים כוסי הויה והפעל הכבוד כי אם הרוח

את הארץ וכתב זכרון לא הרויטע דרוט לענה ומרה גס הוא יורה פי מרה דרך
העעם גס הוא ירדא ורה והא המטר כי כמו שהמטר מרה את הארץ מטביעה כן
הוא מרה עעט העעים ומדלטה וכבר אחר הויה נפש הסהעס דטי העעס פלו
תביה הוה ארוה למעתי מלעט בלעט פלטי עפוד הו בעתה רל והווד היא
עין הפעל והיה שם והיה האוי על המנהג הווד בציא ואמר הוא מיה עומד הכב
כי הוה בטמים חרב ורוה ארצם מרס ומיה הדט והעען אך ברו יטרוה עב

רוח

והוא מרוח או פעל עבר לענה פעול ופי ירוב עצמו במכאוב איתן ובמכאוב שזכר
עמול במקום שם או פירש וירוב עצמו שהם הזרים ואיתנים והפעל הכבוד
מדוע אלו ריבות משפטו הדיבור נטב לריב ופי ולמפטן להריב כי הוא מדור
יך לדון אם אלהים הוא ירוב לו יריבו רע נרה ריבה ופי את יריבו ירבו באמלכס
ירבו וירב בו רעב ואת יריבו אנבו אריבו והווד ביריבו ויריבו אומרים כי ירבו
עין הפעל בפי הפעל ונכון הוא למר שהירדן נספית כווד יקום והטם מסה ומריבה
ילא כי ריב לוח עם עמי אל תבוא לריב מקרה בין ריב לריב עין מריבה ידוע

עוד דד עם א מדוע אמרו עמי דרנו עעם עען
ממשלה ואם דד עם אל כעען כי שריתעם
אלהים ועם אנשים ויכנל ופי עמו דדנו כלומר יש לנו ממשלה ישראלים ומלכים
ען לא נבוא עוד אלך והפעל הכבוד והיה כאשר תריד כלומר כאשר תמשול כל
כלומר פשיבוא עוד הממשלה לך שישראל יעברו את התורה ויפקחו מעלניהם
על המתות יפרקת עלו מעל צאריך ויש מפרשים כאשר תלד כעען
איהד פשיחו ואהימה והוא עען תנודה על החולי או על
הצרה פעמר בלעז ויש מפרשים מזה העען ימי ענה
ימרוהיה זכור עמי ומרוהיה ויש לפירש ומרוהיה ומרוהיה
עען טרלטול וכן ועעום מרוהים תביג בית וכן תרגם
ינתן ורשיכון מטלטלין מדוע אמרו עמי דדנו מטלטליג
וכבר כתבנו מרוהים מרוהיה ומרוהיה בשרש מרה

יהוין מרגען בירב
והוה ארבע
מרגען והרעג כן הוה למען ספורת הר
והוה ארבע רוצמגור פרשדנו בשרש
ספה וברתלים כוסי הויה והפעל הכבוד כי אם הרוח

רוח: שמתן אלו יאסוף עמים היא קרואה על אחר משלש הנפשות ק א
השמה העלונה בגבד והרוח הטוב אל האלהים אשר נתנה או השכונה בלב
והוא בעלת הענק לפיכך אמר אל תבהל בדוחך לפעום כי תשיב אל אל דוחך
העזו את רוחו בגדך עפון כל יוחן יוכא כסיל פי כל רצונן ויש שיאמר על
הנשימה רוח רוח ויהי לאשתי לא יתנע השב רוחי וברוח שפתי ימית השע
פי בדבר שפתי כי הדבר היוצא מהפה כרוח והבל אביעה לש רוחי ואמרו
פי מזה והרוח בראת יי דברי היה בראת יי יכן פי מזה לרוחתי לשועתי אל
תגלם אונך גרבי ולצעהתי יי ידיט המה יצר
ובחראות עין הפעל בגמר

רוח

וישבה תחתיה ארום בניוס וירם כבודי רומה על השמים והמחור לרום
מעג הארץ כרום ולת לבע אדם באורה יפי כרום הרשעים ולת לבג אדם
יבחולם וברומם יראו אותם והתמר על פלא גאה ורם על ההרים הרמים והמים
הקומד עננס רמות ונכתב באלק ראמות לאוויל חממות ומא רום עננס ורחב לב
בפגם עול ימים וכל שה רום בפגמים סוג לב ואפשר שיהיה רום עננס ורחב
לב שם כמו ורום לבבן והשם בחולם רום ידוהו נשא בפגם אור ובהא ולא
תלבן רומה בפגם שאקה ומא עליה למרום ושהדי במרומים על גפי מרומיות
ומא עליה לא ותנשי לך רמה בבב רחוב ודמך עשית בכל רחוב ובדפן ונ
ועתן רמותך ומא וללאתי הגאיות רמותך ובאורה ובהתל מרוממותך
עפון גיים וענא תרומה לוי ועדה תרומית וכויד היחל והיתה לכם תרומיה
מתרומת הארץ והפעל הכבוד והרים את הדשן ופרטו הול שהיה מרים מלא
המחיה מן הדשן בכל יום וטרן במרחו של כבש אבל הוצאת הדשן והוציא
את הדשן לא היה מלא כשהיה רשן הדבה על המזבח אין מיום למערכת מפתה
הדשן ימוציאו משם ואעפ שהיה למוידין על הדשן בכל יום ומוציאין לא היתה
המצוה מלא הדמת הדשן בבג יום אבל דשן המזבח לא שהרי בגלים לא היו מ
מדשנן והיו מעקים הרב כמו שהוא מפת שהוא כנו למזבח הרמות ידי ית
תדמו רומה ופסילים מרים רטן ורצר אפים מרים אולר ולא ממדבר הרום
אמר ה אבא על הרום שבמדברא הם הרום חוז כזה עלמר ההרמה וההקדש
לא רבוא כי לאדם לא ממוצא השמש לא ממעברו ולא ממדבר הרום כלומר
מדוב השתדלות והליכתו לבאן ולכאן לא רבוא לו הקדושה כי אם על ידי השם
כמו שאומ כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים ובמקצת הספרים כי מדבר פתח
ואם כן הוא הרום מעזרת הר ואעפכ הפרוש הראשון הוא הנכון ואם בא מוצא

ציתן וולת הסמיכות הק כמוהו משפט אחד יהיה לכם מדסם חלר וישארו
מרים ובדרש מהו לא ממדבר הרום אמר ה אבא על הרום שבמדברא הם
הרום חוז מזה שהוא רוממות שאין אדם מתרומם מן הדרכים הללו ומה ל
הלכה עשה טעל נבטים מזה יטרן למה שג כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים
וירם יש במלך עלמר מרד בו והו דרמת יד ושלם נזכר פועלו ממט אשר
יוקם ואשר הורם ופרשנ בשרש טף מה ביי תרומה להכמה כאשר יורם
מטור הרום העמיד וכבר אחר גדלת ידוממתי ארוממתי אלהי המלך לך
לרומם את בית אלהי וירוממוהו ברחל עם ואשר הוא עומד תרוממנה הדנות
צדיק ובגן התפעל עתה ארומם וירומ הכרובים המ אונס הרומ מתול הש
וכבר כתבת דהרוח המלה בחלר הדדוה בשרש רום והתמר ימיו זה הרום
והשם במשלה רוממות אל בגרונם האחד למע רוממה וכל הענן הזה הגבהה
חוז וכן פסילים מרים רטן מגביה ומבוא עבו הרטן מרים אילת מגביה ומב
עליו האונת הוא ואפשר שיהיה נגד מענן זה אלהי על משפט ישב לפי שהוא
בגן גבוה נדרא כן וכבר הביאותיו שרש ברת עצמי רום
ופ וגביש מהאבנים הקדושות ויש מפרשים אותו כמו
שהוא הנקרא בלעז קורל

רוח

ורעה קר את ורעה עינך
עלם הזה רע עין ורעים לא נתינו רעה לא תמך כד הקבוצ לא היה אחרי
הבים לרעות גס את הרעות למלך את דרכיה פי הנשיה הרעות השם רע
מעליהם אין זה כי אם רוע לב חוזן להפריש בו עני זה לעני זה דבר רע
צדיק להצילו מרעותו כי רעה שרבו מאת האדם או רעה שרבו ל מה
הכל רעה אין הפרט ביעהם והפעל הכבוד הרע מעליהם הגם על האמצנה
אשר את מהגדר עמה הרעות בגבא מן רע לא ייטיב יין ולא ירע וירע
נעשות רמה הרעותם לי ואם הרע תרעו וירע אורנו כמו לט חק מרע
מרע מרשיב על שפרג און כי מרעים יחדתן ורע מרעים איט אומר על
האבור ללא על הבגס כלומר ורע שהם מרעים ובגס שהם משחיתים מעללה
כן דלת הגוף והשתנה הפעם ורעות האר מאד רעות המראה מדוע פתקם
רעים היום בכנ ארץ מצרים נרע ולא היית רע נפעל כי עי היום לא היית רע
אלא שמח וטוב לב היום בארצה אורכן שאנע מדוע פתקם רעים כלם עני רע
וירע הוא וענא תרעו לא תרעו וירע אף יצרוח הרע והרעותם וירע העם למה
כרעו רע ושלם נזכר פועלו מהדגוש ובכרמים לא ירע ולא ירועע השם הרעותם

רוח

רוח

תרועה יתרועה בעת שהרים והשם במא למה תרוע רע יגיד עליו רעו הולך
העם ברעה ופירושו יגיד עליו רעו כי הרעם יגיד וורה על הגשם וההתפעל ית
יתרועעו מקו ושירון על פלשת הדיועעו כלם עני תרועה שהוא השמעת
הקול בתרועה לשמחה או לאבל כמו למה תרועו רעו ותרועה בעת שהרים
ואמר יתרועעו מקו ושירון על השבלים כאשר נטב בהם הרוח ומכוס זה בזה
וכאילו הם מתרועעו ומשירים ועל מאש רעים להתרועעו דרך ורע אבוק ית
על היעבם נברב בו יוד על הפעע לך התרפס ורהב דעך והוא סגוב ביו
אולי היא לרבים וטבר פרשטן אורו בשרש רהב וכן ונתת לעך כתוב ביו
ישעט לחיד ועוד אע ערנד לפרבם לב בשרש רעה ועל תרועם בשרש ברזל
הרוע ברזל מצפון והוא טובדנצר הירוע ברזל שלהם הלא אם הם הזדים יבא
להם יורד חזק מהם לשברם ולכרתם ירוע כבורים לא חדר שן רועה והוא
תעג עומד וכן רעו עמים וחתו והתפעג רע ורוע ורועה לסיקים וההתפעל רעה
התרועעה הארץ והרעה מלעיל כי היא נוספת והוא מקור כלם עני שבר ילפי
רעתי כי זה הענין כלו מסעלי הכפל וכן בלשון הול הכרל הענין שבו מ
שאמר בהאות ולא ישעור ועלה לתרופה פי
ליפואה כלומר פריו יהיה למאכל

רזק

העבר וכן עמודי שמים ירופפי ישרו ענין הנעה ורנודה מענין שאמרן
כהרף עין וכן אמרו בהכפל הלא והלמד בעוף אפי לא יפדק אלא בענין ולא ל
השליש אלא בזטו הרי זה פרסום ומותר וכן אמרו בגלגלה אהלות הסיוגית
והרפיוק וההתפית מצטרפות ומפרש בתוספתא רפיות או לקטיות פי חלוקת
שעשין פתי הדין להטעם בהם הרוח
אם רענו אחיו לא שחתי את הנביאים
עדיקת דין ירוץ כי כך מרוץ גרוד פי איוץ לדוד אויב ואיך כמיוצת אדמלע
ולתי מיוצתם רעה והקאה דין לקראת דין וחמשים איש רבים ופעו והפעל ל
הכבד פוש תיזק ידיו לאלהים כי ארבעה ארבע מעליה וירצוה מן הבור
והרץ המחנה לאחור וירצו לכל בני העם וכבד אחר הברזים ירוצו ויעג
לא יכהק ולא ירוץ ופרשתיו בשרש כחה ותיק גלת הזהב אט עומדים והיוצא
עין דמלך וירץ פושם כלומר טרעם ושברם משם וית וארחה מתמן לדעתי
מלענין וירץ עשו אלא שזה פעע עזא ופי הרוצם משם והפעל הכבד ירוץ את
גלגלתו הריש בקורה על העשה על המדועה לעשות וכבד אחר וירעלו ויר
וירוצו וההתפעג ויתרוצו הבגס בקרבה והתפעג ונרוץ הגלגל אל הבור

כתפשים כך בקר תרוץ עננם ענין שבורה ויתכן להיות נרצו הגלגל מן הענין
הראשון יצאה שני
כפירים רש ויעבו ורש לא ילמד
רש לרש אין כל עשיר ברשים
ובאלף אחד עשיר ואחד ראש את כבשת האיש האיש ראש עשיר
קח דמיה רב אוכננה ראשים פי הענים המתענים בעבודת האדמה ויעני
אכל ויש נספה בגא משפט פי ויש עשיר נספה בגא משפט הזרועה כלומר
אם לא תעשה בעבודת האדמה יהיה נספה וילך עשיר בעניי רע שבה עבודת
האדמה ונה לנסה כמו שאמר בפסר ההלל והשם רש הכולן פרוע מוסר ובאלף
ראש ועשר אל תרן לי וביוז מחרת דלום הושם בא מלחיה הישך באלף
ובא כמתהלך האשך בחורה ישבע יוש ושתי וישכח יוש ויתכן להיות
משקר זה וישש ערי מבצריך מרשש והן רב א הם מפעל הפעל ענין
כולם ידוע ראש ולענה לענה וראש עבדו יוש הא כתוב ביו ראש ית
ותנאה ופרח בראש משפט ויתנ עבדותו ראש יושד מן ראש השחיתים מי
האש כי הפכתם לראש משפט וראש פתגם אפר עני הכל ארס טוישט ב
בעני ואומרים בראש הפך היא הדיס למוכר נרדא ראש יוש האש שהיא עשיר
ומי שקיטת הגטב היא משקין למי שרוצה להמית לייך הוא אומר פי חש

רדש

רזה

פי רזה את כל אלה הארץ והארץ לנרבה ה-מנרה
היא אם רזה השם רזון ועומה במשמנו
רזון וישלח רזון בעשם ולא היו לו רזון והוא מלעב מפע המנה עשרה אשר
בצדו וארע אבי זל פי רזון מענין וכל רז לא אנוס לך אמר הנביא דבר סוד הוא
אל שיגל כל וישבו הארץ והתפעל ומשמ' בזה ירזה עני כחש חסדי
ואבוד ורזון בעשם הא מות המראים במדבר
בית מרזח פי בית חשב וכן וסר מרזח סרוחים
אבא אבב הסרוחים על ערש רס המתענים ערה יגל בראש גלוס ויבוא גבלס
ומה ירזמן עינוך כמ הסך ברברי הול חרש ית
ונרמו מלמיו רמוזי להדיו קורץ עין תרע דרמו

רזה

רזם

בעיניה שלח אבב תרע דרמו באצבע
לאין ורזנים נסדרו יחד ומא באפס לא ס מחתה
שרים מלבים רחב פי על אוב ירחבה ושבה פיה ורחב
ליראה את העם הנכבד כשיא רוב הטובה
בין שאמ יתחדו אל קו יאל טובן ורחב מהצרות שהיה בהם מתחלה ערה ירחבו וישמח

רזן

רחב

העין רזנים
רזן עננם
רזן עננם
רזן עננם

והנעלה כח נחב והשם נחב לב חול. פי בעל הדברים שצריך להבנות
היה לה נחב לב בהם. פי אין חול נשוא נחב לב לא דבר מדה היה נשאו לא
דבר מספר. כמו ורחבה מצו ים. אלא חול נשוא הוא לכל הדברים שצריך בה
הבנות שהם חול אשר על שפת הים. ובכנס אמר שלמה נחב לב. וכן ולת
ולתבונתו אין מספר. כלומר לדברים שיש לו תבונה בהם אין מספר כי נשוא
תבונה חקר כמו אין חקר לתבונתו. חמש אמור נחב. לנחב ולרחבה. ומא
ואת הלשכה לרחבה. והוא שם נמחוס הנחב. ומא כי ברחוב נלון. נחב ורחוב
וקבוצו בלשון נקבוצו בתוד רחובות ארצו. ואין צוחה ברחובותיך. והשם ויוציאו
למרחב. ומא נחב לא מוצק תחיתה. בעלם שער הער. ומא דום עעס נחב
לב. ומספר שהוא תאר כאשר כתבתי דום עעס גם כן. והתאר נחב ידים יצ
עש יגרה מדון. נחב לב. ויהיה מכלי הסמיכות נחב בשל חכם. ולנחב אל
ארץ טובה ורחבה. רחבת ידים. והפעל הכבד כי שנה הלחוב יו לט. הרחבה
שאוול נקשה. בצר הרחבת לו. ברוך מרחוב גז. תחוב צעדי תחוב נחב
פך ואמנאחו. כי רחוב יו אלהיך את גבולך. צרות לבבי הרחובו. גם הוא פע
יוצא. והפי צרות לבבי הרחובו מקומם וגבולם בלבבי מרמס והם מצדים לבבי.
והרחובים בו מקומם ודבר בו על דרך צחור בחצר שריו הלשונית וזה הפרק זה
וכרחל לפע גזאיה. וברחל לפע גזאיה טלמה. ה
הלם מאתים טבנות.

רחל
רחם יו על ימיו ורחמך
רחם הניטור וירחן היותו.

רחם
והדך. רחם ארחמנו. ברגז
מקור. והיות שם יתר נכון והלבוז ונתן לך רחמים. כי רבים רחמינו. ושלם טכר
סעל אשר בק ירוחם וילום. והתאר אל רחום וחסן. והתאר עם יוד היחש
רחמי. ידי נשים רחמנית. ענן כלם ענן רחמנות. וידוע הוא. וענן
אחר. ארחמך יו חזרו. החית ברמץ חטא. ותיישו כמו אוחבך. לך
מרגום ויאהב ורחם. ויש מפרשים מזה רחם הניטור. כלומר
בעת הרגז תזכור אהבת אבות. והחכם ל אברהם אבן עז
שרגז זכרו לברכה פירט ארחמך מינען הרמטיו. ופירושו
אבקט רחמים ממך. כל פטר רחם אשר
בצאתו מרחם אמו ויאכל חצו בשו. בשש נהדות
ויבוא בפתח רחם רחמנים. וכן כשיבוא
נהפסתי בהעבד כל פטר רחם
הריוס קמוצה מתע ההפסק. ורחמיה

ורחמה הרב יעלם. הלא נחה וערדה במיתו. וכבר כתבנו הקומים לו בחלל ההרדוח
מרחם משחר. פי יום שטלתי ושיצאת מרחם בית שחר טל. ולחודת היה לטל זינד
אור השחר נך היה. כלומר טוב היה לך כאדם שאומר על ברכה יחד איתו היום
שטלתי. ועל דרך ההשאלה בעז מרחם יצא. והוא אור. על הים כי בה צואן איתם
כאילו יצא מרחם. כלומר כשיצאו המים וערו הסך בערו שלא ישיביר הקר ששם
לו והוא החול. וכן מרחם משחר. לדעת החכם ל אברהם אבן עזרא שפרשו כי פי
משחר. מעת עלת השחר. כלומר שיצא ממדומי כאילו יצא מרחם יפי העביר אם
הצרכת לנשות מחמיה עמד יבואו אעך כגשם ידבית והצאם בהרדו קדש מרחם
משחר. כלומר מינת עשרת השחר. ובאין תכל שהורגלת נהמות בניחוקי כאשר
היה דועק עמי. והפילו הלשוני הזה על האשה רחם רחמיהם לראש גבר. פי עשה
ושרי עלמות. ורגאם כן לדרך ציון. ואת רחם אמר שחן. עוס מרחם על בגו
מאד. רחמו על עמיתו. והכבה יצא גזעו ירחמי.

רחף
ע פע המים. כנס ענן נדנד וצניעה.
אם רחף יו. ורחמי אהרן וצנו. ורחמי אור
ורחמי אהרן. פי ורחמי אהרן ורחמי אהרן.

רחץ
ברחמי.

ורחמי ודיחם ורגליהם. נחץ על היגול. וכבר נחש רחמי רחמי ורחמי ורחמי ורחמי
כלם פעלים וצדום. ואזול פירט מדרש עומדים. ושלם נזכר כי עג מהדגש
ומצאתו לא רחץ. לא רחץ למשעל. והתפעל אם התחצו. כמו שגה השם
שעל מן הרחצה. ובוא הא מואב סיר רחצי. אמר האחד ממנו רחצי בבנס נער
ענן. ענן הרחיצה ידוע. רחץ רחמי מענן. רחץ
ממנו. כי רחמי מענן. רחץ
המקום. רחמי מענן יו. כולי. כי הוא כחה. רחמי מענן. כולי במידים עתה ופי
הרחמי מענן שגא ועשרך אדם וממחנה שלם תהרב אעיה. להאדה מ על מד
מדדשי. החול ברמץ חטא. והתאר אר רחמי ויקה. כי הנה רחמיך לאבד. רחם
מארחך תבא נחמה. באים מארחך מרחמי. עלרים באים מארחך המרחמי. הלם
בפעל. מארחך מרחמים. תראינה ארמי מרחמים. הלם בפלה. ובמרחמים יפיוע.
והאזיט מרחמי ארמי. הלם בפגנ. והפבר ורחמי יו את האדם. ונב רחמי מענן.
עתה ירחמי את טולס. וכבר אחר הרחמי ממנו את טעענן. הרחמי מענן רחמי
ואשר הוא פעל עמד ממנו הם יצאו את העיר. כי הרחמי מביא מיכה אל נ
תיחיקו מן העיר. ענן הרחמי ידוע. רחמי
טוב. פי הוצא ויטע. כי זה הלשון
ברחמי הפיר

זל כתיבת השפתים החושי דחשן שפתייה ומוה העשן נגזר ואם מותר מדחשה
והוא כלי עמיה וכן פרטוהו לזל מרחשת עמוקה ומעשיה החושים מחברת
ומעשיה השין כי המרחשת היתה עמוקה כרובה ומתוך שהיא עמוקה שמנה עב
גון האור שדקו ומועצו מנה העשוין בתוכה דוחשין ומרבו עשן

רטש

הפלה לבק ורטש החזירה בו נקדוה יעטט טמן
רתם טרמולו בלעז רטב יעלליהם
הוא טפט שמיש מזרם הדיוס ירטבו עשן לחות רטש יעלליהם
ירטש וירשתת נעדים ירטשנה ושלם נכח
בטס רטטה יעלליהם ורטשו לענדהם עננה עשן הנטישה עם ההפלה וירטס
השמטה ועשהה ירטשנה וירטשנה ירטש רטש רטש ירטשו ירטשין והוא כמו
שז בדברי הול מן שטרפה בביתל רח

רח

רח העוח ורח אריה בריח
על דרך הטיבה והחכה כלומר ירגיש וכן סאשה ונתר פתיל העננה ברחיח מע
וכן ורחיחו ביראת יין ען למראה עיניו ירפטי כלומר במעש הדמו יפיד מי הי
הצדיה וזה טאמר טא למראה עיניו ירפטי כי הריח הוא ההרגשה הקלה שבהרגשות
ואתשל להיות מן השרש הזה רחום לא יחבול רחום ורטב רחום טחנה רחום
שהם שתי אבנים ירחין בשון טעם והתחונה לבדה תרדא רחום לפי שהיא על
מאסר השתים היא הגדולה והעיונה תרדא רטב לעוכר אמר טא יחבול רחום ורטב
ייבן פתש עור כי הירחוב רחום על השתים לא על התחונה לבד כי התחונה
לבד נראית רטב טי טנדריות העיונה רטב פני טאם במטנה מרחיחין אור
הרחים שטק מן הרטב שהם מרבעה מן הרטב יפי הפסור לא יחבול רחום
והם השנים ולא מלי הרטב לבדו לא תחבול אורה כי לא תהיה המלאכה זולתי
שיתקן ביהד וזכר העליונה טבדה ולא זכר התחונה העליונה נלה לתיחתה
מתחונה כי התחונה היזבים רבונה

רוק

והל הם מרחיקים מעליהם הזהב ושלם
שקיהם ועל הארץ ורחין המרחיקים
טכר פועלו ממט ולא הודר מטל אל כלי שמן תודק שמך ואפשר ש הוא תודק בתוסף
הון ואעפ ש הוא פתוח מצאנו כמזהו יסד בשון לב הורף ולשון זה טפל על הכל ועל
היוט ממנו ולא זה טון הצקה שאיט טפל מלא על היוטא מהכל והואר טעור ורק
פליס רחום והקין ורקה נפטו השבלים הדקות והטס הצנצנ כלי ריח וחס לריח
ולאומים והג ריח וברטס פת מל ריחם שלחתי והוא טס טוה לכר ולקבה ועשן ט
אוד והריחויי אחרים חרב וחדב אריה אחריהם והרק חנית העל טן ירוק ח

חרמון עשן חליצה למלחמה ויש לפרש זה העשן הרוב לעשן הראשון כי ה זאת חר
מתערה כלמו הרקת הכלי ואולי יש חנית שיעשו ל גס טן תער ועשן וידר מתחנ
חנכוו לפי שהם מרחיקים החדבות כעוט חוצות אריהם לפי דעתי שהנח המורה ה
הדגש כי היה רחוי להדגש והוא מעשן רקה בדברי הול עקף שנכרא מן הרדה ה
הכשרו בתימן אחד והרדה הוא חטיט הרור אפטר להיות אריהם לעשן לרוב
באר רחיקי מצות שהלג עשן הדלות רוק
בירי חלמות ויורד ריח על זרנו ברבא

רוך

ישן רך לבבך רכן דבריו משמן והתאר רך טוב
רך ומשוח ללקך כלומר בעשן חלילוכה היה רך עדין
כמו שהנשר רך רך ויחנה טבע אמי שלא נזכר פועלו מחדגוש ולא רכה בטמו
והפעל הסבד ואל הרך לב יהלם והבאתי מדר בפלס במעל ויהס
אשר רכבת עלי והרטבנה על הגמלים רוכב שמים
בשרך לרכב בטמי טמו רדס כי אם הבהמה אשר

רכך

רכב

אט רוכב בה ויעל רוכב אחר פי רוכב בו א עניו עלה רכב החג לבור
המלק לרכוב והטס לסוס בהמה שירכב אדם עליה ומרכבה מר יה בתלה המס
כן נמצא במקצת הספרים המדויקים אבל מצאנו במסדה כל לש מרכבה בשון יחיד
בלשון נקבות כמו ויאסר יוסף לרכבתו ויהי לשמה ארבעים אלף אורות סוסים ליוסף
חץ לאחד במרכבת המטנה בחורק וכל טון רבים בעת מרכבת פרעה חילי
והמפרטים פרשו כי סרס מרכבה ל סוסים לפי שמצאנו תצא המרכבה ממצרים
בשש מאות כסת יסוס בחמשים ומאה לרכבת המרכבה כרובים זהב פי מרכבת
חיר הדדש כי בהם טע הכרוב ואת מרכבות השמש שרף באש פי שהיו מדרעת
לעבודת השמש ובמלך וראה רכב איט צמד ארס פרטים כלומר שהי פרטים
רוכבים עליהם כי נ יש שירכבו עניו אנשים שאינם פראים נפיכר סמכו אל הפ
הפרטים ונפצתי בק רכב ורכבו שט רכב סוסים בסוסים וברכבו פי רכב
בהמות אחרות למ סוסים רכב חמור רכב גמל ומא הטס עבים רכוב טס כמ מ
מרכב ויאמר לרכבו רח רכב ושלח לרכבתים הן תאר לאיש הר כב עם הפרט
והוא טטא כלי וטס לכלי שרכב עליו על הסוס או על כל בהמה הערדא בדברי הול
סרגל ונקראו בלעז שילא אל חיר הרכב ומא כל המרכב אשר רכב עליו מרכבו
ארגמן בגול המס ומא בדברי חותש לרכבה פי בגדים לכה המרכבה ופ
שהוא מקור והפעל הסבד וירכב אותי וירכבו את אחן הארמים על עלה חדשה
ועל דרך משל והרטבתך על במתי ארץ הרכבת אנט לראשט ארכיב אפרים

והפשיטת הקשת ביד הרב ידך על הקשת ורשב ידו לא יחבול רחיס ורשב הוא
האבן העלוה שברחיס וכבר פרשטו העסוק בשדה ריח וכן פלג רשב חתיכה
מן הרשב " **רבל** בעיר רובלים שמו ויליט הדוכלים ומוכרי על מ
מכר חבלת העמים דהן רובלךך אשור כלמא
ל רובלךך מרי בן איתר ומרי אטון תגךך וסב כרבת כלמא בשדה למד יד
אחר בע דהן רובלךך הם הסוחלים והם למחורה רסלה ברוב רבלךך ובזון י
רובלךך ומא ארזים במדכולךך ויש שאומר על חבטם לבד מכלל הסוחרים
מכל אבחת רובל החזיקו הערפים והרובלים ואפטר שיהיו כמוהם וילינו הדוכלים
ומוכרי על ממכר לא הלך רכיל הולט רכיל אנטי רכיל היו בק רכיל הוא שם
למלטינות ושיתקם הלשון הזק עם ההליכה לפי שהמלשון חלק בבית חבריו ומה
שאמר בבית הולך ומספר לחבריו וגם עין זה רוב לעין הראשון כי המלשון כמו
החכל הסוחר שיש בידו כמה מיט סחורות וכן לבטא לרא סוחר חבל יש בידו כ
כמה מיט בשמים כמו שאמר מכל אבחת רובל וכן המלשון מאסף הדברים מזה ומה
ומספר לראינה או כמו שהסוחר לעבירה הסחורות שרנה מזה ומכר לה כן המלשון
מעתיק הדברים ישמע מזה ויספר לה " **רבל** והרבים
לברעה הקרים הצבחים ומא מרובם איש
ומגבויים והפעל נמנו וירכסו את החטן כלומר יגביו החטן לחברו עם האפוד
שהוא למעלה ממנו " **רבי** רובי הרשב התום המרכבה
לרשב בן נדרות **רבי** רב ר' יונה כי הם הסוסים העובים
שלא עברו עליהם שנים רבות ויתכן היותם בהמות אחרות לא ידענו כי הנה ביד הרע
בסוסים רובי הרשב ואמ' והשערים והרוב שוסים ולרשב דומה שהיא מין אחר גולבי
הסוסים ואת כל רבשו אשר רבש ואחרים יצאו ברבש גדול ומגרישיהם יהיו לבהמרים
ולרבותם ולכל חידם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרבש כל אלה שרי הרשב א
אשר למק לרוב השם זה סלל כל ממון האדם מרנה הבקמה וסוף וזהו וכל מלשון וכן
כן ל העש והרשב קח לך פי העש נפא הבקמה כי לא היה מברש ממנו כי אם
האדם וידח לו המילה וכל הממון " **רמ** וראה ראש כוכבים
כי רמן ולגזרת פעול רמו מעל
וי מע הכרוב והפעל וירמו הכרובים הדמו מתוך הערה עתה ארומם או הם
מבין התפעל כאשר סבגן בחלק הדדדוק ובגן פעל הכבר ורומם תחת לשונ פי
מה שיתחל לשונ רומם וגדל אורם יהוא רמל לב (ואם וכן יחד כא ירומם פי לא ירומם
להקבה ולא יגדלו כי הנביאים מוכיחים וקוראים אותם שישובו אל אל ענין ויגדלו

וירוממוהו ברפתלם ופנמ יחד אין מהם שירומם אותי והנה לא תעשה כי אתי האמת
ידבר חלקלקות עם רעיו להרשיעו שלא כדון הנה פרשתי לך שלש המלות האלה
ויצאית ואיך עומדות כאשר כתב י יונה ויתכן היות לא ירומם לא ירומם ימנחי הין
ויתכן וירומם תחת לשונ פעל מנחי העין ופי רמו מעש עמא וגבהו מעש הר אעים ואינם
כי רגע יאבדו ורמה תכסה עליהם תחתך ועצ רמה מתרו רמה ידוע והפעל הכבר
וירם תולעים ויבאש באורר להבריל ביט יבין וירם כבל יד " **רמה** רמה
בוס פרש רומה חטת טטחי רומה חטת עין השלכה ידוע " **רמה** רמה
היו כרשת המיה ול יונה פי מזה ומלאת הגמיות המוכרך כלומר אשר יפלט חלבים
מהמלך יענן כן איש רמה את רעה למה רמית המה רמוע יאם רמית לרבי ב
בפתח מרום צרי והלשון ול רברו רמיה בעלם בצדיה והוא לזון רמיה בפלס ענה
סערה לביה בר ציון ומא החזיקו ברמית וברמית לבס ומא ברמיה טמר ומאול
פרשו שם מרום לפי שלא נמצא מלשול בתוספת היו ילא מאונ מרמה מרמות ויתך
ויתכן היות מזה העין כרשת המיה כלומר יורה ברמיה עד שם ירגש אדם בו כן
כעל מלוטש עושה רמיה " **רמח** יקה רמח ביד מרר הדמיוס
כמו מן בדר בקרים או הוא מענין עם הרבותיהם ירמחיקם
ורשתותיהם ובמדת ספרים מדויקים המחיהם ברמח הרשע עג הערה בשלחדאית
ימועדיכם וכן כתב י יונה ידוע " **רמך** בע הרמכים כתב
מאול בע הסוסיות ובלשון ערבי רמון לעסיא רמכא פי אח
אחשתרעם גדול מרמון מונן מן סוף ימחור כי אחש גדול בגא פרס אל היו פ
הגדולים בע הסוסיות " **רמן** רמ' גס רמר רמח מן הרמונים
ומן התאנים מעשים רמ'ע היוד כנו המדבר א הא
יוד היחש מיחס העשים אל הרמון לזה הפי יחיה מעשים לא בא המוכרת במשלה
הסמוך יהא פמשהל גביר ויתכן ענד רמוע חסר מלם הרבים רבוס כמ ה טאט
כתבג ברלך הדדדוק מזה הספר העני זהב רמון גגול וזלע ועשו כמון רמון " **רמס**
ירמס את כל חסל בוך רמס כפיר ותנן ירמס ג
לארץ חיוי רמס חצרי ורמסו בחומה והשם והיה
למרמס רמץ פמשהל ובמוך מרמס רגלכם ריענה ובא פתח שלא בסמיכות ל
מרמס וכבר כתבגן הדומים לו בחלק הדדדוק והפעל בגלגלם רמסנה עני ה
הכריעה בחזקה בהשחיה והכרתב בטי לעין רוב טה בב אשר רמס האדמה
רמיוס כל חיות וער הגבת כל רומש באדמה את כג נפא חיה הרמשה במים
הרמשה על הארץ כל רמס אשר הוא חי בן נדרות עין דרובה הלך " **רמס**

רנ

ותרון לשון אלם ירנן ושבי סלע ירון ושמו בשורה בסלע
ישוד זהלים רנ ושמו וירא כל העם וירנן קומו רנ בלילה

חכמות בחון תרנה רן יחד כוכב ברר כתב החכם ל אברהם אבן עזרא פו
כוכב ברר הם הטבעה מטרתים ויראיו גב כוכב אור ובע מלקים הם המערכות
העליונות והטעמים הם ירנן וירנן והמקובץ ממע רנ סלע פי רננות של הצלה
והשם עוד פנאי רנה ויעבור הרנה במחנה וכטדים באעות רננס הרשיבה
רנה והשם חלם בואו לפעו ברנה אל הבוא רנה בן כי רננת השעים מדרוב
וההפעל כגבור מתרון מיון והפעל הכבד הרענן לאלהים שינו פי אמרו רנה
הרענן גנים עמו פי ארם הגנים שהם עמו הרענן כי הם עבדיו יקום ואשר הוא יוצא
לשעם ולב אלמנה ארען מוצאי ברר וערב תרנן על דרו ברן יחד כוכב ברר
יש מפרשים הרענן הכרנו כמו חכמות בחון תרנה רנ בלילה ורעבר הרנה ש
שהטעם הכרוז פי בגל מרום שיהיו עם יו הכרנו עליהם כי הם עבדיו יקום ורעבר
אחר ובאו ורננו במרום ציון אף גלת רנן ושלא נזכר פועל ממנו ובכרמים לא ין
עצם ענן העננה בבח יש מהם לטירה ולטמחה ויש מהם להכרזה ויש לתפלה ויש
לבבי ואשר סלע וכטדים באעות רננס כל אחד לפי מקומו פי כגבור מתרון מיון
פי בארם טעמים מרוב היון שטרה ועתה הוא מקיץ מיינו ורעבר ומתרון ואמר
כגור כי לא תחסי הגבורה ממנו כי אם בעבור היון כך הורה היה דומה לשון או
לגדם מהיון שהיה הוא בענות ישראל ובחטאתם והיה כישן ונרדם מחידוש להם
וכטגברו ענותם והכעיסו במעשיהם הרעים התננס בהם והיה כגור מתרון מיון
ויך צדו אחור וימאק באהל זקק ואמר זה על חרבן לשון שילה כנף רננס שם
שוף נרדא כן אולי הוא מרנן ופה קול או מרנן ומרעלם בבגתיו שהם יפות כמון
הטווס ואולי הוא הוא

רנב

האדנבת רענו לומר
בנה ויתכן שהאלה שרשיות והארנבת היא חיה ידועה וקראה בלשון נרבה כי א
אומרים כי הזכר שבהם לא יראה זכריותו וזכרים כגבור ויש אומרים כי שם
ארנבת לשון זכר הוא ועל הזכר ידבר והנרבה בבלל כמו גמל ושם וחזיר ולא יתכן ש
שהרי זכרם בלשון נרבה כמו כי מעלת גיה היא ופרסה לא הפרושה ויתכן כי זכר
הנרבה והוא הדיו לזכר וכבר בארע ענן זה בחלק הדקדוק בשער השמות

רנה

ענו תרנה מטפה ענן רנן וענן רנה אחד הם
לרם את הסלת רסוסו לילה ענני
ותרגום וכרביבים על עשב וכרסוסי מלקוטא

רנס

הזקק

והכה את הבית רסוסים ענן שבייה ורעוה ובקמך כמו בצד ין בגטנה רנה כ
כדי לעשות בו רנמום ואם היה עבה או מרום כדי לבטל בו ביצה רנה שבכנס

רסן

רסן מתנה רסן מפעל שלחן בטט נלדדת פירא הפסח
כלומר שלחן ורמז ולא עשו מפעל יכאילו טרם זה היה חוסר
פיהם ברסן כמו שעשו לבהמות כמו שאומר בתסוק במתג רסן רדיו לבגס שמישים
בפי הבהמות להחיות לרעה הרוב יאום כי ענה שלחו הרסן מפעל שלחן אורו
ועל דרך הדמיון בפעל רסנו מי יבוא

רעב

ולא יצמאו יהלם יהי רעב בארץ
שנים רעב בארץ (מסדל אחד רעבון ברובם א פירוש המעשה מה שהוא ר
רעבון ברובם יהוא הלחם שהם רעבים אלם אסן הוא רעבונם והכח לא ירעב
יו עטל בהמת צדקה יענך וירעבך
המבוט לארץ פי
והרעד והאס יאחזמן רעד ובהא הנרבה
רעיה אהנת

רעד

רעיה אהנת
שם והרעד והאס יאחזמן רעד ובהא הנרבה
רעיה אהנת

רעה

רעה הכדמל והבאן רע הבאים אפרים רעה רוח
לרעות בגעם והיוצא בשנים פועלים אם ארעה את צאני
כל רעך רעה רוח יל שהרוח רעה אורם יראלם רעים את צאן אבהם בשכם
וירעם בהם לבבו רעה את צאן ההדגה כאכל רע כמו רעה היוזר המורה הא ללד
הפעל וכן או רע האיל ורע ארבע דעה זה כל ורע רע עינים ורע ס
והשם במרעיתם וישבעו זה השם הוא שם כצאן עצמים כע מרעיתם נפעה יין כי
שודר יו את מרעיתם א יהיה על מקום המרבה פי אם אחיו נדע נאור שחוס
ווש מפרשים מזה ורעה רוח ורעיון רוח על דרך אפרים רעה רוח כעומר שלח
ועל ולא ישבעו והשם למרום המרעה רעה שחן וטוב ימשהל אחד שדים צד
רעיה רל מסוטמים יענן שר ורעה סוליס ורעה קוללים יסליו אצו ידועה נלול
והכבר אשר רעה לו והשם ואקזתו מרעהו נמרעה שלשים מרעים האם בצד יאף
כי מרעהו דהו דימלה המלם בשוא ואל רעה דוד רעה המלך אמר ממנו לנרבה
רעה ולרבות רעות רעיה מ באית לך ולא לרעה רעה רעית יתתי ומסדל אחד
ואשר רעיה וההפעל אל רמיע את בעל אף ויש מפרשים מזה הענן רעות רוח
ורעון רוח ואפטר למות מן הארש הזה היך ורע אביר ועל לחד הפעל והיה רב
משוי בן שרשו בנה וכן שמענו גאון מואב גאן מאד גאון שרש גאה אפטר אבא
חבול הרבץ רעים רעו אייב כדרך הסמוני נזי הין היה ל מר רע בשל בע ית
אולי בא ין מפעל הען שהיא רעיה שלא לחטוף עליה לומר רע והראיה כי הם

מזה השרש הויד הכתובה במלת ורהב רעך וכן ונתת ל
לרעך כתוב ביד והם שניהם עטן יחיד אם כן הויד בהם
לכד הפעל בעת לרע מרחוק ולי מה יקרו רעך גל לפי
שגמר בעת לרע מרחוק אמר גם גילה תבין גזע ומחש
ומחשבתני מרחוק קודם ושגחשוב ויהיה לו רצון אבל רצו
רצונך ומחשבתך הם יקרום לי כי לא אוכל לדעתם
ויש מפרשים מזה כי אינם יודעים לעשות רע כלומר
רצון הברע ועטן אחר רועה עקרה לג תלד ירעך ל
קדקד ורעו דליוותיו ורעו גת ארץ גמור בחרב ור
יתכן להיות מן העטן הזה כל רעך תרעה רוח כלומר
שהוא שהם יודעים תעבר אותם עננם עטן שר
ואפשר שיהיה ורעו דליוותיו פעל עמדי הלא ונעברו
ואפשר שיהיה נפעל מן השרש הזה ירע שרע
בגהלן ואף על פי שהוא פלח והיה משפטו קמץ ובא
פתיח לפי שהוא מרעיל וכבר כתבנוהו בשלש ירע
וכן מפרשים מזה העטן ורעות רוח ורעיון רוח
רעל
סוף רעל השקירותו וכן רעלה
כוס התרעלה וכן רעיל מ
ממנו והברושים הרעלו כתב יונה עטן הכל
לכמה ומהומה וכן כתב גרע אבי זכרו לברכה
עטן רעלה ורעלו לשון רעיה ואט רעלן ל
לפרש כוס המות ויוטת תרגם ורבע משריתרון
מסורבלין בצבעטן ועטן אחר השרות והרעלות
יש מפרשים טנבולש בלעני ויש מפרשים
מן המשנה ערביות רעלות ופרשו הגאונים
זכרם לברכה נשים ערביות ונאורות רעלות
כדכתיב והנטיפות והקשרות והרעלות וט
ושמו בלשון ערבי גל גריון ופירו שמשיות
צעה על גשן ומכסות כל הפעם שגין נראה
לרן גלג העינים והוא שרות למטה ויוטת ת
תרגם סנסיג כמו שתרגם חמנס רעים רעיופע

רעך בני הדומים כתב ארע אבי אבני הסוסיות וכלאו ערבי קויין
רמזה ופי אחשודנים גדול מרדן מיין מן כוס והמור כי אחש
גדול כלאו מדי ואט היו פחדים גדולה כע הסוסיות **רען** רמזן וכן המור
והמור ומן הדמוטס ומן התאנים מעבים דמוט הויד כע
היה מניחם העבים אל הדמון ושה הפי היה מעבים עטן אחר כי והכבר
הדעניה ורגש הליש פרגש מהדט עטן זעם עטן אחר ידעם הים ומלון ור
והכבר אל הכבוד הרעים ורעם מטעים וכחול כמוהו הרעם והטם ורעל גבוה
גבוהותיו מן יחבונן רעם שדים והרועה תלביט עואיו רענה ענב כעטן הרעשה
הפעל הזה נמנה כפול הלמד וכפרט לא רענה מעל חולף כי הוא
מלשון **רען** אף ערשט רענה תאר כי הוא מלרע כוית רעטן והיה עליו רעטן
כעטן רעטן והדבון רגש דענים ורענב עטן לחוז ואלויו כעטן רעטן כל
כלל הרע ידעמו על אדם רב ורעטן רעטן ורעטן נאור מרדכי חט
ושהיה ידעטן **רעף** אל והכבר הדעטן שמים מלעל עטן הלה **רעץ**
הרעץ אויב וידעטן וידועטן עטן שכירה **רעש** וידעטן עטן ורעטן
הים ארץ רעשה ידעטן האים הרעשה חומלך והרעטן הארץ ורעטן
על עשה הארץ והכבר הרעשה גיים הארעטתה ארץ פגמדה וידעטן כארבה
מדיניש ממלכות והטם רעש גדול ענבם התטעה והדעיה טרמול כלעט אכל רעש
כלבטן אל שהוא כען הפך יעטר ור יונה פייקה וירכה ודמה טה ללשון הערב
הארץ לברכה ולמדיה רעש ועטן פרוי כעך כלל שידכט כען צדכות עטן הלבטן ור
אפיהם כן עורג ורע כפשוטן ורעש זה הפדי שהוא הכבר והטע שיהיה גדול טיור
שירעש כעני הלבטן **רפא** ועכ ורפא לן וירפא אלעים ויחנטו הדומים רפ
דופא אלן דרכין דאיהו ורפאיהן והטם רפואה רפואה רעלה עין לה ורפא
העו מעלה ארובה ומרפא לין מרפא והרעל טרפא העק טהור הוא ורפאן המים
נחה הארץ רפאט וי ורפא גן הרפאן וההרעל להרפא כוידעל והכבר נאור הלה
לא רפואת וירפן את שבר עני ורפא ורפא והוא ורפא לשלש כל שיטכוד ליה
וכן את הירד ורפא ארץ ורפא וכן ארץ ארץ הוא רפואה עין שומעין לן רפ
דאבר ליה דמית על כמדיה ארפא וארפא בא אמנט כפעל הלא שוכו כעטן שוכבים
ארפא מטוכה רפה שכירה סימטה ונכתבו כהא ועדוהו כפעל הארץ יוחץ ויר
הרענה והכבר וירפן את שבר כעטן רפאן ורפאן ורפאן ורפאן ורפאן ורפאן
לא יוכל להרפא עור וירפן המים והטם רפאן ורפאן ורפאן ורפאן ורפאן ורפאן
וירפא את מוצן וי החדום וכן כדרך ההשאלה כעטן הכליחה רפואה נפטי כי חטאין לך
לן להרפא עור וכן כדרך ההשאלה כעטן הכליחה רפואה נפטי כי חטאין לך
וישמע וי אל חזקתיו וירפא את העב ורפא לן והדומים להם ומה שרש ה
היה כעטן אחד רפאט ורפאט ורפאט ורפאט ורפאט ורפאט ורפאט ורפאט ורפאט

למשל דרדון ולא דמך וכבר אחד ידעו כבוד מלכותו ענין קדושה ידוע
דחת דתם דחיל דתמים וטעם דתמים לחמה כמין ביד מן
נטיה בלש וקולתו חמה מאד דתוס המורכבה לבלש כמין

דתם

אסוד כשנו ויאסוד דתקן וירדקות כמין ידוע ונשא עשה הרדוק בחלם
ויבטו כשדך וישב כדקדוק זהב פיה שדעות ונלא שפד עופל כמין
הדגש דתקן כוונתם בלש אוסודו כשלושאות עלפדן ובטן נמל משה כדקדך פיהו
הדקדך דבר וכדקדך כמין שאמר שר אטד ידוק חל הפסד ודמין למוץ השווה
שהוא לתן

ואשר הם בני ארבע אונות רטפש

רטפש כשנו מטער ענין לוי מקומן ערדך ויש אור שהיא מלה מוכפפת עט
מטעם מלת דל דטוב ופס בלש דטוב ופדה ודכה מן פרו ודכו פוטו ופס ופי עור
במלה הזאת רטפש הוא דטוב באר פש הפא ומו והשין פיה ודקדך אתלוקט כשדוה

רען

רען זכר אונת כשרט דשן כפול הלמה רפסד הקדוה שדוקטד
עליהם יפו הם דופדות שופד בפחד מלכיה והם
אונת כשדו ומולתין אונת כשדוה וכי שדוקין אונת כשדו ומולתין ובלשון יונת טק
שדוקיאה וכמטעם היה יטעב כשפניה און כשפניה וכבלמה דושלמה היא אפיה היא
אפיה היא רפסדוה נשלמה אונת הדיש עתיד אונת

השין שש

שש מטער וילבט אונת כשדו שש פשה ששה
וששיתם האמה נגדה המלה הזאת מן ששה קנפ ששה ימים שש הנה
יה וכחשפון הגדול ששים המלה הזאת וענין אחד נטוב כשדך וישאיתך פל לקומו
אחריך ויה ואשר ליקך ואת עיך בלש אפדך ויהו שמה והביאתך אל הדי ושה ויה
אונת מענין ששה בלש שמה כהם כי אם השישית ונאול פל שישפטט כששה
שפטים כמין שמה בפסוק ונשמתי אתו כדכד וכדפ וגם שונך ואכט אלגביש מע
וגרית אמטוד עלו ששית העמקים יש אור שהיא תמח לבן יש
ל דיח טוב גיל בלש והוא לשלם ששה קנפ עלם והמלה נגדה מן שש ימי
פ הוא פל שפדותו שושנים כדוה לא כשין כדח שושן ועל דגש העממה מעשה שושן
עניהם קמוקים וכחולב ופא כפדח וכשדך מעשה שושן כחלם וכן על שושן ערות
והמסודת פ פדחן וכל שושן כדוה כוניה ופל כדח שושן עשו כדמות שושן

שער

שער חקוקים כשער ומטוח כשער אגל הדקדך כשיתן והוא
מקבע העידיך ואור שהוא הקדח ודגש כשדך וקדח מית בלש
ועמדה מים כששון לעמוב ותשאכ לבן גמלו ישאכון הנעדי
קאת העמקים וטעם המקומוה ששאכן כהם בין משאכין
ששג אדוה שאג שאגה מטעמה

שעב

לכה

מנהגות לבי שאג שאג כוהו עלון שאג כפידים שאגים לטרך והתם שאגה לו
כלביא וכשמוך שאג אדוה וקול שחל ויהפך כמים שאגיה ועיבת האדוה דקדי
שאגה והשאלה להמיות האדש ולענית דול על ערותו **שאג** שד אשר
אכ שאג עדים והנפעל השעה שממה וההתפעל והגיש

ושאיה יכר שער פידו וכשאיה ומוא הא' פה נטע מטוחיה האחד שמה והדביו
שואים וכהא הנדבה כמא כוואה פחדפס ומטוחיה העים כי דבא והפעל הפכ
להשאור גליס נעים וכמהנולן כמלכים לה שוה וככר כשפוטו כשדא נטע ענינם עין
שממה ויש מהם כענין היתה כמין והגיש מטעמה לה כמין שהוא בלש שממה מטעמה

ושא ושאון לגומים כשאון מים כפידים ישאון ומלת ישאון בטן כפעל וידך הדדוה
והלטה ושאונה ענין המליה ויש לערע מענין זה כבוא כשונה פחדפס בלש שטח המים
הבאים כפח ויש להם קול המיה וכן מטוחיה דשיו על דרך מל כדוה בלש וכן ד ינה כו
הענין הזה ושאנך עלה כמין והדאו ושאנך וכפל הין על דרך הפלה לשאון וכן משא
במסדה פל שאון לשון השקט כד דקדך והכרה לשון קין שאון מעיד ודכי אכר כן שדא
פל כשמשלש לשון השקט והוא חסד דכך עם הדקדך על אפיהוה חסד כמין והשואה
כודד העבים וכן פל הדיקדך אל והדיקדך שאג עלה כמין פיה שאגה מרעם אל כמין
השקט והמטוחיה שיש לך וכן פל אגלן **שאג** כשגט כשדו והוא שם או כין
מקורו ומקורו אחד ככל שאנך כשדו ויהי

כח האלק היה קמץ דחב השאגים אודם השאגה אודך מסכים כשעם כמין קמוס כמין
ש ענינם ענין כון והדיקדך עשו וטעם ענין ענין לשון כדוה חסדים אור וטעם
שחכרה האלק מקומה **שאג** על אל האש כישעאלך כין וישלם להם
לשלה לכה זה השאלה למה וישלם ל פי יחם דמומים והכד עלו ישלם כמין אלה
והדומה להם כענין שאלת הדבר ובענין שאלה וכן זה הוא קוד עם כום שאל ממש ומהה
גים נחלקך שאלו מיהו מטעם כי מיהו שאלתו ומה שאמרה וכן אגל שאלתו כין החודש
לו חכמה ופל יחזק השאלה אשר עלה מרעם כו לה מרעם כמין הייתה אשר כין

ואיתנה כמנהגם ענין כק שמה אשר לו ידעתי ישאלני בלש ישאלו ממש ממון שמה דעתי
כמין שאג יקומן עדי חיים והנפעל וקק ימים כשאנך מן היילך בלש שאלו שאלך משוה
והכד הדגש וטעם כשדו וישאלו והתם שאלה אחת חסדו האלק גם מהמכר
והוטלה המערה על השין ואלה שד וכן את שדך היה יאנו שאלתך או כשפוטו שאלתך
כמין השין ושוא וכפל האלק מערה מילין אל שאלתו וכן להם שאלתם וכשדך האלק
הוטל הכפל לקמץ קטן ממש הנה המערה שכן וישלם למה יאנו כמין שאלתך
וכענין שאלת חסד או כל כד שאלת החודש יכ ישאלו ממש מעשה מעשה ושאלה ממש
משפחה וישאלו איש מעט דעשו והוא שאלו והפעל הכד וישאלם לשון השאלה והיה
הדבא כשעה כענין השאלת חסד וענין אחד שאלו ועיני דחם כשאלו חסד ה שג

היותו אפי יגה לך וככר כמין דפסוק שאג עליו וכר עלה שאלו עורר הקוד
שאג אדוה שאג שאגה מטעמה

היום אב ארד אל בני אבן עמולה שאלו נאסרו כענין לשאל שיהיו ענינם הקדש אך
אלהים יתרה עמי ענין עמול פי שלא תכלה ככלת הארץ בידים לשאלו אלן דרכה **שאלו**
וזו כי יתחנן סלה **שאלו** הפעל הזה נמצא כפול הלמד ענין נאסר כפולו
נאסר ונאסר וענין נאסר יחד אכידים שאלו יאמר גם כן נאסר הפעל כדמיון הנאסר
פירוש ונאסר כפי הפעל פירוש יחד אכידים שאלו יאמר גם כן נאסר הפעל כדמיון הנאסר
שאלו הלמד והדמד לנאסר שאלו קנין הנאסר וכן ענה שאלו והקבוץ סגס השאננים כיון
ופתחונו שאננה נעים שאננה ושאננה עלה במוע סרבלו בשרו שאלו כל שאלו
ושליו הלמד טפחה או היא מורכבת כן שלו ושאלו והוא הענין ענין הכל הטקט ועלה
שאלו טפחה דוח שאלו דוח כהנים והוא ההדחה ונאסר האוויר אלהיה
וכן כמנה **שאלו** כמניסר האוויר אל הנה פ' פשרה ונאסרה וכן בענין ההפלה ושאלו
הלמד כי שאננה אטו שאננה שוריה השואפים על עמל ארץ ודך שואפי סלה אטו ונא
ונאסר יחד שאלו ושאלו ארבע כלם ענין בלעה ובענין האכילה והענין כענין שאלו על
אל השאלו הלמד שואננה וזוה הוא עס ויתכן להיוק כמו שאלו שאננה דוח ויתיה פיה דוח
עבר ופנה וכל אל הענינים אשר ענה השאלו דרכים לשון הפנה **שאלו** עוד
שאלו הקנין והפעל ואם נמש שאלו כענין נאסר בעיני שאלו נאסר מעל
וכל השאלו מכל המצומות אשר הוא גר עס קשר נאסר וכל דבר אשר שאלו אנשי קדוה
לא עס הנאסר אי כיון כי עס ככיה ונאסרו עני אנשים והעס הנאסר ונאסר
הנאסרים והכבוד לא השאלו שיהיה והעס שאלו שיהיה והנאסר האלף גם כן
המכרה וש כל שיהיה שאלו לב אחד להולך קד דוד ויתכן להיות מזה עס לא
שאלו לטוב וכן אה היתה אם לא כוונת יהיה ויהיה דמיון שאלו ויתכן
היו כיוונת שלו כמנהג ופלוהו כחידה היותו והמואזים ונאסרם ככליה
היתה וזו של כרבו מן מטרה קטנה ונאסרה היה דגש ללו היות כמיו ענה
עיהך עניהך וענין כמו פירוש ופי' הקבוץ כן הוא אנה לן עס יתע לבש
אם לא אפרח אנהך ממאכרך ונאסר כן בעה ערה של שאלו אה האויב כי
הוא יתע כן לטוב בארץ או לטוב עמו ולתורה עס ככבוד והוא מה שאמרו
הטובים לדמיהו הנה פירוש מן האויבים אם טוב בענין לבא אהי כל ונא
ואם דע בענין הדל דאה כל הארץ לפני ונא והפסוק האחר ועדת לא טוב יש
ועדין לא עס דמיהו הטובה לרב שאלו מה כלם אם לטוב אה להצא והוא הכין
כ כי דעון היה להצא ואל כן וטובה אל גליהו גליהו ומה הפי' יטוב פועל
ינא ויש לדע ועדת לא יטוב כמטעמו עונה ונאכרם ער כטרט טוב ונא עג
שאלו יטוב שאלו יעקב ויתכן לדע שאלו דוח לן בענין היותו והמעלה כי יתד ושאלו
ענין אחד וכמו שכרש יתד יש ענין מעלה ויתרון כן כטרט שאלו ויהיה שאלו דוח
חלש ופי' לא אחד עשה אכידים שיהיה אחד נאסר אהיון כמנהגו ולא עשה כמו

שאלו עושים כי לא דרך אחד התאווה ולא בעל אהי ככבוד לאל שיהיה יתע
להשאלו לן ודע אלהים ונאסר ונאסר ענה הוא דברו העם לבשו והוא דרך
הנאסר אכידים אכיד שיהיה אחד ולא עשה כן כמו שאננה עושים שיהיה אהיו
ופעל הגר שפחיתו ונאסר שאלו דוח לן ויהיה ענין והענין ענה להכ ומה ה
האחר מבקש ודע אלהים כלם שבעל הגר לא עשה אה לבש ודע ללו שאלו היה
לן ודע שיהיה ונאסר לא כגד בארץ כי כיתונה ובמאורה עשה אכל אהי פט
השאלו כדרכים ולא יתד אחד מכם כמנהג להעלה ולבעל כה אל ככר ויש לדע
זוה עס ושאלו וכן ונאסר והוא הכן שאלו אהיו ונאסר אהי עס יתכן ענה לעמו
ויתד עליהם כעמל שאלו ונאסר אכל שאלו עמי ככלות כוונת ונאסר כלם ענה
ולבו האהי ושאלו על כל אל חמסו ממוע שלח ונאסר ענה שיהיה כדרכ
ענה שאלו כשרו ודמיון אל ונאסר כשרים כשרים ההודגס שהדגס ואל ענה מענה
ושאלו מעל עמדות ענין הכל כשרו ומה קדמו לקדוה האהי איט איט אל כל ענה
כשרו ומה שאלו הנה והוא עס כל ונאסר ענה קדוה האהי כשרו כמו שאלו ענה
אהי ונאסר להעלה לעיקר קדמו שאלו ונאסר מעל ענה ונאסר כשרו
והוא קדמו אל המעל ונאסר הלשון הזה על כל מוון סתם שאלו כשרו ונאסר כמו
היהו ויהי ונאסר וענין אהי שיהיה שאלו ונאסר ונאסר ונאסר ונאסר ונאסר
שאלו כה השפה על מנאסר ויהיה כמנהג היה העיפה ענינה ונאסר
שאלו כן לשון מוון כי הלחם הוא עיה מוון האהי **שאלו** כי כל שאלו
דבר שאלו לא יתע ככיה היה הנאסר ונאסר
שאלו שאלו או כפחה הכיון ומה שאלו ענין על מנהגו
וכבר כרבתו כשרו ענה כי הוא שיהיה המלה כשרו
שאלו כי שכלים יהיה על שוונתו ויהי כן הדבר אהי לנאסר לחין ענה
ומחורך יהיה וכן סכרו דול בענין הזה כי הויב דלמטין ענה
מכשורה פי' חרבה מחרבה וכן עמרו ונאסר משה אה דברי העם אליהו ונא
אה דברי העם אל ה' פי' ענשה לעבודה דבר ונאסר משה דברים שמטכין לב
שאלו פי' שמטכין ויתכן להיות מהשדש הזה והענין הזה ושופרין ושאלו
ויהיה אחי כחורך משופר מחרב ויהי פי' כ שכלים יהיה ענין דגוש כלם גרו
הנאסר מנאסר והכנס בענין זה האהי שכלים כלם אל האהי
גרוש וכן ושופרין ושאלו אך לטוב עיהי ויתכן הוא בענין משה טוב
ומעטט אהי שהבאוהו ויהיה ויהי כה הודש וכן יתכן ליהי מנאסר
מחרב משה ומעטט אהי שהבאוהו ויהיה ויהי כה הודש וכן יתכן ליהי

טוב מזה בשבט ישב וי יונה כי מזה הענין שדוק יטרפו בשבט כלם ככלן חרוץ
עב אטרי לא ישאר להם ופר וכן כי מזה שבת חמה וכבר כי בשבט ישב והתעל
ונשבת גאון עזון והכבוד אשר לא השכיה לו הלא היום והשבת את הפרטים והשבת
חיה דעה אשכיהה מאטט וכרם השכיותו מאד מבתיכם השכיותו מעטט את היום
ישאל והעם שחקו על משכיותיה כלם ענין בטלה והתפק דבר **שג** על שגגו
אשר שג כי שגגה היא כשגגה שיועו והעם עוד נסה את ה' **שג** משוגגות ומה
המוריד אות הככל עתה ידוע **שג** משגיא לגוים ואכרם הן אלטגיא
ולא ישרו לא מתאמתו שגיא טח ענין **שג** דמי כענין שגיא כחא ופי שדי לא מתאמתו
שגיא כח וטגיא מטפט ורב עדיקה לא ישגה כלבו כי אם מאכרין המתפל כן פי אברה
כן שגית ויט שדי שחא שגיא כח לא מתאמתו פלג לא השגו כח מעשין אבל זה טעם כי
גוים יש כן מטפט ורב עדיקה לא ישגה אורו השם **שג** אשר שגגה מאטט
והורדים שגבו ישע פי שגבו כוטע והתעל כי שגב שמו
לא חומה נשגבה והכסף הן אל ישגב כטוחו והשם משגב לעדות כעדה משגב ומנוי
וסבר אחד וישגב יי את עדי דשן עליו וישגב אכיון משעט ישגב שם אלהי ועקב מה
מתקולמתי הטבעי אשגפתי כי ידע שמי ושלט נוכח מועל מוטט כחיי ישגב
ישגב **שג** ומה שגית הכיע ל ואם כל עדי ישג ישג שגגה ומפתי
למדת נשגתי דעת והעם שגיאזות מי יכין הא למד הפעל כאלק ומטקל אחי
משגה הוא והפעל הכבר משגה עוד כדרך משגה ישגים כדרך דע וזי יהודה שם
בענין אחד באהבה השגה המיד וזי אחי ד מטה פי כפי מטה הענין זה כלם הן
החשב כשגה אם חמיה התעבך באהבה וכל שלט טק כולתה וזו שגה וזל כח
כאשר אמר קל וחומר כאשר חסו כי המדכה באהבה אשרו ומטיח עמה יתר
מדמי הוא שגגה כעבור שאהבה אטה דקיד האדם מעבורת השם וכן למד השגה
כע כורה וזי יונה הרחיק באהבה השגה המיד מענין זה מאד לי שבענין ענין
המפוק על ענין החכמה והענין כי ענין הפסוק מוכר על אמתו כמו שאמר למעלה
שהוא מוכרץ ימיו מעטותץ חומיה יהיו לך לבדך אעפ של דרך המעל ייכן
שידבר על החכמה המלעה היא על אמת האדם וכונה המחסר לשי העעעע
ואם כן הטוב והישר שיהיה השגה המיד כענין שגגה כמו שפי וזי יונה שם באהב
באהבה השגה המיד כענין שחיה ועכבות כמו שגין למד על שגוטה אוב
כענין הרעבקות באהבה מעהוב ונלה ומנה הענין כל שגגה כן לא יחכה וכרם
ד יוסה כשה ד יהודה כן קדיש כי הוא שמש על דדה אנה ישל שגיה ישל
עבד **שג** ואחריהן ישגה מאד ופאלק מקום הא ישגה אחו כל
מיש והתעל הכבר ושלתי עלם השם חיל וכדככל המא והענין כיוס ששע
המשג ענין גדול ודכו **שג** מוכסן עטתו השגיה דואד אלף ששגו
משגיה כן החוקרה עעט **שג** ענין הכטה בהרבוטה **שג**

כעבה של למיך והשגל ושבט אמל נקדמה כן האטה על דרך העשק כמו זה
ככרם ישכנה שגלגה והשגים השכנה העולה איה לו שבכר לא שגל
שג והייה משגע לכל איש משגע ומדעכר חקר משוגעים את והשם
וכשדון וההתעל את איש משוגע להשוגע על ענין ידוע
כענין **שג** שג אלף ומט וכל מטר שג כה בשט שקודו ענינו ענין שג
כענין **שג** כענין עילתם וכענין זה כדברי דול מלג שגד חומה פי טעם היתה וזל
והלכרה והם הדגל השן הנה בענין טעם כמו שג שגד אחיון וזל זה הדבר
שג גם דגן חלמן טד ברטת שדים ועדים עומקים התקן
כן שדי יין שמה מעטן שדיהן ידוע ויתכן ששדשו טדה כלם אכמה
עלה ופי ברטת שדים ורחם ברטת שנים וארץ כי השמים כדגם המטר כמו
השדים והארץ בהוציאה התירות כע הדחם ואגול פי שדים המינות ורחם
וכד אחי כן ברטת אכרן גברו כי שלטה אלן עומקן לל האב והאם והמינות וזל
כי היא ברטת הכנס והנפדים הקך רחם מטפול ושדים עומקים ושא וכתל לעדים
ידוע **שג** ושדו גאון מעדי הוי עודד וארה לא עודד ושדו את בעל
חוקר כמלך חרבו מאד לעד אה כל לשדים יעוד מקהים והשדך החר
חלם זאב ערסות שדים כח טלם ועקור כמו שהי כחכרון הכפל כי שקוד כעל
הוא ישדים כפלם ישמור ויתכן הוה מרין מועל הכפר הדאגה למרובע וכלן כגדי
ישדים והשם עוד ועבר והתאר המל העלג טד על ש כפול להם חס טעל זה
גל אל ויהנמל שדוד נטרוט והשק והשודך החר חולב וזי יהודה כרבת טעב
אחד להיות עעט נטרוט מעט שג כפי יעגל עעט יעגו מעט והתעל הכבר **שג**
אכ אל העדד דכע וכר אחד ישודד מעבדות ואלו נוכח מועל מתדעט הוד
עוד מנאב שדדה בין כשדך שדדה כעט כענין חס מראוב שדו אהל כעוד
ושל נוכח כעל מהטספ כדדך עודד טעל והוא טרוב כואו עם הדגוש וכן וכל
מבערין ישר עעט ידוע וזי יהודה הכי כענין זה עתק לעד וסבר כדכס השג
שדעיה וכן לעד השמן וטוב הוא שיהן מנה השודש והלגה כהם טסכה ויהין מע
מעטן כי אלה המיץ כלם העד ושד מלכיס העין מעט העומות שדם ענין לאחד
ודשטות וכן כרבה ד יונה ויש לעד כלם שר מעענין הדאטון והוא האוי כח המ
המכלט טד על ש כלם אפס היתקן והשודד והדומה המט מן הארץ המדינית
לשדל ויתכן לעד על מעט הים מעטן שד מלכיס כלם גלל מותו מהעטותיה
טו יהיה כפי שד שדים כלם יגלל עודו למדי גוון ושדים ושד מלכיס קחוכים כח
כענין לא כשדט ויש לעד מעט מהענין הדאטון כלם מרוב שר מעטין על שן
התום ואגול פי כי אחד ש גלל הירוב ונחוקו לא יוכל אדם לשדד וזל כי כל
אשר היה לו גלל הם וכן העדט הזה אע אל עעטן תקיץ ומניח כענין עודד

החלה מימנו ומאז את שיבת ציון וענן השני ושם יין אלהיך את שבותך ורחמך
בשוב יין את שיבת ציון וענן השני ושם יין אלהיך את שבותך הנע שב שבת
אהל יעקב ושם שבותם ורחמם כי שב יין את ציון יעקב כלם ענן הנחה
והשקטה כאשר כתבם יונה וד יהודה תעש עליו ואמר כי מה ענן שיטתם
בגלות ואין אן סברא נכונה אמר שיטתו ויחם מצרתם וזה לא יתכן זולת שיטת
אל מרחמם כי הגלה מארצו לא ישקט ולא יעז ואפי' יהיה שם ברעמא ג' ג' ולי
ומה שכתב י יהודה הוא הנכון שיהיו כל הפעל כל מהענן הראשון פעלים עמידים
ואין אחד מהם יוצא ואין טענה מן בשוב ינה אל ספר הנחל עץ רב מאד כמו שכתב
י יונה שגם הוא פעל עמך יענף שהכו בגון יוד ואין ס המנהג בפני הפעל המשוב
את מרור הפעל כמו הלהג את אומר אל יאוצו לחמם יהודים להם ואין ס
המנהג בפני הפעל המשוב אל מקור הפעל בעצמו כי גם בוד לבדק כלאו וכל
גורף בעליו את חצי הרעב באמרו לרעב והדומים להם והיה לו למר לפי
כבליה יונה בשובי אין זו טענה כי הנה מצאנו תכרוע קמי תחתנו כמו תחת יד
יבגוי הפעל עם מקור הפעל בוד לבדק כי מאן יין לתני לא אבה יבגוי לבדק
עצב שבו כלום ייחם פי עם עליהם יענדט לא ישוב שובה אל ג' ליהוה
מהענן הראשון פי ועל יראיהו טן אמר כי דעתי שישוב והוא רב טבחים הבין
כי דעתו סן ואמר ק' ושובה ומהענן השני עוד שובה יין רבבות אלפי ישראל
ואשר הם עמדים ואתה באלהיך תשוב ישוב בצל בטיבתו במחמם יאענף
שכתב בו טעם אחר בטרם ישוב והטעם בשובה ונחר תישען ומה עוד חם
תשוב יראל טאם יין אל תשוב השני היא מהענן השני ויש לפרט מזה נפשי
ישוב במר יחנה ויטריטנה וכן וטבת בבית יין מהענן הראשון אמר
טבת בהתמדת הלכות שם פעם אחר פעם וכן שוב מול את בע ישראל טבת
עיש אחר פעם עד שימול טולם ויש מפרשים מזה כי משובת פתיים להרגם
כמי ועלית כמילים תאבדם ואלוול כתב שובה יין רבבות אלפי ישראל מהענן
הראשון כדרך יוב יין שרי בוקרד יפי כי אוקן ג' ימים שהלך הארון לפניהם
כאשר הצואו מן המחנה ואמר משה בצוק קומה יין ויפוצו מויבך ויטעו לטעם יין
מפנק ויבוקר ג' ימים שחזר שאקומו בתוך המחנה כי שם נטע המיד כמו יין
נע אהז מועד מרנה הלוי בתוך המחנות אמר בשוב שובה יין רבבות אלפי
ישראל כעומר עם רבבות אלפי ישראל שובה וקד עמקם כאשר בתחנה וענן
תסדך רעך ומשובתך תוכחוק ועמי רבואים למשובת פי בעבור המשוב
שעמדים עמי הם תלואים בצרתם יבא ודען אנה יפגן לעניה ויוד למשובת אינה

סימן הפועל וכן ושמחתם בבית תפלתו וכבר כתבתי בחלי הדדוד כי מ
משובר פתיים מטובה נחת גלה שמות התאר שובה משובה יראל כי בזה
המטהל תאר מנח העין ועמם מרודים תאר הנקבה מרודה בפלם משובה
והפעל הטבר מדוע שובה העם הזה והוא שלשי חכמך ודעתך הא ש
והתאר ויקר שובב שבו פעם אובבים כלם ענן המיד ויש מפרשים כי אחרי
שוב נחמתי וקרה שבת והתאר גם טבגם ישיש בגו
וקטם כי המ עני מטיבן בהא הטבר גם שבת ורדה
בן השיבה היא יותר מההנה כמו שאם במשנה בן טיטס לודר בן טבגם
לשיבה וכן דעת הפסוק שבת אחרי ורנה
במיד על שרפו עצמות מלך אדום עשה
ששורפין השני ע' דרך יין עמים משרפת סיד ויניד קריוו טעם הייית
בית בהם ויהן פי לשיד טנת אפרים במדום השיד זה ע' יוד הנדמה רבין
וכן כרגס יינת על דאוידי גרמי מלבא דאדום וסר ט' בגר בביתה ידע שמע
מפרישים מזה ועמק הלדים יהרגש תמורת הנח כמו ופטורי צנים ומפרישים מזה
יתעם בוד גלי ואלעם טבת במר כב כר טעם בוד הפעל

שוב

שוב

אל מן ידמיוע וישווי אן טעם ל גם אתה בומר
היה נמיה בשווי וברכו כל חפציה לא ישוב כי
אין הצר שובה בעד המך כלומר לא ישוב הנר בדי כח זקב שישל לא טה
בעד המך שינוק נמלך בכל היהודים אם בדים הפעל הטבר אל מי דמ ע
ותשו מה אטוה לך וכבר אחר הלג אם שובה פעל שיטות פע האדמה שיהי ז'
דימים וטוים שלא יהיה כלם בגנן ערד ודמוי ארמנט בגנן הלג אם פעה הנה
שמה הלג והנה חרוץ א הנה תל וחרוץ הנפעל עם התפלג אשת מדינע נשתנה
פי אשר מדינע נשתנה עם דלף טורד ביום קריד כי הדלת טורד מבפנים
והמטר מבחוץ ואין לבצע הבית מנחה כן מי שיש לו אשר מדעם כי תריב עשו
בבית וישמע בחוץ מדברים עניה דברים רעים יפרש עוד מזה הענן אן יאמר
בזיוא נענה כי הנתנה לא יאמי בדבר הטוה והטב אך ישים הטיב טה א הלש
תמדתו וכן ואמן אלעם שיט ספרים שכתב מבחוץ במדום הדרי באלק זה ענן
כמ שיה ועל יבא טוה לי פי לא תתק לי מה שעשיתי טה נערת בעשוי הרעם
כי עתה אע מכיר כי כל מה שעשיתי הבט ורוד וכל זה אע טוה כי ולמך חן
שיה להעמם כלם עני הנאק ועל אם טה איתי ודומותי ער ג' ג' שיה כ
יין לנדי המיד דרך אמונה בחרת משפטיך כלמר כטע ית משפטי נגדי דרך

שוב

אמונה בחדתי בהם הוד והדר תשזה ענין משזה הגלי באיכות כולם ענין השמחה
והרג וישם ושוי ור וונה פי משפטי צוית כענין הלא אם שזה פניה כלמר השותף
ופונתם וכן השדש הזה שאו ודבר כזב הרחה ממע פנשאות שאו ומדוחים לשוא
הרבת רפואית לשוא ערף ערוף אך שאו לא ישמע א נשדו לא ישורנה לשוא הכיני
את בעכם לא תשא את שם יי אלהיך לשוא והאלף תמורת הא למד הפעל והאלף ת
יהונה כאלף חטא ור וונה כתב כי הוא על משקל צו קו והאלף טספת כאלף הוא והיא
וענין המלה הזאת כענין שחר אך פעמים ענינה כענין חנם כמו שחר פעמים
ענינה כענין חנם כמו שחר פעמים ענינה כענין חנם אך לשקר שמרתי ויהי
ענין אחר כי השחר הכל יתהו ודבר שאינו ופי לא תשא את שם יי אלהיך לשוא
לחנם שנה ישבע לשמו כי אם לצורך כי מי שנשבע על הדבר שהוא אעפ שאו
אומ אמת אחר שהטבעה אינה לצורך לא נשבע לחנם למה משבעת שאו וכן אם
ברצונך יהושלמי הגי מאן דמשיבע על היטן דאיטן היטן למה משום שבעת שאו
יכן תרגם אונגליק לשוא למגנא וכן פי לשוא הכיני את בעלם מוסר לא לקחו כלמר
הכיני את בעלם כי מוסר לא לקחו וכן לשוא הרבת רפואות על מה שאו ברמת כלבע
אדם והדימים להם והפעל הכבד משני המלה הזאת פרי נשדו לו וברב טיב סאילו אם
פרי יכחש פי כרדה ותינוש יכחש בה כחש מעשד מ זית ויש לפדש מהעני הג
גפן כרדה ישרא שגט עטה פיריה ואיט מקליח ואם תמרו פרי וטה לו הרבה ויטיב
לו והוא ילטיב מעשיו כריב לא ירד לפריו הרבה למזבחור כטוב לא רצו הליבו מצא
כמו שאם יישמן ישורן ויבעט

שוח

ו יונה זה השדש יאפטר שהמלה
מטריש שוח לפיכך לך
וכרו ר יקודק אם שנמצא ברוב הספרים המין ואילו היה מופעל הכפל היה
משבוע פרח מטפט החיית שלא יבוא עמה הגשמים כמו שכתבנו בחלק הידוד
שוח עמוד כי כרוכ שוחק לעשוי ומא כי כרו שוחק לעשוי כמו לל לפע
זדים שיחות ואפטר שיהיו כל אלה משרש שוח ויהיה ראוי להדגש שוחק בפלס
גלה ומא שאלת ירידוך ולא ימות לשחת לבאר שחת עד יר שדה לרשע שה
שחת בשחתם כפוש בפלס אטר זעמ זורה בדחת מלא כל נחר ואפטר
שיהיה משרש ישח בפלס דעת מן ידע ונענם כענין קבר בארץ עדיבה ושוח
ענין שממה וחרבה וכן תרגם ונתן בארע מיטד וחרב
בשדה והפעל הכבד בפרוידך גטיחה ישיחו בי ונטב
או שיק בארץ עני דרך שיחו והקיצות היא השיחך כל פי השיח עמך כלמר
תהיה לך כחבר מדבר והטם חרדה בשיחי נשא בשיחי מטכבי ופעל כבד אחר

במעשי

במעשי ידך משוח ואת דורו מי ישוח ענין דבור והוא כלשוח בזה
דבור הפעלה וכאריה בשיחי והדומים לו דבור הצהר והצור הגאות וכן אישפך ל
שיחי ולפע יי ישפוך שיחי וכן מרוב שיחי אבל חרה ידעת את האיש יאר שיחי פי
את ענין ואת מעשיו וכן ומעלה עם אחר מי השגת אויביו במלחמה
כלמר ענין יש לו ומעלה עם אחר מי השגת אויביו במלחמה

שוח

העם ולקחו וישוטו בכל הארץ שוט נא משיט בארץ ומחרק
והפעל הכבד שוטטו בחוצות ירושלם ענין יי המה מטוטטים בכל הארץ כיוני ענין
מטוטטות וההפעל וההשיטנה בגדרות ענין כענין ויתרו את ארץ בני ענין
הארץ ור ונה כתב מזה הענין שוט שוטא בשוט לשון תחבא דול שוט היל לרש
אורי ופיא היו שטים נר השמים אורק פי השמים לך השם כל יופשי מטוט
ובהפעל הונו הנח בדגש והלם בחורה עש משיט כל מעשך מוכרך מעש
בעני פי מע שמעליכן אורה במשילות ענין השטה דמד בלע יתבו לפי שהט
אורק ענין בזיון או ענין בזה כמ שכתבנו בשרש אט כן תרגם יונק דבו ויקר
ור הודה כתב בחזק מהפעל מע שוט כענין הראשון ופיא שוט לשום יסר אדם בשוט
בהפעל כלד הפעל ולשוטט בצדיכז ענין עני שבו ודמה הצדה העוברת בעולם לשון
שהוא כמי השוט המטה והמיסר שט שיטק לול שט בשוט לשון תחבא והוא המה השל
ולגופים והדומה להם ממכות הלעון ואפטר דהוית מן השרש הזה כפי שטים והדגש שח
הנח כדגש ופטורי צנים והא מן ממוע הארז הטוב שבהם

שוח

כוב מענין כי השטה אשתי טע שמים כענין אחר
את דרךך בשירים הלא חתה טכת בעדי השם מנה
ואנע שנכתב בספר כנ גבן יורה מסוכך כלמר גדרהק כמיטוכת חדר בשון
ובהפעל הנח בדגש ואנע שנכתב הסר מטוכת פלגן ילה מטוכת רפה ילפי ש
שיעשו גדר הגנות והברמים שכים וצנעם עררא גדר מטוכת ומא לשכים בענינים
יאמזל פי מנה ושמת שכן בענק והפתי מרום חילה כמות רבים הן והלם שים
כמו חיים וחיין ומיס וומין ומא התמלו בשכות ערוו הדגש בהם תמורת הנח כדגש
וכטורי צנים וענין וליע ופיא מוש שכה שוכת עצים ענין סעיה

שוח

ועשית עני שוליו טמאה בשוליה גלתי שוליה על פניה על
שוקך ושולי מלאים את היכל כמ אמר השמים כמאיהאן
הדום הגלי ויש מפרשים שולי הפגא
את הצומים ודוע
או מי יטוס אלם או
חרט כי שמי אותי בבור מלרע שלט כמנהג בשרש שום עמך

שום

שום

מיו שם פה מאדם
או מי יטוס אלם או

על אכן בהיכל לוי. לשום את משא כל העם הזה עלי. ושם דרך ארמנו ביטע אלתיים.
כי מן שטם דרכו בדרך השם יתברך אשר שם לו בדרך. פי שם חילותיו יתברך
להלחם עם ישראל. על פי אבשלום היתה שומה והשם או בלשונות יד. והלם בלגל
שלא כמנהגו והוא כמו בפתח ובספר הלל אשר בטלטולא הוא בפתח. ופי ענן ענן
שישימו כל אחד ממנום בנעמך. והפעל הכבד שימה נא ערבני עמך. או שימה
נא. פי שים נא ערב בנעמך. כמו שאמר אני הוא לדי יתקע. וישם בניגרה
ובמקומו בדברי הימים וישר. ודעת המיתרגם שהוא כמנהגו כענן שיתרגם ומסד יתרון
במסודיו. ויש לפרש כמשמעו שהמים אותם בזה המשפט להמיתם במיתה זו. וחספי
לב וישימו אף. אית כענן וארבו כאשר כתב ר' יונה כי האריך אפי מיתרה ועוזב א
אפן. כמו שז' בגדות השם יתברך ארך אפים. למען שמי אריך אפי. אף פי וישימו
אף. שישימו ויתרגו כשהקבה מביא עליהם יסודין ולא ישמעו וישונו מדרכס הינה
ועב הדרך הזה אמר שלמה אילר אדם חסד דרכו ועל יד יעקב לבו. אל תטם את לבך
לחם כי נמאן מבלי משים לעצו יאבדו. פירו מבלי משים על לב וישימו וישמעו יחדיו
פי וישימו לב. כמו שאמר הקדוש ונשימה לבנו. שימנו כחורם על לבך. וישימו על הע
פי משרותם ומלחמתם על העיר. שים לבך אורב ויש מהם נשאו נשים וישימו בנים
פי ויש מהם נשאו הנשים הכבדות והולידו מן בנים. וישם כמין משרות ויתם
בפוך עכה פירושו והלם פון. בענינה והמוקדם מואחד. כמו ואמר העיר שלחו ב
באש. שלחו באש מחדשך. על הרים יעמדו מים. ויש מפרשים ויתרון וכן שית
זונה. כולם ענן אהל. ושלח עבר פועלו ממנו וישם בארון. משפטן וישם ובא פרח
קטן וחת פתח גינול. והחירה המורה שורה. כמו ופתחו לעריך המיד ויש אומרים
שהוא עקר אחד שהלן ישם. ופי וישם איתם המגשים בארון. וכן ויאמר לזסוק חסד
האומר. ואחרים זולתם. קול שועת בת עמי ושוועת ל
נעמן תבוא באזנו והפעל

שזע

דיל ישיעו ואין מושיע קמתי בקהל אשועו ויש מפרשים מענן זה הענין שועך
לא בצר. עננם ענן ענקה. והביא ר' יהודה ור' יונה עמהם אם בפרו להם אוע וכן
הבאו בצרע זה ובענן זה. העין תשועה למלכים. וכן סתב אמזל בפר הגלוי וא
ואמר כי תשועה בלשון ערבי א גמקה והוא קבול שועה. וכבר כתבנו בשאר שיע
ומעקד זה וענש השע. ענש עינו שלם יראה ויתגס וטח את הבית. וטח וישועת ביה
וכבר אמזל בפר הגפני מענן זה ובמים לא דחצת למשע. ועננו כמו למשוח. כי טיח
בבית במשיחת יד בענן משיחה. והיוז' במקום הא' בשקל מקנה מרעה. והיון שנים
שרשים וענן אחד ויתקן להיות ענן חלקות והיוז' יהיה בלגשע במקום אות הפל

ושרשו שיע. מיתרגם חלקת קארוי. שיענית טאריה. ואנכי איש חלה גבר שיע
ויהיה פי ובמים לא דחצת לחזקה. כי החיצת המים מחלוק הבשר מעלנו וכתב
עוד פי לשדה כי בלשון ערבי א תמשיע טהרה טהר הקדשה. אמשע ויתבן א
שיהיה אמשע אצלם כמו אמטח. שהוא לשון כאשר יאמר הפלחתי יפי ד יוסה
מענן ועינו השע. השע ממע (אובגרה. כלומר ענן עיניך ממע כמו שעה
מענן ויחדל. ושנע ושעה ענן אחד. ומעקד זה מהענן הראשון השרעשעו ושעו.
וכן (אזע אל ההר. ואמזל פי מענן ועינו השע. כן שאמר שטארו ווענש את
ענינם. ואמר זה על נביא הטרד והשתעשע לשון עבר וכן ושוש. בפלס מה טעם
אחלק יעקב ופי השערי נביא הטרד ועורו אחרים. ועל ולבלי לא יאמר שוע יי
האיש הכבד ויתקן בממוט הרבה וטרק יותר מי הראוי לו. והשם מה היעקב שיע
לא בצר. כלומר הענין ממזק שמי תליה בצלובל מאמצ פי. כלומר הממוזן
והשם לא יופע להחלק מהצרה הראויה לבוא עיך.
ראש ואתה תלופע עקב אשר בצערה אופע.
מכה ובתרה וענן אחר אך השך יאופע. פי יחשכנו ויסתירנו מגדרת נשק יחס
שנים שרשים. כמו כי מוליס ליו. ונאלתם.
הצוקתך. ועני תאקרו. עננם ענן תאוק יתב.
זה וענן זה נפשו שורה. וכן פחדת הארץ יתב. כלומר התאווית אליה להטע
או פי וכבר שוקקתה והיא פגע יוצא כלומר גירת ליה שתתאיה למטר ואחרי כן תה
עניה. ועל והשירי קורבים תיחוש יצרה. עננו עני והצפנו מן והצפה יזי את מי ים
סוף וכן בדברי לזל ימי החג שגמאו השירן יאחר כך הדלשן טהורין הדדושן
ואחד כך הטרדן טמאין. פי שרען כמו מהיה עד שיצפנו מן המקה עליהם ועל
וסבבו בצור. לצוקים וברחובות ידוע ועל שוק הימין. על הברכס ועל השוקים
שוקין עמולו שש. ייד אותם שוק על ירך את השוק ואליה עניה. פי יאמר עליה
הירך משה על השוק. וההתפעל אמנו ושהשקן ברחובות ידוע יפי ייד אותם
על ירך. שהפסם במכתו כי הטפל תפע הירך וידעו ארכובותיו ויפול על פניו ויתול
יהנה שוקן על ירכו. אמזל פי שוק הוא הגלי יידך הוא הרובב על הסוס וכן הגס
יוטען פרעין עש רגלון.
כחולתם ושרות שרים.
בדינותיהם על ושיהיו. הפעל הכבד עז ישיר משה. אשיהנו לדידי. והנה דבורה
שירו ליו. והשם שיר השירים אשר לשלמה. ובהא הנכבה את השירה הזאת שירת
דודי לכרמו. היולטו שירות הקובל. ופעל כבד אחר מלשונות ומשירות. הול שורה

שזק

שזק

שזר

בחלון פי קול שער או דומה לו מהשוכנים בחדרות יאורר בחלון או יהיה
פעל עומד והעם והשיר משורר והחצוצרות מחצרים וענן אחר אשורנו
ולא הרוב יאור כשך יקושים פי יבט כמיטת הפח שמביט אל העופות כשיעון
בו סך הם מביטים ומארכבים לאנשים יאור על אנשים והוא בפלם כגמר על
דרך אפודי תשימי מראש אפנה ותאודי למלך בצמח והפעל הכבד אשר
שאר אנשים עננם פענן הבטה ועין ומוה הענן יתבט עני בצמחי והוא תאור
כפם וסודי בארץ יסתבו והתאר המרובע מלהים ייאני בצמחי כמו אויבי פי
האויב מביט באויבו ומענין בן להדעל כמו שכל יהי שאול ענין אר דוד ועל ותאורה
עין להביא כמו מנה וכן פירשו הגאון רביט מעדיה לברכה והענין במלת ותאודי
כמו ותלבו וכן תאודי כחיש אמנה יאור על אנשים כלומר ילך אל אנשים ויהנה
לפניהם וכן אבות תרשיש שהותך מערבך פי השניות ההולכים בחורה ויהי
ארח ישמעאלים שוורת ערבאי ויקראו גם כן ההולכים דרך ים שוורה לפי שהלכות
ספיקות רבות יחד ויתכן לפי שריותך החועם ענך מירגום ויחן ושדא ומנה נה
נקרות המנה תאורה לפי שמעריך אדם אורה ותאורה אין להביא כמו שנקראת
גם כן ארוחה ויתכן גם מנה יאור כשך יקושים כלומר ילכו בנח בעלי היושים והם
תירשי המצודות שיעחו ולא יציבו פח בלילה והם ילכו כל הלילה הציבו משחית אנשים
ילכו ועל בנות צעדה עלו שח ובאלי אדלע שור ובחולם עקרו שור והקבוץ המין
כמו מן יום ימים ראש האשים והוא בלעון נקבות עלו בשדותיה או יהיה הנפרד לה
בפלם קמה עננם חומה וירגום חומה שור ומנה בין שורותם יצהירו והוא קבוץ
שור בצורה כלומר מתחד הרשעים יעשוו הדיים ויענן השמן בין החומות ויש לפי
מתרשים בין שורותם יצהירו בין שורות הדיים מדברו לזל שורה שור או כשב
וקבוץ בתנועה הון שורים זבחן וכתב החכם יעריב בן אלעזר מנה עקרו שור
והוא כנוי למנוטל כמו שכתב השירים הגדולים באילים ועלנדים וכן כתר שור היר
לחוב גדולתו קראו כן ויש מפרשים שור ממנן שהיו מעקרו הבהמות כמו ש
זה הלעון עג הבהמות את סוסיהם תעקר מנע שלקח את עאנם ואת בקרם ואת חמוריהם
אפשר שנקחו מרצתם ועקרו מקצתם כי למשא היה להם לרחק כל בהמות העיר והם
היו חלבים כבוראים שרים עצרו במלים חכמות ט
שרותיה בן שרים

שור

במלך לך שהיה שר ונעשה בבואה או בהרמת קול בשיר וישר אל מלאך ויכבד
וישר מבומק והפעל הכבד הם המלכו ולא ממנו השירן ולא זדעתי כלומר שמו שר
עליהם ולא בשוית ויש מפרשים מנה וטם חטה שורה כלומר יפה ומשובח ומנה ל

הענן

הענן והשרש כלם סרי סוררים לזל שרי סוררים ואלעף שהם כרוב במלך וכן
אמר התרגום כל רברבניהון מרדין וכבר פרשתי הפסוק בצדק עוז ופדויה
סרי סמך ועל במהלך ובאשורה עננו כמו מדה אכא שהמטורה היא מדה ל
הטנה מלך כמו שאם לזל ומה מטורה שהיא אזהר משלשים ושלשה בלוג הרפידה
תרה עליו קל וחומר בלוג וחצי לוג ורביעית לוג היו וחצי היו ורביעית היו ומה שאמר
הכתוב ימים במשורה תשתה ששית ההי איתו הנטה עמך שהמטורה ששית ההי מלך
שלא ישתה מעת לעת מנה ששית ההי ואתה ששית ההי ישתה במטורה מעט מעט
וכן כב מטורה ומדת אמר מטורה על המדות היטות ומדה על המדות הגדולות וזה
יומן טם מנה הענן וטם חטה שורה כמו שאם ושלערה נממי כוס מת קבלתי

שורש

כאשר שש יף עליכם שש אפלי על אמרתי סגרת
את שש ועשה צדי פי שש במצותך ושלש בגמתי
לשש ענך לשוב וישוטים מדה וציה פי ושישו בם או גמס וכן בשלם הבשר בגל
לשם הבשר ויש נפרט כי הלם במינים הנני קיה ושוטום כמו יושון התש הכבד
ישושו וישמחו בך שישו אתה משוטי כן ישושו יף עליכם כולם פעלים עמרים
ידעת לזל להיות הפעל הכבד פעל יוצא שאמר שישו יף עליכם הוא אינו שש אבג
אחרים משוטי דיקא נמי שאם ישושו יף עליכם ונא אמר ישושו והטם מאוש טבב ל
האריך הן הוא משושו דרכו פי זה המאוש שהיה שש בדרכו ובמעשי הרעים זה
סופו כי אבד מהרה כמו שאם למעשה וכתב בזה האיות

שורש

ל אלהים ירע אחר ונא שרה עבד שתי בתי אלהים מחסי שתי
תון חרטט טבעת בתי אהפנע שתי בצמים פיהם כפאי שאנוק שר יבוא הדגש
באת המלכות האלה המצורת הנר אשר כשב שתי עני ויש מפרשים שתי עלילתם עני
כמו הפרשים שית שית השערה ויש צורך תווצאם מעעננס פי שם המלחמה כמו
וישימו על העיר והפעל הכבד עעננס שית עננות בארץ ופא שית בגאון גליה יך
השית שיערתי שית כליל עך נמען שתי אוחיות ושית לעילת ואחזל פי יפא ושית עני
גך נחם וכתבת פי העוק בשדש פה יענה שית חמס כמו פר שתי בשדש עשה
שית יונה תקן ונה וכן ורשם בפוך עניה וכתבתי ושית ממט ואבננה מעש עעט הרף
ממעט והיו שיתיה מדונאים פי השתות הרסו פי מצודות ורשית י מפרשים
מזה אשר פבוב שית עלל נחמי כלומר הרשית סביב עבדע ויש מפרשים מנה ויהיו ש
שתותיה פי השתות סודות וכן בדברי לזל אכן היתה טם מימות הנבאים הראשונים
ושתיה היתה נדראת ואלעף שמלחון מנחי התי הנמר ועד אם ירדי לשיתין אין מועיל
בין שיתין מחולקין וירדין עד היום כגם ענן סודות ויש מפרשים מנה וירדה פי

כל בני שתי כלומר שיהרום המדינות או יהיה בני שתי כמו בני אדם כי מאמנו
ערכים העולם וכן וחשופי שתי יסודי והוא רמז לערוה וכן ויכרות את מדוניהם
בחיני ער שותותיהם ובמשקל שותותיהם שמותיהם שם בלשון שתי ואנפם שלם
שם מנחי הלמד בחלה הדדור בעשר השמות ושמונה וכן שופי שתי מנחי
העין ומלת והיו שותותיה מוכיח שהוא מנחי העין שאיט היה הלמד היה קשין
בשוא כמו שמונתה בגותיה יהיה שמונה מנחי העין הלמד וראיה ל מדברי לול
אכן שתייה והיו שותותיה מנחי העין וכנה הערוה בזה הלשון כמו שכתב גם כן פתח
וערה שהוא מן השותות לבלתור הבית כמו שפרטנו בשרש פת "

שזף

ששזפתג השמש עין שזפתג עין איה עשם
עגן רגיה והבטה " שש משזר
חוט פתיל כפול טורט בלגני וגרזל שהיה חוטן כפול שזף

שחח

החיתו שחחני ושח רוס אנשים שחו גבעות עלים שחו
דעים לפני טובים מלרע עגיתו שחורתי עד מאד כי ישחון
במענות וימעטו וישחון ידכה ישחון והשחן על נפשי ושח עינים וישוע והשם
והלכו ארך שחוח והעשעל וישח גרם וישפל איש וישחון כל בגות השיר פי ישפל
סמפונות הריאה שמהם יצא הקול ומחן לשתו בימי הזקנה לא יוכל לשיר ולהגביה קולו
והפעל הכבד השח השפיל וההתפעל מה השתחוח נפשי עשנס ענין השפלות וכן
וההכנעה " ושחד לא תקח כי השחדי יעור וישלח מן
לא במחיר ולא בשחדי והפעל הקל ממנו והש
והשחדי שחדי ומכחם שחדי בערי והשחדי אותם ברמץ חטף ושחדי לא תקח
אמרו לול ושחד אין צריך למר שחדי ממון לא יפך שחדי דברים " שחח עשה
שחי ועעבורה וארע אבי לל סבב מזה כי שחח א מות ביתך בשחח
כנה חנה ואנפם שהוא מלעיל והשם בשחורתו הוא יפול בשחח ראות עיניו והפעל הכבד
דאגה כבב איש ישחנה פי דאגה כאשר יהיה בלב איש שידאג על מחיתו ושחח דאגה
וישפיעה ודבר טוב ישמחנה כלומר ישיב הדאגה בשמחה בדבר טוב שידבר בעד
לבו השלך עליו יחבר והוא יכלבך וכיוצא בדברים אן שהם דברי שחון באהים ויסיר הדאגה
ואם ישמחנה ענין דרך ועפען דרון דאגה ויירקן מן השדש הזה ושחח בקרבך ובא פתח דתן דל
שלם גדול בפעם וישחך וההתפעל והשתחנה עם מפתח העיר והשתחווים מרחוק אשר ישחח לשם יימיר
כיבא השתחווית וישחחון לן אפים ארצה להשתחווית לן והמה משחחיותם הורכבה המלה ממשתחווים
והשתחוויתם ונעם ההרכבה אמר קבאן כי מצא אותם האנשים משחחיותם קדמה לשמש ואם לעבדים דרך
השתחוויתם והורכבה מל מלת אה מצר הענין וכבר כרבנן דקדוקן עוד בחלה הדדור והשם בהשתחווית
בתימון כאשר יפרש השוחה לשחוח והשם כי גאון המים מי שחון ללך גאון המים עי

שחח

יכול לעמוד בהן ברגל לא יזכר שחח עליו

על פניהם והעשעל הכבד משחח בבל לילה ענין השחח היא השטה על פני המים
שד בלגני " שחח אול בן הברך ישיטתם בזה שחח
לפניו שחח השיר שוחטי הילדים הרוב בדר ושחח ל

שחט

טאן והשם והעיס על שחיתת קפסחים והעשעל קטני וברך שחט להם הרב ליינה
ול בשחטם את בניהם ונכח להיות מרור מי הרל כמו ושחטה שטים העמידו ה
והשחיתה בחולבה בהובאה כי לשון משיכה הוא כמו היא שחוט לשונם אפילט הגע
וכן זהב שחוט כי הזקב המשובח יוכל גרם למשכו וכחח כי הוא רק בותרת מלך
חשיבותו ואמרו לול זהב שחוט זהיה נמשך כשעה וכן אמר חתני את הראש בבית
אחת פאולה מאן הן מילי אמר הראש שחוט כגומר וכן צריך למשך הסכני על ל
הנאור ולחולטו להבאן ובשפרא בפר שר צן אין לשון שחיתה מלא לשון השחיתה שגל
זהב שחוט וגאול כתב חן שחוט הרב כמו ארטי כגמר חן הרון "

שחט

שחל

ואשחט אותם אל כוס חרעה ובמטה אין שוחטין את
הפרות להוציא מהן משחתי ענין עזר
על שחל ופרת הדדור ואהל להם כמו שחל היא האריה
נמך ושחח היא הסם הנרא בלשון מטנה עפין והוא

שחן

הלך ומצהיר כצפורן וכן אמר התרגום ושפרא
אבעבות שחון פורח הוא הנגע הבא מצד
זולתי האש כמו שאמ לול אי זהו שחון גרה בנה לו באבן ג בפרא במי טב
שבריה ועוד אמרו כל שאינ מרימה האש זה שחון הבא מצמת האש זה מכה
התרגום ויחך אחר מהם ויחס ונשיב חד מנהו ושחון וכן ברחלנו שכ כהן גדול יתג
רצון שיהא טנה זו חמו שחונה וגשומה
העצרת שחיס הוא כמו שחיס הנאמר במפר

שחס

הוא העצמא מערש הזרע ויונתן תרגם חתיהוין רב הבא אחרי הספיה
בשחפת ובלדחית פי ר יונה בלשון ערב שחח
והיא החילי שהקום מרחמם בן ואפשר שיהיה

שחף

מנה הלשון וגר השחף כי אותו העוף נדרה לזק החול
עץ סביב סביב עץ שם בבובריו ארזים נשרים ואמר
התרגום דחפין שרין דארזא ואפשר שהיא דומה ציה עימ לול גם כן אנשי ירושלים
אנשי שחף היו כלומר אנשי גאון ויסות חוח "

שחף

שחף
בן ה

שחק

שחק
שחח

ממנה הדי אבעס שחחו מים וגשמים רעפר ע
ענין השחיתה ידוע והוא נותר מהדריכה והשם מיטט וכשחח מאננים אכן

כי מי בשחך יעדרך לוי וקצוות שחקים ידוע שחך על משבתה
לשחור עושים לחם ויון הקוים בשחוק שמטון ומלא ורזנים משחך
ע והלמד ושחית לפע יוני וכבד אחד ויהיו משחוקים להם ענין השחור יש שהיא ענין
שמחה ויש בענין לעג שחך מענין ושער שחור שמח
בו שחורה אנו וטאה ובהפגל אל תראנו שאנו שחך

שחך
שחך חורתי והשם חשך משחור המרס יותר משחור והשחור הוא הפחם וישחור
הנלחם אירמנט בלגו או הנדלך וטריליה ונלך וכמו השחך עלה בשחך נכון מוצאו
לשחך פרוש על הקדים ידעת שחך מרומן מרחם משחך וכבר פרשנוהו ב
בשרש רחם ומנה נראו הבחרות שחורות כי הילדות והשחורות הפגל הוא כי ידמו
ימי הבחרות לבדר בלגו שידמו ימי הזקנה לערב וכן אמר בבבד ידע זרעך לערב
אז תגז ידוך והפעל ממנו שחך טוב יבלש רצון והפעל הכבד ושחך רגל ואיננו י
ואוהבו שחור מוסר ושבו ושחור א אל אתה אשחך אף רוחי בקרבי אשחך
בצר להם ושחורנוט אם אתה השחך אל אל לשחך סנך משחרי לגוף ומשחרי
ימצאונוט ויש מפרשים כולם ענין דרישה וחקירה ואעפכ מענין שחך הם כי ב
בשחך נדח אדם ויחיר ויפטר כי הרע על הדבר ושכום ויחוס בשחך וכולם המל
תמצום בזה הענין וכן נאמ מענין הבקר ולבקר בהיכלו אם לא יאמרו דבר הזה
אשר לא אין לו שחך כלומר אין לו צוהר ובהירות א לא תדעי שחך פי שלא ידע
עת באה כי תבוא פתאום כמו הדבר שיבוא בשחך שלא יהיג אדם בדבר עד שיגיע
שיראנו וכן אמ בענין זה בשחך נדמה נדמה מלך ישראל וי ונה פי לא תדעי שחך
כלומר שלא יתבאר לך ענין רפואתה ודרך ההצלה מינה ואמיל פי מזה הענין חשך
משחור תאדם ודגש משחור לתפארת כדגש מהדש יוני והוא שם בפלג מזמור ופי
זוקר תאדם והנה נשחת האזור והנה נשחתה וכעל לתי
השחיתות

שחת
השם הזה ענין בשחיתות ושחת שחתם ברית העו ושחת רחמיו כי שחת עמך פירו
שחת דרכיו ומעשיו וכן דרכו ומעשיו וכן העמיקו שחת כלומר הכניסו עצמם בענין
השחתה מאד וכבר גזר כי השחית כלל בשחית דרכו אל השחת עמך כי משחית
אנחנו משחיתים להפיל החומה כלומר שהחלו להפיל החומה וית מהעשרתן כלומר חושבן
וישחיתים הפיל החומה ופי משחיתים בלבם ומרעשין להכין כלי המשחית כי השחת
תשחיתן פי תשחיתן דרככם ומעשיכם וזובח משחת ובחירך מקום הקמץ משחת
מאיש מראו והשם כי משחתם בהם ומלא תהרגו למשחית חרשי משחית למשחית יפה
עולם והודי נהפך עלי למשחית ויתכן כמו הם אז הוא לבגל משחית או פי לאיש משחך

ובצרי כל משחיתו בידו וקרא הפח משחית העיבו משחית אנשים ילכו וישר
מימינו להם המשחית הוא הנקרא הר המשחה והוא דר היתום הנכר בכבוד כנה
בלגון המשחית לבגן פי אשר בגן בה מבב העו אלך הר המשחית הוא אומר ענין
כבר וקרא אותה הר ולעפ שהיא ברעה היל עיר בצורה וכן תרגם ונתן כרסא מחבלא
יגיד לך הענין הזה עד יבדה לרשע שחתי בשחתם נרפא ואעפיר שיהיה שרשם
ישח וכבר כתבנו שם בגרש ושח שוחגם ס וימלג משחיתותם ללכד משחיתות
והצור שחיתות והוא כמו רשעים ומלכודתם וכן בדברי היל קחום שיתא דהיו מצבו
עזה בתרין פי רשתי והוא כמו שחתי והבלעו החות כמנהגם להביע אותיות הגרון ב
בדירה מקומות פי דרכיה לבך שטה

שטה
כלים נבנים פי השטים העמידו הפח הדיים וללכדם עברב במלך עשה סטים עמיה
מ פי מעשה גנשים סטים א הוא שם זולתי תאר שם תאר אחר ושטי כוב והנכון שטה
בניע שהוא מנחו הענין כי גיל היה כזה קשרש היה פח הפעל שאותו כדרך נחו הפלי
כך כן בניע בני כלים בני שטם שטי פעם פני וכולם ענין נשיה וירגום ויט אליה ושטא
לתיא שטחם לשם שיליה וישטחי להם שטוח והשטח ענין
הרופות שוטח לגוים וינחם והשם מיטח חרמים תהיה ובחנם
מיטוח לחרמים יהיו והכבד שטחתי מלך כפי כונם ענין פרישה ופי שוטח לגוים
כרחיב להם מרחם ונחלה ואחר וינחם בגלות וישטם עשו
אפו טרף וישטמנו לו ישטמנו ווסף וישטמוהו וישטח חכום
והשם ורבה משטמה הכל ענין איבה

שטח
שטחן ויירא שמה שטחה רחתי אקבת
שטחן ויירא לא שטה במים וישטוחו את הרב וחילו ישטה ד
וישטפו ארץ ומלואה ונהרית לא ישטפיה השטה ספוחיה
עפר ארץ שטף ועבר עשו לעל שיקה והשם רק לשטה מים רבים והוא בה נדדות
והפעל הכבד וכל כל ענין ישטף במים והרועות השטה ישטפי מלפע וישל נכר פועל
מהדגש ולרך ושטף במים בשירש מרה וכן דמה מרוב מחצתו כמי נחל שוטח שים
שוטח במלמלה וכן הצרה בעבדה בעולם שוטח שיקה כי יעבר שטח
ומושל שופטים ושוטרים וישטרים לשבטיכם ודועי מזה אם
מוטרו בארץ כמו אם תשים לשטכו ויש מקרשים כתבו כלומר גררתו וחרן מלגול
שטר חוב פי יוביל שי לצורא לך יוביל מלבים שי ענינו לשוח
והנכון ששירש חמלה שיה או שוק

שטי
השטן עומד על ימינו
ישטטנו גם זה ענין איה
השטן עומד על ימינו
ישטטנו גם זה ענין איה
השטן עומד על ימינו
ישטטנו גם זה ענין איה

שיג ל' ענין ענין הטרדה והעסק ויש לומר ששרשן עשג מענין השגה ויש
כתבנהו והביא ל' יונה בזה השרש השגשג ואע כתבתו בשרש שגה כי עקר
שרשו כמו מתענת מן תעה והעב עתיד לבתבו עוד בן ארבע אותיות

שיח

אחד השיחים יש שקא עשב ויש שקא אילנות ויש מפר
מפרשים מה לשון בשרה כלומר לטייל בשרה בין השי
השיחים וכבר כתבנו בשרש שוח " עד כי יבוא שילה
פי בגן והטובא על דוג שהוא מטבט

שיח

והוא מלשון ובשילתה ואעפ שרשן שלה יהיו שני שרשים וענין אחד והלל שרשן
זכרון המלה בשני שרשים בגני הלמד ובספוליס שאם השוחט את הבהמה ומצא בה את
השילה נפש היפה האכלנה ואם וטהר בשליל ואם שליה הוא מה הענין הם שלשה
שרשים וענין אחד כמו דום דמה ונולתס כמו שכתבנו בחלק הדרידוק והחכם ל' א
אברהם אבן עזרא פי שילה כמשמעו עם המקום שילה ופי עבד יבוא קץ שילה
ויבחר בדוד עבדו " הנאפות והשרות הרגום ענקיא ושירי
הפארוס והענדית

שיח

בלחייך הרגו ואשוק שיריך בלמחך " אבני שיש לחוב ו
והרש ה' יודג ואמח ועמורדי לשי על רצפת בהט ושע

שיש

ובדילול דומה שהם שני מינים שאם באבני שישא ומרמרא " רצפת בהט ושע

שית

ועלה שמיר ושית שית ושמירן מין ממיע הקוצים " חמת
המלך שככה וישכן המים בשר חמת המלך והשם

שכך

הוא מקור בשלם לרד לפענו גים או הוא תאר וכבר פרשנוהו בשרש שור והפעל
הכבר והשכותו מעני כנס ענין הנחה " כרע שרדב הן שכתב

שכב

אמש ושכתם ואין מחריד גס בלילה לא שכב לבן וערהו לא

ישכבן ושכתני עם אבותי כמו חללים שוכבי קבר כשכב אדני המלך פי כ
כאשר ישכב אדני המלך עם אבותיו נהיה אט ובני שלמה חטאים מהמלכה שלא
יהיה מי שיחוש לכן אשר איתו שוכב עליה מעט חבוק טים לשכב טוב שכב יס

שכב ישכב אותה והנשים תשכבה והשם לא תקן שכתך לרוע ויתן איש בך
את שכתך ומא את משכב הצהדים ופי שנת מלכוא ונפל למשכב על משכ
משכב בלילה משכב אשה והכבר השכב אותם ארצה והשכבהו יג מטות
איש האלהים משכב עם מטות ושלח נכר פועלו ממנו והשכתב בתוך ערלים

בכתב הספרים בקמץ ובמדת ספרים בחידה רדה והשכבה בקמץ חטף והוא קו
כי אין עוון מזה הבגן ושלא לומר פועל מהדגש איתה לא שכתב כלם ענין שכב

יש מהם שכבה לשינה ויש מהם להנחה ולמרגוע ויש מהם שכבה לחילוי ויש מהם ש
שכבה למשגל ויש מהם שכבת הקבר ועל והעל שכבת הטל ונכלי שאים מלי
ישכב ענין ירידה ושכיבה ונכון הוא להיות מזה שכבת ידע ומפרשים מזה מש
משכב וספות והוא בני ששופכין בן מים " שכבות האמדה

שכה

ואבן מטכית איש בתדיו מטכיתו וכחומה פי לשהא במטכיתו הן בדה מטכית הוט מן עביו כאילו סביבו חומה נשגבה
והקבוצ במטכית כנס ואבדתם את כל מטכיתם ענין ידוע וענין לשון הכנה כי
הדבר המעורר יבט בן האדם וירגיס וקס יסדכו מימרא דיו וירגום מתפה סכותא
וכי בדילול יסכה אן שרה ולמה נראה שמה יסכה מפע שסובה ברוח הדדש ומהה
עברו מטכית לבב והם המחשבות מה שהלב עצה ומבט ופי הגיע ילברו טייתר
כאשר ענה בכתבם מהטובות וההצרות ופיכך נרדג הלב שכני אז מי נקם מטכיו

בינה ועד פרשו בו התנגדו וכן בדברי יזן אמר ש מענין כי פריש מהלכת עת
לחום הקשרא הון דורין נכבא נכא וירגיס שכני ועוד אמרו בראמי אז דורין כי
לדנגול שכואוי או מי נתי מטכיו בינה וס אמרו כי שבע דל רעגמתא אומ ברוך
שנת מטכיו בינה נבוי בואס יפי " השרש שכתב

שכה

ישכחת עמר בשרה שכחות עמי " בית נא זאת שיכחי

אסיה ונא שכה את ברית אבותיה " שכה תשכח ימינו חסה הפענתי והוא הגיו
כי הימין מטענה תרי קענר ופי קענר כג אחד מהשורשים היה אום אם אשכחך יאמ
כשהיו אום נהם הבבליים שישירו היו אומרים איד נשיר וגו " אם אשכחך ירושלים

ואמך את חרבה תשכח ימינו הענין התאר השכחים את הר הדשי כל גיוס שכחי
אניהם האחד שכח בתנע שמה והפענע כי נשכה זכרם נשכה כל השבע נשכה
כמך מטב ונשכחת על שבועים טנה דתו תמירת הא כלין ישבת נשיא והכבר

שכח יך בציון ויבד אחר נשכח את עמי שמי וההתנגד וישכחי בעיר אשר כן
עשו ופי הפשוה ובין דאית דשעים חבורים ובאן כממ אם מתן השעים יבוא אחרים
הזתים כמו שאמ ומעמד אחר יצמאן וממרום הדוש יהלכו פי אשר הם ממרום דיש
כלמר הצדיקים הלכו ויפריחו אותם שמי יתראו בפניהם מפע החמה שעשילי נהם
וישכחו בעיל אשר כן עשו האמת והיושר יתענמו מפניהם ויעשו נצמם נשכחים

שכר

יעגמיס אפניהם " שפלה שפלה נמה אשכל גס יעגמי
הל נמה אשכל מטעם " או עג שטכס כן תשכב מנשים פירן
ויתר משאר נשים והתאר אט שכולה ונמדה והס ויא אדני שכול שכתשי פון
ואמון והפעל השכר החלק ועיד לא שכל רענע פדת ויא תשכל ויא תשכב לנש יאק

היה נבש הגחד חי אתה מנשך ואי אתה מנשך מוג' וכן אמרו מיין ושכר
ניזיר ל' געשיר הדפר גומ' זה יין מוג' שכר זה חי' הא אין עלך כלשון האחרון
אלא כלשון הראשון יין זה מוג' שכר זה חי' משכר ורדיבן השיבו אשכרך מן
מנחה ואפשר שהוא בן גרבע אוריות " ואשר שכר
עליך כי שכר שכרתיך ושוכר כסיל ושוכר עוברי
ופי הפסוק כתב ל' יונה בן הרב הגדול הוא מחולל כל ומושל בה וטותן שכר
לכסיל ומכריחו בעבודתו וכן שוכר עובדים והם הסרבנים וימיהו מדוע אתה
עובר את מצות המלך ורבי אחי ל' משה זל פרשו טבה והוא דבר בפסוק שעליו
עלה ביד שוכר ומשל בפי כסילים ופי רב כמו הדבה וכן פי הכסיל למשל מי
משלם רב מחולל כל גדם כחוח ביד שוכר ומי ששוכר כסיל בעבור משל (ויק)
שכר לעובדים והם הסרבנים עובדי מצות שאין יכולת בו להכריחם אחד הוא
כלומר זה כזה וכבר כתבת פי זולת אלה בשרש חול' והגאון רבינו סעדיה זל
פי אותו כי דבר עם הפסוק שהדיים חוח עלה ביד שוכר הודיענו בפסוקים אלה
כי הכסיל כשילבו לידו מלת החכמה הוא מתחיל בה ומהפך בה ולא יבינה כמון ש'
שוכר אשר בידו חוח ויביאחו בתוך געבעותיו בצפרטו ולא ידעש ובעל זאת ידעג
עית במלה החיה טלמד איתה למי שלא ידעה ויכאיב בה לכל אדם (זהו רב מחולל
כל כי בה יפנים לבות בע אדם ויסגר פיו מלמד אותה לכסיל ולעובדי דרך ארץ
ישאטוהו ופי שוכר מן כי יסכר פי דוברי שחר ומזה געפ שנכתב בסמך וסוכה
עליהם יועצים והפעל שבנים בלחם נשכרו וההפעל והמשתכר משכר אל ז'
צדור נרוב והשם כי שכר הוא לכס' שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה
שב אל שכר והנה הוא זכר ונרבה ורבים כמוהו ויתבי איננה שב אל שכר
הבהמה כאינן איננה הבהמה כוח ששכרה אינה כבדכה ושכר לא היה לו ול'
ולחיל מצד אמ' כי לאחר ששכל שללה עלה הים ושטפה מהם לפי שנגזר עליה
ועל שטפה להכמות בים כמו שאמר בהעלות עגל את תהום וכסוך המים הדביס'
נתן אלהים שכרי ביומן המן שכרו ומא' זורע צדקה שכר אמת בשל נקדות
ומא' אית' שכר ריך והקאר אס שכר הוא גם שכי ליה בקרבה פי אפי החילת
ששכרו להלחם בעבורם היו כעגל מרבר שלא יוכלו להלחם כי גם המה הפט טון
יחדו ודמה אותם לעגל מרבה כי השמן והמתעך במאכלים וברעננים אינו יכול
להלחם בתעך השכרה כמו התעך שישכר אדם הוא הטוב והמחודד ויש עתה
גם שכריה ברובה גדולה ונכבדיה וכן אמר הרגום אף ברבהא בנה וכן
בתעך השכרה פי הרעך הגדולה ועו' כל עושי שכר בשל נקדות ושכר

שכר

פרשטןהו

פרשטןהו עם ויסכרו מעיטה תהום ויש לפדו עזר כמו רשת ופי עושי שכר יע'
עשין רשתות לרחת הדגים וברז' וימא חד נפק לשכר בזאי אדא טטן אידמי ליה
כטביא פי שכר רשת ובזאי שם לעוף שצדיי בו השדים שאר העופות והוא חץ
וכיוצא בו ופירו' יצא לטור ברשת החיות ובצ העופות וכן פרשו בעל הערוך "

שול

ושל שעה כי אלה שעות גנים הבים ישלך כל יתר עמים
וההך אלבה שולל וערום מולך וועצם שולל פי כל אחד
מהם מן היועצים מוליכו שולל וטא וועלנו עצתו ויש עפרש שולל מהדעת כמו וט
ושופטים יהולל וההפעל אשתולל אבדי לב האלק במקום הא' הרפעל וסך מהע
מט' תולל כלומר האול' שלג אותי שלא נמצא והשם אלה המלכות והוא השלל זה יע'
רוד' והיה לך נשך לשלל לריוח כלומר כאילו אלה שולל אלה והרוב מה העני
שול' תשול לה כלומר השמיטי זה שבנים מן העבדים " **שולל**
אשה אל מחותה בין השלבים עננם מלדנות וכן
בשולל הלך מחד שלבותיה משלש בלעג ופי משלבות אשה אל מחותה י'
מכוננת זו כעך זו שיהיו חרציקן שוין כי הו חורצין ראש כל ריש באמצע וישא
ל יד מזה ומזה במו שלבו סוכה והירה כל יד עבדת בארן שפה "

שולל

שולל

שלל לבנו בשש נדדות והתעל הכבד ממנו השלל
בצמון ידוע " **שולל**
אויביה שכל יעליו מהלם ובהראות לבד
והתור שלל היתי ומא' אנוני שלל השין בשא' בפלם שאר באר והוא כולו ב'וד
המשך ויטבת ושללה ושלתי עולם והלם ושלתי כסילים תאבדם ושלתי השרט
והרבוץ דברתי אלק בשלותיך ויש מפרשים מזה כי ישל מלה עשון ואם כן היה
פעל ויצא וכבר כתבנוהו בשרש נשט' ואדע אפי נה פי מזה הענין לומר איתו ה'
בשלי בפלם מרי כלומר בשלם היה מדבר גתו והרג' או פי בפראוס וכן דע'
בפרע פראוס בתקף שלל ועו' לא תעלה אותי פי לא תענה אותי וירגום שגגה
שלתיא וכן לומר ארן בשלי בשעות ובמרמה לחו לומר עמי ויכהו וכן ויכהו
שם ל' האלים על השל' פי על השגגה שעשה שאחז בארון כי שמטו הבקר כי אפי
הלויס לא נתן להם רשות לגשאו כי אם במנוטות והוא אחז בו ועוד כי לא היה לוי
וכן כתוב בדברי הימים אז אמר דוד לא ישאת את ארון האלהים כי אם הלויס
ואמר ללויס כשרעה להבוא אל ביתי הירדשו כי למבראשונה לא אהם פרח
יון בג' כטמר לפי שלא היוירס שם ואחז לו זר שלא היה מבט לוי פרח יו' פרח
בעזאי והזל דרשו אמר הקיבה טשאוי טשאוי עצמו נא כל שכן ויש מפרשים מזה

שולל

ושלח כסילים המדרס והפעל בני עתה אל תשלח כלומר לא יהיה לבם שחכה וטענה
בדבר לנהר את ביתו וי ונה כתב מהענין הראשון כלומר לא תגזרו ולא תשקטו
עד השלמכם את הטרה ומתשרש הזה ושלחיה היוצאת מבין רגליה ובדברי ו
הזל השוחט את הבהמה ומצא בה שליה נפש היפה תאכלנה והוא הכיס שעומד בה
הולך במע אמו ואפשר שרצה הכתוב בו באמרו ושלחיה הבגס הקטנס שהן עין
בשליה וכן אמר בו התרגום ובוער בנהא וי ונה פי מזה הענין לא תשלח אותו והוא
דחוק ויגז שפיים ורגל השליו מין עוף והוא שמן מאגד
והוא מרים שהוא שחורין לו בגע קליא **שלח**
לפניהם איש לא שלח יעקב את אחיו הנה שלחתי הגדי הזה
הנגד אתי ותשלח את אמלתה איתה שלח אל בית ישראל מנחה היא שלוחה וכתב
אגזל מזה ידה ליתר תשלחה אמר כי אינו לשון הנשטה אלא לשון שלוחות ושלחנה
על הידים כי ידה היא השמאל כמון שגוף יד יסדה ארץ וימינו טפה שמים אמר
כי ידה שלח בגבור יחד ובגבור הלמות עמלים וסמך השליחות אל הידים אעפ"י
שיעש היא השליחות לפי שהידיים עקר המעשה וכן כל אשר שאלו עיני בביתך
לא ישכנו רגליה תן עיני ובתבונת כפיו יתנס וסמך הידי אל היד שהיא השמאל
פי בגע שהסטה אותו היתר בצמאנה וההלמות בימינה והמקור מהפעל ושלח
ספרים והכבוד והשלחות בגם הנג משליח בך החל לך להשלח ביהודה
וג' והשם ומשלח מנות והוא סדרך מקור ומא משלחת מלאכי רעים וכבר אמר
ושלח אותו פדנה ארס למעגם שלחתי בגלה פי שלחתי כורש לבבל להחריבה
ולקום נקמתם ממנה וכי ומצא איש את אויבו ושלחו בדרך טובה והמשלח את
השעיר את אימתו משלח לפעך וישלחו את כתנת הפסים פי שלחתי ביד
קצתם שהלכו אל אביהם והביאוה לו וישלחו את ירמיהו בחבלים וישלחם אל
ירמיהו אל הבר בחבלים ויש בגזון ליה הולך עמם לשלחם וישלחם יצחק ו
וישלחו את רבקה אחותם והכל עם הראשון עשן אחד ושלח נכד פועלו ממלו
וציר בגים שלח שלח ברגלו כלומר שלא שאל בקמה לרכוב עליה ואמר שלח
ואם אין משלח כי לך מרוב תאורו ללכת כאילו שלח ובענין הזה ונגד משולח
מביש אמו כי שלח ברשת ברגלו פי רשת ברגלו או רגלו ברשת וכבר
כתבנו בצמנוש האותיות בחלק הראשון מן הספר הזה והשם לבן תהני שלוחים
אחד שלוחיה אחד שלוחה ושבה אל בית אביה כלם אשר הם בענין השליחות
ידוע וקחוב ליה והוא ענין הדבר הרות מאין עוצר שלחו באש מקדשך והוא
שמו הפך שלחו אש במקדשך משלחי רגל השור והחמור לרעות בשדה
התבואה

התבואה ויתירו אותם ללכת באשר ירצו ולא יחושו ועל דרך זה אמר אסרי
לפן עיריה וכן משלח מדינים ומן הענין הזה נה משולח ונעזב כמדבר
פתוח ומותר לבל מי שירצה לכתוב בן ונגד משולח מביש אמו מתר
ללכת בראות נפשו והשם והיה למשלח שור ויאות לענין זה מה שזכרנו הנני
משליח בך והשלחתי בגם משלח מלאכי רעים וכן בלדול בענין זה משלח
אזכירם ובענין ההושטה שלח ידיו בשלמיו ויד אל תשלחו בו על אשר שלח ידו
על הארון והנה יד שלוחה אלי שלח אצבע והשם משלח ידם ומא בבל משלח ידם
וקרוב לענין זה שלוחותיה נששו עברו ים לך הרפשט הפאדות והסעפים הנד
והנה ברכת השלח לך המלך שלחך פחדם רמוכס מן בשלחה תריבנה השלח
הצדקה עד ים ושלח ירשיו ואפשר כי נראה הנדר הסמוך לרושלים שלוח
למן את מי השלוח לפי שהוא מרפשט אל הגנות להשדות ובענין הגדוש שלוח
וי מנהים מן עדין אל מחוץ למחנה תשלחום וישלחם ביד פשעם וכלם ענין
קרוב ושא ויעש שלח לרוב ומאגם בגלל ובעד השלח יפלו בשלח יעבורו ימי
שלחו בידו וכן במא ואין משלחת במלחמה ויש לפרש כן משלחת מלאכי רעים
ענין חרב ויש מפרשים מזה וישלחו את כתנת הפסים רדעו אותה כדי שיאמין
כי החיות טרפנהו ויש מפרשים עוד מזה וישלחם ביד פשעם ומזה הענין איש
שלחן המים כלומר כשהיו הולכים אל האים איש שלחן בידו ואח"כ מזה
בשלחה תריבנה פלוג בחרבה רציר לריב אותה כלומר במדה שמדדה כמון א
שאם בפאסאק אמ רציר להרעה לדונה כמדר סדום כי מעשיהם כמעשיהם
כמון שאם עליהם רציע סדום עם עמורה וכן היית רוצה לשפטם לולי שחמל האל
יתברך והגה האש והסירה ברוח הרים עזה לאחד שנוררה על העיר כמון שמפור
בוחראל ומזה ענין רגלי שלחו כלומר שמו חוצים וחוצים במדום מהלכי שירתי
רגלי ויש כפרש איש שלחן המים מדרגום והפשיט וישלח כלומר שלא היה פושט
בגדיו לא ביום ולא בלילה ולא היה איש פושט בגדיו ולא היה איש פושט אלא על המים
לכבם אותם והיו שאם אין אנטג פושטים בגדינו ומן השדש הזה שלחן והוא בשר
ולרוב העצים מגומטה זה השלחן אשר לפע וי והרבות כי כל שרעור מלאי ה
שלים שלחנות מפו ושנים שלחנות מפו **שלח**
שלח האדם באדם גם עניים שלחו על העם לשלח בהם
וישלח בבל עמלי והכבוד והשלחן לאכול ממנו וא השלח בן בבל און והשם דבר
מלך שלחון והכבוד אין אדם שלח מעשה שליטים והוא ערבה מעשה אשה ימי
או שלח לך מתגברת על הזונס אחריה ענינם השלחנות ידוע את החטות ואת

השלטים שלי יהיה כל שלי הגבורים עינם כמו מגנים ובאמרו את המגנות
ואת השלטים נראים שאינם עשויים בתכונת המגנים לל כי השלטים מקוים
החכם כמו אשפות ובמקרא קברו החכם מלאו השלטים ואם הם כמו מגנים
מהן השלטים ופירש בגרש מלא מגנים למלמה ואם המגן שלי על כל שלי הגב
הגבורים איננו המגנים וכמה רבים

שך
אדם ותשך את הילד ושלטהו באחד הגבורות משל
משלבת בדרך משלך רחוק ספנים השלטים אותו אל הבור כי השלטים
על דרך ולא תקרא האדם והיה אשליך לבס גריל ושלט נכר פועלו ממנו והושלך
מקום מהדשו בשורה ענף השלטים מחסם במקח חטף ושלטו השלטים על פני
השדה עם ענין המילה והפלה ואמרו על דרך ההרחבה ושלטים הרצים והשלטים
וילכו עד עיר בית הבעל מרוב חסום ומהירותם להם לשלטים לעיר בית הבעל לעתון
המצבות ואת השלך פירשו הילד זה השולה יגים מן הים וכן ירגם אונקילוס ושלטים
אשר בשלטה שם שער שהיה בבית המהדש הנכר בדברי הימים עד שער
שלבת ויתלצון השלטה וירגם הפסוק בבוטמא ובבלטא בדמירי טרפיה דאין ל
לבעין ועד ענין אטון הטיבין לדימא מנהון זרעא בן גליתא דישלטי יתכנשו והובן
ארי זרעא דקודשא נצבתהון כן שלם לא מלהים ושל
אותו בדאשו ושלם נר צדקה ישלמוע דעה תחת טובה

ושלם ושלם שור תחת השנה כי אתה השלם לאיש נמשעהו ושלמי את נשויך ושלם
אתם משלמים לי ושלמתי אל חוסי ושלט נכר פועלו ממנו השולם תחת טובה דעה
הן צדיק בארץ ושלם והשם בא ימי השלם והשופט בשלם ובגשון נקבה ושלמה
דענים תראה ומא ורודף שלמונים ומא לן נהם ושלם עינם ענין הגיבול והפרעון
ועין כי לא שלם עון האמרי עד הנה ושלמו ימי אבך והשלם של המלכה והשם
הגלית שלמונים כי כלם גבו משלם וכן פי אגזול מוסר לו סמט כמו מוסר כלבו ים
שלמה פי שלמה במשהל אכן שלמה מסע טבנה אבנים שלמות תמומות שלם
נפסלו והפעל הכבד ושלם את הבית מי עוד כמשלם פילו כפיקח השלם בראות
או כרמים וכישר כמו שאמר עבד יי והוא מסור דברי השם מה שהיו אומרים
כשהנביא היה אומר להם החרשים שמעו והעורים הביטו לראות כי הם היו אומרי
אין עוד וקדש כי אם עבד יי והים והשלם בעבודת השם ובמדותיו וכבד אחר וכל
חבצי ישלם מיום עד לילה השלמנו ונשן שלמים הם איתנו כלומר בשלם הם איתנו אם
שלמים וכן רבים והוא בלגן יהיה ועבור שלם על משלך קרוב רחוק וכן שלם ידו
בשלמוני וכן כתב אגזול השלום אביסם הזקן תאר וכן השלם אתה אחי אתה וביתך שלם

ובשורה

ובשורה שלמי גמון ושרגל והשם שלום שלום לרחוק ולקרוב עשה שלום במדומיו
אין שלום בעצמי וישלם להם יהושע שלום והחבון ושלטונים למוהש ומנה הענין אם
גמלתו שלמי רע כלומר מי שהיה בשלם אתה אם גמלתו רע וכן הסכן נא עמי ושלם
כלומר והיה בשלם והפעל הכבד וכו השלמה את יהושע ואם לא השלים עמך וישלם
יהושע עם מלך ישראל ושלם נכר פועלו וזו השלמה את יהושע ואם לא השלים עמך וישלם
יוצא נשיו גס אויביו ישלם את ופירש לקיים מה הענין הפועל הדגוש ושלם נר צדקה
ושלם נכר פועלו ממנו וירא מצה הוא ישלם ומנה מוסר שלמוני עליו ומנה וסח שלמים
ושלם מריאם בן נדחור וקרא כן זה הקרבן כי העולה כולה כולה וערה לברכה והקטאת
והאשם הדם והאמורים למזבח וזהו השוק לכהנים ושאר הבשר והעדר לבעלים
הנהיה הזבח שטם בוטהם כך מפורש בספרא ולפיכך נקרא גם כי מלאים שקורה
ממלא רצון כלם שטום היו אוקלים ממנו שובי שובי השומרים הנושבת בהושלם
על מה על שלמה כמו הפוך שלמה שך

שלם
שלם הנער את חרבו כי לא שלם חרב
שוקו חרב עינם הוצאת חרב מתערה וכן שקה איש עטו כמי חרב וחלצה נ
עגלו ירגם יהושלמי ותשלם סדליה ואשר הם פעלים עומדים שלם ויצא מגיה נ
שהדמת שלם נכש כלומר הודם וצאתו והגלותו יבש

שלם
אל תחת שלם הצק ארץ עלו ששיתכם ויצא ששיתם
שלמי פתמוק שלמוס היום השלישי תאחזי שנים ושששים ומן היתונה שצ אר
השליטים ואם לשון רבים עני שהיו רבים אחר עני עני אחר בשלטים הרגם
יונת מתלתי עד הערב השלישית יל עד ערב לרב השלישית ואם שלישיית גשון
נקבה על הערוב וכו יל עד ערב דק שא דיומא היתרה וכן בעת מחר השלישית פירו
בעת הזאת ומחר יאמר עני יום השלישי כי נמצא בדרוב וברחוק כמו שכתבנו אבל ית
בעתה הדין מחר או ביוםא שלייתה ומא בע שלישים ומא יהיה ישראם שלישיה פום
שלישית להם ויתבך חרב שלייתה היא נוספת כי המלה מייצג שלם פלטיק והוא שני
שלישית כלום שלם פעמים תבפן ואומ זה על צדק ראשונה ושלטונה עליהם
השלישית מכם פי חזק שלישי ענה משלשית בת שלם שנים או שלישית לבן וכן
ענה שלישיה ודעת התרגום בענה משלשית כמו שלמה שיתגם ענין הלת יעין
הנת דברין תלת והפעל הכבד מזה עלשו ושלטון ושלשית את גבול ארץ יהודה
שתיה מלחת הגבול עד העיר הראשונה של מלך בשעה השנה ומן השנה
לשלישית כמו כן וכן מן השלישית עד גבול ארץ הזע על ארץ ישראל ושלם ידו
מאז תעמוד עד יום השלישי והחוט המשיש פתיל משלשה אופיי ויען השלישית

ושלשים על כל ומבחר שלישי קצנים ונכבדים או יקרא שלישי אשר הוא תחת
משנה למלך היא כתבתי ק' שלישים דברים נפלאים ונכבדים או פ' פעם
שתיים ושלוש בשמחה ובשלישים יודים נהגו כן לפי שיש להם מעלה על שא
הדברים באענת השמים על בני אדם או הם כל ענין שלהם שלשה יודים וכל
בשליש וכן ותקמו בדמעות שלישי פי ותקמו ב' דמעות בשליש המוקדם
מואחר כמון ותלם בפוך עינה כמון שכתבתי בשרש שום ויתכן מזה חרב שלי
שלישית כמון חרב גדולה וכן יהיה ישרא שלישי כלומר גדול וכבוד עליהם
והוא שאם ברכה בקרב הארץ ואלוהי פי בספר הגלות וכל בשליש עפר הארץ מדה
שהיא שליש המדה הגדולה וכן פי ותקמו בדמעות שלישי כי נאם על גלות בבל
שניש גלות מצרים שהיה לדן גלות בבל שבעים שנה ויש לפדש שעל זה הגלות
שהיא גלות שלישי

שם

שם האחד ויקרא האדם שמותו וע
כשם הגדולים ששם מחות ברך
ומה ששם יען אשר שנתק בשמחה ספרים כתוב בהא אנשי שם וירב בן האשה
השראית אלהים ויקני פי השם הנכבד ויקני והוא נקרא שם בן בשר וכן אשר
נראם שם ואחר ק פי שם יד עבדות וכן ויקראו על יום ביום סוף כי הגדלת על כל
שם אמרתי ונהגם ל אביהם אב ערמא הדחיה זה הפירוש פני שמלת על בקמץ
השם עבד עמך והוא פי איתל ס אמר בתולה ואודה את שמה וקורא השם
הנכבד שהוא שם העצם נכתב ואינו נקרא ועל ס אמר כי הגדלת על כל שם שיש לך
אמרך והוא השם הנכבד שאמרתי למשה ועל כל המעשה שם ויהי שם כאשר צונו
וי' שמה הבאו שם וצננו ידוע והוא שם טפל על המהום ועל הכלי ועל הזמן וגם כן
על האדם כמון משם דועה אבן ישרא אשר יצאו משם פעמים ויראה כל דבר
שכתב וכתו ויש מראה על דבר שלא כתו ועדום אשוב שמה והוא דמן לבר
ועל שזכר אמן והארמה כמון אמן אמר שמה כאילו זכר הארמה ועל כל המעשה
שם מודה על אורה העת שהיא יום המעשה שמים וארץ אה שמיו יערצו סל ונתתי
את שמותם לא ימצא בשון יחיד וכתב אגזל פי פירו שמות שם מים שאמר
יהי קריע בתוך המים ויהי מכתל בין מים למים ואם ויקרא אלהים לרדיע שמות
בגמל שם מים ולהתחברות שתי מאין חסדן האחד כמון שעשון במלת יהובעל
מן ירב בן העני ירבעה ירב בן הבצית ונדרהן שמות הענונים על שם קדו
כמון שמים וכן בדרזל ממו שמות אמר ר' יוסי בר חנינא שם מים ושאל זה
השם נרחוק הקצוות אם יהיה נרחק בדעה השמים ושאל לגובה האוויר גדולות
ה ובעדות בשמים אשר יענק בשמים מגדל וראשון בשמים יסע קדים

שם

ויקרא עפר על ראשיהם השמימה
לאמר שממה נכבד בהן וקריאתו
כאשר שממו עקב רבים יען בישן שמות ושאות אותם מסביב והוא מרור בלה
השכח חטות ואומר חטתי היא יטמון ישרים על זאת שמן שמים ושום נישרוה
ולפי דעתו אשום ואשאף יחד פעל יוצא וכן שמות ושאות והשם שהימה תהיה
כך הארץ שממות עלם אתה ומא לשממה ושממה ומשמה כמי
נמדים משמות יהיו ומא במשורה ובשמון ישתג ומא שמה ושערודה אשר שם
שמות בארץ והתפעל ושמון הכהנים שממה כל הארץ והארץ הנשמה וערים
נשמות והפעל הכבד והשמות אכ את הארץ למען אשימם ואשב משמים יתוכה
והוא פעל עומד אם לא ישים עליהם ניהם ואגזל לרב יסם שרשו יסם וכבר
כתבנוהו שם פיג מלי והשמון אין השין דגושה והיא תהרא קמץ רחב כן נמצא
בפתחים המדויקים והוא צווי ופתיח שין תחת צרי ומשפטו והשמו יד יונה כתב ב' ל
השין דגושה ויקרא ההא גם כן בקמץ חטף פי איות גם כן צווי ואמר כי היה האוי להיות
על דמיון הסבי עינד והמקור מלשון נכר פועל כל ימי השמה השין והמלם לו
בהשמה מהם נהפך הקמץ חטף בבית השמים להדל וכבר זכרנו דהדוקס בזמן
הדקדוק ומלת בהשמה ובהשמה הא הנקבה רפה ודינה במפיק וטבא אחר ואטבה
משומם והיוצא על כנף שקוצים משומם לל משומם האחרים ואפשר גם הוא עומד
כלומר פרישת על השקוצים יהיה אדם משומם ורמה והתאר אבנה על שממה ומא
שמנ שומם תרך על שומם יכרת שריו פי משומם היו בע שוממים ובגן ס
מהום מלם כל שעריה שוממין כי רבים בני שוממה כלומר שאינה בעולה והקבול
נחטרת שוממות כולם בני המלם והשם במ אקל זה אלא שהשם בלא שוממות
דוד ודוד וראה את שוממותיני וירק שהם תא ונחברבות השוממות במקצת ס
ספרים בני המלם ובמקצתם בשוא וההתפעל למה רשומם מבגן נפעל ללב
כי ענן שממה יל מהם שממה בענן זרבה ויש מהם שממה בענן התמיהא
שמלות בידים תפשו כתב ל יונה זל כטאף

שם

בערבי והוא הדור שקורין בלע אורוטילא
יש אומ שהוא שקורין בלע בגויאה שעררה בצורת אדם ותפשו בידיה מה
שיתן לה והוא בת כלל מלך לשחוק בה ויש לפדש בלע ארנא והוא העיש יבנה
ביתה אפי בהיכל מלך וכן בדברי רזל חמשה אימת חלט על גבור אימת מצע
על ארני אימת יתוש על הפיל אימת טלית על ליון אימת סטור על הנשר
אימת סממית על עקרב ופרשו בן ארנא בלע וסנונית פי רבוט האיי גאון זל

על קר ציון שממם
בו' על אשר שממה

את כל הדברים אשר שמעו וכוונתו אלון שמעו ושרה שמעת ופרב העיד וכו' וכן
ואשמעה אחד קדוש בקמץ חטף אשר לא ושמע ידול מלחשים וישמע אברהם לחול
שרי שמע קול החטט וישמע אלהים את קול העל וישמע וי אל שמע בקולי ולא
שמעו בתורתו כי שמע אלהים את קול העל שמע אשמע בעקרתו שמען קולי
ישן אשר שמעתם על מצות יהושב אביכם אל תשמעו אל דברי העבאים הנבאים
לפי שמע על דברי עבדי הנבאים הנה שמעו מנבח טוב והשם כאשר שמע למצו
ידעו שמעו ער בעדי ויש מהם בסגול כאשר קתבט בחלק הדקדוק ולפי שמע
את שמענו ויהי שמעו בכל הארץ ומא וכן בשנה השמונה מי האמין לשמוענה
וכאן ולא למשמע אנו יודח והפעל והקול שמעו לא ישמע על פיה בשמועה
השמעת בארץ והשמע שמחת ידו שלם עד מרחוק והשמע ברובם ורובא תלמי
נמען קדשו לשמים בעמד היה שמענהם ומרועה וכן ובע עמון לשמעתה בעמד
שמעם עניהם וחת עבדיהם וכן וישמחו דוד אל משמעתו וסר אל משמעתך
לשמע און ישמעו לי והכבוד וישמע און כי אספס והבצם שהיו שמעם אלון
וכבוד אחד וי שמעו את מחנה אדם השמיעו הילול ואקרו השמיעו אל בבל
רבים כי אספו וקצו אורם שהיו שמעם אלכם לבוא אל בבל וכן השמיעו איה
ממכות אקדט מל ואשכנז והשם השמעות אנוס ואסך במצלתים משמיעו פירו
משמיעו קול ועמקם הימן ויזרתן חוצרות ומצלתים משמיעים כי להיות משמיעים
וכן וחדב אויבך למשגת להיותה משגת להם ענין שמיעה יש מהם שמיעה לבד
ויש מהם שמיעה לרבה ועד יש מהם שמיעה להבנה דבר נא אל עבדיך אדמית
כי שמעם אנוס גוי אשר לא שמעו שוננו לב שומע ויש לפרש מזה השמע
חלום לפתור אותו ותקן אנו שמץ מהו בחמשת הדות
קנת דבר ממנו ועל לשמעה בק מיהם כי לדבר
ולשם דע וכן ומה שמץ דבר נשמע בו והכחן לפרש זה מהענין הראשון בעומר
מה שמספר אדם מצד רוחו קצת ומשם מהם הוא ואומרים כי לשון שמץ הוא מש
המעט עד אשר לא יוכל אדם לשערן ואביו שמר את הדבר
ועברתו שמרה נחן הוא נחן ועקרה במשק ויא כי ההג
נספת לפי שהמלה מלעיל ושמרתם ועשיתם ושמרון כדועה עדרו שומר לראש
אשומך כי שמרת דרכי וי אנו שמרת אקחות פריץ כי שמרת אותם שלא יר
בם אדם בעבור דבר שפתך שמרת ועל הדך הזה לשמור את דרך עין החיים
שומר הפרדים שמרעא כי חסותי בך השין מעמדת בענין וכן שמרה נפשי
חסיתי חסיד אני שיהיה יי שמרה לפי צווי ופירו שיהיה יי דבר נכון בפי ושמרהו

שמץ

שמר

מחטוא ען דרך ומימי מענה לשון ויחברו לחיות שמרה לפי שם ביחלם כפיה ערמ
אנו כי מר שמור שמרו מי בענין ויהי אדם שמרו מן החרם כי שמרו איה
חברו מן החרם כי אם יהי אחד תחיו פיהם ונטושים על אשר לא שמרתם ויהי
שאם ושמרתם את מחנה ישראל נחם לחיובך נענ א ישראל בעבור עין ואמר הוא
ישאם בעבור שמו שמרו שלא יח אדם ממנו לא יאמר על חטאתי יהיו אין טוב
באדם שאכל ושהיה רק שאכל או יהיה כי לא שמרה לא רמתו כי מיד רענעטע ויא
האחר ע וכמוהו בדברי ה' ושמר לו על התת כלומר המלך נ ויהי אורם במשמ
בית הסדר כלומר מרום שיהיו שמרים כי משמרה איה עגלי כלומר מומרה
ושמור ויהי לפי שמירת נחור לפי והפעל ושמרתם מאד השמר
בענין הצרע השמר קן פן העלה עותקך השמרו לכם עלות בהי והכבוד משמרו
הבני שאו וההפעל ושמרה חרור עמדי ואשמרה מעט וקדוב לענין זה ויש
ואשמרה בעליה באשמרה הברה האש שמרה הקיטנה קדמו ענין אשמו
אחר שמורות ענין כי פאית אלה והזרה בשמורה ענין שיהיו המיד ערוך לא
אישן ור משה הכהן פירשו מהענין הראשון ופי שמורה היא כמו אומרות והם
העפעפים שמורות הענינים ואם אלה עפעפי אדם שמורות ענין שלא נסגרו ולא
ישמרו משמר לעמר משמר ואעמידה משמורה פנס ענין ההערה וההצרה
ושמירת העתים ואמרו ה' שלט משמורה היו הליה וכן נראה מהתקור שאמר
ראש האשמורת הקיטנה ויפוכך נרא אומר כי לפי שהוא ער בעליה ושומרה יע
וידע עת הליה שאו שרד שומרה אומר מה ימיה אומר מה מניו ויהי אר שן
שמרה ומצו ישתו וישלש הוא ע שמרה הקיטנים על שמרה ידוע והנפע
ממנו השמר השחט אל הירא והוא מקרע ויהי ענין שמירה הוא מלעיל ופירו
השמר שב ען שלריר במרגוע והשדט והגאון רבין אפדיה זל פירש אית ענין
שמירה כלומר השמר מלעיל מלמטה והשליט קן אל הירא עא כשמירה חזק של
ממד בענין שמיר הברזל החזק הראו כן לענין חזרו כמו שרדא הצור החזק
שמיר וענין על אדמה עמו הוא שמיר העפה פירושו חזק ושמירה שמירה נאיה
יענה מין ממיע הקוצים " **שמיר** " אלש ויהי עמד זכורה
בגשם טהורה כי שמע ירח יומם השמש לא יכבה
השמש יצא על הארץ וזרף השמש ובא השמש לא יבא עד שמטר וזרחה לכם
יהי שמי שמע טהרה לעני השמש הזר השמר כדכד שמליווך החלוטת
השמש נבגם בהם " **שמך** " יחת שני ענין בעלי החיובות וכן
שן שן וחברו יוכיח

שמיר

שמך

והמלך ששט השנים בידו ובדרך ההשאלה ענין סלע וכן במטנה זכרונה כפול
מה שאם השנים רצו בן שני הסלע ועננם ידוע ומה הענין עוד עשרת שן כשא שן
אורי בענין והוא שן הפיל שעשין ממנו מלאכה וכן חרנות שן והבעם דמה שן הפיל
לרנות לפי שהם דומים להם ולרעת התרגום חסר ון החבור כמון אמש ירח לל רעות
ושן נסמך חסר וכי תרגם דררנין דיעלן ושן דפיל וטוסיין ושן תולעת שני השני הוא עני
אדום והוא הכרימלי ושני התולעת והענין הפה נדומה ורומה בן הכרימלי ותדשור
עג ידו שני פי חוט צבוע כשני והינד בשני לחס ובא עם לם הרבים אם יחיו
חטאים כשנים כי כל ביתה לבוש שנים ויתבן שהלם נספר וינד שני שנים במ
במחוס הא רמד הפעל ואם היתה נראת הינד היה שנים בפלם כמ חנם ברגטמו
ע חנם ובהניחה הינד הטיל בן הגעת הינד שהוא החירר זה השליפה
במה הזאת ועוד נכתבנו בשרש שנה
הרבי דקאיתו מלע שנגל לשונם כמו נחש
וההתפעל ופלותו אשתו עננם ענין חדור ומה נרא שן עני שהוא מחודד ואלק
אשתו במחוס הא התפעל ופי וכל אחד מכלות השלכות ואם שזכר כלות בשון
נרבות מצאנו כמוהו רבים בצמות זכר ונרבה או יהיה האלק חלק המדבר וחילו עם
פלותו אשתו או יהיה פי בגן חסרון כמו שכתבנו אותו בשרש אנה עם הדומים לו
ועל ושלטתם לבגד למשל ולשנתה ענין הדבור הרמידי
יו אהרן שנתם אותו שונא לרשקו שונא בצע כי שטאה
למה והתאר חבן הבטר טטאה בפלם נבאה ויסיפו עוד שונא אותו כי גדולה השטא
גשר טטאה בגטאה יו אותנו מהור גו שם סמוך מטטאה ומרור אחד יראת
יו שטאה רע והפעלם לרעהו ישטא רע והטבד הטא משטא יו אשיא ויטסי
משטאיר מפעל עננם ידוע ויש בהם שאינן טטאה ממל כמו כי טטאה טאה לא
היה שונא אורה אטא עני שהיה אהב רחוק יותר רחא טטאה וכן האחת אהובה
והארת טטאה
הלן שנה
בא
עם ושונה בדבר והפעל הטבד וטא את בגדי כלאו כלו באלק במלכים בהא
ברמיהו וישנו את טעמו באה הידועה אחר הטבי וכן וטאה את הינד ודומיהם
שזכרנו בחלק הדדור וטא טכר פועל ממנו ועל פלו ישטא באלק ובסגל יח
ההתפעל דומי טא והשיתות ענין השני ידוע וטא וס שני ופר השני השלי
שבג שנים ויש מפרשים כי ענינו שני לבגן וענינו שני לפר גשר זכר

שנ

שנא

שנב

שנה

חח את פר העור אשר לאבך ועני יבג שנים רדגס ינדי דארפטס שבג שני
ובדלהל שהורדה לפי שבג שנים ומהם אמ כי עובד היה שבג שנים ואם שכל
דברים הותרו באותו חלק חיי וזר וכל שרת וכל אשה ועני אשה ינה ומידה ינה
ועוד אל בית הנשים שני אמר ר יונה שהוא כמו שנית ואין צורך כי יש שמורת
יבוא זכר וערב שנים ושנים מלנה נמקד וכסף מלנה כמו שני והדבר והמטע
כבשים שנים לבגן אולי הם מוכרים גו בע שני שנים והרם ר יערב ב אהרן
פי מענין שנה והוא קאר לבגים בג שנה וית והשם כמו הפך והשפנים ויש מפר
מזה השרש והענין אפי שני והאף למד התעב הינד בעני רניו ופי אפנים שנים והשם
משנה כסף והטבן שהוא קאר כמו וכסף משנה והראיה שהוא בסגל ואילו היה שם
היה ענינו נחוד והיה סמוך עני אבג קפי שהוא סגל אינו סדור ואם כי הוא קאר כמו וכסף
משנה ואעל שאין מנהג השון ברוב טבא קאר נפץ קאר ואם וכן נלשנה שברו צב
כי הוא נחוד גם כי בסגל ינ שברו שני וכן כי משנה שבר שני ינ טכר שני
שני שהרי עבד שש שנים ביום ובשנה והשכיר אם הוא עובד ביום אינו עובד
בשנה ואם הוא עובד בשנה אינו עובד ביום גר משנה החירה הזאת בצרי הוצה למד
שיכתבה פעם שניה שיהיו שני שתי תורות אחר שיהיה נבגת גמו ואחר שמורה
לו בבית גמון ויש מפרשים את משנה החירה עני שני מי וסגורם טבעד וכן יהיה
יושבת בירושלם במשנה ית בביר המדרש וכן ית בבית גמון כהה המשנה
פי סגרי כהונה שהם שנים נבדעם גמון שנים שנים אר שני ילדי ויהיו שניהם
שתי נעיו ואר שתי שפחותו והראוי האמת שנים שנים וטענה קפגמ טענה דלת
אחת מאחת וכן בן מי בת ורג שנים ושתי רתי דגלה דגל ריי לבד משתי עטו
שהלון רפה והוא באיש משפחה כמו שכתבנו ברש הדדור ופי אולי מזה כי ש
ביתה לבוש שנים כלומר בגדים שנים לפיכך לא תירא בביתה משני ומה הענין
שנה המימה נראת כי עני שצבה השמש שנית את הנרודה אשר החלק ממנה ויהי
הנא עני שנת אחר לפרש המקד וכרב החכם ר אברהם אבן עירא זכ כי טעם הסמיך
כי לא היתה שנה שמה והטעם בתוך השנה והנה לא יספיד הטעם זה בשאר הסמוכים
המספר כמו בשנת אדם בשנת שנה מלכו שני חיי שרה ושניהם בגמנים ובגשן
שנות ימיו ענין ימי שנותם בהם והחבוי השנים שנותים ימים פי שנים ימים שנה
ועדאת כל כפי גר שהלמש השנה אחר זמי אנ הנר דהא זה החנה ממנה הפעל מזה העני
ולא שנה לו פעם אחת וכא אשנה לו אם השנויה אשנה בכס שנו וישנו ופי הגאון רבינו
סעדיה זכ מזה ועם שונם אל תדעירב והם שאמרים שנים אלה תיש בעולם עני חיר
בן פרוש אחר טוב מזה שונם הם האנשים שאמרים פעם שנה ערשעם עשור טובה

והמורה מהתפעל ועל השערות החלום. ובאמרן פעמים הוא תוספת באור. או לפי שכל
השנות אפשר יותר משני פעמים כי יש לו בזה הלשון שרובה לומר פעמים רבות
כמו כסיל שונה באילתו ליל העש אחר פעם כמה פעמים וכן ועם שינוי אי תרע
כן שוב מיל את בני ישראל שנית. ליל פעם אחר פעם עד שתגמר הדבר ומזה
השרש תולעת שני. אם יהיו חטאיכם כשנים. ויבד התבונס בשרש שני.

שנס

וייגעם מרגו ענו ויחגור. כל עברי ררד ויססו אותם. שסוה והתפעל

ושסו חברים ייסו בתיקם. והסס מי נתן למשפח נערב. עננס ענן בזה. היא יססה אמר כל בני חמדה והיו שאסיד למשפחה
נרב באוק במרום וז המטר. שוסים אר הגרנור. זה חלה

שסה

שוסינו שוסי נחלת ענו ענו ענו ענו. שסע שסע. ישנסעת שסע. בסגל פי שפרסותיה
וממטה רבוקות כמו שאמר וכן בהמה אשר היא מפרסה פרסה ושסע איננה שוסע.

שסע

כמו הגמל והדוב והחמור וממפרסי הפרסה השסועה אמרו ליל השסועה
בריה בפני עצמה היא שיש לה שני גבין ושתי שדרות ולפיכך נראית שסועה
שהיא כמו חלוקה לשתי בהמות. ושסע אותה בכנפיו לא יבדיל פרשו היל שהיה
קודם מגבו ולא היה מצדיקן לשתי חתיכות לגמרי. ומה שאמרו בכנפיו ליל עם כנפיו
שאינו צריך נמדוד כנפיו אלא כמו שהוא בכנפיו היה שסעו ומרדיו. ואמרו ושסע
אין שסע אלא ביד וכן הוא אומ' וישסעו כשסע הקדי. כלם עני חתיכה הדב

שסו

לשסו. וקוב טק וישסע דוד את אנשיו בדברים. כל מר בגל דבריהם ושבד חרונ
ומעם מלחום גל שאינו. וישסס שמא אר. ג אג. שסע רע
ובדברי ליל היה ממשח ויהי בן א'
ואל היו נאל מ

שעה

מנחתו לא שעה. וישע יין גל הבב יאל. כעמר היה בודע העצים.
לא פנה ויפן יין סרדך שאמר אל תפן איך מנחתם וכן ישעו יאין מושיע כלומר
יפג יאין ושסא ואין מושיע. זה הוא המושלע כמו ישוע. ויהיה שוע ושעה בענין את
ועל ישעה האדם אל עושהו. ולא ישעה אל המזבחות. ולא שעה אל דנוש ישראל. וא'
ישעו בדברי שחר עננס ענין הבחון ויתבו לפרע אלו מהענין הראשון. וישע וישע
תציענה עיני האדם וההתפעל ואל ישע עננס הבחנה והפחד. וישע הפרש וכן לש'
רשעונה מענין ועינו השע והס שטם שרשום וענין אחד. ובמים לא רחצת למשעני
כרבגן בשרש שוע. ובבראשית רבה ואל רשעו כי איז אלהיך אל תהיה כשעה

והוא הינוק כלומר אל ימס כדונק מטע האש. ושעה בל ספר מזה הלשון ועל שער
מענין וחדל ששו מע אמר בבכי עננס הרפה הרפני ופירש בגלגל מזה ואל תשעה
כלומר אל תתרפה. ועל ואשעה בחרוך תגיד. הרמז המורה הסגול והיא משי
תורידך שעשועי. א יקיה מענין סבור. התבונס ויספר ואשתעי. וכן וישענה ויראה
יחדיו. הליץ חשין מרים סגול. כי מטעמו עם המנה ונשרעה וית וישענה ויספר. אם
כן הוא מענין הראשון. כחול שעת פרסות אביריו פי מרוב
שאין פרסות סוסיו. ליל

שעט

חנה הקום בפרסותיהם הארץ ברוכה
יין תדים ונרן מרוב ממשועיה פרסה הגלוי. חסיערס והתכרה בחונן. יתקין יין מל'
בשעט מים ומל אס ישפור עקר לשעטס. ככה תעם אשר ברגטו. פאעט

שעורים עננס כמו אגרוף. מט אגרות במשעט הסדמים ומזה פי לשעטס נבג העס
אשר ברגל למסב בשעט פרסות רגלי עמא דמי כנר. בשר סגרה בפרסות יין
ומזה נראה שכל הדמיוס משעטן. פי שיהי דבר זה אי ב דחה אלו שעה שיהיה גודס
בו אס יענה שיעש ופרץ שיענים רשטס ידונע. וישע עבול מאב

שעט

ושעט ענין כי לשעט ענין אהי אבותיהם חנה
ענין דעתו שהשעט ענין מזה והשם משב וישענה. בסמך כגן ששק יחס מזה האשור
מלך משענה חנה הרצון ענין משענה. בלשעטים מרזיכות

שעט

ענה לבי שעטפי ושיבנטי סעפים שחנה
כי כמו שער בגלגל ה' ה' בערה חנה והשם מושיע שער. כבר זכרתי באות הקל

שער

מאה שערים ענין שער הדב. מפרטים מזה בבית

ראית שער דיה. כמון מה ששערתו ברם ראיתו ברם וישע שער דיה. ובגב א' וישע
ראית שער דיה. ועם יין הוחש ראיתו שער דיה. מל שער דיה. שעה מאד כתיב
השוערים. בלמץ העי. והוא תאר ענין טעם וכבוד. שער השמים השערה מן הקד'
ידוע והפועל למט שוער העיר. חנה השוערים למרנר בגלגל. וערה כגן הארץ שער
על שם כנסתה שהיא שער הארץ כמו טאג ויירש את זרעך את שער גיב. חתי שער
החנה והבצורה חנה היא בכנסתה שיש מביבותה קרום או ימים. וכן שוכנס האויב
עבר אותם השוערים הרי כגן הארץ עבטת שעהם. כפיכך אמר פתח נפתח שער הארץ
אכנה גש בדיחוד. והער קר בגל שערך. טא שערך

שער

גבנותים פי לא לשערן מהם. טא יראו מהם ונ'
שערן שער ומנתיס ושער ענין שער חרבו כגד. כמ היו כמו דרוש ושערך ט'
כמסה ובשעה דרכו ומל וחדמוטס אחוה שער. סביבו שעה מאד ההשעט
וישענר ענו מרן הענין. כבר זכרנו באות הסמך שער ענין ארד. את שני השוערים

מים ייטן בקגל ענט רבוי וכן שפעת גמלים תבסק ושפעת מים תבסק מש
משפעת מוסיו את שפעת יהוא שפעת אב רוחה התנו במקום הא וחבריו כתבנו
בחלק הקדמון או יהיה חסד הנסקר ופי שפעת אנשים " **שפק** אס ישפק
עבר שומרון אס יסיתך בשפק במלאת שפקו יצר לך **שפק** והכבוד
ובילדי נבלים ושפיקו ענין השפוק ידוע בדברי רז"ל כאן במסתפק מהם כאן
בשאין מסתפק מהם וכן אמר ממנו פעל הקל לא ספק לה בוד מביאה בשערה ופעל
הדגש ושניהם אספקין את הקטע וכן בגין הפעול לא הספיק ליתג לה ואמרו השם
איש ספק בידו לעשות ויש לפרש ובלילי נבלים ושפיקו מענין ספק חשכה ספק
אונה חשכה כגומר בעבור ילדי נבלים יהיה להם בספק מצינת השם והם מעוננים
ומכשפים והשם צה להם לא תענונו ועו ישפוק עלימו כפימו ויש לפרש מזה סך
יסיתך בשפח וטבר זכרנום באות הסמך " **שפר** אף נחלת שפלה
עלי יתרון אלרי שפר יתגס יפת יארי שפירג
מלכי ישלף עקב וצמוקם בריון שמים שפחה והבית במלת בריון נוספת או יהיה
שפחה נוספת או יהיה בן ארבע אותיות בנחל תהרא מן כי אתה מתחרה בארץ כן ית
מי שפחה גשפחה ישפחה ישפחה שפחה כמון ואיך תחרה ויש מפרשים
שפחה נה אונתם כאהל מן ונעה את שפיריו עליהם שפיריושו אהלו ויהיה הא שפחה
במקום אונת חסבל כמו בזאו נהדים ארצו שהוא ימו בזון כן שפחה כמו שפחה
שופר תרועה שאופר הרם קולך שופרות היובאום ידוע וגשפר אחד האלה יספח
ופי חלק מן הבשר ויתכן שיהיה נגזר מן הענין הרגשון כלומר חלד יפה ורז"ל טמון
מלה מורכבת משלש תיבות שאם אחד מששה בוד " **שפת** יף השפת
שלום לבו ולעפר מות תשפתני תערוך תערכני שפות
ערוך ימותה על השפתים והם הכירים שעליהם הקדירות והשפתים טפח אחד אס
תשפון בין שפתים כלומר במקום שפח כזה עוד הדיו כנפי ונה נחפה בבסק ויית
והשפתים טפח אחד ועוהלין נפחן פלך הד והם ווי יעמודים שתולין בהן הרחבות
ומפשיטין אותן תבין בין המשפטים בין שהם המעכות והם שתי משאיות שפנותיהן
עליו מזה אחד ומזה אחד ובלעג בנע והוא כל כך חזן טרובין בין המשפטים והם
עמדים " **שצף** בצדק רצף גשש נקודות ענט לפי מקומו
כמו שאמר בגע הטן עבנתך " **שק** בלא
תפרתי עלי גלדי ופתחת השך מעל מתנכי וישם שך במתני ויכס שק
חגרו שקים השך הוא לבוש צמר או חגור צמר ילבש האדם על בשרו והוא פחות לעב
קשה כי בעת הצל והאבל יבש אדם אונתו או יחגר וייתח האחדיות שקו אמיתותו

לא הראו ואפשר שיהיה שיש אלן שחק והדגש בחבריו ונפוח **שקק** בנ
ישון כמשה גבס שוקה בו ודוב שוקה והשם כמשה גבס ומא **שקק** וכן
משך ביתי וכלו סגל והוא בשקל מכס וממנו לולדתו וההתפעל בהתפל בו גם פא
הפעל ישתרסקן ברחובות עעם עניי ההלכה בהתמדה והם מלגון שוק
טוא שרד טאמר כאשר שרדת עליהם ויש לפרש יף על
הרעה נגד שרד על שיהם לשרוד על דלתות יום יום
וערתו כל שוקדי און שרדו ושמרו עלנם ענין המהירות וההשתדלות וההתמדה
על הדבר מכלל שרד בטעם שרדים ויגמל שרדים ידוע וגם הוא לקוח מהענין
הראשון כי עין השלד ימנה לקח יתה מאשר ה צים יין אמר לעבא קיטבת לאור
כי שוקד אע על דבריו והפעל ממנו שפחה גביעם מארדדים מפותחים כדמות
שרדים ובדרך ההשאלה ונטאן השרד והוא יימנו כי עין השלד שהיא לבנה כדמל
עין השלד ויש מפרשים השלד אשר המטא "יהיה ונטאן על זה הפירוש כמו נא
טעם אפי לך שיטאן המשכב לקוב חיי כמו שאם ושלד האבונק ורז"ל פרש
השלד זה התיבבת ויהי ש ונטאן ליה הכירוש ויתגדל טזה העעם שהוא נאענה מן ה
העבבות יתגדל ויראה במאי הזרחה משהינות השרד ומייבג הלחות " **שקד**
נשרד עונ פשע ענט לפי מרומי נרשד או כתיבד כתיב
רבה אע יף כממדה תועיט לטרה נא לך כהדיו מססג
דמסקיך לשרתא כגומר אהיק עבר תמיד טנהויד כמו שהמלמד דבר המיד
בפחה להנהיגה והביט האיי זי הבוא רמיה מישון התלמוד מדברי רז"ל כלבא ביהוד
וגדיא בסרכא " **שקה** והשרה את נרש השטים וגם הגמלים יתק
המשדה והאופה שר למשחים וישר את צאן לבן וישך בנה
בתחולמות רבה והשם וכל משדה על משדה מלשדה ישלאל ושלל לזכר פועל
מהדגש ומלח עצמותיו ויסקה והשם בהמלורת נגד הפעל ביוד ושקוי לעצמוק
שמט ושקויי ובון המורת לגד הפעל ושקוי בבבי מסכתי ענין המשדה כענין המש
אלא שהמליתה עג הפועל והמשדה על המלעול ויתגם ויתן מלשדה ישרש מפטימ
דישראל כגמר מן הטוב שבצאנם ומן השמנים והוא על דרך ומור עצמותיו ושקה
וכן מרוב שמסקין הבהמות נרגו שחתי וישך כדק את השרת והתי המורת ה
לגד הפעל והיה דיט עם האם בלתי והומיה המנה מלעול כמו לשרה עשרה גבירה
גברתי והקבוצ והוא מלא באיכות המים " **שקט** ושרט ושאת לא
שלותו ולא שילטתי והארץ שקטה ארץ יריגה
מהשם יתברך ושקטה מלחלחם על ישראל כמו שאם כגערתך אלהי ועקב נרדס

וסוס אל תחדש ואל תשקוט משקטה ואביטה במכונת הקוף ברמץ חטף שוקט
ובוטח ושקט הוא על שמדיו יושבת ושוקטת והשם ושקט ושקט אמת על ישראל
בימיו בשש נקודות והכבד השמר והשקט בהשקט ובבטחה מקור מן שם כי הוא
השקט לא יושב בהשקט ארץ מדרום ואשר הם פעלים יושבים והוא ישקוט ומי
ירשיע להשקוט לו למי רע וארך מפוס ישקוט ריב עעגם ענן קטנה ומרגוע
ושקל בפלג הדום לבם ישקול ואשר לה לך את הכסף וא
ואשר לה על ידם שניהם הקוף בשון ופתיח ואשר לה להס
את הכסף בשון בקמץ חטף והנפעל טהרל הכסף ולא ישקל כסף מחילה על שקל
ישקל כעמי והשם ולקחת לך מאזני משקל וחלקתם בקע משקל ומאן עם התון
וטלה למשקלת ובחולס במשקל עשרים שקל לוס ועם התון ומת משקלת בית אחא
ומאן בשקל הקדש בשש נקודות עשרים גרה השקל ושקל
בחמול טחמים אשר בשפלה לרוב שרמים גלען ושקל
שקמים פירות שקמים היה לרש למאכל בקדיו והם מין אמני התאנים אויה
שקמים שם הפירות עצמם כלו תאנה תאנים שהוא שם הפרי ושם העץ

שקל

שקם

שקע

ושקעה כואור מצרים השדע ותשקע האש והנפעל
ונגרשה ושקעה והכבד ולחבל תשקיע לשונן ליל ובל
ובלשונת השקיע חבל כמו ותשם בסוף עינה שלחו באש מקדשך אז תשקיע מן
מימיהם והשם ומשקע מים תלת כי טחמים זכים וריבים טרם שיחסרו ויגיעו אל
הטיט ואל הדפס או טרם שתמחו אותם שהם זכים וכן פי אז תשקיע מימיהם לפי
שתיה הארץ חרבה מאין אדם ובהמה ולא יעברו בגים יהיו המים זכים כמו שאמר
לא תדלחם כי בשתדלחם רגל אדם ובקמה הם עבירים בשלם העבור בש רגל אדם
ופרסות בהמה לא תדלחם כי בשתדלחם רגל אדם ובהמה הם עבירים בש רגל אדם
כשמן והם שאמו ונהרותם פצמן אולך ועקר הלשון לשון עמר ומצולה ותרגום
עליו כעופרת אשתקע כאברא ותרגום ליושלא ליד משדע ותרגום הטבגו
בבין רגל אשתקע בבהתא רגל ושקע משמים נשקה
בעד אשתב נשקפתי נשקה ותבב כי רעה נשדפה מעפון
ונשקה על פני הישימון ענן השגחה והצצה ונשתמשו בו בלשון נפעל
שהעמד במרום גבוה ומביט הוא נשקה למביטים חלו לפיכך אמר השקיפה
ממען קדשך מן השמים כי השם משקוף ואיט נשקה וכן וישקה אבימלך
כי היה במקום שהיה רואה והם לא היו רואים אותו עד שקרב והוא אל השע
וישקפו על פני סדום חלעם שקופים אטומים אמר בו התרגום פתיחי מלחון

וסתומים מלבר ובדברי רזל מצאנו בהפך זה שאמרו פתחיו מבחון ואטומים
מבפנים שלא כדרך שאר חלונות להראות שאינן צריך לאורה על המשדוף ועל
שתי המזוזות הוא המפתח העליון אשר על מזוזות השער נראה כי לפי שהוא נשקה
תמיד אין נראה כי לפי שהדלת מכה עליו תמיד ותרגום ולדפוס דדים ושדפי ל
קדום בגמר מפות רחוק דדים ותרגום וישפר את פתחו ושרפיתו שדפי והחכם
האברהם אבן עזרא פי כי המשדוף הוא חלו שושבו על הפתח ושדפי ממנה טשא
הוא בשער להראות מי הרוחא וזה ידוע בארץ ישמעאל שישאו חלונות על הפתחים
להשקיף משם ושדופים שלטה טורים זה לעמית זה תדך כלעמא יתנא סדריה וכן
כל הפתחים והמזוזות רבועים שדף מרבעין וסחין כעמא ובדברי רזל מבואר כעמא
שן ארז ומדלה על גבי כעמאות פתח דדים ותרגום ובדיהוי הסלעים ושדפי כפיא
וכן תרגום ובדיהוי הסלעים מפע שמשחויפין שהי מפע צבהן יתקן כי לא
בזה ולא שחח איל השקע את נפשותכם ואת נפשותי נשדף

שקע

שקד

שקד

שדד

שדד

הרצנו והשם ולתת שדוף משומם והדבך על כנף שלזים משומם והראו את
שדופיהם איש שקופי עליו השליוכו ומא שחח הוא לבס בשש נקודות עעגם ענן
תעבה גס תשרר לו וענני ולגדי והשם מדבר שדד
תרחיב נקודות אויב שחח שדד דדפוני דובר שדדים
בשדדיהם ובפחזותם והכבד ולא שרדט בבדייתך לא ישרר ולא יחם לבב
לא ישקרו לא תבחושו ולא תשקרו עלעם ענן הכוב והבגדי ותרגום מדוע נבגד
איש באחיו מה דין שקד גבר באחיהו אך יש מהם בענן חנם אויב שדד אך
לשדד שמדתי אכן הנה שדד עשה עש שדד סופרים וכן שדד כמו שכתבנו
ומשדדות עשם כעמר מחדדות אותם ורומזות בהם
ובענן גענץ ותרגום עיו שזפת עש דשדדיתיה
ובדברי רזל אברא אותה מן העין תחית סחרפת עמדה חנה והיתה סחרפת שדד
האשה שדד מן הסהר טא כרית שדד בדגש הדיש לחס
אות השפן ומאן ואונן בשדדי בטנן הוא הטבור ועא כי בשדד
לבי אלק ענן הבטת לב ומחטבותיו וכן למען שדדי הישר לפע דרכך יושור על
אנשים ואם כתבג אותם בשדד שור מאן הדבע ויש מחטבים בשדדיות בחוזק
מענן שדד ובדיה ודום בדברי רזל
שדד בביתו וההתפעל כי תשדד ענן
ויתב להיות מזה השדד וישד אל מלאך ויובל כי שדד ישרן וכבר כתבג אותם
בשדד שור אבל וישד בצגרה אם יתעדל המשור על מעפון כתבג בשדד שדד

כי הוא שרשם באמת והיה השרב לאגס פי
 אכלג שרבו וההתפעל ישתדג
 פועלו מהדגש ממנו גידי פחדיו ישורגו ותרגם שבבים מעשה שבבה שריגין על
 עובד שריגין ובמשנה מסרגין את המטות " **שרד** והשרידיים שרדיו
 מכם שרידי ופלט שרידי חרב ודוע יתארהו **שרד** צרד יבן נקדות
 הוא חוט הצבע שמסמן בו הער מה שרועה לברות מק העץ ואת בגדי השרד בגדי ל
 העבודה ואינם בגדי כהונה רק בגדים עשויים לבנות המזבח והשלחן והמנורה בעש המזבח
 וכתב רבינו שלמה פה כי לפיכך נראהו בגדי שרד שהיו עשויים צמר רעננים דמתרגמין
 סרדין " **שרה** אם לא שריתך לטוב כתב ל יהודה בזה השרש
 וגם ל יהודה יונה כתבן כי אפי' שהוא דומה לתרגם משרה קטרוין
 וכן כתבנו בשרש שאר ונגזל פי מזה תחת כל השמים ישרהו כלומר יתיר רשור
 העבים ומטור על טפפות הארץ שריתך מערבך כתבנו בשרש טור ויטב צדקה
 כשרין בין הדבקים ובין השרין ומשרל השרין ובחולם ושריין השרשים הוא לבוש
 פי עשוי מעשה לשקשים ובחל חנית מסע ושליה היא התורה והקבץ בחולם
 ושריונות וקשיות אנוצדג בענן ומה השרש עדי וכל משרת ענבים ידוע בירגל
 אין שורין דין סממין וכן אמרו ולא בני משרה וכן פרשו מזה תחת כל השמים ישרהו
 חכמת השרין היה השרין בערבה פרשו בן מקום דשן וכן ועל הבקר היועם בשרין
 שרטי השרונ " **שרה** ובאונן שרה את אלהים כי שרית עם
 אלהים והשם **שרה** למרבה המשרה ידוע " **שרט**
 ושרט לפפש בו נקדות לא ישרטן שרמט והטעם שרש ישרטן אמ **שרט**
 שריתה וגרירה אחת היא " **שרד** אם מחוט ועד שרוך ענל דינענת
 המעל והפעל הכבד ממנו משרכת דרכיה כלומר מבבלת
 דרכיה וכל סביב סביב כמ שקושרין השרוך סביב לענל " **שרע** שרוע
 וקלט ענינו ערוך וההתפעל ממנו כי דר המצע מה שרע " **שרד**
 אשר שרד יוי ושרד את הפרה על פרשה ישרד וישרד באש פי התך
 הענל באש לבטל צרתי ואחר כן טחט בצצירה פיס כי הזהב לא ישרד אבל יותך ואת
 העור השרד באש אלה תהיה גרם שיהיה שרפת העור אם לא תצא אל השרדים
 וסאיל אלה שרד אותה הנה שרופה באש עריכם שרופות אש וישרד על שרפה גדולה
 עי מאד ובמלכות אבותך המלכים הראשונים אשר היו לפניך כי ישרדך הוא שרד

שרב

שרג

שרד

שרה

שרה

שרט

שרד

שרע

שרד

על המלכים מטות וכל תשמישן ויש מפרשים השרפה לשון הרטרה ועל למר שלג
 ישרד בשרין וכן כתוב וישכבוהו במלכת אש מלג בשמים ונס מרדחים וגו' ויש
 וישרפו אותה וגו' וכן וישרפו אותם שם ששרפו הבשר מפע שנשרהו ימים אולי
 העלה הבשר הנה ולא רצו להברס כי עם העצמות הנועם ושרפי הבשר ואחר כן ל
 קברו העצמות וכן כתוב ויקחו את עצמותיהם וירבו אותם וגו' לבלת שרוף את המעלה ו
 והשם השרפה אשר שרף יוי תוד שרפת הפרה ומא והיו עמים משרפות שיר ובמש
 אבותיך והתאר גפרית ומלח שרפה כל ארצה וישא נזכר פועל מ הדגש והנה שרה וה
 והטעם שרוף ישרפו והער הזאת שרף באש ויש מפרשים מזה הענין ונשאן דודו י
 ומשרפו ואלעף שכתב במקך וכבר כתבנוהו באות הסמך משרפות מים נרמ
 כן המרוס לפי שמקומו טבעין חמין כחמלי טבריא וזולתם וית דרין ימג והוא שיש
 חרין וממשיכין לתוך מים כי הים והחמה שורפת והם נעשו מלח שלטע בענל
 לך שרף הנחשים השרפים כראו כן לפי שהם שורפים בהבל פיהם שרה מעסק
 מדלג למרחוק וכאיל הוא עף וכן בדברי רזל אין מדלדוין בצרי מפע שהוא עף פי נע
 מן הנר ונתה הנה והנה שרפים עומדים ממעל לן מלח אש " **שרן** ושר
 ארצם צפדינים ושרן היאור אשר שרצו המים שרצו בארץ **שרן** ורבו
 בה שרין על הארץ והיה כל נפש חיה אשר ישרן שרן נפש חיה בשש נקדות
 עננם ענן הקולר ש הרבוי ודעת התרגם ענן תגדה שרין יחשא ושרין
 מהנענעם על הארץ " **שרק** ושרד ל מרצה הארץ שרדו ויענ
 ראשם ושרה יי לבב שרין וישרה אשררה כלם ירבע
 שהיות גדלים ויושבה משררה ענן השריה הנער השפלים בריל
 שעתיד שורח ויטעו שרד ולשורה בג אוננו הלמו ל
 שררה ערב בו הנח עש הדגש כלו המשובח ממני ל
 הרשן ופרב רביט יחל אכן גאת שהוא מן הקטנס שהעבים לא ימצא בה הרים והרגס
 יונת כמצב גסן במירא ויש מפרשים כן ענבי פשתים שריות המשובח ממני רשין
 וכן יורא בגשן ערבי אל סרה טוב שבמשי שרדים פנים מצוירים כלמר שענ
 אדום וכן ושחר כאלק הם לרדים וטלמים וכן ענבי פשתים שריות כלמ מנרדים
 בעננים וכן בדברי רזל ענבי קרוקן ענז הב ויש מפרשים מרר בלסרד וכן בירגל
 רבא שרי למרוה סוסיא כלמ תשריר הסנס במשרה של ברזל רנה מאונס של שר
 שריות טמא פי טמא וענבי פשתן סרין " **שרש** בל אשר בארץ
 גשם נענתם כל שרשו והרמץ בעבור החרק **שרש**
 הכבד אשר על דרך המרובע בלא החרק בלוא כמנו חסע עי יתר ואם אין שרש

שרק

שרש

אחד בנינו אחד וכבוד אחד הבאים ישראל ועקב ותשרש שרשיה גויול משדיש עני
טבת השמש בארץ ופי גויול משדיש טבת שרש ומתחזק במעשיו והשם אשר טבת
השגם ממנו שרש פרה ראש וענה שרשי פתח אל מים על שרשי רגלי תתחקה הפך
משדש הדים וערשי הים כסה שרשם בעמלר פי שרשם היה נחם בעמלר והוא
יהושע בן נון שהיה משבט אפרים וכבר אחר והוא בענין הפך ושרשך מארץ חיים
כלומר יעקב שרשך ובבל הבאותי השרש ושם כבר פועל ממנו נאצי ושרשן כל
כלומר יעקב ראשי שרשם ושרת את אחיו ושרתו אונתו יש
וישרת אותם ומשרתים את הבית גייל נביות ישראל ושלח
וישרתוך האמתות בשניהם בתי לפיכך הן נקודה בגלל ושרת בשם לוי אלהיו
לפי העדה לשרתם משרת משה ויהושע משרתו משרת את המלך משפטו משרתת
השם וישנו כלם לביתו כל שרת את כל השרת ויתחזק
המשרת תרגום מחבת משרתתו שרת שרת בשרש שרת שרת ומל
פייה כמין שאול שרת טבת
לא שרת אשר ושרת אדם בן ושרת מן היום ושרת בין מסרת כל ישתון ומה
שאר רזל שתי אל יתפלל הוא שם האר לא פעול כי המים או היום הוא שתי על דרך פעול
או שרת על דרך פעול אבל מה שאם הם שתי הוא האר כמין עצום ואם בלשון הזה ל
להפדיש בית ובין שרת כי השתי לא שרת על כך כמין השכר לפיכך אם התפלל תשג
השם משרת ושמחה והרבין משרתים ומיין משרתו ויין משרתים ומלא בגל
ולא בשרת כלומר מפי בער שיכול לבם ודעתם בגבורה לא בשתי ועם ההג והשתי
כדך אין אדם והשגם וכל משרת אשר ושרת ידוע או בשרת או בערב הוא החוט ה
החוק טורף הקד והערב הוא החוק לרבין ויש משרתים מזה בגבורה ולא בשתי כ
כלום לא בגבורה ובערב כמין ששרת הוא מערב עם הערב כלום שאין דעתם זך בגבור
ומי השרש עד שרתיהם בגלל בגותיהם שמותיהם וכבר פרטנו אותם בשרש שרת
ושרת גע בהר מקום ישראל אשרתלג והוא מפואר הו
בדמך חטך כען שרת על פני מים כאשר ראית לצר
שיתלה בנה והנה שרתה התלח בלתי לזרים עננם ענין שיעה ושרתם שרת
הכן פתח הין ובדברי רזל שדי שישינים ווסתנס ויגל
משתין בדי זה הלשון נודע בדברי רזל בהטלת מי קלם
באמרים לא ישתין בצד כותל של חבירו ולא אם כן הרחיק ממנו
ששה טפחים ומלת זה הרבה ומה שאם משתין על ארץ הכלב שדרכלס להשתי
בדיר לל שם ישאר ב דבר עד הכלב המשתין בדיר וכן פרשנו רזל שאמר

שרת

שרת

שרת

שרת

שרת

שרת

ממי דררפיה לא שרתג בקיר לא שברטו ליה ומאי ענהו כלבא ויה משתי בדי
ידע מדע רצה בו משתי בדי כמו משית בקיר אל בחירות העב שרת
וישוער ריב וסידון וישתה הלם מעלנו וישמחו כי ישתרו ענין השתרה ידוע
ואשר הוא בן ארבע אותיות שגשג
ביום נטעך תשגשג מענין ישגא את בלי מים וכן עדרו שרש שגה
יונתו תבש שנהבת לא תבנה להבת שנהבת וכן
שנהבת יה ואם ה מלה ארת עננה שתי מלות לל ש
שנהבת גולה וכן דרר המקרא כשרוצה להגיד הדבר סומך אותה אל השם ות וכן מאסנה
והדומים להם שכתבנו בשרש אפל שנהבת כמו להבת ועמדי להבת אל שנהבת כמו אדמר
עפר מטיט הין ותרגום פני להבים פנהם מפי שלהבן אפיה וכן בשרת אש תרגום בשנהבת
משתי " אלפי שני נהג המלה הזאת לריוג המלכים בזה הלשון ש
שנאבים ויש אום ששרשו שנה והאקם מומרת ביד הבאה תגורת
גלד השגם בשגם בני רני לל אפס שונים שנהבים
ותכיים אמ בן התרגום טן דפול יגשגשג שנהבים
תורתך שששעתי לל בתורתך שגשג
השין והעין זה הבין נבנה על דרך פני ושל נזר פועל ממנו ועל ברכים הגשגשג
בחרתך משתגשג והשם גם עזותיר שגשג ואהיה שששעים יום יום עננם בענין
שמה דפורט בענין שגשג וירדות וירדות וירדות וירדות
היא בן ארבע אותיות שגשג וירדות וירדות וירדות וירדות
ופרש בן שחרות ובגורת כהנס שוחקות ומדאיה אדכרם או ירדה ודומה כי המלה
מורכבת מן שרת ומן שר כי הוא ענין שחרות ועבדות כמו שערוריה
שרביט שרביט הזהב ענין כמו טבת שרעף
בדבי בחננ ודע שרעפי ענין שרעף
כמו שרעפי שרשרות שרשרות גלות ובחסרון הדיש שרשרות גלות
ענין כמו שרשרות וכן בדברי רזל החובין משולשין
ענין כמו ישלל ועוד אמרו שרשרות של זהב רי רובע בתהדר האולם
וכן חמש אותיות ששגשג
ששגשג ששגשג ששגשג ששגשג ששגשג
הוא בגד כלאים ימור
ופשתיים ורזל אמ מר תיבות שוע טווי וכו' וכל אחד מהם מסוד משום כלאים שוע
לשון ששענת תרגום חלקת צואריו ששענת צוארה והוא שטרפין צמר ופשיטים זה עם

שלהבת

שנא

שנהבים

שגשג

שקעחדות

שרביט

שרעף

שרשרות

ששגשג

ששגשג

זה עשין מהן לבדים שקורין בלגז פלגרי טווי שטורפין צמר ופשתים וטווי אונתם
כאחד גיו טווי צמר לבדן ושורדן שני החוטוין ונוז בארצות צמר עם הפשתים מאת
במחט ימן התורה איתו אסור גלא עד שיהיו שלשין כאחד שני טווי ונוז

נשלמה אות השין ואחל אות חתנו תג

והתא שש גמנות אל תא הרצים ובין התאים חמש גמנות והאי השער וגבול התאות
ואכשר כי שרש תא תא מן תה התא הוא היציע וכבר פרשנוהו יציר בלגז טווי

תאב

תאבתי לטענתך הנה תאבתי לפחדך גרסה נפשי לתאבה ענין
תאנה יחשה והפעל הטבר והוא בהסך הענין מהאב אכתי מתגאון

תאב

ועבד וכבגז דשטלגאן תאנו לכס פי תגבולו ואפשר שהאב
תמורתו כושר כהגל יחודה והאי ומר הוא שור הבר וכן כתבא מכא

תאב

והוא הערך האונות כגון כבגז ופי כרא במכר ויחז האמים
כלבגז פועלים והשם תאומי צבוח הדועים בגושנים

תאב

מז והנה תאומים בגמנה בפסג הרובים רחוקים והנחה האב והנחה הנעשה על התוין ומלאו
ימיה פלגת והנה תאומים בגמנה והפעל הטבר ממנן שכלם מתאימות בלגז שכוון יולדות

תאב

האומים תאבתי בתאנה ותאבתי פרצת ותאבתי וזיתכם ידוע
ותאר הגבול והטבר והתאנה בלגז הגלגל בלגז ופסח ובמחנה

תאב

ותאנה ברמץ חטף המתאר העני והלש ישתתאר כראר בגל
המקל לא תאר לו ולא הדר וגיש תאר מה תארן חטף משחור הארס וכן בחולם טלג כ

תאב

כמנה ותארו מכבז גרם וכן כמנה ופועל לא יתן לו ענין עני הצורה והתבונה והסימן
עא מן חתה תבתי עני גפר ידוע ואפשר שערש המלה תוב בפסג
כרה שבה אבל ל יונה כהגז בזה הערש בפסג לחס הפחה

ומן שם תבג כנה ישפט תבג בצדק שם תבג כמדבר הוא שם פלג
לבג ארצות הישוב תבן גם תבן גם מספוא רב עמנן בגר

כדווש מתבן ידוע תהה תהו ובהו ענין שממה וכבר
פרשנוהו בשרש בהה בהענות עלך את תחום מי תחום רבה
ען פנ תחום תחום וממתהו ובלגזן זכר תחום אל תחום דודא תחום
אמר לא בי היא הוא מרום המים הרבים ורבי המים בבל הוא שירא תחום והרבה תחום
תחומות בלב ים וישק לטהומות רבה פי השקה אורש מה צורים בלגז כגון מתחומות
ורבה כג אחת ואחת מתחומות וכבר פרשנו תחום לחס בחלף היחיד ואפשר שיהי
רבה תאר גז המטקה ויוליכס בתחומות בלגז פי במקום שהיו תחומות הולכס בחרב

כגון בלגז טווי בו מים יוכן גם מוליכס בתחומות כגון במדבר לא יכשם ומתחומות
הארץ והתויות תווי ה תווי שדי ועני וידוע ושראש התוין וכבר אחר וית
על דלתות השער עני סימן וכתובה ופי וידוע שהאל התוין שמי לו בלב
גבול וסימן שמי יוכל לעבדו וזה היו מכנים אותן והיו חושבים שלא יוכל פנציות

תה

יבתי איתם בתור והעיר בתור והמיתותיה עלי הפע בתור הע
מינן תור העיר תור הנחל בתור תור יתם בתור כג אשה

תה

בתוכן יטמא ושכתי בתוך וביוז נספת בתוכי ויטמא בתור ארצות שמתי בתור
נחיצות ית בלגז הנשמות והנחיצות יהיה נחשבת וכבר התאר והברייתו הגז

המשמורת התיכונה אמצע אמצית ותרגם יונה טרה הצלג התיכונה תרעא למחצית
ארבעתא פתיח עגבר ביתא ולא היה דעתו לתרגם תיחוד ארבעתא אלא רצה עמ כי פתח הצלג

התיכונה שבתחומות היה פתוח אל פתח הבור הנמתי ית האחרית הי פתוחותו לתוך לו כי
הכמה תאים היו בדרים וחמשה בלגז ושל גבוהם שנים שששים ועל התכונה שבחמשה

שהיו בדרים אמר שהיתה פתוחה לפתח הבור הדרומי ויש בצורה הזר עני דרוב פתח הבור
ומחמה מתוך יחום והוא עני ממר ב ביר גשו עת שהאדם הארממה את חבירו לפ

תה

בגבן השנה ומדא לן שהוא אורח תרתי בלגז אשר תרו אותה
ולא תתרו אחרי לבבכם לבד מאנש תרתי הסוחחים פי תרתי הם

הסוחחים הקטנים מנש הסוחיות והעמידים מנש מנש ית דבר על המדה והממכר עני
כונש הסוחחים הם הסחחים הגדולים והפעל הטבר וישו ביתוקם עני זה זה והפעל

ומנה יתור תרוס מרערו שם בפסג יתם יבול ופיה סדית המתרגם דרה האידים והאלה
נספת תור וגנז והרדיב מי תרוס שתי תרוס דוע ואם האחד בלגז זכר ואם שתי

בלגז נדבות להדיע שהוכר והנדיבה כגויים ומנה א תתן פתיח נפש תורד המשיג כנה
ושראש לתור כמי שהמשיגם גם כן ליונה תר נעדר יעדר ענין זמר והאיתג כתר יתם

המעשה כגמר האיתג בתבונה גדולה ככתבת האדם הגדול ואנש שאכ דט וכבדה וכן יזאת
הגרת האדם אפשר תיות מזה האורש ואת התורה תורה תמימה וכנס עה

תה

העני כי פירושם ענין תבונה כמן שפרשנו בצרש זה הרוב לנה נאון לחייד בתורים יתם
הפנטס המובחרים המסודרים על סדר התבונה חסיר דע פתח בתי

פסוק ענין כרת וכמאטנה התוין את הראש בבר אית פס עלי ואעתי

טרואים אותה בדרש כגון הפינ ואפשר שהוא חריפה נכר תהיה חריפות התבונה תרו
בלגי עג משחל חל הנקם או תתן בפתח כג טכר ב .ס תהיה הדיאת בדרש יתה כג

במקום הנח כגון בעתיד הפעל שבאן בדרש ויתר טמר ית כי תתן מנה תוין עג מש
משקל את ברית הפר אבל ל יהודי שמנהו מפעל הכתל ויש להביא ראיה בפסל מדברי

התורה והעיר בתור והמיתותיה עלי הפע בתור הע מינן תור העיר תור הנחל בתור תור יתם בתור כג אשה

בתוכן יטמא ושכתי בתוך וביוז נספת בתוכי ויטמא בתור ארצות שמתי בתור נחיצות ית בלגז הנשמות והנחיצות יהיה נחשבת וכבר התאר והברייתו הגז

לכל רוח הזנית והיא רוח רעה המסירה דעתו של אדם וכי חתו כגון הסיר תחת
כרש נחשב ינותח הם החצים והוא שם של כלב אדם תחת
תוש פו עיר תיש וידברך ערות תחשים אמר לזל
ואענך

בימי משה בדיה בפני עצמה היא וטקורה היה ויש לו גנים הרבה זה שהיה אונדולוס
ששגנן שש ושמה בגנים הרבה שיש לו ובמדרש אחר ששה גנים היו יש לזו זה ששגנן

תחת

עין תחת עין ופאשר ותחבר עם רבנים היה בגן רבים נפשו
תחתים נמות וכן יאמר בגן רבים ותחיו תחתך בגן רבים נפשו
ובא בני המדבר בגן לעצמו תחייב צעדי תחתני ותבריע רמי תחתני ומוריד עממי תחני
וכן בני הנדבה ויסגל בער התנה והמאשפט על המנהג תחת תחתיה תחת העצמן ותח
היוקד שובל ושמה תחת אבותיך יהיו בגן התחת אלהים אבי תחתני מבגן כלומר תח
המשרת במדומן מבגן התחת זאת לא ימות שמעו פי בעבור ההסכנה הזאת אשר עשה
תבד לו ולא ימות כי קל משוח יוד תחת אשר לא עבדת בעבור כך וכך או במהום כך
זכך כלומר שהיה הדבר ההוא תשכס הדבר שעבר תחתך וצער רמה שאול מתחלתה
לך מתחת שרשיו ובגן והתאר בית חורון תחתני הישע התחנתה אבל מלפני השער
התחנתה הוא נוספת ולא לגרבה כי המלה מלעיל יש יוד היחש תחתים שנים ושששים
עד שאול תחתית שאול תחתיה גלות תחתות באו בתחתות ארץ רמו נדחם שהוא מרום
ששכאופל כל גלו והזמנים להם תחת ממש ומה תבריע רמי תחתני ומוריד עממי תחתני
שוכרתי וקדוב לזה תחתני למי ארץ כלומר בנקד ובחבר שלחן לו למי ארץ כלומר למי האוויר
הארץ והמלכות כי גם כך ויש לפירש למי ארץ שאן שבוניה שבו איש תחתני במרומו עליה
תחתני במרומו תחת רשעים ספרים כלומר במקומם הכס לעין רואים תיש דאיר
מתגס א תיש או הנה במקום או החבור או יהיה כלומר זה או זה

תכך

כל אחד מטיוב צעדי ולבת ותשיש עשרים ידוע רש ואיש תבכים תוך
ומרמה מתוך ומחמם ענין שבר ופי תוך ומרמה שמשבר האדם הבוט
בו ולא ישמור ממנו ומרמה אותנו בפיו וטבר כתבנו אותנו בערש תוך אלא ל יהודה חינוג
הבא אותנו עם איש תבכים בענין אחד והגמון רבית סעדיה זל פי תבכים מן תוך הבית את
אשר הוא בינו יאמר רש ואיש תבכים לעשות להם חסד כי יש בגנים שישתרו עננים וישמרו
ממלחם למען יהיו בבבד ועל כן אמר כי רש ואיש תבכים במעלה אחת הם ועל כן הם צריכים
לחמלה תהם תבו לרגלך בלבם ושם עצמותנו עננו לפי מקומן ותחבר
יהלל לרגלך שנהבים וקופים ותוכים אמר בו התרגם וטווסין והטווסים ידוע
שקודין לו בגני פאון ויש מפרשים תוכים הקיה שקודין בגני פאון ויש מפרשים תוכים
הדיה שקודין בגני מימון תתלבתת תבלתו ארמון הוא הענין שאמרין בלב והוא תב
בדס חלון עם סממנים ידועים תבן ותבן רוחות יוני והעננים ול כלבן עלילות הדרכים לא
יתבן והטבר אבי תבנת עמודיה ספר מי

מי רוח את רוח יו ופי מי רוח את רוח יו מי איש שצנתו יודיעו ומי רוח צמדה ולמים
בזית רבן הכסה המתוח פור הקרוב בחשב במשול ויש לפירש המתוח שגשג
מירבני והיו שאם ויצרו וימנו כלומר לרחו הכסה שלא היה מעצמועש איתו אטבג נח
לחוצאי לאמנים נרשעו אובנים ויהיו ויצרו לפיו צורה וכן פי המעקן בצורה וינת
תרגם ית כפא דמטקיס והטס אתה חותם תבנית פי משנים התבנה ומדד אר תבנית
ימא ותבן טבנים תבן ומא ובמתבנתו נא הענין כמא בתבניתה לא תגזול לם כלומר
תבן סממנים וכן אית מתבנתה תבנים תלך על הר גבוה ותקול תשעם נב
ובנתה עיר על תבן ענ תבן ידוע פי העמדות על תבן שעמד תבן

תלך

ובתרסם שלא הפיל חמותהם בבביתם נא שרפם את הנחם בענני בעבור שהיו בצוח
ויחיות בני תלפיות מלה מורכבת מן תל ופיות פי תל שראו חזק וגבוה כמו העמדות
על תבן ופיות פי שהיו אבני המגדל גורים תורת פיות כפי שגשו היום בענין המגדלים
והיו פרוטו תל שכל הפיות מתפנני עלו ובחשב הפי והלמד ראויה תבנים ועוד כוונ
ברב עינים ועל ותולטבן שמאחר עננו כמו נשן כפי ה ית כנודות ופי רש
א תב דברי שיר ובכנודותינו שהיו תלפינו מנחמך ברא ויש מפרשים תולטבן נא
יגה והיו נוספת כלום תחתיתינו רמי תלפינו בני שנסיה ונשמו תלך ויהי
אוקד על עין תונה ארמי על בעמיה כי תנה ארמים תגו פרשיה תסור ברא
תג ויהיו תגים על העצם עד הערב יבא בארץ תמורד עלד הפעל והיו חיי תנאום כך
לנגד ועמי תנאום למשובת גשר תגים שמה והענני שרים בידם תגו ותג שנים
ל עי והטבר מן וכוונתו כך ושנפ רש ה י חיות תד והטס תבך ודשרה והי
האשפה שבן החצים שהיו נבנה בארץ האדם או תרסי כמו שאם התרגם אס תנה
בתם עבותו בשש נדחה פי תלפינו בעבור כלומר אס

תלם

תשריט בתלמים בעבורה ש שאר התקנות נרדוש ויהי תמי
יבבין עב תמי שדי ברע החדיטה ורחא נדודים והגבה ידרא תגם תלפי
אדם תלפינה ומכד תוכנה כי תלפינו תלפינה ויש תלפינו ובאש וע
משנ גל תרא תלפינך ערב לפי שהם חשאים כגאים ובדרש מה תלפינו כל רחי אינו א
בפיו כך ישראל כל כחם בתפלה גם יאדימו בתלפינו תלפינו שט כפר פרשט כי הטעם הוא
הכרימני ונראו בגלוי תלפינו מפת רב התופנת בשט או יהיה תלפינו יאמר תלפינו
שט כאמ ארזים העי כלומר עי הית הא הכרימני ומפת זה או יהיה ומשן כח מש
הצבעים אמר תלפינו מפת שט כפי דר האמניר על תלפינו אס יאדימו שהיו ידוע
אנשי חזק מתולפים כלומר לבושם לבגדי שט יא ומתלפינו תבין והא תלפינו מן
מלתעות כבירים והם השנים הקשות תלם כ אס יש הכסה תלפינו תלפינו

תלם

כ אס יש הכסה תלפינו תלפינו

חפש מחפש והטון בן תחת אנות הספל משפטו ראמו ג יהיה פי חסדי יון עמנו כי לא תמנו
אנחנו והוא חל והיה משפטו להדגש ובא פניה האם תמנו לגוע והיה משפטו כמו בזונן לכן לא
יכול עננו יתום פרינו ותתם השנה ההיא ובאורה תתם האורה עד תום כל הדור בתם פרח תתם
בא קר פי בהשלתם כגמר כל שכול ואלמון בא עבדך כל מה שיוכל לבוא דעה מהם
ומקור שהוא יצא עד תמי אונתם בידו והתאר תם יהיו תמים על ראשו והפגע הכבד וכן
התמו והתמתי טמאתך ממך ובא כהתמך אודי תושד רב והיתה תמים האויה להחגש וית
הספק המובא בתי יוני ויתם כי ויתם הכסף ותתם השנה ההיא מבנין נפעל וכן ויתמו ימי בני
יהיה האוי ויתמו קמו יהלן חטאים מן הארץ ואח נה כתב כי כל הדגשים בתב שרשם
תתם כגם ענן כלת והשלתה וית וכן התמו גם משלמין כלם היה לך לבואול באכל תחטה
אם השלים כלו שכתוב כי תדרב אל עיר להחם כל שכן עיר ישראל לעיך אמרה אנו
שומרי אמוני ישראל וענן רחוב ליה שהוא ענן השמימות השלמה תם וישר ונתני תמתי
תמים תהיה תמים אלה בדר כוך הנה בהיותם תמים זכר תמים נרבה תמי מה תורת יוני
תמימות תהינה ותמימים יתרו בה פר בן ברח תמי מים פי שהיו הפר והבחר תמימים
ורזל דישן לפי שמצאנו ובראשי דדשים פרים שנים מנין שום לא מצא שנים יבא אחד
לפי פר ואם תמימים לפי שמצאנו ובראשי דדשים פרים לפי שהיה בה שנים ולא אף לפי
כיום תמים פי כי עמד השמש טהור וכן מהר לבוא אלם היום היום השלם שבב השנה
והוא יום תמונת תמונו והשם תום ויושר יצונו בתם לבב ואם בתמי אחר ואיש מטך
בישית לתמו כגמר בגא מתכוין טחאב ויתנגד ברשיתה נבליה ועם הא הנבליה לא מסור
תמי ממש ועם מם נוספת אין בו מתנס אין מתנס בבצרי כגמר מין שלמות בבצרי
כי כגן נגע ובאין בו מתנס חסר מתת רר פי מין בן מתנס רר פצע וחברה וכאן מין טוב
באדם שיאכל ושתה ופי רר שיאכל ושתה כי גינם יודעים לעשות רע רר רע והשם
במשלך התאר באמת ובתמים לא יאנגטוב להנכיס בתמים ודבר תמים יתעב והתאר
בגא במשלה השם מענו לתנס דרך יון ובמרה שוב החולם לבמך חטא עדיה תצד תם דרך
והתעב יא איתם והוא כרן בונד נחה אחר האלף וההתעב עם גבר תמים תלמם ומה בצע
תתם דרכך כגם ענן אחד יש מהם בהשלת הגוף כל שיחסר אבר או חסרון מאבריו ויש
מהם בהשלת הדעות והמדות הטובות ותמימים כורדי בור יש מפרשים אונת מענן ז'
השלת הגוף כגון טענש שאוכל חיים ויש מפרש איתו מענן השלמת הדרך עם השלים
והתמימים הם חושבים ללבדים ומה שרש והעני את האורים ואת התמימים
עולת תמידי ואתמי תמיד וברזלן אש תמיד תקד על המזבח ידוע דמה המה
ראו כן תמנו גיש על רעהו ויתמו אל רתמה אל החסין ויתמו האנשים ויתמו מוג
מעגרתו והשם אכה כל סוס בתמונו וברמהון לבב וההתעב התמהמהו ותמהו והתמהו

תמהו ממשפטו על ההתפעל והתמהמהו
פי עניים עלם ומלאים עינו עופרתיהו

תמו

מבבות אונ התמוני מומל
עשי אג מרחתו ורע פ
נמס ידומה שהוא בוכה וכתב הרב רבינו מנחם בן מימון כל בשר מולד הנבראים בו מצו
כתוב בפר מקסדי העבודות הדדומים כי היה איש מנבואי ען ושמנו תמוני ירא למר אף
ויהו לעבד שבעה טובו לכת יעטם שר השטת המיתרו המוקד מיתה משועה וכן המות
היתבטן כל העלמים א מרעות הארץ אל היכל בבב מעלם הנה שהו עלם השמש והיה השם
הזה תמי בין השמים ובין הארץ ונפל בתור היסג וכן העלמים שביבו והיה מקסר פרס מר
שאירע תבנו והעלמים כוש בוכים וסופדים כל הילוד טאטר היה הבשר עפתי כל העלמים
להילתם בדכות הארץ והיה זה פרס נח עולם בדידות וס מתים המנו בב שטר יסדרו יבבו
עב התמוני ויש מפרשים תמוני שם היה עבדי אורי ופגז חיים את איום ויערערי ית
תמוני בחילוף וברוב הנסחאות כתוב תמוני ופגז
וכפי התמוני פלך גם תמכתור שמני עדי הו פשי
ויתמו יד אבין אשית ח תמנה כבוד ויערערי יתמוני עדי ותמוני טבט תמכיה

תמך

המלך ביהו
אמר בן
תמוני אצוריו מרד בעצט א בעג המון וכן וסר אף וס השבת טעם עב ותמך
בשחר והתעב ובחבב חטא יתמד
המוט בואר ובאסף נוספת בתחלה ותמוני

תמל

ט תמל מנחם וס ט
הדגש התו וה כליה
מאתמוט טעמים ובא בשורה כי גרד מאתמוט עב ותמל עב מאיב ורמס הארץ
שעבר בדרוב יא ברחוק ור יונה פירש תמל עב חלי מרדת מ אה נה מוי ארת

תמר

זמרת
ממנו
תמר מרשה סמר כרמר השנה והישר כי כמר יצ מן העצים לענני בצמרתו וכן
גפנו משלטה שנה ויער וס בחושה והיא יושבת תחת רמר וכ ממנו ענני יתמר בן
כרוב לכרוב מרשעה כרובים ותמנרות ותמנרים מפה מפה ועשי טעמים ותמנרי
ואת איל תמנרים וית מכן צרית דקל ומהם תרנס כותרי וכ ותמנרות עט עב תמר
עב גבוה וישר וסנה ידמה הדבר הגבוה והישר אנו וכ עמוד העץ וכי בדברי חזק
על ענן משתענה המרתון ואם בית אבנים היו בדימוי על מעשה הטרדה וכן רצו עמם
ושלח והביא מומנים מאלכסדרים והן ידעי לטמם כגמר ורין ידעי להעלות עב

תנן

יהי עניו ספיר תנן
כחנש תמימים פי כן
מנהג הלשון לבוא בלם וכן כאחד מה ונקד שמחה וסר חס והרבו את רתגנס האלם
הנזכרים כי הם ממוט הנחשים והנזרים במנס הן מן מר ע הדגים הגדולים כדמתי

ובפעולות הפעל גם תנן חליצו שד' מעון תעם ובקבוץ הנכסות לתנות מדבר
תרעם תען ירודין ובמגלת אויבם גם תען חליצו שד' גלן ירוד תעג אירת
להן מסוי על גפיהן טראטון מנען פניהן דלא להן חמין יתהון ורזען ואכלין לא
להן ובמדדש תנחומה גם תנן חליצו שד' התנן הזה כשלא ליתן גמון
רואה גורטו מרחוק חולפת שדיה בשביל שינק ולא ידאק שדיה מטוסים ואינו
ינח

תעה

גם כי יתען בגוים והפעל הכבד התען אג
והשם בתוספת אלף בתחלה התעה
איהבים
המה לי וטבה להתענה וכל התענה ישרפו בגוש כולם ענין תנאי
וענין אחר לתנות מדבר לתנות לבת יפתח ענינו לענות לה ולדבר עמה
כי לא המיתה יפתח רק עשה לה בית מחוץ לעיר רחוק והתבוננה
שם ולא ידעה גיש וכל כלה שם והיתה טרודה כל ימי חייה וזהו
טרונו אשר הרג נדי כי פי והעליתיהו עולה גון העליתיהו עולה כלומר
אם היוצג לקרמתי מביתי אדם והיה ליוני כלומר הדש ליוני שיהיה
צדוש מדרכי העולם וגם דבר יהיה ראוני לקרוב מעלהו עולה ודרשון
רבותיט ול בזה דעת אחרת וכן שם יתנן טרדות יוני יעני וידברו ונדו הטוחן
שעשה לישרגל ותרעם ושענתם ויתענטון ותרעם וענתה שמה כומי
נערהיה ויתענן תמין וכל פרשן כי גם כי יתען בגוים מזה הענין הרמזון לעון ש
שען

תער

בקה האמן מול בלש ובספרא מפרש שהוצג
תער וכירים והקבוץ מעל למגדל
ובמשאיותך התער הוא שאופין בו
את השת בהדבקה ככל גורתן שאופין בו בארצות האלה יקרא פורע ופדיו
רבותיט זכרם לברכה טרומה הבואו לפען פת פורע וכן ידען בלשון ערבי וכן
בלשון לע "

תעב

הוא שתח יקח
הם נפעל עומד כי תועבה היא במצרים כי תועבת מצרים בתועבות יבעטוהו
והכבד תעבוב כל מתי סודי ותעבובי שלמותי לא תתעב גרומי ותעבובי ארת
יפקד המתעבים משפט כל אובל תתעב נפשים ואפשר שיהיה ותעבובי פעל יוצג
לשלישי כלומר שיתעבבו אוקר אחרים מרוב הפקיד עממך והתאר למתעבובי
בפעל והוא ממלך על כל גזיתיו שהוא סגן מלך אז פי לפי שכל מי שמתעבב וכב
אחד התעבבו עללה ויתעב מאד ללכת אחרי הגולוס ענין השקוף והשטור

תעה

תעה לבבי תעיתי כשה אונד ופני סור תעו והכבד תעה בעזרה
ורתך ותעני ולדבר גל תועה בתענות בע ישראל
והפעל גל יאמן בעזר תענה כהתענות שטר בקיג ושע פכרים
נתענו לדעת ר יונה היג מלה מורכבת מזה הבלי עבר עתה
רבי אחי ר משה הכהן עה כי כתב כי היג מלה מורכבת
מפעל והתפעל ומשפטו לתעני כמו ונסר כל הנשים נכבד
להם הדם וכבר כתבנוהו גנחנן בגזרש לתע והפעל
הכבד כי רוח זענים התענה כי התעניתם פגשיותיכם
יתע מנשה עוב תוכרות מתנה יהיג פעל עומד כמו תערה
רסן מתענה על זה עניי טאשרר מתעם כולם עני ות
תענית וידוע הוצג

תעד

והעבירו תעד
ברעור השכירה
תעד הגלבים ררעה בועור הספר ידעו יזלפה מ
מתערה האספ אל תערה הוצג הנדי והו תיה החרב

תעף

תף חלל בתך וכטר יעני ברע
כבר פה יעני חולם לשחוק לש רר
כטשאים חולם לתוף וכטר בתעם פתחות עדי הנדי תפיד
הפעל הכבד ממט כיתפסת ענין ביהו בתוך עלמות תועפות
האר בעאל נחלות שוממית בידך הדי ההשאלר מלמה 4 הדי
ונרביר כך ואמר בו התעום ברט פה אסתגולית בפדך דמתעבד חליטין
ובגר בין זאיטן ערדך וטא אפטר קד זושקיס בגא בר מיומא דאיתעבד איתעמך
מתקן

תפח

בתפוחים
בתפוחים
כבומר שאין לו הימא ואמר בו התעום
בלא יבן היוכל תפל מבט מטה בער חי א דגחו כי אין דיד לאסל אס לא יהי
מלחיס הרבה נבואך חזן כך שאו ותפל לא טען תפלה לטתים ואלה לא ישח תפלה
לא ישח פהס גרעון ומכונה על מעשיהם
ויתפרו ענה תאנה ער לקדוע ער לתפר

תפר

ותפש את הסלע ומלחמה ותענא בו אביו ואמן תפשים חוים
תפשה ושכב עמה אקפוט בשע הלחות למען תפוש אתב
ישואל בלבם כל תפש יגור ועגב והפעל תפוש במטרותי והיא לא תפשה יתעון

תפש

ותפש את הסלע ומלחמה ותענא בו אביו ואמן תפשים חוים
תפשה ושכב עמה אקפוט בשע הלחות למען תפוש אתב
ישואל בלבם כל תפש יגור ועגב והפעל תפוש במטרותי והיא לא תפשה יתעון

מפרשים לשון צדק ושמוחה כלומר וכ דברי וגרור לשון צדק ושמוחה ודבר דק הוא בע
בענינם ורבינו הגוי ז"ל פי לשון טון והקדמא מן ואשר לא צדה ואתה צדה את נפ
לקחה כלום אם במיד וכוונה עשיתם ודא חסחין אנחנא אין אנו חוששי
למא לאתנא להבעיה הטבין מן מני רעב
שדופי רעב לכפתא לרטר ובמשה לא היו כופתי אר הטלה כ
טפנה בחבל שלמגג
טפסיהון וכרבלתהון מיני לבושים הם סדבלהון הוא ז
סדבל שיתכסה גדים בו ובמדרש רחומא מפיש פטסיהון אל ברהים הנתון עליה
ירכותיהם כרבלתהון אל הסריקין שבראשיהם ורומה לו כרבלתהון דתנולגא
די חסיקון אשר העג פלומ העלו איהם על פי הטבין והפילוס לתוכן
חרד תרגום ויחדד יסח חרדיה וטה יסח תהג להדברוהו
יושבו ומנהיגו כמו בתוך הדפון בתוך ה' מנהג תרגום וינהג
ודבר טרין מותרים מאסוריהם בגשמהון בעפס ובשון אר
נארמית חרבה כה ובשון מדרא ונשם יציל ליער
המפתים לא עדת לא עדה תרגום אשר עבר בין הגזרים די עדת
שח טגה ועד אחרון ועד שבאחרונה זא לפע דעאלו
וחזותיה ועשיו כמו קק חזות עפיה עליו כמו
תרגום על טלל עקר מלך נקרא ק שהוא ער לעולם פדיו תטלל
אתרו מלשון פחות הנטרין
בגדילי ובל סמא יטבע ובטל הנמים יתבטב בגדילי וברון פדיו
כלום שלא יוכל לזון מעס כעגסור בנחטתים יעברון
בגרת עדרון בגרת מלאכים לערך לשון ער
וד טודין מרשים תרגום ירושלמי ויגדלו הירועים וערשו וישלחו יו מן עין ויהי
גרע יקיל איהם מלד הלועים ויעשום וטרדיטון
שליש ועדותך במח עשן ועערך בחסון דלס
אריסת לבסמך וסלקך או פדיו הפניה לעגתך סדה מעך
מידתא ספתע טבידנר טלע טען כ כלתו ליו הרעה ער די שעיה כשיון
רבה עי שהיה שער גדול ככנפי נשרים וטפרוהו ככנפין ויהי
וישרנו ככנפי עופות הדורסין כרא חשיבין בן כלום הם כתצבים
חזקת היית סמך נברשתא סגורה ובמטה הילי אמון עשה נברשתא של יקב ורבו
יתרה ועולה יתרה בנה בגאות בענפ חמרמ טעם היין כמו טובב המלך בייך על גרא עשה

כלום שלא יוכל לזון מעס כעגסור בנחטתים יעברון

הטח בפתל כמו טאבני גר

כמו טאבני גר מטפצות פס נדא כף היד וקטוריה חרציה משתדו
וקטוריה מתבו נתיים וארכובתיה וברכין
נקשן מקישור ודופקות ארנונא ארנונא
והמניכא תרג רביד משתבשין לשון
שבש כלום נדהמין שלא ידע מה לעשות נחח
זכר וידעה ובדברי רזל נהיר וחכום נהיר ל טביל דנהדרשא נהירטא כד הון
קיימין ארבע סמין פלענ ואחות אריון והגרת חידות ודי חוה צבי
הוה מלחא מכה או פי מהיה הקד רטל ופי מזיה
מעמיד בחיים שלא היה הורגו פמו החיית כל נבה ורחין אר הילדים העדרון
מיניה הסירו ממנו ועם ערדיא פראים כמו ומוסרות ערוד
פריסת מן הלא פרוס לרע סרכין שוטרים
תרגום ושטרים וסרכיה עשית פי חושב מן עשונות
עלא עליה מן עלית דברים הרבישו על המלך התבצ
על המלך מן למק דגשוגים ארניעטו נכעצו לגב לש
די לא תערא אשר לא תעבד באש רע כן כמו
לב הפוך כלום סס לב להציל ויש מפרישים בל מחשב
וכן הוא לשון ערבי אגעל בך כמו שים כחטבתך ואדע אבי עה פי כמשמעו לשון
לא כלום כ לשון שמצא היה טוען עליו כדי להציל כלום לא יוכלו לעשות לך ק מפע ק
וקר וכאשר היו סבטלין אותה טענה היה כשים אחרת משתדרר משתדל ובל
ובמשה ובמרוס עמין אנשים הסתדר להוראיש פמו
רעון כלום שלא ישה רצונם להזיקו ולא ישנה רעון המלך להציל ובת טות
ול כרענערך ודחון לא הנעל קדמיהו כמו ושלחן ובתוספתא
החונות של בעל ברים פי שלחנות ויש מפרשים המלה מוד כבד ויהי
כלום מגדי החידור ובעל השיר בשפרפרא כשחר תרגם יונתן אז יבדע
כשחר אורך בן יתב בשפרפרא כשחר אורך לא עבדיך לבר השחחה
ולא הגעו סתחתית הבור ריש מליין אמר ראשי הדברים לא טלס וארון והטה
פי טעבור ומס ערות איות ואישר טהלטון
הזהמן פי יגח ירדן פאון ציאה סעני יצא מלכו מריונו גפה נמרטו כנפי
חזי וטב אחר רבגו נעל המשק וכפטר מטכנא ערדיין
הקומת הוקמה ולשטר חזי וטב אחר רבגו נעל המשק וכפטר מטכנא ערדיין
כשעל לב ששער נכא פי נין רבקה כמו בגליהם דפטון כהלד חוור
גלגלוהו נור דלק פי גלגלוהו בעיה פי גלגלוהו

המלך התבצ

הכבוד נהג... כבוד אור של אש...
נפק נפק ויוצא דיעא...
קטילת חיותא...
אחברית רוחי...
לוח סמך הטן לחרב...
והם המלכים כמו בן...
ואומר אפקש מאתו...
לעמוד על האמת על...
ויסב ויחשב...
כתב בשלם...
כבודו...
הנשותן...
ומתן לשון האגרת...
שהן בעלי שומרון...
צדק ונבד ובעת...
שלחות האגרת...
לפרט ובעת כמו ובעת...
הדברים באגרות...
מורדת ורעה...
ואושייא יחיטון...
מנדה בלו והלך...
שעשבר עליהם...
מלחמה לאן ארץ...
שיהיה בארץ מלחה...
וערות

לנו לראות ובדברי...
מסוס רביר...
הדבר או לא מפע...
בענין מרד...
יהודה...
ידו...
ואשרנו דנה...
אשרתא חוקה...
דברי תהי...
מן שם להוס...
בועס אספרנא...
שא...
דך...
וקתלנו מקושרים...
של שומרים...
ובראש הנדבך...
ונפקתא...
די מדת...
זמה חשח...
ימגר...
ושבעת יועבין...
לא סתב...
יתנו כג הצורך...
הן לשרושי...
למלך

Handwritten text in Hebrew script, likely a religious or historical document, located at the top right of the page.

Vertical handwritten text in Hebrew script, possibly a list or a column of entries, located in the center of the page.

LIPA S

**END OF
TITLE**